

Pars.III.

quia sicut illa stella ora ē in oriente: sicut dicitur Chrysostomus ita beata Virgo ora est in oriente iusticie originalis et innocentie: et non in occidente originalis culpe. Et hoc spiritualiter significat magis quando Herodius crudeliter iudeis dixerunt Matth. 12. Vidi enim stellam eum in oriente. Et nos igitur cum istis deuotis magis dicamus subsequentibus innocentiam virginalem: et haec regia stella obfuscare querentibus. Vidi enim stellam eum in oriente gratie: et nunquam in occasu indignationis diuinae. Et ideo fratres de Mayo. ubi sunt dicitur quod beata virgo appellatur stella splendida. Quia sicut corpus splendidum sicut auro de se opacum est nisi illuminetur a corpore luminoso: sic mater domini de se quando fuit creata: eius anima obscuritate peccati originalis contrafuisse: nisi lumine spissantem pueritam fuisse. Ita quia sicut stelle quae cito fuerunt creatae tam cito furent a sole illuminate: sicut in virginis in primo instanti sue conceptionis fuit illuminata et iustificata. Ita quia sicut splendor stelle in se non variait aut obscuravit: sic virginis sacrificatio nunquam fuit obscurata aliqua macula obscuritatis. hec ille. Quinto dicitur stella regia quae sicut illa stella licet aliquantulum se abscondere magis: quod inter alias causas egit: ut ipsi magi ardenter desiderio accenderent videndi ea. tamen postea cito eis apparuit: et illos usque ad christum videndum perduxit. vñ dicitur Matth. 2. Et ecce stella quam viderunt magi in oriente antea cedebat eos usque dum venientes staret super rabi puer erat. Sic beata virgo licet aliquando se abscondat ad modicum tempus deuotis suis subtrahebat illis solitaires consolaciones quas de illa habet: ut magis eos inciteret ad querendam eam tam postea eis se demonstrat et consolacionibus replet: ac finaliter ad videndum et perpetuo conseruandum filium suum in celesti palacio producit. vñ ipa dicens propter suo deuotorum illud Isaie. 63. In modo ter reliqui te: et in magnis miserationibus congregabo te. Abscondi faciem meam paulisper: et in misericordia semper tua misericordiam sum tui. Ideo sancta mater ecclesia rogat haec stellam regiam dicere. Et iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exiliu ostende. Hec dicitur stella regia: quae sicut quando magi viderunt stellam leticiam ineffabilem replete sunt. vñ dicitur Matthaei. 2. Videntes stellam gaudent sunt gaudio magno valde. Ita quoniam in morte deuotorum suorum appetit eis beata virgo quam tantis desideriis affectauerat in vita videre: illos indicabiliter exultante profunditer facit gaudere gaudio magno valde. et tota aia: tota corde: tota mente et totis viribus suis spiritualibus et corporalibus. Fac

igitur o stella fulgetissima ut ea que nunc legimus et audiuntur de tua formositate et gloriositate oculo ad oculum intueri valeamus saltem post hanc vitam ut caret in ciuitate prophetarum postulam. Sicut audiuntur sic vidimus in ciuitate domini nostri Iesu Christi: in ciuitate dei nostri deus fundauit eam in eternum. Fac ut verificetur de me illud Isaie. 42. Tunc videbis istam stellam clarissimam: et afflues: scilicet consolacionibus et mirabilibus et dilabitis cor tuum quod tuis meritis mihi procedere dignatus pessimum filium tuum: quem est benedictus in secula. Amen.

Incipit psalmus quartus huius simoniarum quod Matriale appellatur: in qua tractatur de vita et consolacione beatae virginis: et de virtutibus ac gratiis eiusdem. Preceps pars proprio ac particulari nomine viridaria regine celi nuncupatur. Sermo primus

On habet amaritudinem conuersacionem ei: nec credimus illius leticiam et gaudium Sap. viii. Quara metus dulcedinet quam magna spiritus consolacione quam tamen teneritudine ac suavitatem beata Anna lactauerit dilectissimam filiam suam virginem benedicat: quae etiam diligenter et sollicitudine non soluit ipsa mirabilis: sed etiam per eum Joachim ipsam studiose studuerit educare: huamis non possit eloquias recitari. Cum enim crucifixus filiorum patentes habeat pietatem affectum erga illos. et cum furioso. et perit. et de cura. furor. et l. et cum filio. ubi gloriosus. de here. isti adeo quod dicunt magis diligenter filios quam seipos. et isti quidem. et si. ff. quod me. ca. iurata. l. videamus. ff. de in litore iurata. et naturaliter distinctu moueant ad educationem illos. et ius naturalis. ff. de iusticia et iure. l. vincita. h. v. C. de rei vero. acti. l. si quis. h. pres. ff. de libe. agn. pfecto credidit est patres huius puerelle oī pulcerrie scissime sapientissime et gloriosissime eam idicibili pietatis affectu diligenter et nutrisse atque cum illa conuersatos fuisse. Nec enim aeges fortis operat in partem nobiliori sine subiecto fortuostore. c. in ostendit. de elec. c. de mitem. de pte. et l. s. et reprobari. h. fi. ubi Bal. ff. de excu. tu. maxime autem cum illa dulcis puerabantur. quae ut dicitur proba propria. Non habet amaritudinem consolacionem ei. Tertia vero appellabitur consolacionis. Prima dicitur presentationis. Secunda graduacionis.

Pars prima de virginis presentatione in templo

Sermo I. De vita Marie

Beat dicitur in libro de infantia saluatoris. Erat Maria in admiratioe oī populo israel. que cū triū esset annoz tam maturo gressu ambulabat: tāqz pfectissime loquebat in tei laudibz: vt omes stupore et admiratioe ei subiaceret. qz nō infantula pntabat esse: s̄ ut magna quasi tringinta annoz ita orōni instabat et etiā facies ei⁹ ut nix resplēdebat. sic vt vix aliqz in ei⁹ vultū intēdere poss̄. Hec ibi. Ubi etiā scriptū ē. Virgo Maria tertio anno cū ablactata eēt: abi erunt cū ea Joachim p̄ eius simul et Anna uxor eius ad tēplū dñi hostias deo oblatari. q̄ cū an̄ forez tēpli posita esset: quindecim ḡdus tēpli ita velociter ascēdit ut penitus retrostuz non aspiceret: nec vt solitu est parētes regreter. vñ ei⁹ parētes paris ambo obstupuerunt et tēpli pontifices mirati sunt. Considerate ḡ o denoti xpianī q̄ reuerēter et devote Joachi et Annahāc vnicā filiā suā deo i tēplo p̄senta uerunt. qntaqz leticia p̄fusi sunt dū illā tam blyarit ascēdere p̄ illos grad⁹ sp̄exere et dei fuitis se libetē mācipare. ¶ Decauit leticia figurata fuit. i. Re. vij. i filijs isrl: q̄ vidētes archā gauisi sunt et in leticia: in dedicatiōe tēpli. i. Nach. ii. Scirote etiā q̄ iessabili gaudio de⁹ sp̄olam sua se illi offerēte impleuit. qz nullus vnḡz deo gratioz vlḡ ad illō tempus templū ascēdit. Aicet em̄ Anna mater Samuelis ascēderit tēplū dñi ut filiū dedicaret i. Re. iiij. et Salomon ut hostias immolaret. iiiij. Re. iiij. et Ezechias rex iuda: vt gratias p̄ sanitatem p̄cederet. iiiij. Re. xx. et Judith p̄ vicitoria obtenta. Judith. vij. Maria tamē magis obtulit in tēplo q̄ om̄s pdicti. que se ipsam ppetuis dei obsequijs obtulit et dedicauit. Pl̄em̄ est dedicare se deo q̄ sua. aut. ingressi. et ibi doc. C. d̄ sacrosan. ec. quia persona est dignior rebo. q̄ si. insti. de iure natu. gen. et ciui. Q, aut brā v̄go deberet ascēdere i templum et illo habitare figuratu erat Benef. xxxij. vbi d̄. ascēde bethel et habita ibi. Et quoqz collocatio i tēplo figurata fuit i archa locata i ciuitate David. ii. Re. vij. et i sancta sanctoz. iiij. Reg. viij. Uli. ii. Paral. v. d̄. in tulerūt archā feders ilocū suū. i. ad oraculuz templi i sanctas sanctoz. Magna q̄ festinitate fecit de⁹ cū angelis i dedicatiōe sue sponse ad templū. que qz deducta fuit p̄ sp̄uſſcti inſtagatiōem et angeloz associatiōem. iō. ii. Re. gum. vij. in figura d̄ q̄ David. i. de⁹ cū cantribz. i. angelis deducebat archam feders cū subilo.

Pars scđa h̄ finōis q̄ d̄ graduatōis. s.

qd significare voluit v̄go bñdicta qn̄ q̄ndecā grad⁹ tēpli ascēdit.

Tantum in libro de infantia saluatoris. Erat Maria in admiratioe oī populo israel. que cū triū esset annoz tam maturo gressu ambulabat: tāqz pfectissime loquebat in tei laudibz: vt omes stupore et admiratioe ei subiaceret. qz nō infantula pntabat esse: s̄ ut magna quasi tringinta annoz ita orōni instabat et etiā facies ei⁹ ut nix resplēdebat. sic vt vix aliqz in ei⁹ vultū intēdere poss̄. Hec ibi. Ubi etiā scriptū ē. Virgo Maria tertio anno cū ablactata eēt: abi erunt cū ea Joachim p̄ eius simul et Anna uxor eius ad tēplū dñi hostias deo oblatari. q̄ cū an̄ forez tēpli posita esset: quindecim ḡdus tēpli ita velociter ascēdit ut penitus retrostuz non aspiceret: nec vt solitu est parētes regreter. vñ ei⁹ parētes paris ambo obstupuerunt et tēpli pontifices mirati sunt. Considerate ḡ o denoti xpianī q̄ reuerēter et devote Joachi et Annahāc vnicā filiā suā deo i tēplo p̄senta uerunt. qntaqz leticia p̄fusi sunt dū illā tam blyarit ascēdere p̄ illos grad⁹ sp̄exere et dei fuitis se libetē mācipare. ¶ Decauit leticia figurata fuit. i. Re. vij. i filijs isrl: q̄ vidētes archā gauisi sunt et in leticia: in dedicatiōe tēpli. i. Nach. ii. Scirote etiā q̄ iessabili gaudio de⁹ sp̄olam sua se illi offerēte impleuit. qz nullus vnḡz deo gratioz vlḡ ad illō tempus templū ascēdit. Aicet em̄ Anna mater Samuelis ascēderit tēplū dñi ut filiū dedicaret i. Re. iiij. et Salomon ut hostias immolaret. iiiij. Re. iiij. et Ezechias rex iuda: vt gratias p̄ sanitatem p̄cederet. iiiij. Re. xx. et Judith p̄ vicitoria obtenta. Judith. vij. Maria tamē magis obtulit in tēplo q̄ om̄s pdicti. que se ipsam ppetuis dei obsequijs obtulit et dedicauit. Pl̄em̄ est dedicare se deo q̄ sua. aut. ingressi. et ibi doc. C. d̄ sacrosan. ec. quia persona est dignior rebo. q̄ si. insti. de iure natu. gen. et ciui. Q, aut brā v̄go deberet ascēdere i templum et illo habitare figuratu erat Benef. xxxij. vbi d̄. ascēde bethel et habita ibi. Et quoqz collocatio i tēplo figurata fuit i archa locata i ciuitate David. ii. Re. vij. et i sancta sanctoz. iiij. Reg. viij. Uli. ii. Paral. v. d̄. in tulerūt archā feders ilocū suū. i. ad oraculuz templi i sanctas sanctoz. Magna q̄ festinitate fecit de⁹ cū angelis i dedicatiōe sue sponse ad templū. que qz deducta fuit p̄ sp̄uſſcti inſtagatiōem et angeloz associatiōem. iō. ii. Re. gum. vij. in figura d̄ q̄ David. i. de⁹ cū cantribz. i. angelis deducebat archam feders cū subilo.

Quide
cim 2tē
platōes
Marie.

Pars.III.

Atemplatioibz erat m̄te eleuata ī deū. iō ei⁹ corp⁹ sine incomoditate celerrime ascēdit illos q̄ndecim ḡdus. Per h̄c at ascēsus cor poralē significabat brā vgo nost̄ ascensum a vicijs spūalē a mūdo ad deū; et a vicijs ad virtutes ad p̄tutes ut inq̄t mḡ Bartholome⁹ pisan⁹ vbi supra
Prim⁹ grad⁹ est lingue ordinatio et sc̄ificatio ut diuinis laudes psoluant. Et iō d̄r ps. cxix. s. Ad dñm cū tribularer clamaui et exaudiuit me. Dñe libera aliam m̄eā a labijs iniq̄s et a lingua dolosa z̄c. Sc̄ds grad⁹ ē oculorū internoꝝ et viriū nr̄az ad teū subleuatō dñi nū auxiliū deponētiū. et iō d̄r ps. cx. s. Leua ui oculos meos ī mōtes; vñ veniet auxilium mihi. Auxiliū meū a dño q̄ fec̄ celū et terraz z̄c. Terti⁹ grad⁹ est affectionū nostraz oīum in deū directio. et q̄ ille q̄ totā sp̄em posuit in dño expectas ab eo remuneratoꝝ suoz operū gaudet et letat. iō d̄r ps. cxix. s. Letat⁹ sum ī his que dicta sunt mihi. in domū dñi ibim⁹ z̄c. Quart⁹ grad⁹ est oīm p̄tōz detestatio et purgatio. et q̄ b̄ nō p̄thō sua v̄tute pficere. iō d̄r ps. cxix. Ad te leuaui oculos meos qui habitas ī cel. Ecce sicut oculi fuoz ī manibz dñoz suoz z̄c. Quint⁹ grad⁹ ē ab oī culpa dei grā p̄seruatio. quā ut obtinere possimus; debim⁹ dec̄tare ps. cxix. s. Nisi q̄ dñs erat in nob̄ dicat nūc israel. nisi q̄ dñs erat ī nob̄bis. Nū exurgeret hoies ī nos forte viuos de glutissent nos. Nū irascereſ furor eoz in nos forsitan aq̄ absorbuſſer nos z̄c. Sext⁹ ḡd⁹ est cordis nr̄i in bono stabilitio dei grā mediante. p̄ quo obtinēdo dec̄tam⁹ ps. cxix. s. Qui fidunt in dño sicut mons lyon nō cōmouebit in eternū q̄ habitat in hierusalem Montes in circuitu ei⁹ et dñs ī circuitu populi sui ex h̄nūc et v̄sc ī seculū z̄c. Septim⁹ grad⁹ est ab oīs vanitas p̄tuit ocloz aūsione p̄ fenestrās has ad aiām mōr̄ p̄tī ingrediat̄. et p̄ p̄f hoc dec̄tam⁹ ps. cxv. s. In conuercedo dñs captiuitateſ lyon facti sum⁹ sic p̄solati z̄c. Octau⁹ grad⁹ ē p̄tinua ī bonis opibz exercitatio. quā q̄ sine dei p̄sidio efficerē nō valēt. iō ps. cxvij. Dec̄tam⁹ dicētes. Nisi dñs edificauerit domū īnuanū labora uerunt q̄ edificat ea. Nisi dñs custodierit ciuitatē z̄c. Non⁹ grad⁹ est incentiuoz carna lium et oīm voluptatū suppressioꝝ v̄tutū ap̄phensio. iō dec̄tam⁹ ps. cxvij. Dicētes Beati om̄es q̄ timēt dñm q̄ ambulat ī vijs eius Labores manū tuaz q̄ māducabis: beat̄ es et bñ tibi erit z̄c. Decim⁹ grad⁹ est diabolizaz insidiaz detecio. iō cātam⁹ ps. cxvij. s. Sepe expugnauerūt me a iuuētūtē mea;

dicat nūc isrl. Sepe expugnauerūt me a iuuētūtē mea: etenī nō poterūt mihi. Supradorsum meū fabricauerūt p̄tōres: plōgauērunt iniq̄tarē suā. Dñs iust⁹ p̄cidet ceruiceo p̄tōz p̄fundant et querāl retrorum oīm q̄ oderūt lyon z̄c. Undecim⁹ grad⁹ ē mētis et terrenis ad celestia eleuatio. iō dec̄tam⁹ ps. cxix. s. De p̄fundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi voce meā. Fiat aures tue intendētes in vocē depecatiōis mee z̄c. Duodecim⁹ est p̄prie modicitas et vilitatis cognitio: et suis ipsius vilificatione. et iō cātam⁹ ps. cxix. scilicet Dñe nō est exaltatū cor meu neq̄ elati ſe oīu li mei. Neq̄ ambulauī ī magnis neq̄ i mirabilibz ſup̄ me z̄c. Tredecim⁹ ḡd⁹ ē qn̄ diabolus nos ad desperatōz inducere vult n̄roꝝ vnoꝝ operz ad mētē reductio. iō cātam⁹ ps. cxix. s. Venientē dñe David et oīs māluerūdīm̄ ei⁹ z̄c. Decim⁹ squar⁹ ē oīs dissensioꝝ et discordie dimiſſio. et iō cantamus ps. cxix. s. Ecce q̄z bonum et q̄z iocundū habitare fr̄es ī vñū z̄c. Decim⁹ s̄qne⁹ ē ī dei seruitijs et mādatis obſuādis nr̄a emācipatio. iō cantamus ps. cxix. s. Eccenūc bñdicite dñm oīs fui dñi. Qui stat̄ ī domo dñi: ī atrijs dom⁹ dei nr̄i z̄c. Ulter q̄z p̄nt dicti grad⁹ p̄ nr̄a edificatōe ſpūali exponi deaffiliū n̄o ad vitam pfectā: ut inq̄t mḡ Bartholome⁹ p̄di, c̄tus vbi. s. Prim⁹ em⁹ grad⁹ est humane mī serie debita inspectio et tribulationū mūdia, lūm ſiderario. q̄b̄ diligēter inspect̄ cogi, mur exclamare. Ad dñs cū tribularer clamaui z̄c. Sc̄ds ē diuine clemētie attētio et iplo, ratio q̄ ſurgit ex p̄mo. et ideo dicimus. Leuaui oculos meos ī mōtes z̄c. Terti⁹ est de diuina bonitate ſfidētia et assecuratio q̄ letifi, cati dec̄tam⁹. Letat⁹ sum ī his q̄ dicta sunt mihi z̄c. Quart⁹ ē ſfidētia p̄p̄ a se abdica, tio et in deū iactatio. iō dicim⁹. Ad te leuaui oculos meos z̄c. Quint⁹ ē bñficioꝝ dei reco, gnitio et cōmēdatio q̄ nos defendit ab oī ma lo. iō dicim⁹. Nisi q̄ dñs erat ī nob̄ z̄c. Se, xtus ē victorie ſdemones obētio ex diuina grā. iō dicim⁹. Qui confidunt in dominorū z̄c. Septim⁹ est plagaz dei ſupportatio et p̄tōrum n̄roꝝ p̄pn̄iam punitio. iō dicim⁹. In querēdo dñs captiuitatē lyon. et infra. Qui ſemināt ī lachrymis ī exultatōe metēt. Eun, tes ibant et ſlebar mitrētes ſemīa ſua. Ueniētes aut̄ veniēt cū exultatōe portatē manipulos ſuos. Octau⁹ grad⁹ ē huane ſpei totalis abiectio. et i solo deo iſpi⁹ p̄ſitio. iō cātam⁹ Nisi dñs edificauerit domū z̄c. Nonus est ſuipſi⁹ ad ea q̄ p̄cipit deus implenda recol

Quinde
cim ḡdu
um expo
ſitio

Sermo I. De vita Marie

Lectio. iō cātam⁹. H̄t̄ om̄es q̄ timēt̄ dñm t̄c. Decim⁹ est diuine preciōis ne i p̄ctis corrūt̄ mus imploratio ⁊ de p̄seruatōe ei⁹ regratia t̄o dicim⁹. H̄p̄ expugnauerūt me a iū uētute m ea t̄c. Undecim⁹ ē p̄teritor̄ p̄ctōz recordatōe venie cū lachrymis efflagitātō. iō dicim⁹. De p̄fundis clamaui ad te domie t̄c. Duodecim⁹ ē ex ḡt̄is a deo accept̄ maior humiliatio. iō decātam⁹. Dñe nō est exaltarum cor meū t̄c. Tredecim⁹ ē eoz q̄ in baptismo deo p̄misim⁹ obfūario. iō decātam⁹. Nemēto dñe dauid ⁊ oīs māsuētūdīs ei⁹. Sīc iū rauit̄ dño votū voulit̄ deo Jacob. Decimus⁹ q̄r⁹ ē dei ⁊ primi charitatiua dilectio. iō decātam⁹. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū habitare frēs i vñū ⁊ i nfra. Qm illie mādauit̄ dñs bñ dictiōem ⁊ vītā v̄lq̄ i seclm t̄c. Decimus⁹ qn̄tis grad⁹ est. sīc de⁹ nūq̄ cessat a bñfīcīs nobis exhibēdis; sīc i ei⁹ laudib⁹ ɔtinua p̄seueratio. iō decātam⁹. Ecce nunc bñdicite dñm om̄es fui dñi.

Pars tertia hui⁹ s̄monis de b̄t̄ virginis Marie p̄uersatione.

Marie p̄uersatio sancta. **U**ta ⁊ p̄uersatio b̄t̄ x̄gis fuit valde sancta; valde formosa ⁊ valde honesta ⁊ ordinata. Primo fuit valde sancta q̄mētē nō habitabat i terr̄, s̄z in cel. Un̄ ipa inq̄t̄ Eccl. xxiij. Ego in altissimis habi tui ⁊ gyz celi circuitu iola. ⁊ iō poterat dice re cū aplo ad Phil. iiij. Nra p̄uersatio in cel est. P̄uersatio aut̄ dīc tota vītā hoīs. sc̄z cogitationis cordis. locutōis oris ⁊ effect̄ opis. Istis em̄ tribō modis cōuersabat̄ cel. iō dr̄ de muliere forti prouer. vlti. Sustauit ⁊ vidit̄ q̄ bona est negotiatio ei⁹. Ecce q̄r in cor de habuit desideria saprosa sequit̄. Os suū aperuit sapie ⁊ lex clemētē i lingua ei⁹. Ecce q̄r in ore habuit gratoso ſ̄ba. sequit̄. Accipit̄ fortitudine lūbos suos ⁊ roborauit brachium suū. Ecce q̄r habuit opa v̄tuosa. Sc̄do ei⁹ p̄uersatio fuit famosa. I. deo p̄ humilitatē angelis p̄ v̄ginitatē. hoīb⁹ p̄ fecunditatē. et iō illi dīc pot illud Judith. xv. Tu glia hie rūsalē. i. dei. in q̄ est vīsio pac̄. ⁊ h̄ p̄pter tuā hūilitatē. seq̄t̄. tu leticia iſrl. i. angloz; qui facie ad faciē sp̄ deū videt̄. ⁊ h̄ p̄pter tuā v̄ginitatē. sequit̄. Tu iō honoris icētā p̄pli nostri. id est generis huani. ⁊ h̄ p̄pter tuā fecunditatē quā nob̄ prulisti. Et iō sequit̄. q̄r fecisti viri liter. s. deu p̄ tuā humilitatē ad terrā trahendo. sequit̄. ⁊ fortatū est cor tuū. s. p̄ tuā fecunditatē nr̄am salutē opando. sequit̄. eo q̄ castitatē amauer̄. s. te p̄ v̄ginitatē angel' sociādo. De his tribō ait Bern. sup̄ Missus ē. Sin-

gularis fuit Marie v̄ginitas quā nō temeravit s̄z honori. itauit secūditas s̄z nihilomius sp̄alis hūilitas quā nō abstulit incōpabilis p̄stus secūditas quā v̄ginitas sil' comitata ⁊ hūilitas. Uel dici p̄ q̄ aliquis dr̄ famosus q̄tuor de causis. **P**rimo p̄p̄ magna sapiam. sīc fuit salomo vt h̄z. iij. Reg. x. **D**uo. ppter famā sapie cui⁹ regina saba venit ab oriente vt audiret ei⁹ doctrinā. Sc̄do q̄s est famosus ppter magnā potentia. Un̄ Bern. vi. dr̄. Hygates erāt sup̄ terrā; isti sunt potētes a seculo viri famosi. Tertio p̄p̄ magna sanctitātē. Un̄ Judith. viij. de ipa dr̄. Deceras om̄ib⁹ famosissima. qm̄ timebat deūz valde. Quarto ppter magnā pulcritudinē. vñ Hester. ij. dr̄ de ea. Erat em̄ Hester famosa valde ⁊ incredibi pulcritudine. oīm ocul' gratiosa ⁊ amabilis videbas. Ista quattuor beata Maria excellēter habuit. ⁊ iō fuit famosissima. Primo em̄ habuit magnā sapientiā. Divina em̄ sapia nouem mēlib⁹ i ea habitauit. Quapropter ipa tota dei sapia plena fuit. id o apli ad ipa rāq̄ ad archā sapie recurrebat ⁊ ipam de oībo dubijs interrogabat. Un̄ dicit Beda in quadā omel. Dia q̄ de dño v̄l' a domino dicta v̄l' acta cognouerat m̄ ſ̄go i cor de retinebat. ⁊ sollicite cīcta in memorie comedebat; vt cū tps̄ p̄dicāde v̄l' scribēde incarnationis ei⁹ adueniret sufficenter vñlūsa p̄t̄ essent gesta q̄rentib⁹ explicare posset. **S**cēdūt̄ habuit magnā potētā. Un̄ Eccl. xxiij. ipa inq̄t̄. In hierlm̄ p̄t̄s mea. La potēs ei fuit q̄ diabolū ɔtruit̄. Bern. iij. Ip̄la ɔteret caput tuū. La potēs fuit q̄ celū aperuit ⁊ deum attraxit ad terrā q̄ vīcia ɔfregit q̄ virtutes plātanit̄. iō in fmone ad Lustro. Hiero. ait. Nec est q̄ celis dedit gl̄iam. terr̄ deū. genib⁹ fidē. vīcīs fine. vite ordinē. morib⁹ disciplinā. Tertio habuit magnā letitātē. Nam an̄ fuit sc̄tā q̄nata. Un̄ Bern. i q̄dā fmone inq̄t̄. Est itaq̄ ſ̄go regia vēt̄ honor' titulis cumulata. q̄ p̄culdubio sc̄tā fuit anq̄ nata. ⁊ qm̄ sc̄m idē est qd̄ p̄uz ſiue mūdū. ipa i tantum sc̄tā fuit q̄ ei⁹ puritas fuit ſic dē ſup̄ p̄uritatē angelica ⁊ humana. de q̄ in li. de coceptu v̄ginali dīc Ansel. Decebat ſiquidez v̄ ſ̄go brā ea puritate niteret q̄ ſub deo maior neq̄ intelligi. Quarto habuit magnā pulcritudinē. De cui⁹ pulcritudine dr̄ i ps. xliij. Dis glia ei⁹ t̄c. H̄t̄ em̄ q̄dā q̄ nō curat ni si de pulcritudine exteriori. Ip̄a aut̄ curabat pulcritudinē interiori. iō dr̄. Dis glia ei⁹ filie regis ab intus. Alij sunt q̄ ⁊ si aliquā h̄t̄ pulcritudinem interiorē; in eam cito perdunt. Ip̄a ait

Haberes
pulcritu
dinem

Pars.III.

teā fuit usq; in finē. iō dr. In simbris.
Simbria em̄ est finis vestis. Alij sunt q̄ et si
diligūt teū: tñ adhuc aliquā inclināt ad mun-
dū. tales p̄nt dici deaurata nō aurei. Nā re-
deaurata t̄ est aurz t̄ res alia p̄ter aurz. Sic t̄
fui tei q̄uis diligāt deū: tñ adhuc oīno non
abstrahunt̄ a mūdo. Res aut̄ aurea ī totum
est aurz. iō brā vgo. Maria nō fuit simbria
deaurata s̄ aurea: q̄r eī cor̄ totū vsum erat ī
aurz. i. ī amorē dīmīnū. Alij sunt q̄ t̄ceti sunt
vna pulcritudie. i. vna frūtū. Brā aut̄ vgo
habuit varietatē oīm frūtū. iō dr cīcū amī
k̄ra varietate. Tercio eī quersatio fuit val-
Marie de ordinata t̄ honesta. Primo ordinata. q̄r
vita ordi- vt inqt Hiero. in qdā epla ad Aliodorum.
vata Beata vgo etiā ī puericia t̄ adolescētia sua
q̄n ī tēplo morabat cū alijs puellis suis coe-
uis vitā suā valde ordinatā ducebat. Nā a
mane v̄sq; ad tertiam orōnib; insistebat. a ter-
tia v̄o v̄sq; ad nonā op̄i manū intēdebat. a
nonā v̄o adhuc orōz suā incipiebat a q̄nō re-
cedebat q̄usq; illi angel⁹ appareret. De cui⁹
manu escā accipe solebat: t̄ sic sp̄ meli⁹ in dei
amore pficiebat. post resurrectōz v̄o t̄ ascētū
onē filij sui vitā suā dispēlabat. maxime ī as-
sidua orōne t̄ grazactōne. Un̄ dr Act. i. de
ap̄lis. Di oēs erāt p̄seuerātes ī orōe cū muli-
cribo t̄ **Maria** mīre iēsu. Glo. v̄o sup̄ illud
Luc. j. Eructauit sp̄us me⁹ t̄c. ī psona ipsi⁹
v̄gis inqt. Totū interioris animi affectum ī
agēdis graz laudib; offero. Totū qđ viuo.
qđ sentio. qđ discerno in ei⁹ magnitudie cō-
templāda tei⁹ p̄ceptis suādis impendo. In
ipo m̄ exulto. q̄r terrena non ebro. p̄spēritas
nō extollit. adūstas me nō frāgit. s̄ illi⁹ so-
la sp̄us me⁹ delectat memoria a q̄ sal⁹ eterna
expectat. illisq; ppetua diuinitate letatur a
quo caro mea secundat. Occupabat q̄z circa
sacroz locoz visitatōz. Un̄ sc̄tūs Odilio ī
quodā simone inqt. Si sc̄re volum⁹ qđ dei
genitrix post xpi resurrectōz agebat anq; ipa
celos ascēderet. loca dñicenatiuitatē: passio-
nis: sepulture t̄ resurrectōis freqnter visita-
bat t̄ in eis lachrymas fundebat: toris sui
sanctissimi oscula im̄p̄mebat. t̄ idē ait Hie-
ro. in simone te assump̄tōe v̄gis. Nō solū at-
habebat quersatōz exteriorē ordinatā s̄ eriā
interiorē mētis regulatōz. Habebat em̄ affe-
ctiones sinceras t̄ intētōes in oīb; rectas fi-
uans illud Hoffredi ī poētia noua. Sun-
ctis sis horis: hōis memor iterior⁹. Etio de
ipa Amb. illi. de v̄ginitate inqt. Virgo etat
nō solū corp̄s t̄ mente q̄nullo doli ambitu
sincerz adulteraret affectū. De ei⁹ q̄z cogita-

tionib; ibidē p̄dicit̄ setūs ait. Virgo brā ad
ipos ingressus anglū: inuēta est domi ī pene-
tralib; sine comite ne q̄s intētōne ei⁹ rūpe-
ret: ne q̄s obstreperet: neḡ em̄ comites femi-
nas desiderabat. q̄ bonas cogitatōes comites
habebar: q̄n etiā t̄c sibi min⁹ sola videbatur
cū sola esset. Nā quō erat sola cui tot angeli
aderat: tot archangeli: tot pp̄he. Dec ille.
Qui etiā ibidē dīc. Lordē erat humil̄: v̄lo g-
uis: aio prudēs: lo q̄ndi potio: legēdi studio-
sor: nō in incerto dīmītiaz: l̄z ī p̄ce pauperis
spem ponēs: intēta op̄i verecūda fīmoni arbi-
trum mētis solita nō hoīem q̄rere s̄z deum. t̄
ibidē. Nihil ī ea torū ī ocul̄. nihil in verbis
p̄car: nihil in actu inuēcundū: nō gest⁹ fla-
gitior: nō incessus solicitior: nō voḡ petulat-
tior: vt ipa corporis sp̄es simulachr̄ fuerit mē-
tis t̄ figura p̄bitat. Dec Amb. Quās
eritā ei⁹ fuit honesta. q̄r sp̄ cū ps̄onis honestis
fuit quersata. Conuersatio em̄ bona reddit
zelū ad frūtū: t̄ honestaz ps̄onaz quersatio
fit inuenturis p̄fecta educatio īn aūf. d̄ nup.
q̄. cogitandū. infi. coll. j. t̄ glo. īn. l. ediles. q̄.
quid g. ff. de edil. edic. dicit p̄ illū textū q̄ mo-
res formant̄ ī iuncto. Quās t̄cēm igitur
habuit brā vgo. Primo cū filio: q̄r ipm nūn
q̄ deseruit. s̄z sp̄ ipm sociata fuit. p̄mo ī eius
infantili etate. Un̄ Luc. q̄. dr. Inuenerunt
Mariā t̄ ioseph t̄ infantē posuit ī p̄sep̄io
t̄ **Mat.** q̄. inuenerūt puez cū **Maria** mīre
ei⁹. In egyptū q̄z ipm secura est. Un̄ Mat
thel. q̄. dixit angel⁹ ioseph ī egypto existēt̄
Surge t̄ accipe p̄nērū t̄m̄k̄m̄ ei⁹ t̄ vade ī
terrā iuda. Secuta q̄z est ī tēplo cū doctoris
bus disputantē. Un̄ Luc. q̄. dr. Inuenerūt
eū ī tēplo sedentē ī medio doctoz. Ite ī
nuptijs amīantez. Un̄ Joh. q̄. dr. Nuptie
facte sunt ī chana galilee. vocat⁹ aut̄ est Je-
sus t̄ mīr ei⁹ ad nuptias. Ite pp̄lo p̄dicātem.
Un̄ Matth. xii. q̄. dr. Adhuc eo loquente ad
turbas: ecce mīr ei⁹ t̄c. Ite ī patibulo moriē-
tem. Un̄ Joh. xix. q̄. dr. q̄ stabat iurea crucē Je-
su. Ite ī tumulo resurgentem. quia vt dicit
Amb. ī li. de v̄ginib; sibi p̄mo apparuit p̄
resurrectionē. Ite ī celū ascēdēt̄. Unde
sanc̄t̄ Odilio vbi s̄. inqt. Credimus ipsam
interfuisse gaudijs ascēsionis dñice: t̄ in die
sc̄tō pentecostes cū aplis sp̄uscti gram rece-
pisse. quā stat ipsam a conceptione xpi plenis
sime habuisse. Quās fuit cū ioseph
viro suo. Vez m̄ est q̄ ioseph p̄p̄ v̄ginis
t̄. cū ioseph
sanc̄t̄ nolebat cū ipa quersar. s̄z volebat
eā occulte dimittere. **Matth.** j. Unde dicit
Origen. ī quadā omel̄. ioseph p̄tūcūm̄

Bernio. II. De virtutibus Mariæ

sterij i eā cognoscebat. t̄ sibi appropinqrē se idignū estimabat: t̄ humiliās se an tātā t̄ ineffabilē rē: selōge facere q̄rebar sic t̄ beat⁹ Petrus dñs schumiliās dicebat. Recede a me dñe: qz hō p̄tōrsum. s̄ voluit eā occulte dimittere dices. maior est el⁹ dignitas. sup̄ excellit et⁹ sc̄t̄as. nec mēz gruit idignitati. Abryz qz sup̄ Math. ait. H ineffabil⁹ laus Mariæ. magis credebat Joseph castitati ei⁹ qz vtero ei⁹. t̄ pl⁹ grē qz nature: c̄cepisse eam manifeste videbat t̄ fornicatōz suspicari nō poterat. possibili⁹ credebat mulierē sine viro sc̄ipe qz Mariā posse peccare. vñ de ipo Joseph vidēre suā sp̄osam inuenculā pulcerri. mā esse grauidā: p̄cas dīci illō Quidij. iij. metham. Facies etasqz istebat. Credere ad/ ulteriū phibebat credere mores. Cōuersata qz fuit cū cetu apl̄ico. iō i fmōe de assumptōe apostol⁹ Hiero. inq̄t. q̄ post ascēsionē xpi cōuersatio Mariæ generalis cū apl̄is fuit vscz ad eorū dispersionē. ipa em̄ apl̄os letificabat p̄ntia sua. Un̄ q̄libet apl̄is dicere poterat illō Ha piētie. viij. intrās i domū mēa q̄nescā cū illa Nō em̄ h̄z amaritudinē p̄lūatio ei⁹. nec tedi um dūc̄t̄ illi⁹: s̄ letīciā t̄ gaudiū t̄ in amici cia illi⁹ telectatio bona. eos qz instruebat doctrina sua. Un̄ Hiero. vbi s. ait. Inf apl̄os post resurrectōz xpi intrās t̄ erīes cū eis familiariſ de incarnatōe xpi ac resurrectōe p̄tulit. Et ibidē. ecce dñs Iesu ascēdēte in celū vo cat apl̄os vgo in scola vtrū. Cōuersat cū se natoribz celi. i curia padisi sub disciplina sp̄ rituscti. totius qz maiestas̄ divie. Inuenit p̄ma inter p̄mas cohortes summireḡ quoru vita iā nō erat de terr̄ s̄ de celis. De h̄z etiā sic dīc̄sanc⁹ Odilio vbi s. ituiti dñicōz locoru peracto vgo brā cū gaudio ad apostolicū sortiū remeabat. Cōuersata qz fuit sp̄aliter cū Joh̄e euāgelista. Un̄ Hiero. vbi s̄ ait Quāuis oēs apl̄i brām̄ viginē venerati sint. Joh̄es tñ eidē ampli⁹ ac sp̄ciali⁹ vscz i finē vite deseruiuit. quaz sibi ab ipo magistro in cruce pendēte comissam i sua q̄si fili⁹ matrē accepit qn̄ ip̄s mīr̄ dixit. Dulier ecce filius tuus. vt h̄z Joh. xix. Qui em̄ instituunt sub mō vt cū testatoris familia remaneat sive ut illi⁹ fili⁹ deseruiāt. h̄ adimplere tenet̄ si com modū hereditat̄ ad ipsi letan̄. l. ill' libertis ff̄. d̄. insti. t. l. gao. h. impator. ff̄. de ali. lega. Nūc vgo cum deuotis suis cōuersari de lectatur p̄ amore t̄ intercessiōne atqz bñficio rum suor̄ largione. Unde ipsa inquit Pro verb. viij. Delicie mee esse cum filijs hoīum. Rogemus ergo ipam virginem benedictaz.

vt vna cum dilecto suo nobiscum morari et habicare dignetur in plenti seculo per gratiam t̄ in futuro per gloriam Amen.

¶ De trib⁹ vtrūb⁹ cardinalib⁹ q̄bz brā vgo ornata cēplū itrauit t̄ vscz i finē vite i eis de vtrūb⁹ p̄seuerauit Sermo. ij.

¶ Vite filie con 20

Cōuersata sat cum apostol⁹ qz fuit cū cetu apl̄ico. iō i fmōe de assumptōe Hiero. inq̄t. q̄ post ascēsionē xpi cōuersatio Mariæ generalis cū apl̄is fuit vscz ad eorū dispersionē. ipa em̄ apl̄os letificabat p̄ntia sua. Un̄ q̄libet apl̄is dicere poterat illō Ha piētie. viij. intrās i domū mēa q̄nescā cū illa Nō em̄ h̄z amaritudinē p̄lūatio ei⁹. nec tedi um dūc̄t̄ illi⁹: s̄ letīciā t̄ gaudiū t̄ in amici cia illi⁹ telectatio bona. eos qz instruebat doctrina sua. Un̄ Hiero. vbi s. ait. Inf apl̄os post resurrectōz xpi intrās t̄ erīes cū eis familiariſ de incarnatōe xpi ac resurrectōe p̄tulit. Et ibidē. ecce dñs Iesu ascēdēte in celū vocat apl̄os vgo in scola vtrū. Cōuersat cū se natoribz celi. i curia padisi sub disciplina spirituscti. totius qz maiestas̄ divie. Inuenit p̄ma inter p̄mas cohortes summireḡ quoru vita iā nō erat de terr̄ s̄ de celis. De h̄z etiā sic dīc̄sanc⁹ Odilio vbi s. ituiti dñicōz locoru peracto vgo brā cū gaudio ad apostolicū sortiū remeabat. Cōuersata qz fuit sp̄aliter cū Joh̄e euāgelista. Un̄ Hiero. vbi s̄ ait Quāuis oēs apl̄i brām̄ viginē venerati sint. Joh̄es tñ eidē ampli⁹ ac sp̄ciali⁹ vscz i finē vite deseruiuit. quaz sibi ab ipo magistro in cruce pendēte comissam i sua q̄si fili⁹ matrē accepit qn̄ ip̄s mīr̄ dixit. Dulier ecce filius tuus. vt h̄z Joh. xix. Qui em̄ instituunt sub mō vt cū testatoris familia remaneat sive ut illi⁹ fili⁹ deseruiāt. h̄ adimplere tenet̄ si com modū hereditat̄ ad ipsi letan̄. l. ill' libertis ff̄. d̄. insti. t. l. gao. h. impator. ff̄. de ali. lega. Nūc vgo cum deuotis suis cōuersari de lectatur p̄ amore t̄ intercessiōne atqz bñficio rum suor̄ largione. Unde ipsa inquit Pro verb. viij. Delicie mee esse cum filijs hoīum. Rogemus ergo ipam virginem benedictaz.

m gregauerūt sibi vniuersitas: tu vgo sup̄gressa es vniuersal. Prouerb. vltimo. In veteri testamēto dē specialiter dī dilerisse Abraā propter fidem Un̄ Gen. xv. dī. Credidit Abraā deo t̄ repūtatum est ei ad iusticiā. Quod etiā recitat apl̄s ad Heb. xj. Noysen quoqz dīlexit p̄pter mansuetudinē: qz fuit mitissim⁹ hoīum qui fuerūt in terra. vñ amicus dei appellatus est. cum quo loquebas̄ deus facie ad faciem sic cut loquī homo ad amicū suū. Rod. xxxij. Itē dīlexit David ppter humilitatē. Juxta illud ps. xxxi. Dementio dñe David t̄ omnis mālūtudinis eius. Unde ipse inquit. ij Regū. vij. H̄o humilis in oculis meis. Itē in nouo testamento Johannē euāgelista ppter viginitatē amauit quē sp̄cialis prerogativa castitatis ampliori dīlecrōne fecerat dīgnū: vt canit ecclia. t̄ fuit dictū venerabil⁹ Bede in quadā omel. Ideo in sacro euāgēlio appellaſ ille discipul⁹ quē dīligebat Iesus. vt habet Joh. xxi. Diligebat qz Iesus Mariam magdalēnā t̄ Martha ac Lazārum fratrē eaz. vt habetur Joh. xj. Et hoc ppter hospitalitatē p̄ quā ipsi t̄ alij quidā sancti placuerūt deo. Sanctus quoqz Nicola⁹ ppter misericordiā amicus dei appellat⁹ est. Sed hec omnia excellētissime fuerūt in brā viginē. & super alios a deo fuit predilecta Si em̄ dīlexit Abraā quia credidit de se antiq̄ t̄ vrox̄ sua verula filium nasciturū. vel qz credidit filium suū moriturū et resurrecturū multo fortius dīlexit beata viginem propter fidem qua credidit se virginē dñi paritura t̄ viginem permansura. Itē si amauit David ppter humilitatē multo magis dīlexit humilēnam virginē. Ut enim inquit Augustin⁹ in quodā sermone. Nunqz beata virgo exaltata sup̄ choros angeloz fuisset nisi esset humillima omnīū hominū. Item si Noysen amauit ppter mansuetudinē. multo magis matrē sua que vt canit ecclia est virgo singularis inter omnes mitis. Si aut̄ Martham t̄ Nicolai ppter misericordiā. Decipm̄ n̄

Marta singula ſis a deo dilecta

Pars.III.

uterisui hospitō recepit: carne vestiuit: lacte cibauit et alia miscodie opa ipēdit: q̄ nūq̄ ali⁹ ei fec. Ite si Johem pp̄f viginitez amauit multo mag⁹ myrem sua: q̄ est vgo vginū. hoc em̄ Johes nō fuit. Jo Albert⁹ sup Missus eccl̄.lxxvij. iqt. Ex his māfestū ē q̄ oē spāles gr̄e q̄s circa alioz sc̄toz uersatoz ē reperire in nra gl̄iosissima vginē supanter eminet manifeste. Hec ille. Quapropter si de quolibet sc̄to fm sc̄tm Bonauē dicere possum⁹. Nō est inuenīt⁹ silis illi: pp̄f aliquā excellētiā i alioz fr̄ute v̄l gr̄aseu dono v̄l actu fr̄uo. Debe atissima vginē possim⁹ generalit̄ dicere q̄ n̄ est inuenīt⁹ silis illi in alioz fr̄ute: q̄ vniuersos sc̄tos excessit in fr̄utib⁹ oīb⁹ t̄ i donis t̄ charismatib⁹ t̄ cūctis gratijs diuis. Un̄ ipsi canit Seduli⁹ poera dices. Que nec p̄mam si milē vila es nec h̄re seqnē. t̄ Fr̄a. petrarcha ait. Virgine sola al mundo senza exēplo: cui ne p̄ma fu simile sc̄da t̄c. Jo de ipa possimus dicere vba themat̄ nr̄i. s. multe filie. i. aic̄ ḡregauerūt sibi diuinitas. i. fr̄utes t̄ ḡtias. tu v̄o supgressa es vniuersas. De q̄b⁹ tres fr̄utes solū in p̄nti finōe considerabim⁹. s. fidēspem t̄ charitatē: q̄ theologice appellat̄. de q̄b⁹ habet. i. ad Cho. xij. t̄ in. c. q̄ passus. de p̄c. dist. ij.

Maria
hūrfidē

Quid fidebē vginis. Consideratio p̄ma
Urit vtrū beatissima vgo habuerit
fidē. Et p̄mo argui pot̄ q̄ nō. latera
em̄ cūiat̄ supnelunt eq̄lia: sicut d̄r
Apoc. xij. ḡ t̄ fr̄utes q̄b⁹ acquirit̄ vident̄ te
bere esse equales. vñ vniusq̄s q̄s beat⁹ q̄ntaz ha
buit fidē: ranta habuisse videt̄ dilectionem: et
ecōuerso. t̄b⁹ semp t̄ vbiq̄s. iux illud aratoris
poete. li. ij. Nec est v̄a fides quā lex comitat̄
amoris. S̄z br̄issima vgo rata habuit dile
ctionem q̄ erat sup̄ oēm dilectōz in via. ḡ etiā
habuit cognitōz tantā q̄ erat sup̄ omnez co
gnitionē quā vnḡz habuit aliqua creatura.
Et sic cognitio b̄c vgis i via fuit excellētior
cognitio rapt⁹ q̄ est creature existētis in via
S̄z cognitio rapt⁹ excellit fidē t̄ non est fm
modū fidei. ut ait Albert⁹ vbi s. c. lxxvij. ḡ be
ata vgo nō videſt habuisse fidem. Ite. ij. ad
Cho. xij. vbi Paul⁹ se raptū testat̄ v̄lq̄ ad
tertiū celū. Dic Nicola⁹ de lyra q̄ p̄ tertiu ce
lum intelligit celū empyreū: qd̄ d̄r tertiu re
spectu cristallini t̄ syderei. Et ibidez inquit
glo. q̄ ipē Paul⁹ vidit in raptu sic illi q̄ sūt
in tertia hierarchia. ḡ br̄issima vgo s̄l̄t vidit
t̄ excellēt⁹. q̄ cui p̄cedit qd̄ ē pl̄: d̄r etiā ces
sum qd̄ ē min⁹. c. ex p̄te de deci. t̄. l. nō d̄z. ff. de
reg. iiii. S̄z illi q̄ s̄l̄ de tertia hierarchia nō vi

dent p̄ fidē. ḡ nec br̄issima vgo habuit fidez.
Ite mūdicia cordis ē dispositio ad videntū
deū. iux illud Nat. v. Br̄i mundo corde qm̄
ip̄i deū videbūt. ḡ vbi maior est mūdicia: ibi
maior erit visio. S̄z nulla creatura vnḡz habu
it puritate t̄tā q̄ntaz b̄a vgo: q̄ ea puritate
nituit q̄ sub deo maior neqt̄ intelligi fm Ans.
in li. de p̄ceptu vginali. ḡ nūq̄ creatura aliq̄
habuit t̄tā cognitōz. ḡ ei⁹ cognitio fuit su
per raptū: t̄ p̄nter sup̄ fidē. q̄ qcqd̄ est sup̄
supiore: ē sup̄ inferiore. ar. in. l. d̄ accel. ff. de
diner. t̄ tē. ps. Ite entis ad nō ens infinita ē
distātia. vt inqt̄ Albert⁹ vbi. s. t̄ sanc⁹ Bos
nauen. in. iij. di. x. ḡ peccator t̄ non peccatrix
dicuntur habere infinitā distātiam. Cum ḡ
tm̄ p̄tā nra diuindat̄ in nos t̄ deū. iuxta illud
Ialix. Inq̄tates vñ dimiserūt inf̄ vos t̄ de
um vest̄. sequit̄: q̄ vbi pl̄ ē de p̄ctō: maior ē
diuiso. t̄ ecōtrario vbi min⁹ ē de p̄ctō: ibi ma
ior est p̄iūctio: q̄z h̄riaz causaz h̄ri sunt effe
ctus. q̄. phib. t̄. h̄. de generatiōe. ḡ vbi omnino
nil est de p̄ctō: ibi prima ē p̄iūctio. S̄z nulla
pura creatura est v̄l fuit oīno i via sine p̄ctō:
iuxta illud. j. Joh. j. Si dixerim⁹ q̄ peccatū
nō habem⁹ ip̄i nos seducim⁹: t̄ v̄itas i nobis
nō est Br̄a aut̄ vgo sola inf̄ ip̄as puras crea
turās fuit mūda ab oī p̄ctō. de q̄ inqt̄ Aug⁹. ē
li. de natura t̄ grā: excepta br̄a vginē: de q̄ cuz
de p̄ctis agit̄ nullā. p̄fus volo h̄re q̄stionem
t̄c. Ergo nūq̄ aliqua pura creatura ita con
iuncta fuit deo si c̄ br̄issima vgo. S̄z illa p̄iū
ctio est p̄ cognitōz t̄ dilectōz. ḡ sup̄ raptū t̄
fidē. Ite tres sunt act⁹ hierarchie. s. purga
ri: illuminari t̄ pfici. vt inqt̄ Dionysij i lib. de
angelica hierarchia. Et s̄ illi tres act⁹ ad in
uicē ordinati: ita q̄ maiorē purgationē sequi
tur maior illuminatio t̄ maiorē illuminatōz
sequit̄ maior pfictio. S̄z br̄issima vgo inter
puras creaturas purgata fuit in summo. er
go ei⁹ cognitio fuit sup̄ oēm cognitōz oīs cre
ature i via. t̄ p̄sequenter sup̄ fidē. Ite grā t̄ glo
rias sic h̄bit ad inuicē: vt p̄portionabilit̄ ha
bens maiorē grām: habeat maiorē ḡliam aic̄
illud Zach. iij. exeq̄bit grām gr̄e. Sed iter
cōphēsores nūq̄ habuit aliq̄ pura creatura
t̄tā cognitōz q̄ntaz h̄; beatissima vgo i pa
tria. ḡ inf̄ viatores nūq̄ habuit aliqua pura
creatura t̄tā cognitōz i via. t̄ p̄sequenter
ei⁹ cognitio fuit sup̄ raptū t̄ fidē. Preterea
br̄issima vgo fuit sapiētior oī creatura. i cui⁹
signū liber q̄ de sapia i titulat̄ de br̄issima vgi
ne specialis ab eccl̄ia exponit̄. in sapia aut̄ ni
hil est de ignoratiā. Cu ḡi fide nō sit plena sa
piētia: S̄z ex p̄te solū. iuxta illud. j. ad Cho. xij.

Sermo. II. De virtutibus Marie

Ex pte cognoscim⁹ tē. q̄ br̄issima v̄go q̄ hūit plenā sapiam nō habuit fidē s̄z plenā cognitioñ. **H**oc etiā ɔfirmari videt p̄ sententiaz Berni. dicens. q̄ sola p̄ se trinitas cū sola t̄ in sola v̄gie voluit opari: soli datū est nosse cui solū datū est expiri. **E**t q̄ auñte colligitur: q̄ beata virgo de incarnatōe t̄ de filio dei incarnato habuit tantā cognitōz q̄ fuit sup̄ fidem q̄ sc̄z tm̄mō notus esset sibi q̄ not⁹ erat patri qd̄ nō p̄t intelligi de cognitōe fidei s̄m quā not⁹ erat t̄ mult⁹. **H**z his argumēt⁹ nō obstantib⁹ dico q̄ i brā v̄gine fuit virtus fidei quā cōmēdauit Elizabeth Luc. j. di. Beata q̄ credidisti: qm̄ pficiens in te ea q̄ dicta sunt tibi a dño. vbi Elizabeth attribuit fidei ei⁹: q̄ dñi p̄cipem eruit. **E**t Aug⁹. in qdā simone ait. Deū v̄go nō libidineſz fide cocepit. **E**t idē in lib. de v̄gib⁹ inq̄t. Beator fuit virgo Maria p̄cipiendo fidei xp̄i q̄z p̄cipiendo carnē xp̄i. Nihil em⁹ Mariam materna pp̄inqtas p̄ fuisset nisi eū felic⁹ corde q̄z carne gestasset. **H**ec ille. **P**reterea cū fides sit anul⁹ q̄ aia deo despōlat. iue illud Osee. ij. Desponsabo te mihi i fidei sempiternū. **N**ō est dubitandū q̄ anul⁹ istū voluit h̄re. t̄ habuit ipa p̄dilecta dei sp̄sula gl̄iosa dei genitrix Maria. imo sup̄ omes viatores excellētissimā habuit fide. **N**ū em⁹ fides sit q̄ddā lumē aie i tenebro/so mūdo degēti. iue illud Aratoris poete lib. ij. In medijs tenebris ē radiata fides. clarū est q̄ brā v̄go sup̄ omes illuminata: sup̄ omes lumie fidei fuit illustrata. **E**cce cū fides sit p̄ma v̄tus pugnās cū vicijs. iue illud Prudētij poete in libro de p̄fictu vicior̄ t̄ v̄tutū dicētis. Prūma petit campū dubia subsorte duelli. Pugnatura fides: aggressi turbida vul tu. Prouocat insani frāgeda pīca belli. **N**ō est dubitandū q̄ br̄issima v̄go oīm vicior̄ sup̄ oēs ipugnatrix: excellētiorē oībo habuit fidē qd̄ etiā patuit ex effectu t̄ v̄ture ei⁹. **L**ū em⁹ dicat apls. j. ad Cho. xiiij. Charitas oīa cre dit. t̄ Mar. ix. septū sit. oīa possibilia sūt cre dēti: apparet i illo fuisse maximā fidē q̄ v̄tu te illi⁹ mirabilia opar̄ ē. **J**o Mar. xvij. in q̄t saluator. Si habueritis fidē: dixerit mōti ut mittat se i mare obdet vob. **H**z ad dictū v̄gis cū dixit. Ecce acilla dñi tē. summ⁹ mons mortuū tulit se t̄ misit se i mare. i. i vte ro ip̄i⁹ marie. ḡ ei⁹ fides q̄ opata ē hūc effec tum oībo alijs iproportionabilis t̄ excellētē maior: fuit fide oīm alioz. **A**d argumenta aut facta i contrariū r̄ndet q̄ i brā v̄gie fuit vt pdictum est: maior: sapientia t̄ cognitio q̄z in aliqua pura creatura in statu vie maior; l. q̄z

in Adam cui⁹ aia in statu innocētie fuit ele uata ad videnda celestia. de quo Gen. ii. dr. Immisit dñs sopore in Adā. vbi dicit glosa extasis illa ad h̄ immissa est ut mēs Ade in trans sanctuariū dei nouissima intelligeret. t̄ particeps fieret angelice curie. maior q̄z fu it q̄z i Jacob. q̄ inq̄t Gen. xxij. Tidi dñz fa cie ad faciē: t̄ salua facta est anima mea. t̄ q̄z in Noysi. de q̄ inq̄t de⁹ Nūe xij. Ore ad eos loq̄rei t̄ palā. n̄ p̄ enigmata t̄ figurās videt deū maior etiā q̄z i Job. q̄ sui lib. xlj. c. dirit deo. Auditu auris audiui te. Nūc aut̄ ocul⁹ me⁹ videt te. maior q̄z in Isa. q̄ sui lib. vi. c. inquit. Tidi dñm sedentē sup̄ soliū excelsiū t̄ elevatiū: t̄ plena eratois terra maiestate ei⁹ maior q̄z in Paulo: q̄ raptus v̄ sqz ad tertiuū celum audiuit archana que non licet homini loq̄. vt ipse. ait. ij. ad Cho. xij. maior q̄z in Johanne euangelista: qui fuit in spiritu in insula pathmos: t̄ videt archana dei. vt habe tur Apocal. j. t̄ requieuit in sinu Jesu. vt ha beatur Joh. xij. Unde de illo ait Augustin⁹ in quodam sermone. Deitatis potentia lim pidius contemplans ceteris cum domino ad celum volans celestis sapientie haustum de dominici pectoris fonte potauit. Nec tamē cognitio t̄ visio virginis Marie non fuit ita perfecta sicut est visio patrie: sed fuit media inter visionē vie t̄ patrie: vt dicit beatus Thomas de visione Pauli t̄ Noysi. i. viij. Smar. dis. xlviij. ar. ij. q. viij. Quia deū nemo v̄dit vñqz. Joh. j. Unde dicit deus Noysi potentiū ipm v̄dere. Erod. xxij. Sicut me am v̄dere non poteris. Non enim videbit me homo t̄ vñuer. **A**d illud autem quod i quicq̄ glosa de Paulo: q̄ v̄dit in raptu sicut videtur in tertia hierarchia. Respondeat q̄ li sicut non denotat equalitatē sed similitudi nem. sicut in simili exponitur illud. Diliges proximū tuum sicut te ipsum. in. ij. Smar. dis. xix. **E**t ibi sanctus Bonaventura ar. j. q. ij. in solutōe secūdi argumēti. Sicut etiā am quādoqz non denotat omnīmodā simili tudinem. vt notaſ. ff. qd̄ me. cau. l. si cum exce ptione. q̄. quatenus. ver. sicut in interdicto. t̄ de peri. t̄ cō. rei ven. l. custodiaz. t̄ de recepta. l. j. smar. vñam lecturam. vt in diuinā pagina. Matth. v. Astore perfecti sicut t̄ pat̄ vester celestis pfectus est. t̄ no. per glo. ff. t̄ pigno. acti. l. si cum venderet. q̄. fi. **D**, si dicatur q̄ visio beate virginis t̄ alioz supradictorum fuit sicut in patria: t̄ q̄ vere v̄dit ipa t̄ cete ri sup̄ noīati deū sicuti est. R̄ndet s̄m doctrinā Aug. in li. de videndo deūz. t̄ in. xij. sup̄

Visio
Marie

Pars. III.

Sed ad litem: q[uod] pro illo tpe erat abstracti a sensib[us] corporalib[us] et poterat dici huic mundo mortui: et p[ro]p[ter] seqns i statu vie p[ro] cognitiōem vel visionē aliquā nō fuerūt sine fide, q[uia] nil viderūt q[uod] p[ro]fecte fidē euacuaret. **N**isi vo[lu]erim⁹ tenere opinionē Alberti vbi s.c. xcij dicēris q[uod] b[ea]tā vgo habebat p[ro]dictas visiones cum q[ue]re et sine abstractione q[uis] est i raptu. et q[uod] talē visionē qualē habuit **P**aulus in raptu ad tps et postea d[icit] q[uod]. **I**pa p[ro]fectori modo et p[ro]tinus habuit ab eo tpe quo mater dei facta est: qui habit⁹ p[ro]seuerauit in ea usq[ue]dū in gl[ori]osam cognitionē fm statū prime perseccus fuit. **R**endet q[uod] quia talis visio non fuit ita p[ro]feta in via propter corpulentiam mortal[is] carnis sicut est in patria. q[uia] corp⁹ q[uod] corrum p[ro]p[ter] aggrauat aiam et terrena inhabitatio de primit sensum multa cogitantez. vt habetur. **S**ap. ix. **I**o cū ipa visione stare potuit habitus fidei: cui⁹ v[er]itate supans beata vgo omes sensuales imaginatores et representatores: maxime merere. et h[ab]et p[ro] Augustini sententia in li. soliloquior[um] dicens. **D**ū in corpe est aia: etiā si plenissime videat: h[ab]et intelligat deū: q[uia] in corporis sensus utrumk[on] pprio ope si nihil valēt ad fallendū: nō tñ nihil ad ambigendū. et p[ro]t adhuc dici fides ea q[uod] resistitur et illud esse ver[us] poti⁹ credit. **H**ec ille. **N**otandum est atq[ue] c[on] fides viua: p[ro]feta v[er]a et firma. **P**rimo fides viua est illa q[uod] bonis operibus est adornata: sine q[uod]b[us] d[icitur] mortua. **U**nī Jaco. ij. scriptū est. **S**icut corp⁹ sine spū mortuus est: sic fides sine opib[us] mortua est. trāsumptive in. c. vnicō. q[uia] vno. de sacra. vnc. et. j. q[uia] j. c. fertur. et. c. sicut virgeri. et de peni. di. ij. c. si em inq[ue]. et dis. ij. c. querat. q[uia] et si fides. **I**sta z fidē viua nō h[ab]et xpiani mali. de q[uod]b[us] dicit ad Tytu. i. **L**ofitent se nosse deū: factis autē negant. **S**ed o fides p[ro]feta est q[uod] charitati ē coiuncta. q[uia] ipa charitas est p[ro]fectio oīm fortū. **U**nī ad Loll. iii. d[icitur]. q[uod] est vinculū p[ro]fectionis et ad Gal. v. ait apl's: q[uod] charitas p[ro]fide opat sine charitate em inutilis est fides ut ait apostolus. j. ad Ado. xiiij. di. **S**i habuero omnē fidem: ita ut montes transferā: charitatē q[ui]ntū nō habuero nihil mihi p[ro]dest. trāsumptive in. c. solet de se. di. iij. et de peni. di. ij. q[uia] euidenter. **I**sta fidem p[ro]feta nō habet demones. de quib[us] Jaco. ij. d[icitur]. Demones credunt et tremiscunt. trāsumptive in. c. si em inquit de peni. di. ij. illa enim credentia demonū nō est eis meritoria: quia deū nō diligūt: sed odio h[ab]et. ps. dicete. **S**upbia eoꝝ q[uod] te oderūt asce dit semp. **T**ertio ē fides p[ro]a que p[ro]tēnit mun-

dana et amat celestia. quam non habet auari.

vt dicit Aug⁹ in quodā simone vbi inquit.

Qui vera fidem h[ab]et de deo: terrena inordiāte nō cupiūt. **F**ides em vincit mundū. j. Jo

hā. v. r. c. scis citatib[us] xv. q. xij. **I**sta fidez ve

ram habuit Moyses. de q[uod] Paul⁹ ait ad He

bre. xj. **F**ide Moyses grandis effect⁹ nega-

uit se esse filiū filie Pharaonis. **M**aiores

diuitias extimās thesauro egyptior[um] impro-

periū xp̄i. **E**cce q[uod] p[ro] fidē despiciebat terrena et

expectando remunerationē diuinā amabat

celestia. **Q**uarta fides firma est q[uod] nō frangit

et mutat p[ro]pter aliqua aduersa. **D**e qua dicit

Thob. ij. **V**ita illa expectamus quā d[icitur] da-

turus est his q[uod] fidē sua nunq[ue] mutant ab eo.

Ista fidē nō h[ab]et instabiles et incōstantes. iu-

xtra illud Quid. in. ij. de ponto. **E**t cū fortūa

statq[ue] caditq[ue] fides. **I**o Virgili⁹. iij. **A**ney.

inqt. **N**us q[ue]runt fides. **D**e talib[us] aut insta-

bilib[us] dicit salvator Luc. viij. **A**d temp⁹ cre-

dunt et in tpe tentatiōis recedūt. **T**alē fidem

fm h[ab]it quadruplicem gradū habuit vgo

et Maria. **P**rimo em habuit fidē viua oīb[us]

opib[us] bonis adornata: habuit qdē oīa necel-

sicat⁹ et idigētie. **U**nī Prouer. vlti. d[icitur] de ipa

Quiescuit linū et lanā et opata est p[ro]silio ma-

nū suaz. vt em ait Piero. i qdā ep[istola]. **B**ea-

vgo acu et colo sibi et filio necessaria acquire-

bat et sic idigētie subueniebat. **H**abuit etiā

opa pietatis et misericordie. **U**nī ibidē dicit.

Manū suā apuit in op[er]e. **I**te opa magna

nimirat⁹ et p[ro]stare. **E**t iō ibidē subdit. Accin-

xit fortitudine lūbos suos. **S**ed o h[ab]et fidez

p[ro]feta et charitati p[ro]iectam. **I**pa em p[ro] nimio

amore et charitate erat liquefacta et laguida

Unī dicebat Ann. iij. **N**uciata dilecto: quia

amore lagueo. et v. c. eiusdem li. inqt. **M**ia mea

liq[ue]facta est. **E**t iter⁹ vulnerata charitate ego

sum. **T**ertio habuit fidē verā p[ro] quā desperit

oīa terrena. p[ro] votū ei virginitatis p[ro]cepit oīa

delectabilia carnalia: p[ro] paupertate quā elegit:

p[ro]cepit diuitias. p[ro] humilitate vno mūdanos

honores. **Q**uarto vno habuit fidē firmā: q[ui]a

ceter⁹ apl's a fide cadētib[us]: ipa firma pmāsic

Non em cadere potuit quā p[ro] sanctificauit.

uxtra illud ps. xlvi. **S**anctificauit tabernaciu-

lum suū altissim⁹: quā fili⁹ inhabitauit. **E**c-

cli. xiiij. Qui creauit me tc. **Q**uā spūscūs

p[ro]firmauit Luc. j. **S**pūssancē supuenier ē

te tc. quā angel⁹ custodiuit. **U**nī ipsa dicere

poterat illud Judith. xij. **C**uit dñs: q[uia] cu-

stodiuuit me angel⁹ ei⁹. **G**icēdū g[ener] p[ro] passi-

one xp̄i qdā nō habuerūt fidē nec p[ro] passionē

sicut iudei infideles christo insultātes. **Q**uis

S Maria
habuit fidē

Sermo. II. De virtutibus Marie

dā habuerit ḡ passionē: s̄ nō fidē sic apli a fi de cadētes. Quidā fidē v̄l meli⁹ cognitōem s̄ nō ḡ passionē: vt angeli q̄ sunt ipassibiles. Sola autē ḡgo brā tūc habuit copassionez intīmā ⁊ fidē firmissimā. Si ea fuisse fū tem fidei sup oēs excellētē q̄s dubiter. Cum em̄ oia opa dei ⁊ mirabilia ei⁹ bñficia sine facta ⁊ eccl̄a hoib⁹ pp̄ fidē. vt declarat multi plicit ap̄is ad Heb. x. Dubitare nō licet: q̄ etiā pp̄ bñdicte ḡgis fidē de⁹ p̄cessit ei fili⁹ sui incarnatōz. Itē cuž om̄e qđ nō est ex fide p̄ct̄ sit: ad Ro. xiiij. i. q. i. c. nō sanat. ⁊ de re sti sp̄. c. l̄as. ⁊ xviii. q. i. g. ex his. ⁊ de p̄sc̄: c. qm̄ om̄e. ⁊ de simo. c. p̄ tuas. manifestissimū est nihil sine fide fecisse beatā ḡginēq̄ nunq̄ peccauit. ⁊ cuž iustus ex fide sua viuat. Abacuc. ii. ⁊ ad Heb. x. ⁊ c. vbi sana. xxiiij. q. i. et de pe. dis. iiiij. c. in domo. ⁊ de sacra vnc. c. vni co. h. q̄ vo. cuq̄ fides sit donū dei. ad Ephē. ii. ⁊ de pe. dis. iiiij. c. grā. cū etiā fides mudet corda. Actuum. xv. ⁊ de pe. dist. iiiij. c. ver⁹ ⁊ ex fide charitas peedat. i. ad Lboz. xiiij. ⁊ ad Gal. v. ⁊ ad Thi. i. ⁊ Jac. i. ⁊ p̄ fidē acquiratur vita eterna. Joh. xij. ⁊ de peni. di. iiij. c. charitas est a qua. ⁊ dis. iiiij. h. finis. ⁊ h. silr. con cludēdū est incōvincibiliter q̄ brā ḡgo iustis sima: ⁊ q̄ oia tei dona recepit. q̄ etiā ab oī pec cato mūda fuit. ⁊ charitate plena extitit. arḡ eternā gl̄iam sup oēs excellētī hūit: etiā i p̄ senti vita v̄tute fidei sup oēs icōpabiliter radianit. Cū em̄ sine fidei ip̄ossible sit placere deo: vt ait ap̄is ad Heb. xj. p̄fecto sup om̄es placuit altissimo. sup oēs v̄tute fidei habuit in summo.

De sp̄ brā ḡgis. Consideratio sc̄a

Maria habuit sp̄em. **Q**uerit: nū qđ i brā ḡgie fuerit sp̄es: ⁊ p̄mo argui p̄t qđ nō: p̄ argumēta fa cta ⁊ fidē. Si em̄ brā ḡgo habuit tā tam cognitōz v̄isionē celestīu: nō vides ha buisse sp̄em. iuxta illud ad Ro. viij. Que v̄ detur nō est sp̄es. Nā qđ vider q̄s: qđ sperat In contrariū tñ est v̄itas: q̄ in beatissima vir gine fuit excellētissime v̄tus sp̄ei. Cū ei sp̄es sit certa expectatio future beatitudis: pueniens er dei grā ⁊ merit⁹ p̄cedētib⁹ vt dicunt the ologi in. iiij. di. xvij. Alter nō esset sp̄es. In illud Hualthe. in alexandriade. di. Sp̄es quā meriti nō p̄uenit a sp̄e Deuiat. ⁊ vēn̄ dat ei p̄sumptio nomē. Cūq̄ v̄a sit sententia Quid. in. iiij. de fastis: qui ait. Lōscia mens ut cuiq̄ sua est ita cōcipit intra Pectora p̄ facto sp̄emq̄ metūq̄ suo. P̄fecto constat q̄ ipa q̄ fuit in dei grā p̄firmata ⁊ certū habebat q̄ cadere nō poterat ab ea. Si i v̄tutib⁹ et

merit⁹ debebat p̄seuerare. ⁊ q̄ erat i celesti glo ria beatificāda: habuit magnā spēm: ⁊ certis simē sperabat q̄ post mūdi tribulatōnes etē felicitat̄ esset gaudijs potitura: ⁊ sup oēs an geloz choros exaltāda. Quidā em̄ v̄a est sinia Aug. in li. de sp̄u ⁊ aia di. Quibusdā affectib⁹ ⁊ quadā amicitia anima corpori iungit. fm̄ quā amicitia nemo carnē suā vñq̄ odio ha buit. vt etiā dīc glo. in. l. i. ff. i. ius vo. vt eant ⁊ originalis fuit dictū apli ad Eph. v. Sub dit Aug. Socia nāq̄ ei⁹ est: lic̄ ei⁹ societa p̄grauet. Ineffabili nāq̄ v̄ditiōe diligit il lud. amat comitē suū. a iō libera esse non p̄t dolorib⁹ ei⁹ v̄hemēter afficit. formidat inter ritū: q̄ mori nō p̄t. Hec ille. Jō licet aia brē ḡginis in vita ista deo sic intellecto beata dīci qđ ammō posset. enī ml̄tas molestias ex cor ruptibilis corporis v̄luctiōe sustinebat. mul talq̄ ⁊ varias aduersitates tolerabat. de q̄b⁹ dicet infra q̄ oia sperabat certissime post mor tē de futura ⁊ i p̄petuā v̄solatiōz auertenda. Quapropter v̄tute sp̄ei non caruit: ⁊ p̄fectissimo mō sup oēs viatores illā habuit. ⁊ sic p̄se cura ē p̄ aliu h̄ est p̄ cōpunctōz corporis qđ al's simpl'r p̄ se nō p̄seqret. vt i silī dicit text⁹ i. l. arist. ff. q̄ po. in pig. ha. Nō ē ḡ dubitāduz q̄ v̄tute sp̄ei excellētissime habuit cuinnullum bonū defuit. sp̄es em̄ est hoi valde v̄tilis. iū illud Quid. in epli. sp̄es bona dat vires. et Libulli. li. ii. sp̄es mouet in meli⁹. De v̄tili tate autē sp̄ei plena est ois scriptura diuinā. **U**nī Salomō Prover. xvij. ait. Qui sperat in dño bñus est. ⁊ ps. xxxij. dī. Beat⁹ vir q̄ sperat i eo. ⁊ ps. xxxix. Beat⁹ vir cui⁹ ē nome dñi sp̄es ei⁹. ⁊ ps. lxxij. dī deo. Beat⁹ hō q̄ sperat i te. ⁊ Proi. xviii. leptū ē Qui sperat i dño saluabit. ⁊ Dan. xij. q̄ saluat sperates i se. dī deo. ⁊ ad Ro. viij. ait apli. Sp̄e em̄ salui facti sum⁹. ⁊ ps. xvij. inq̄ David de deo. Qui saluos fac sperates i se. Jō sc̄i oēs sua uerū illud apli ad Ro. xij. Sp̄e gaudētes i tribulatōib⁹ patiētes. ⁊ dicebat cū eodē eius dem eple. v. c. H̄iamur i spe glie filioz dei. Tal̄ em̄ sp̄es dabat eis magnā v̄solutionem. Ad qđ applicari p̄ illū Quid. i. x. metham̄. Sp̄es est que capiat: sp̄es est q̄ pascit aman tem. Et ideo dicebat apli ad Hebreos. vij fortissimū solariū hois nos qui p̄fugimus ad tenendā p̄positā sp̄em quā sicut anchorā aie habem⁹ turā ⁊ firmā. Que bona i beatissimā ḡgine refuisse nefas eēt dicere v̄l op̄iari. Immo cū dicat Prosper i li. epigram. Gra tor̄ est fructus quē sp̄es p̄ductior edit. Dicē dum est ⁊ credendū q̄ hanc v̄ritatem sp̄ei ha

Pars. III.

buit brā ḥgo a sue pceptōis pmodio t i ea
pseuerauit vlg̃ ad ultimū vite. Inq̃t enim
Quintilian⁹ in li. declamationū. declamatioē
vij. Nihil mag̃ interesse hoīum puto q̃ ut
spes i hoīe tā lōga q̃ vita sit. Un ipa ḥgo be
nedicta fuauit illd. Cathonis psiliū dī. sp̃ez
retine sp̃ez vna hoīem nec morte relinqt. Si
cut autē b̃tissima ḥgo q̃ttidie i fortib⁹ t bōis
opatōib⁹ mag̃. pfic̃r oēs sc̃tos merit⁹ excessit
ita q̃ttidie i pei fortute augmētata sūit t reti
butoem suoꝝ meritoꝝ ceter⁹ o. bo certiꝝ sperā
do expectant.

Maria
habuit
caritatē

Q De charitate brē ḥgis. Consideratio tercia
Uerit̃ q̃ charitas i brā ḥgiē fuerit; t
q̃ndēs q̃ habuit charitate excellētem
oīs pure creature. Nam Lūc. vii. de
duob⁹ debitorib⁹ q̃b⁹ remissum fuit debituz;
q̃z vnuſ debebat q̃nquaginta. aliis cētum;
dū q̃rer et salvator q̃s illoꝝ pl⁹ diligat eum
q̃ remisit; r̃nsum fuit q̃ is cui plus donauit.
Ex q̃ collig̃t q̃ ille pl⁹ teneat diligere: cui pl⁹
donat. S̃z b̃tissime ḥgini sup omnes creatu
ras donatu fuit a dō. q̃ eū pl⁹ diligere teneba
tur. Sz q̃ttū diligere tenebat: tantū dilexit. g̃
maiorē hūit charitatē q̃z aliq̃ creatura. Itē
charitas ē de corde puro t gl̃ia bona t chari
tate nō ficta. vt ait ap̃ls. i. ad Th̃m. i. g̃ vbi
maior puritas: ibi maior ē charitas. Sz b̃tissi
ma ḥgo hūit puritatē i sumo q̃ sub deo ma
ior: neq̃t intelligi. g̃ charitatē habebit i sumo
cui i creatur̃ eq̃lis neq̃t intelligi. ¶ Prete
null⁹ tātū amat aliquē q̃ttū pr̃ ei⁹ t m̃f. s. c.
de cura. fu. iuncta. l. videam⁹. ff. de i lit̃e iuran.
Sz inter oēs creaturas sola b̃tissima ḥgo fuit
m̃r dei. g̃ nulla creatura tantū dilexit deū q̃ttū
ipa. Itē p̃rou. viii. inq̃t ipa brā ḥgo. Ago
diligētes me diligō. Agō pl⁹ diligētes pl⁹ di
ligō. S̃z de sup oēm creaturā maxie dilexit
beatā ḥginc. g̃ ipa ad eū maxima sup omnes
creatura habuit dilectōem. Hui⁹ etiā signū
est q̃ liber canticoꝝ q̃ amoris p̃tinet pfectoꝝ
specialis exponis de beata ḥgine. t ibi a sponso
celesti amica: t charissima p̃ excellētiā noīat
Ex quib⁹ videat q̃ brā ḥgo nō habuit chari
tate fīm cōem modū viatoꝝ Sz pfectoꝝ mō t
excellētioꝝ i oī mō pfectoꝝ pure creature. S̃z
S̃ argui p̃. videlicet q̃ brā ḥgo in via habu
erit minorē charitatē q̃z angeli. q̃ stat⁹ vie i
feriore est statui patri. Ergo sumū vie infē
rius ē infimo patrie. Un dñs Mat. xj. ait
Qui minor est in regno celoz: maior est Jo
banne baptista. vbi g̃ o. dīc. Om̃is sanctus
q̃ est cū deo: maior est eo q̃ adhuc est i mundo
Itē sup illud Malach. iij. Ecce ego mitto

angelū meū tē. dīc glo. Nonissim⁹ angel⁹ ce
li maior ē quis hoīe. Ad hec inderēm. Quanta
bertū sup Missus c. c. xcvi. q̃ licet charitas fuerit ca
brē ḥgis i via fuerit minor charitate aglōꝝ ritasma
q̃ ad actū p̃pf subiecti dītōꝝ t p̃trari p̃m̃ r̃e
ctionē. t ita intelligunt̃ ḥria. m̃ q̃ ad sobaz su
it maior charitate oīm anglōꝝ. Un si de an
gelū de nouo crearet: t ei illā charitatē in sun
deret quā brā ḥgo in via habuit. ille angel⁹
mō pdictō tātū deū dilig̃t ret q̃ttū brā virgo
mō i patria diligit. q̃ charitas vie et patrie
est eadē fm̃ subaz. Hec ille. Qui etiā subdit
q̃ charitas brē ḥgis q̃ ad effectū fuit maior i
statu vie qualibet charitate angelica. q̃ ange
lica charitas nō est in statu merēdi. Quilib⁹
autē actus charitatis brē ḥgis fuit meritorius
vite eterne t maioris glorie q̃z sit gl̃ia ange
loꝝ. Et ista charitas brē ḥgis mag̃ ac mag̃
de die in dīe vlg̃ ad eius felicissimū trāsc̃it
crevit: ira vt impletū excellentissime in ea fu
erit illud Prover. iij. Justor̃ semita quasi
lux splēdens pcedit t crescit vsl q̃z ad pfectaz
dīc. Quia em vt ait Grego. xvij. moraliz.
Nō clarescit aia i fulgore eterne pulcritudis
nisi p̃us hic arserit i fornace charitatis. Jō te
us animam beatissime m̃ris sue b̃ charitatis
igne totā inflāmavit. t impletū fuit illd qd̃ ip̃e
inq̃t Luce. xij. Ignē veni mittere i terrā. i. i
ḥgine Mariam. q̃ ṽ s. patuit terra appellat
latur. Subdit autē ibidē salvator. Et qd̃ vo
lo nūl̃ vt ardeat. Un Hiero. i. ser. assumptō
nis dicit q̃ totā ḥginez incāduerat diuinus
amor: ita vt nihil i ea es̃z nūl̃ ardor p̃tinuſ
t ebrietas p̃fusi amoris. Sicutā ignis do
mū illuminat: visum delectat: mēbra calefacit
ligna inflāmat: altissimas crabes i cinerez re
digit t metallū liq̃facit. Hic iste ignis chari
tati mētē ḥgis gl̃iole illumīauit: letificauit:
p̃fortauit: inflāmavit t p̃letām hūilitatē q̃si
in cinere redēgit. t i amorez altissimi totalit̃
liq̃fecit. ita vt merito h̃o fortis q̃ ē forma oīm
aliaꝝ p̃meruit p̃ncipalit̃ fieri m̃r dei. vn H̃u
go de sc̃o victo. i qdā fm̃e ait. Accipit ḥgo
Maria de sp̃ūstō: nō q̃ d̃ sp̃ūst̃i suba se
mē p̃. rt⁹ accepit: Sz q̃ p̃ amorem t opatiōem
sp̃ūst̃i ex carne ḥgis diuino partuſubaz m̃i
strauit. Nā q̃ amor singlariꝝ ardebat in cor
de suo. i carne ei⁹ mirabilia faciebat. Cui⁹ di
lectio q̃ i corde nō suscepit sociū: opatō i car
ne illi⁹ h̃ebat exēplū. Hec ille. ¶ P̃. b̃ q̃rit
de charitate b̃. ḥgis qua hūit ad p̃ximū: vt
illā habuerit i sumo sup oēs creatas. Et pri
mo videat q̃n. q̃ inq̃t salvator. Jō. xv. Ma
ritatē ad
iorē charitatē nemo h̃z vt animā suam p̃o p̃ximuz.

Sermo. II. De virtutibus Marie

nat q̄s p amic̄ suis. trāsumptine i.c. q̄ vult.
de penit. di. ij. et de renū. c. nūl cū p̄dem. S. q̄p/
p. S. ipa animā suā nō posuit p amic̄ suis
q̄ maiore nō habuit charitatē alijs: q̄ aias su
as p amic̄ posuerūt. S. h̄riū pbaf p illō
dictū phī. i. poster. pp̄ter qd vñq̄d q̄ ipsum
magis. et istud est lūmmariū Baldi in auē.
multo magis. C. de sacrosan. ec. et p̄z hec regu
la. Nā pp̄e qd amam⁹: ipm mag⁹ diligim⁹.
S. primū amam⁹ pp̄f teū. q̄ q̄ pl⁹ amat teum
pl⁹ amat primū. et cōsequētē b̄tā v̄go q̄ sup
om̄es creaturas pl⁹ teū amat. sup oēs crea
turas pl⁹ primū dilerit. Itē eadē charitas ē
q̄ diligitur de⁹ et prim⁹: q̄ charitas ē dilectō
q̄ deus diligif. pp̄ter se: et prim⁹ pp̄f teū vel i
deo. vt d̄r. ij. sen. di. xxvij. q̄ q̄ h̄lū summā cha
ritatē ad teū: summā charitatē h̄uit ad deum
q̄ et ad primū. Nō obstat mō q̄ d̄r illā nō po
suisse animā p primo. q̄ r̄ndet q̄ immo ani
mā filij: et ipm filiū p prio posuit: quē pl⁹ q̄
pp̄riā animā d̄slerit: q̄ parēs pl⁹ diligif fili
um q̄ seipm. di. l. isti qdē i si. ff. qd me. cā. et p
priā animā si necesse fuit passioni obtulit p
priā volūtate. et sic bona volūtās p facto re
putat. l. rep̄hendēda. C. de insti. et substi. sub
cōdi. fac. et l. alia. C. de his qui. vt indig. imo
ipa b̄ndicta v̄go animā suā in passione filij
crucifirit cū filio. et sic duas aias obtulit. sic
q̄ effectū d̄lectionis duplicauit. Et h̄ est qd
d̄r. ii. ij. Et tuā ipsi⁹ animā p̄trasibit gladi
us. S. veniam⁹ ad p̄sideratōem amoris
Amavit ipm filiū. et p̄mo de amore erga fi
liū. Amabat em̄ illū p̄mo dulc̄t. i. amore p̄/
citer cordiali et intimo. qd talis ondi p̄t. In xpo
em̄ triplex erat suba. s. caro: aia et diuinitas.
Et in m̄re s̄l̄ erat caro: aia et sp̄us. Licet em̄
aia et sp̄us hois idēsint quo ad subs̄tatiā: tñ
diuersis nuncupat noib⁹ pp̄f diuersos effe
ctus in corpe. vt ait Aug⁹. in li. de sp̄u et aia
Erat igit̄ inter m̄rem et filiū triplex diuictio.
sc̄ carnis ad carnē fm̄ naturā. et aie ad aiam
fm̄ amicitiā. et sp̄us ad diuinitatē fm̄ grām.
Amabit igit̄ ipm amore nature vt m̄ filiū.
amore amicidē vt creatura creatorē suum.
amore v̄o grē vt p̄seruata et redēpta saluato
re suū. Ta int̄m⁹ at̄ amor fuit m̄ris ad filiū
q̄ ipa tota erat i amorē p̄uersa. Sic em̄ ferz
missum i ignē: rotū efficit ignis. sic ipa chari
tates succēta et cōbusta: facta erat charitas et to
ta p̄ amore liquefacta erat et amore vulnera
ta. vt ipa inqt. Lan. v. c. Fac ḡ o dñe ieu me
quoḡ igne tui amoris v̄buri amore ipsi⁹ di
lectissimem̄ i s̄tue: vt cognomē meū sit p̄se,

quens rei. bustum enim est res existit. v̄tate
glo. in. c. cōuenior. in p̄bo b̄usto. xxij. q. viij.

S. H̄do amavit illū fortiter. i. amore fortis et

fermido: q̄ p nullā tribularōz ab eo nūq̄ po

tuit separari. Dib⁹ em̄ apl̄is i passiōe: p̄ fugi

entib⁹: ipa imobil̄ stetit: parata p̄ ipo mortē

sufferre. Iuxta illud Lan. viij. Fortis est ve

mors dilectio. Fortis etiā fuit in fide. Un

Prouer. vlti. d̄r. Nō extinguet in nocte. i. in

passione filij et morte. lucerna eius id ē fides.

Quapropter fide ei⁹ p̄ dici illud Aratoris

poete. li. q. Nec est vera fides quā lex comis
tat amoris. Nā vt ait Sedul⁹ poeta. Dul

cis amor xpi fortia vincit dedit. Et pp̄f hoc

nolebat recedere a cruce desiderās p filio ex
ponere vitā gratiā. Iuxta illud Claudio. Nō

quit p̄ciū: vita q̄ debet amor. i. Jo. Joh. xix. d̄r.

Stabat iuxta crucē ielu m̄f ei⁹ t̄c. Illū ei⁹ usq̄

ad mortē nūq̄ deseruit. Un̄ Amb. sup Luc.

ait Sugētib⁹ apl̄is Maria an̄ crucē stabar

et pp̄ri⁹ ocul⁹ vulnera filij spectabat. Tertio

amauit eū sapiēter. qd p̄z p tria sig. Primo

q̄ licet ei⁹ fili⁹ esset delicatissim⁹: in his que

dei erat quisēt laboriosa ei nō peebat. vñ

eū ad festiuitates ducebat. S. H̄do q̄ licet eū

summe diligenter: nūq̄ tñ sibi dissuadere vo

luit q̄n crucē ascēderet et mortē p hūano ges

nere sustineret. Tertio q̄ licet sciret eū i crucē

maxios cruciat⁹ pati: tñ nūq̄ illi suavit ut de

cruce descederet et tātos dolores evitaret. Et q̄

instrūt̄ parētes vt filios suos a puericia bo

nis studijs assuefaciat. nec a bōis ppositis et

opib⁹ pnic ipos retrahat nec ut assumptam

pniām deserat eis pluadēat. Xps q̄ m̄re su
am summope d̄lexit cui⁹ cura sp̄ habuit. s. in

infantia: q̄ claustra pudoris ei⁹ illibata fua
uit. In puericia: q̄ i oib⁹ ei subdit⁹ fuit. Au
ce. ij. In iunētute: q̄ i nuptijs ad ei⁹ volūta
tē aquā i vinū dūtit. Joh. ij. In passiōe: q̄ il
la Johi cōmēdat. Joh. xix. p̄ resurrectiōz
q̄ p̄mo ei appauuit resuscitat⁹. p̄ sua ascēsio
ne: q̄ ad ei⁹ mortē veit et ipaz i aia et corpe af
sumpsit et ad suā dexterā collocauit. S. H̄do

p̄ncipalit̄ dico q̄ v̄go diligēt creaturas.

ei⁹ at̄ dilectō dupl̄t noia. s. ordiata et pulcra

De p̄ma h̄z Lan. j. vbi ipa inqt. Ordianit i

me caritatē. Deschā Ecc. xxiij. vbi ait Ego

m̄ pulcra dilectōis. H̄uit at̄ caritatē ordia

tā. p̄mo ad id qd̄ ē sup se. i. ad teū: illū p̄fecte

amādo et ei i oib⁹ obediēdo et nūq̄ ab ei⁹ cor

diali dilectōe recedēdo. iuxta illud Jacobi bñ

vētani. c. xxxij. sūli. di. Nutarinelcit imo

derat⁹ amor. Omniaq̄ etiā valde difficultia et

aspera propter eius amorem liberer tolleran

Maria

dilexit

creatōas

Pars.III.

do. hic est em^{us} vn^{us} charitatis effectus. ut h^{oc} in c.
hec est charitas de peni. di. iij. vñ **M**arcial^{po}
cta inq^t. Nescit amor vehemens ad queq^s pe
ricula rupi. Sed^o habuit charitate ordinata
ad id qd^{em} extra se. s. ad primū ei spatiens
sic p^rz in nuptijs vbi deficiētē vino spōso
copassa fuit. vt h^{oc} Joh*n*. vbi Ber*n*. ait. De
ficiente vino iⁿ nuptijs verecūdie inuātiu^s
copassa est piissima vgo dices filio. Unum
nō hnt. qd em de fonte pietatis pcederet nisi
pietas rc. vt s. pte terria h^{oc} opis sermone. j.
pre. iij. sub l*sa* R. Tertio charitatē ordina
tam habuit ad id qd^{em} est infra se. s. corp^{us} suu^s
ipm rōni subiecto et iⁿ virginitate pseruado.
Jo vt d^r Apo*c*. xij. lunam sub pedib^s habu
it. qz corp^{us} mirabile sub rōne subiec*t*. Quar
to ad id qd^{em} est intra. s. ad aiām suā: eā in hu
militate pseruado: fūas illud Deut*n*. iij. Lu
stodi temetipm et aiām tuā sollicite. Un Ber
nard^{sup} Missus ē ait. De qdē due virtutes
scz virginitas et humilitas mltū sūt deo accepte.
Voluit g ips mīrem suā esse virginē: te q una
culata imaculat^u pcederet oīum maculas pur
gatur. Voluit etiā esse humile: te q mīles et hu
mil corde pdiret: haz i se fortū hoīby exem
plum saluberrimū onsur. vt em q sc̄m̄ sc̄or
erat pceptura: sc̄ra ess^r corpe: mun^r accepit
virginitas sic esset et mēte: donū accepit humili
tas. Sed^o ei^r dilectio sūt pulcra. Distin
guit aut Aug⁹. quadruplicē dilection^{es}. vna
est carnalis: q est inter virz et vroxē. et aliquāt^u ē
turpis quādo se carnaliter nimis amat. et iō
pibetur donatio inter eos ne mutuo amore
se inuicē spoliēt. l. i. vbi doc. ff. de dona. iinf. vi.
et vro. Alia est naturalis que est inter patrē
et filiū: et aliquāt^u est turpis: qn pī inordinate fi
lium diligat. Tertia est socialis q est inf amic
ū et amicū. q aliquāt^u est turpis qn in maluz se
amat. et de hac tractat^r in. l. late culpe. S. ami
cos. ff. de v. sig. et ibi glosa ponit q aliquāt^u
est turpis. Quarta est spūalis: q est inf aiāz
et deū. et ista ē dilectio pulcra: cu se mīrem al
serit brā vgo. Eccl*n*. xxiiij. et p̄sistit i quāt^u or
Primo i diligēdo deū. quā dilection^{es} Aug⁹.
se reprehendit nō habuisse dices. ir. p̄fessionū
Sero te amavi pulcritudo tā anniq et tā no
ua. Sero te amavi: intus eras et ego foris:
meū eras et ego tecū nō erā. Sed^o p̄sistit in
habēdo sapiam dei. Un Prouer. xxij. sc̄ptor^u
est. Appone cor tuū ad doctrinā meā q pul
cra erit cu eam fūaueris. Tertio p̄sistit i ser
uando pcepta et p̄ilia dei. iuxta illud Prouer.
iij. Uice ei^r vle pulcre: et omnes semire illi^r paci
ficē. Quarto p̄sistit in puritate mēt^r et corporis

B
quadru
pler dile
ctio

thonestā pversatiōe. Juxta illud Sap*n*. iij.
Qz pulcra est casta generatio cu charitare.
Quia dilectōem quadruplicē habnit vgo be
nedicta pfectissime. Etē fūauit illud Deuc.
xj. s. Ama dñm deū tuū et obserua pcepta ei^r
et illud Joh*n*. xv. Vos amici mei estis si feceri
tis q p̄cipio vobis. Etē illud Prouer. xxix.
Qui amat sapiam letificat patrē s. celestem
et illud Prouer. xxiij. Qui diligit cordis mū
dicām habebit amicū regē. ideo dilectōe ple
na dicebat illud Lan*n*. v. Adiuro vos filie hie
rusalem si inuenerit^r dilectū meū ut nūcieris
ei quia amore langueo. Qz, aut brā virgo Maria
sup om̄s puras creaturas habuerit amorem
hūit cha
charitatis vltra dicta in pcedētib^s etiā pba
ritatē su^r
ri pōt sic. Nā vt ait Aug⁹. in li. de spū et aia.
per om̄s
Charitas ē via q puenit ad deū. et pba p. c.
hec est charitas. de peni. dis. iij. Sz nulla pu
ra creatura ita pfecte ad deū puenit sic beata
vgo. g nulla creatura pura ita pfecte charita
tem habuit. Nē deus charitas est. j. Joh*n*. iij.
et c. abiit. xj. q. iij. Sed nulla pura creatura
vnq ita excellēter in se habuit reū sicut brā
vgo. g. rc. Etē charitas est finis om̄m virtut^u
et pceptoz. i. ad Thim*n*. j. et ad Roma. xij. et
c. charitas. de peni. di. iij. Sz null^r ita cōple
te habuit i se oēs virtutes: neq; ita pfectebua
uit dñia pcepta sic ipa. g p^rz ppositū. Pre
terea charitas ē vinculū animoz. vt ait apo
stol^r ad Col*n*. iij. Un Aug⁹ in li. de spū et aia
inqt Charitas est via copulās amātem cum
amaro. Sz nullus ita perfecte copulat^r fu
it cu deo sicut beata vgo: que eū pcepit et filiū
suū fecit. g. rc. Item brā vgo habuit oia vti
lia et cūcta ad salutē necessaria p illā reglam
Ber*n*. sepi allegatā. qzqd alijs lic^r paucis
simis est pcessum rc. imo ceteris omib^s excel
lenti^r illa oia habuit. qz melior debet esse pdi
tio regine qz seruoz. fm phm in li. de regi. p*n*
ci. sed charitas ē virtus a q om̄ia bona proce
dunt. i. ad Thim*n*. j. et c. licet. in si. et de reg.
iu. Etē sine charitate ois opatio nra est iniuri
lis q ad sequendā eternā retribuz. c. vide
et c. teneam^r. j. q. j. sine charitate ei oēs alie
ntes nihil p̄sunt ad salutē. c. solet queri. de
p*e*. di. iij. et. S. euidecēter. de peni. di. iij. et dist.
vij. c. nullus. vñ in. c. nisi cu pridē. S. quippe
extra. de renū. dr. H̄i qzrumcūqz virtutū flore
refulgeas. charitatē aut i te nō habetas: nihil
habere cōprobans. et in. c. vbi sana. xxiiij. q. j.
dr. Vbi charitas nō est: nō potest ee iusticia.
Iusticia aut hic accipi p om̄i virtute vt etiā
accipi in. v. ethi. et in. c. ad aures .et tēpo. or.
scriptum est. Non in sublimitate graduum

Sermo. III. De virtutibus Marie

Sed in amplitudine charitatis acq[ui]re regnum dei.
et Aug[ustinus]. in finione ad here. inquit. Sine charitate nullus facie dei vnoq[ue] poterit suuiri. Ergo beatissima uirgo q[uia] super omnes in celesti gloria est sublimata et diuinam faciem ceterorum oib[us] excellenter intuetur: excellenter etiam p[ro]pter ceteros habuit charitatem. **H**u[m] em de p[ro]cepit Leui. vi. dices. Ignis semper ardebit in altari meo. p[er] quod ignis spuma in telligitur charitas et ardor diuini amoris: q[uia] semper deo ardere in altari humani cordis: p[ro]fecto iste ignis p[er]fectissime spiritus exarbitur in corde benevolentiae. **V**erum q[uia] ipsa singulariter ac p[er]cipuum altare fuit. Quo q[uia]d amore et charitate nos repleri faciat ipsa beatissima nos b[ea]ndicet: atque nobis dices illud. in. ad Lho. xiiij. s. g[ra]tia domini nostri Iesu Christi et charitas dei et concordia ipsius sit spiritus cuius oib[us] vobis Amem.

De ceteris virtutibus cardinalibus q[uia] fuerint gloriose uirgine. **S**ermo. iij.

Eum est filius
Munus et reges mea est prudentia et fortitudo. **P**rouer. viij. inquit Salomon Lan. xl. de beatissima uirginem. Que est ista que ascendet de deserto: deliciis affluens: innixa super dilectum suum. Per istas autem delicias irelligunt ei virtutes quibus ipsa uirgo benedicta filia sui gratia plena fuit. et idcirco inixa super dilectum suum. Alij enim filii suorum patrum et matris iste autem filius fuit totius misericordia. quia nullum habuit patrem carnalem. unde merito sibi totius attribuitur: et ipsa tota super eius gloriam innixa est: et de virtute eius abundantanter assumpsit. et per orbem universum fragrantia sanctitatis effudit. **J**ohannes Lan. i. ipsa inquit. **D**u[m] esset rex in accubitu suo: nardus mea dedit odor eius uanitatis. **I**ste autem rex scilicet filius suus habuit tres accubitus. scilicet patrum. utrumque misericordia et patibulum crucis. **N**ardus vero cum sit herba parua odorifera et calida. per primam proprietatem significat humilitatem uirginis. per secundam eius uirginitatem. per tertiam vero eius charitatem. **D**um gesseret rex in accubitu prius odorem dedit marie humilitatem: quia tantum placuit Christus quod ad ipsam descendit. **D**u[m] autem esset in accubitu viceri uirginis: odorum dedit deo eius uirginitas: quod eius puritate pascebat. iuxta illud Lan. iij. **Q**ui pascit in celis. scilicet puritatem. **D**u[m] vero esset in accubitu crucis: odorum dedit eius charitas: quia tanta fuit similitudine et parata erat simul cum filio patris per humanam salutem. **N**on solus autem has tres virtutes possedit: sed etiam oib[us] alijs mirabiliter radicavit. **T**unc Lan. iij. dicit. Que est ista que ascendet de deserto sicut uirgula summi ex aromatibus mirre et thuris et uinum pulueris pigmentarij

Per aromata enim et uinum pulueris pigmentarij intelligitur diuersitas omnium genitum et virtutum quibus ipsa dei mater in uinum modi climatibus odorum dedit. **D**e quibus ultra predicta in alijs sermonibus tractare volentes: de ceteris virtutibus cardinalibus: quod ipsa uirgo benedicta in verbis propositis se habuisse testatur. in predicti sermones differemus.

Pars prima huius sermonis in qua tractatur de ueritate iusticie beatissimae uirginis Marie.

Tunc pallegato themate nostro inquit beatissima uirgo. **N**ea est eccl[esi]as. i. iusticia. plena enim iusticia fuit que solem iusticie nobis generauit. **S**ed hoc argui potest. Nam actus iusticie est iustificare mala et punire vicia. l. j. s. i. ff. de iusti. et iuri. et leprosum propter defectus commissos inculpare. **J**uxta illud **P**rouer. xvij. **J**ustus in principio accusator est sui. **S**ed in beatissima uirginem non fuerunt vicia. quia non fuit actus iniusticie in ea. et perseques non fuit illa fortuna. sed quod glo. super illud Matth. xij. **P**rimam agite inquit. **P**rima fortuna est per primam ueritatem honestez perimere. **R**ideo quod actus primus fuit excellenter et nobiliter quam in alijs omnibus viatoribus. quod patet ex libro in omnibus alijs viatoribus actus primus ostendit potest esse vel insuisse. **N**on enim resurgit per primam quam non cecidit per culam. argumentum in libro decimo. et uero ob. In ipsa autem uirginem fuit actus primus sine penitentia vel per cessationem culpe. eo modo quo est in patria. scilicet p[er]fecta detestatio peccatorum et nolle peccare. **N**on autem p[er]fectionem iusticie habuerit per hoc quod cum duis sint partes iusticie. scilicet declinare a malo et facere bonum quia non sufficit abstinerem a malo nisi fiat quod bonum est. c. non satis. lxxvij. dicitur. et instituta de iusti. et iuri. s. iuris p[ro]cepta. et in libro iusticia. s. i. ff. eo. et c. i. de forma fidelitatis. i. vsl. seu. **I**psa uirginis pars super omnes viatores habuit et consequenter omnibus iustior fuit. **N**on enim ceteri oibus a malo magis declinaverit. prout quod ipsa sola viatrix fuit quod non peccauit. ut inquit Aug. in libro de natura et gratia. quod vero omnes viatores in hominibus operatione superauerit in eo monstratur quod deum genuit quod bona omnia regenerauit. **C**um tantum esse etiam boni prouulit de se quod nullus pure creature effectus illi in dignitate et ueritate potuit coequari. **N**on ergo denique ab effectu. l. stipulatio. sed si opus est de non operi. n[on] et alibi dicatur quod fructus editur pandit auctores. per ipsum positum. **V**eritas quod iusticie p[ro]tes circa primu[m] excellenter exercuit. primo declinando a malo primi. quia nullum uinculum habet: sed oib[us] studuit p[ro]delle. **T**unc Ambrosius in libro de uirginibus ait. Nullum sollicitum fuit ledere oib[us] non velle. maiorum natu assurgere.

Pars.III.

surgere: equalibus nō iuidere: iactatiā fugere:
 rōnem seq: amare frūtē. **N**ū illa vultu leuit
 parētes. qn̄ discessit a ppinq̄s. qn̄ fastidiuit
 humilē. qn̄ irrisit debile. qn̄ vitauit inopem.
Hiero. quoqz i qdā fmōe inqz. **H**ac irascēte
 null⁹ vidit. hāc maledicēte null⁹ audiuit. ois
 fmō ei⁹ ita erat grā plen⁹ vt cognoscere ilin
 gua ei⁹ de⁹. Verba em̄ sunt nōre eaꝝ q̄ sunt i
 aio passionū. vt ait phs i. s. piet. t autor i lib.
 sex pncipior. t in. l. iij. s. idē tubero. ff. de sup
 pellede. **D**escdā aut̄ pte iusticie. s. faciendi
 bonū: t opa miscdie primo. dico q̄ illā exer
 cuit in summo sup̄ oes viatores. **O**p̄z ei⁹ mi
 sericordie alterz altero ē mai⁹. v̄l q̄ fit ex ma
 iori charitate. **A**ffectio em̄ op̄i nomē iponit.
 vt ait glo. in p̄hemio insti. in. s. si. t i. l. j. C.
 ad le. cor. te sic. vel quia fit maḡ indigēti v̄l
 magis digno. v̄l q̄ fit cū maiori effectu ipen
 so. vel quia fit ex magis necessario t min⁹ su
 perficio. **H**ec aut̄ oia fuerūt i beatissima x̄gie
 in summo. **C**haritas em̄ ex q̄ opa miscdie se
 cit: oēm creaturā excellit: vt s. patuit. **N**a
 ximū etiā affectū nob̄ miscdie impēdit. quia
 nob̄ miser̄s. captiuis t niēdīcis dedit filiū su
 um deū. captiuis i p̄ciū. fameliciis i viaticum
 laboratib⁹ in p̄miū. infirmis i medicamētuꝝ
 t cū ipso dedit nobis regnū celoz. t oē bonuꝝ
Que em̄ p̄prio filio suo nō pep̄c̄: quō nō cū
 illo oia nobis donauit? **I**tē beatissima x̄go
 de nullo sibi sup̄flio: s̄z oīno necessario: opus
 miscdie fecit filio suo pauprimo t pegrino
 cui de propriis suis purissimis carnib⁹ t san
 guinib⁹ tunica polimitā fecit. t quē i gremio
 vteri sui hospitata est: t de p̄prio corpē ciba
 nit t lactanit. **S**ic ḡ patet q̄ beatissima x̄go
 iusticiā q̄ ad p̄tes t effectū suos habuit in
 summo. Ipa em̄ ab oī malo primi etiam mi
 nimō sp̄ cauit. t om̄ia bñficia illi possibilia
 tñnue impēdit. seruās illō **B**ern. in lib. de
 improbatōe vicioz di. **V**ir sapies prodesse
 cupit: nō ledere quicqz. **P**roximo iḡl primo
 pfuit x̄bo. q̄ socias suas sp̄ i bono fortabat
Un̄ in lib. de infantia saluatoris dī. **G**ollici
 ta erat circa socias suas: ne aliq̄ ex eis in ali
 quo fmone peccaret. ne aliq̄ in risu vocē exal
 zaret. ne aliq̄ in inturijs aut supbia circa pa
 re suā se erigeret. sine intermissione deū bñdice
 bat. t ne forte i salutatōne sua a laudib⁹ dñi
 tolleret. si q̄s cā salutabat. illa p̄ salutatione
 deo grās rñdebat. **U**n̄ p̄mū ab ea exiit vt dū
 salutat̄: v̄l vocāt̄ hoies sc̄i. **D**eo grās dicūt.
Scđo pfuit obsequio. qd̄ p̄t̄ **L**uc. i. q̄ tri
 bus mēlib⁹ i obsequo Elizabeth māsit. **U**nde
Am̄b. sup̄ ait. **Q**uā religiosa in ppinq̄s fuc̄

**In sum
mo hūic
iusticiaz**

rit: scripture sacra cōmemorat. **N**ā t humi
 lior facta est: vt a deo se cognouit electā. t sta
 tim ad cognatā suā in montana pcessit. **N**ō
 vniqz vt exēplo crederet: q̄ iā crediderat ora
 culo. **B**ea inq̄t Elizabeth q̄ credidisti: t tri
 bus cū ea mensib⁹ māsit. **T**āt̄ aut̄ interuallo
 tpis nō fides q̄rit: s̄z paritas exhibet. **T**er.
Etio pfuit tpali subsidio. **U**n̄ de illo dī **P**roū. **M**aria
 vlti. **M**anū suā aperuit inopi. pater ex hoc pfuit tē
 q̄ totū auꝝ qd̄ magi obtulerūt pauperibus po: ali s̄b
 tribuit. ita q̄ p̄stmodū i purificatōe nō ha: sidio
 buit vnde vnu agnum emere posset. **D**e ipi
 us liberalitate ad paipes dī in pdicto libro
 de infantia saluatoris. **D**e esca quā de manu
 angelī virgo accipiebat ipa reficiebat. q̄ x̄o
 a pontificib⁹ accipiebat: paupib⁹s erogabat
Quarto pfuit exēplo. q̄ ei⁹ vita omnibus
 fuit exemplū sanctitat̄ t religiōis. **U**n̄ Am
 bro. vbi. s. ait. **S**it nob̄ tāqz in imagine descri
 pta vita Marie. t q̄ velut ex speculo reflu
 get sp̄s castitat̄ t forma x̄tus. **H**inc summa
 mus exēpla viuedi: vbi tāqz i exēplarimagi
 steria sunt exp̄ssa. pbitat̄. q̄ qd̄ corrigeret. qd̄
 effugere: t qd̄ tenere debeamus ostendit. **E**t
 infra. **P**rodire te domo nescia nisi cuꝝ ad ec
 clesiā dueniret. t hipsum cū parentib⁹ t p
 pinquis: domestico operosa silēcio foreſi stu
 pata comitatu. nullo tñ meliore sui custode:
 q̄ se ipsa que in accessu aspectuꝝ venerabilis
 nō tā vestigiū pedis tolleret q̄ gđū x̄tus ac
 tolleret. **I**n eodē etiā libro de infantia salua
 toris dicit. **I**n vigilijs inueniebat̄ p̄or. **I**n
 sapiētia legis eruditior. **I**n puritate purior.
In humilitate pfundior. **I**n carminib⁹ da
 uid p̄stantior. **I**n charitate gratiosior. t i oī
 x̄tute pfector. **Q**uia iḡl brā x̄go vt dictuꝝ
 est suis p̄mū illuminauit exēplis. **J**ō de ipsa
 dici potest illud Acci. xvij. **S**icut sol orīes
 mūdo in altissimis dei: sic mulier̄ bone sp̄s
 in ornāmētuꝝ dom⁹ ei⁹. lucerna splendēs sup̄
 candelabz sc̄m̄ t̄c. p̄ solē aut̄ in predicta au
 toritate intelligit x̄ps. p̄ mundū x̄o brā x̄go
Maria q̄ illuminata a deo illuminat totam
 eccliam militantē. Quare aut̄ brā x̄go dica
 tur mūd⁹ oñdit Lypan⁹ iñ qdā fmōe dicēs.
Aego t intelligo q̄ **M**aria x̄go est quidaꝝ
 mūd⁹ intel̄igibil⁹ t admirabil⁹. cui⁹ terra est
 soliditas humilitatis. **L**ui⁹ celū altitudo uersatōis
 t p̄templatōis. **L**ui⁹ sol splendor intelligentie.
Lui⁹ lūna decor mūdicie. **L**ui⁹ lucifer ful
 gur sanctitat̄. **L**ui⁹ arctur⁹ gra septiformis
Lui⁹ sydera alias x̄tutū ornāmēta pulcerri
 ma. **E**x q̄b⁹ oīb⁹ pat̄ x̄tutē iusticie fuisse exi

Bermon. III. De virtutibus Marie

celerissime in brā fagine. Et pmo si accipiat iustitia large p omni fratre et oī bono ope; sic accipit phs. i. Pol. i. v. eth. vt etiā dic Rich noster in. iij. xl. xxiiij. et beatus Tho. q. q. q. lviij. t. j. q. cxij. Dico q̄ fgo bēfissima eam in summo habuit q̄ pfectissime obfauit le-
gis pceptū. Deut. xxliij. q̄ dicitur habeas iustici-
am cora dno deo tuo q̄ etiam cū filio suo dice-
bat illud Nat. xij. et Luc. iiiij. Decet nos
implere omnē iusticiā. Si dō loquimur de iu-
sticia stricte sumpta q̄ i le p̄tinet tria s. hone-
ste vivere. alterz nō ledere. et sua cniq̄ tribue-
re. De q̄b h̄f in. l. iusticia. q̄. ff. de iust. et iu-
t. in. q̄. iur. p̄cepta. insti. eo. Dico q̄ cūz hec
sit excellētissima oīm frutū moraliū. vt de-
clarat beat Tho. q. q. q. viij. ar. xl. Unū dicit
phs in. v. ethi. P̄ecularissima oīm frutū vi-
dēt esse iusticia. et neq̄ h̄esperus neq̄ lucifer:
ita admirabil. et impator i auf. vt omes obe-
diant iu. in. p̄n. col. v. inq̄t. vna q̄dēt esse oīm
pfectissimā frutē iusticiā arbitramur. et Tul-
lius in. j. de offi. ait. iusticie splēdor ē maxim⁹
ex ḡ boni viri noīant. et iij. eiusdē opis iterū
dic. Iusticia est vna oīm dñia regina q̄ fru-
tū. P̄fecto nefas eff̄ credere hāc ī m̄re dei
eximia frutē defuisse q̄ fuit armariū oīm fru-
tum. Sū solo etenī scelerato nō p̄t iusticia ha-
bere commerciū. et forns. in fi. de f̄ sig. Sc̄ies
igīt bēfissima fgo dictū ec p̄ppha z p̄s. xxxij.
Oculi dñi sup iustos: et aures ei p̄ces eoz
et p̄s. xij. Just⁹ vt palma floreb̄it. et sic cedr⁹
libani multiplicabit. et p̄s. cxij. In memoria
eterna erit iust⁹: ab audisōe mala n̄ timebit.
et p̄s. xvij. Vox exultatiōis et salutē i taberna-
culis iustor. et Sap. iij. Justor aie in manu
dei sunt: et nō cāget illos tormentū mortis. et iij
eiusdē li. c. Just⁹ si morte p̄occupat fuerit: in
refrigerio erit. et Propt̄. x. B̄ndictio dñi sup
caput iusti. Dñs em̄ diligat iustos. p̄s. xlvi.
et lacrimiū iusti acceptū est: et memoria eius
nō obliuiscet dñs. Eccl. xvij. Sc̄ies q̄z spū
dñio filii suū dictuz Nat. xij. fulgebūt
iusti sic sol i regno pris mei. et Matth. xxv.
Ibūt iusti i vita eternā. Itē sc̄ies q̄ iust⁹ ē do-
min⁹ et iusticiā dilexit. p̄s. viij. et q̄ iusti ī ppe-
tuū viuet: et ap̄ dñm ē merces eoz Sap. v.
Jō ipa q̄ debet at sup oēs puras creatas ap̄ dñm
mercedē h̄c voluit iusticie frutē super
omes possidere.

Pars sc̄da h̄f smōis de frutē fortitudis
bē fginis.

Beatata fgo i fgbis themar. nr̄ inquit
Dea est fortitudo. Sup omes em̄
puras creatureas frutē habuit forti-

tudinis. Unū Salomon admirās ei fortitū Maria
dinē Propt̄. vlti. inq̄t. Nullerē fortē q̄s iue fortitudi-
niet. Ubi Beda dicit. Ne Salomon h̄q̄ nez h̄uī
sisse p̄tētē perādo: subdit pph̄ etādo. Pro-
cul et de vltimis sumbō p̄ciū ei. h̄ est nō mini-
mū: nō mediocre: nō teniq̄z de terra: nec etiāz
de celo terris primo est p̄ciū fortē mulierē h̄
sed a summo celo egressio ei. Fortitudo autē
eius in tribz apparet. s. virilif aggrediendo
ardua. et hec d̄: frutē magnanimitatē et ista/
ter sustinēdo aduersa. et hec est frutē patiētē.
et p̄seuerāter agēdo fortia. et ista est frutē p̄se-
uerātie. Primā ḡ spēm fortitudinis s. ma-
gnanimitatē habuit brā fgo q̄ q̄nq̄ ardita
aggressa est et audacter p̄git. Sciebat em̄ scri-
ptū esse. x. eney. Audaces fortuna iuuat timi-
dosq̄ repellit. x. metham. Audētes dēns
ip̄e iuuat. Unū nulla p̄rietate ab inceptis de-
stirrit. Inq̄t em̄ Walter⁹ in alexādraide li. v
Nulla rei nouitas puerere fortia d̄z Pe-
ctora. Primū arduū fuit q̄n fginitatē deuo-
nit. tūc em̄ naturā suā vicit et se nature ange-
lice sociavit. Jō d̄: Propter. xl. Accinxit for-
titudine lumbos suos. Tūc em̄ lumbos fortitu-
dine accinxit: q̄n p̄petuā fginitatē seruauit.
Ibidē q̄z d̄: Fortitudo et decor indumentum
ei. et iterz. Panū suā misit ad fortia. Tūc
em̄ manū luā ad fortia misit: q̄n ad fuandā
fginitatē fortis se accinxit. Sc̄dm arduū
fuit q̄z ḡ suā fginitatē et h̄uilitatē deum de celo
ad terra traxit. iō Eccl. xvij. d̄: de illa. Mi-
lier fortē oblectat vīz suū. Intātū enīm ista
mulier fortē deū oblectauit sua fginitatē et
h̄uilitatē q̄ suo odore mirifico eū de celo de-
scēdere fecit: atq̄ illū in suo vītre iclūsīt. Jō su-
bi quenire p̄t illud qd̄ Gen. xxxij. d̄: Si
deū fortē fusti: q̄z magis fgoes p̄ualebis:
Si em̄ intātū fuit fortis q̄ potuit trahere
deū in suā vīte. manifestū est q̄ etiā nos po-
terie trahere in celū. Tertiū arduū fuit q̄
martyrium spūale virsiter sustinuit. Sū em̄
ylemū terribiliū in hac vita sit dolor mortis
ij. ethi. et l. vltimum. ff. de penis. q̄nto natura
nobilioz est: tāto mors est dolorosior et terri-
bilioz. Et q̄ sequit̄ fspūas q̄ est ip̄portiona-
bilis melior corpe: p̄ mortē spūale passionis ī
ip̄portionabili affligit dolore sup omnē do-
lorē mortis corporal. Sū ḡ beatissima fgo au-
dacter martyriū aie ppessa sit. sic p̄dictū fue-
rat Lu. q. Et tuā ip̄iā aīam p̄traſib̄ gladii:
sequit̄ q̄ mirabilis fortis fuit. Quartū ar-
duū fuit: q̄z oīm sanctoz merita acquisiuit.
Om̄es em̄ virtutes et grās et merita oīa que
alij sancti habuerunt particulariter: ip̄a acq̄

PARS. III.

Omnia sunt et habuit universalis. In illis Prover. merita vlti. Multe filie congregaueruntur tecum. De hac acquisiuit fortitudine ei⁹ pr̄ dici illis Provi. x. Egestate opata est manus remissa. Manus autem fortius dimitias parat. Manus remissa fuit manus. Ecce: q̄ se et nos omib⁹ meritis spoliavit; sed manus fortis fuit manus virginis. q̄ omes spuiales dimitias congregauit. Job ap̄ inq̄t Eccl. xxiiij. In plenitudine sc̄torum est detentio mea: ubi Hereditas. Vere in plenitudine sc̄torum est detentio sua. cui nō defuit fides patriarcharum: nec spes prophetarum: nec zel⁹ apostolorum: nec constantia martyrum: nec sobrietas professorum: nec misericordia virginum: nec puritas angelorum. Quintū arduum fuit q̄ p̄cium totius mundi ipsa sola iuuenit. Unus postquam Salomon dirigit. Mulierē fortē q̄s iuenerit subdit. Procul et de ultimis finib⁹ p̄ciū eitis. i. d̄ p̄unctione dei et hoīs q̄ sunt duo ultimi fines. Unus Sap. viij. dī. Attinet a fine usque ad finem fortis. Istud p̄ciū fuit a iudeis p̄ ignem passionis examinatum. iux illud ps. Ignis me examinasti tecum. examinare promisi. et tū nullā scorpiā iuenerūt. vñ sequit. Et nō est iuenerata in me iniquitas. Deinde p̄ciū numerauerunt. Unus ps. xij. idē ps. ait. Numerauerunt ossa ossa mea. et tū ibi nulla diminutio iuenerūt: s̄ vniuersalis ossa ossa ei⁹ fuerūt igne passiōnis adusta. vñ p̄ ps. ip̄e ait. Oia ossa meas sicut cremū aruerūt. Postremo in statera crucis ip̄m p̄ciū ponderauerūt. Unus cantatur in hymno crucis. Statera facra corporis tecum. H̄z iuenerūt q̄ nulla cōmisit petra et tū grauiissima fuit pena. Unus Job in persona ipsi p̄qr̄t dicens. vi. c. Ultimā appenderet petra mea et calamitas quā patior in statera. q̄si arena maris hec ḡuio apparet. Hec ibi. Et loq̄ more iuris ciuilis in q̄ aliquā aliqd dī min⁹ vñ ampli⁹ respectu ei⁹ cui nihil ē. l. min⁹. et l. vñ amplius. ff. de vñ sig. Et q̄uis illis p̄ciū sic fuerit examinatus: numeratus et ponderatus in nihilō: min⁹ a iudeis fuit reprobatus. Unus p̄ ps. ip̄e dīs inq̄t. Preciū meū cogitauerūt repellere tecum. H̄cōdō ei⁹ fortitudo fuit constantie sustinēdo adūsa. et in h̄ cōmēdatō virtus patientie eius. Quā virtutē diffinit Albert⁹ sup. Missus ē. c. lxxxix. dī. Patientia ē bon⁹ habit⁹ aie: omes aduersitates cōquuntur portas. et subdit idem doctor. Patientia br̄issime virginis fuit iuincibilis et ab oī malo culpe ip̄assibilis. q̄ ipsi⁹ patientia fuit oīm alioz patientia maior ip̄portionabiliter. habuit q̄z virtutē constantie quā p̄dictus doctor diffinit in. c. seq̄nti dī. Constantia ē stabilitas ī p̄posito nō vacillans. et subdit. Quidam alioz stabilitas fuit ī aliquo mobilis. S̄z br̄e

virginis fuit stabilitas oīm immobilis. q̄ ei⁹ constantia alioz constante est improportionabilis. De constantia vero et stabilitate brevē virginis partuit tpe passionis Christi. ubi apli xp̄m reliquit et fide p̄diderūt Ipa autem immobilis in omni aduersitate sterit: et fidem incoquassam seruavit. Unus in persona Christi dī Job. xix. Delli mee consumptis carnibus adhesit os meu: et derelicta sunt timido labia circa dentes meos. Per os em̄ significet xps: q̄ intantū fuit fortis et potius potuit frangere mortemq̄ inclinari per te more. Istud os habuit dentes: carnes et pelle. Dentes em̄ fuerūt apli: q̄ doctrinā Christi rumiabant et populo p̄pinabūt. iux illud Lān. viij. Dignū dilecto meo ad potandum: labijsq; et dentibus illius ad ruminandum. Carnes fuerūt sancte mulieres: que erāt molles et fragiles. Dellis ei⁹ fuit ergo Maria q̄ ipm̄ os carne vestiuit: et q̄ multis tribulationibus exposita fuit. Dic̄ ḡ xps. Dellim̄ mee sumptus carnibus tecum. Nā circa dentes. i. aplōs nō remaserūt nisi labia. i. amoris ioba. q̄ em̄ ipm̄ mortuum ad hoc diligebat: libenter loquebant̄ de ipso. sicut patr̄ Lāc. xxiiij. in duob⁹ discipulis eūtib⁹ et emaus. q̄ de ipo ibat loquendo. Et sicut dicit Grego. in omel. pascali. Amabant et dubitabant. Carnes vero. i. ip̄e mulieres fuerūt suis pte. i. extincte a fide. Deus vero solum adhesit pellit: et pellis ossi. q̄r̄ xps adhesit mī. et mī filio. Unus Lān. i. ip̄a inq̄t. Dilect⁹ me⁹ mīhi et ego illi. Xps q̄ adhesit mī ipam de cruce cognoscēdo: et ea discipulo cōmēdando. Mat̄ vero adhesit filio ipm̄ amādo: illūq; ī cruce et sociādo. ac ei⁹ fidē illibata fuādo. et p̄ ei⁹ amo remori desiderādo. Tertio eius fortitudo fuit perseverāter agēdo fortia. Unus ipa habuit virtutē magnificētie. quā diffinit Albert⁹ ubi sup. c. lxxxvi. dī. Magnificēta ē rex bene gestator felix summatio. et subdit ibidē. Solum mātio rex bene gestator p̄ beatā virginē excellit ī proportionabilis oīs pure create sumptuoz q̄ in actu magnificētie excellit oīm viatorez. Habuit q̄z brā ergo virtutē fiducie q̄ est sp̄es fortitudinis. quā diffinit idē doctor. c. sequenti dīces. Fiducia ē certa spes p̄ducēdi ad fines rectecepta ē. et subdit. H̄z certitudo spei brevē virginis fuit absoluta et infallibilis. Quidam autem alioz fiducia p̄ditionalē ē vñ fallibilis. s̄z infallibilis excellit fallibile ip̄portionabiliter in q̄ntū tale. q̄ sic fiducia brevē virginis excellit fiducia oīm viatorez. Hec ille. Habuit etiā virtutē securitatis q̄ calia sp̄es fortitudinis. Quaz diffinit p̄dict⁹ doctor ubi s. c. lxxvij. dicens. Securitas ē habuit s̄m quē superueniētes icō,

Bermon. III. De virtutibus Marie

moditates formidant. qn qd inceptū est ad finē pducat. et sibit. Securitas b̄tē p̄ginis fuit sine timore supatōis. ḡ excellit securitatē oīs viatoris. Iḡ ipa br̄fissima p̄go fuit oīm viator fortissima: q̄buauit illō Dracij i sermonib. Clinite fortes Fortia diūlis opponi te pectora rebo. et illō Juuenal'li.iiij. Fortem posce anūmū mōr̄ t̄rōre carente. Et illud Lathonis moral. Rebo i adūsis aim sbmitere noli. Et illō Matthei poete ilib. Thobie. c. xxx. Lubrica fortune non te p̄mat alea viuas. Dator i adūsis p̄speritate minor. Et illud Henri. samariēb.li.iiij. Cōtra fortunaz sis p̄stas. sis paties. sis ferreus. aduersis te neq̄ frāgat hyems. Un̄ ipa cū deberet fugere in egyptū pp̄ Herodis metu dicebat illō Prosperi li. epigram. Nō metuo exiliū. mūdus dom' oībō vna ē. Ut ei inq̄t Quid. i. j. de fasti. Nē solū forti p̄zia est ut p̄scib̄ eq̄z. Ut volucr̄ vacuo qcqd i orbe p̄t̄. Sciebat nāq̄ br̄a p̄go vera ec̄ illā Lu. Sniaz li. viij. dī. fortissim⁹ ille ē. Qui p̄mpt⁹ metuenda pati si comin⁹ instet. Et differre p̄t̄. Et illā Marci alis poete dī. Sub q̄cūq̄ onere strepituz oīve labore. Rectū stare lica gl̄ia n̄ modica est. et illā Prosp̄i i li. epigra. epigram. xxv. Rectoz ē adūsa pati et tolerare modeste. Nec q̄ rula i quēq̄ voce mouere tēu. Et epigra. xliz. Nāq̄ bonos nō blāda inflant nec alga frangūt. Et illā Bern. i li. de iprobatōe vicior. c. vi. Nō turbat adūsa pios: nec p̄spera tollūt. Et illā Sualteri poete li. vij. Et ai forti stan̄ē p̄tēnere mortē. Degeneres ai peculoz iḡbile summū. Credūt ec̄ bonū diūturna viue re vita. Et iō i obib adūsatib⁹ fortissima atq̄ patiētissima fuit. vn̄ p̄ificata fuit i ipa illā Bern. Snia. i li. de iprobatōe vicior. c. iiij. di. Nulli⁹ adūsi patiens terrorē mouet. Et sua vir paties vora videbit ouās. H̄abuit q̄z p̄tutē p̄seuerātie q̄ dupl̄r̄ dī. b̄z pdictū doctorem vbi s. c. xcj. Uno mō p̄positū p̄seuerādi usq̄ i finē. Alio mō ac̄r̄ p̄seuerādi. et subdit idē Albert⁹. Volūtas b̄tē p̄gis ad p̄seuerādū fuit inflexibil⁹ et act⁹ icessabil⁹. q̄ oīm alio rū volūtas ē flexibilis et act⁹ cessabil⁹. q̄ hui⁹ p̄seuerātia alioz p̄seueratōe ē proportionabilis. De p̄seuerātia at b̄tē p̄gis h̄ Actuū. j. vbi dī. Ascēderūt vbi manebāt Pet̄r⁹ et Jo h̄anes Jacob⁹ et Andreas t̄c. sequit̄. Hi oēs erāt p̄seuerātes vnanimis i orōe cū mīserib⁹ et Maria mīc̄ Ihu et fr̄ib⁹ ei⁹. Et q̄b̄ p̄bis habet q̄ ad h̄ndā p̄seuerātia s̄t̄ q̄tuor necessaria. Primū ē sc̄tor̄ viroz societas. Un̄ dī q̄ ibi erāt Pet̄r⁹ et Joh̄es t̄c. et iō inq̄t Senor̄

ca ad Lucillū. Un̄ his auersare q̄ te meliore facturi sunt. et in. iiij. li. de ira itez ait Humū tur a p̄sātōib⁹ mores. et i. h̄. cogitādu. in au ten. de mona. dr. Senor̄ auerlatōne fiet iū uētutis educatio pfecta. et Amb. i. iiij. de offic. c. xx. dīc. Plurimū pdest vnicūq̄ bonis iūgi. Ait em pphā ps. xvij. Si cū bono bonus eris t̄c. et iō inq̄t Autor̄ astrolabij. Infames fugiat tua auerlatōsp̄. et socio gaude te meliorē frui. Ad pdicta etiā adduci p̄ illō qd̄ inq̄t Quid. i. ij. de reme. amo. di. In loca non nūq̄siccis arētia glebis. De p̄ecurrētislu minemanaat aq̄. Evidēt ḡ et deuotōe aridis marie necessaria est bonoz societas q̄z exemplo inciten̄ ad bonū. et iō inq̄t Jacob⁹ beneuētan⁹ sui li. c. xxvij. Stat male sol⁹ hō sol⁹ male vadit et ip̄e. Qui viuit solus mōrs sibi iūcta manet. Un̄ i vulgari puerbio dr. Solo p̄ via andare he folia. Mltū etiā vt s. patuit ē utilis iūuenib⁹ societas senū. d̄ q̄ autor̄ libri q̄ dr̄ facet̄. c. iiij. inq̄t. Doctior̄ efficit̄ se niorib⁹ associat̄. et pp̄t̄ pdicta dicit sapiens Eccl. xxvij. Un̄ viro sc̄to assidu⁹ eris. De h̄ etiā dr̄ Proū. xxij. Ferrū ferro acut̄. et hō ex acut̄ faciē amici sui. Tūc aut̄ ferrū ferro acut̄itur qn̄ vn̄ ab alio ad bonū faciēdū acutior reddit̄. Tūchō faciē amici sui eracuit qn̄ ip̄z in dei amore feruētē fac̄. Jō Eccl. iiij. dicitur Mel⁹ ē duos esse s̄l̄ q̄z vnū. h̄nc ei emolim̄ tu societas sue. Sc̄dm est orōnū assiduitas iō dr̄ q̄ erāt p̄seuerātes i orōe. Orōnū em̄ assiduitas ip̄etratōia: sic h̄ Lu. xi. de illo q̄ sua assiduitate et p̄tēdi ip̄ortunitate tres panes obtinuit. Importunitate em̄ ac p̄seuerātia p̄tentū aliquā pcedūt̄ q̄ als nō pcederent̄. c. ii. vbi glo. teresp̄. li. vij. t. l. j. C. de peti. bo. sbla. Et alibi dr̄ q̄ nō suffic̄ icepisse nūl̄ p̄seueret̄. l. papinian⁹. q̄. meminisse. ff. de inoff. ce. Tres aut̄ panes significat refectoz trūi p̄sētārū. Nā p̄tute orōis memoria refic̄t̄ p̄tinua dei recordatōe. Intelligentia p̄o fide et dei cognitione. Volūtas autem dei amore et charitate. Certū ē cordis vnanimitas. vn̄ dr̄ q̄ erāt p̄seuerātes vnanimis. Tūc aut̄ hō h̄z cordis vnanimitatē qn̄ ē vni⁹ t̄c. prio: amorez fraternitatis h̄ndo. Un̄ ad Heb. iiij. ait aplus. Charitas frānitatis maneat i vob̄. Itē qn̄ ē vni⁹ t̄c. q̄ deo ip̄m p̄ desideria q̄rēdo et i ip̄o q̄ scēdo. sic faciebat David q̄ ps. iiij. inq̄t. In pace i idipm dormiā et req̄escā. Itē qn̄ ē vni⁹ t̄c. q̄ seipo: vnū solūmō appetēdo. s. vltimū finē et et ne p̄z felicitatē. sic faciebat David. q̄ ps. xxvj. ait. Una petij a dño h̄acreq̄a ut inhabite i domo dñi omnib⁹ dieb⁹ vite meę.

Pars.III.

Quartū est mīris familiaritas. iō subdit: cū
2 Maria mīre Iesu. Qui em̄ se illi familiareſ
exhibet p ſpū alē denorōz: q̄ tuor bona ab ipa
recipiūt. Prīo ei coicat eis dīnia bñficia. vñ
Sap. viij. inq̄t Salomō. pposui hāc ducez
mibi ad quinadū: ſcīc qm̄ coicabite mihi de
bonis suis. Sc̄do dat eis pſolatoz ḥ adūla.
vñ ſbdit. Et erit allocutio cogitatiois tedijs
mei. Tertio dat leticiā t gaudī ſbleuando
ſpem ad ſupna. iō ibidē ſbdit. itras i domuz
meā q̄qelca cū illa. nō ei h̄z amaritudinē con
uerſatio illi ſz leticiā t g. audiū. Quarto p
uenit nra desideria. iō dr. Eccl. xv. obuiabit
illi q̄lī mī honorificata.

Pars tertia hui⁹ fmōis de tpantia beate
virginis.

Dicit h̄z h̄go bñdicta i ſbis ppoſitioſ
in themate nro: meū est ſſiliū ſ. rpa/
te t modeſte viuēdi. hāc em̄ tpantia
ntutem habuit beata h̄go excellēter ſup om
nes hoies. vt ait Albertus vbi ſ. c. xcij. Tem
perantiā aut̄ diffinitio idē doctoř fm̄ phos di
cens. Tēperātia ē ſ illicitos animi impetus
firma t discreta dñatio. t fuit diffinitio cul
lij in. ij. retho. Aliā aut̄ diffinitoꝝ ponit glo
ſa ſup illud Març. viij. Erat q̄ māducaue
rant q̄lī q̄ tuor milia hoim̄ di. Tpantia ē re
frenatio cupiditat̄ ab his q̄ tpalit delectant
Hui⁹ at̄ fructu ſpma ē ſpē caſtitas: q̄ excellē
tissimo mō fuit i brā h̄gie. Nā i oiby alijs vi
atoriby caſtitas ē cū caſtu ad min⁹ i ſpū mo
tu veniale. i ſpū at̄ fuit ſine caſtu villo etiam in
pc̄m veniale v̄l aliquē iordinatū motū. ex q̄
ei⁹ caſtitas fuit iproportionabil. Tē fuit ex
cellētior caſtitate anglor̄ qnq̄z gdiby. Deio
em̄ est ml̄tiplicior. Angli em̄ hñt caſtitatem
tm̄ i ſpū. h̄go aut̄ i carne t ſpū. Sc̄do ē nobis
lioř. qz illa naturalis: iſta ḡtuita. Tertio est
vtilior: qz illa ē ex statu merendi iſta merito
ria. Quarto ē gl̄iosior: qz illa ſine victoria.
heccū victoria. Quito ē landabilior: qz illa ē
necessaria: brē aut̄ ſigis volūtaria. Nec Al
ber⁹ vbi ſ. c. xcij. Sc̄da tpantie ſpē est ſo
brietas t abſtinētia q̄ ml̄tiplicet fuit i brā h̄
gine. Et at̄ q̄druplex ſpē abſtinētia. Pri
ma ē abſtinere ab oiby nociuis. de q̄. j. ad Co
rinth. ix. dr. Dis q̄ i agone p̄cedit ab oiby
ſe abſtinere. Iſta nocina ſe vicia t p̄c̄a a q̄bus
ſp̄ est abſtinēdū. Un Eccl. iii. dr. Cor sapie
tis t intelligibile abſtinet ſe a p̄ctis. Sc̄da ē
abſtinere qnq̄a licit̄. qz ſic dr. j. ad Cor. ix.
oia mihi licet ſz nō oia expedit̄. oia mihi li
cent: ſz nō oia edificat̄. Sac ad h̄ler ſp. ff. d̄ ri
mū ſp. vbi dr. Semp i p̄c̄tioniby nō ſoluz

qd liceat pſiderādū c: ſz t qd honestū ſit. Fa
cit etiā. c. pſuetudo. j. di. t. c. facete ſi. h̄. p̄terea
cū. c. ſeqn. iij. di. De hac at̄ ſpecie abſtinētia
Quid. i. eplis ait. Eſt fr̄tus placit̄ abſtinētis
ſe bonis. Tertia est abſtinētia a ſupfluis: ſic
a ſupfluitate curaz t dīnitiaz. qua abſtinēti
am p̄c̄ores nō hñt. Un Eccl. xj. dr. Pctori
dedit de⁹ afflitoz t curā ſupfluā vi addat et
p̄geget t tradat ei q̄ placuit deo. Nec aut̄
abſtinētia a ſupfluis commendaſ in iure. a q̄
oſ ſupfluitas euiaſ. h̄. ſane. in. p̄hemio ſexti
t in. l. j. h̄. nullia itaq̄. C. de vere. u. enu. t. h̄. q̄
bus. in. j. cōſti. co. t. l. o. bſeruandū. ff. de off. p
ſi. t. l. ſi. C. de dena. Quarta est abſtinere a ſu
perfliuo cibo t potu. de q̄ Eccl. xj. dr. Logita
ui corde meo abſtrahere a vino carnē meā.
Talē abſtinētia h̄bat Daniel. q̄ inq̄t ſui lib.
c. x. Panē teſiderabilē nō comedи. Laro t vi
nū nō itroierūt i os meū. Iſta at̄ q̄druplex
abſtinētia iuuenit fuſſe i brā h̄gie. pmo ei ab
ſtinuit a nociuis. ſ. p̄ctis. t ab oī ſpē mali: ſu
nans illud ad Cheſ. v. Ab oī ſpē mali abſti
nēte vos. Sc̄do abſtinuit a licit̄. licituꝝ em̄
erat mīmōiū ſhere t ſumare. ſz ipa ab iſto
licito abſtinuit t ppetuā ſigitat̄ deo vōnit.
Un dixit anglo Au. j. Quō fieri iſtō qm̄ vī
rū nō cognolco. i. me nō cogſitū ſi ppono.
Pſenſit aut̄ i mīmoniū ſgtū ad ſingalē ha
bitatiōz ſimpli. q̄tū ſo ad copula carnalez
nō pſenſit nī ſb̄ ſdītōe: videlicet ſi deo aliter
placret q̄ ſp̄. p̄pſuerat. Un Hugo d ſan
cto vīc. i. li. de laſris inq̄t. Suſcepit h̄go ſu
giū ſz n̄ mutauit ſigitat̄ ppoſitū. hoc qdē ſi
des t pietas pſit̄ q̄ ei⁹ pfeſſioz nullatenus
minuit ſingalē Pſenſus ſi ipi⁹ caſtitatē non
violauit ſepe: nec iſegritatē abſtulit part⁹.
Tertio abſtinuit a ſupfluis q̄r ne ſupfluia
habuit: ſic patuit. vt ſ. dīctū ē i purificatiōe
vbi agnū emere n̄ potuit. n̄ ſupfluia dixit. qz
nō eſt locuta nā ſe ſpectaret ad dei hono
rē v̄l primi vtilitatē v̄l ad ſu hūilitat̄ onīſ
onē. Nec etiā ſupfluia ſed vtilia t necessaria
cogitauit. Un dr. Au. j. Logitabat q̄lis eēt
iſta ſalutatio. n̄ ſupfluia ſcupinuit ſz tm̄ vñ
necessariū. ſ. adherere deo t eo frui. de q̄ dīcif
Au. x. Porro vñ ē necessariū: 2 Maria op
timā p̄elegit q̄ n̄ auſeret ab ea. Quarto ab
ſtinuit a necessarijs. ſ. cibo t potu t alijs nec
ſtariby corporis. Un Amb. vbi ſ. inq̄t. Quid
exeq̄r cibo parsimonīa. officioz redūtantia
alterz vltra naturā ſupfluiffe. alterū ipſi pene
nature deſuſſe. illuc nlla iermiſſa tp̄a h̄ cōge
minat̄ ieunio dies. Eſt qm̄ ſuccellſſet refi
ciendi volūtas ab plerūq̄ obui⁹ q̄ mortem

Species
abſtinē
tie

Bermon. III. De virtutibus Marie

arceret nō delicias misstraret. dormire nō p̄us cupiditas q̄ necessitat̄ fuit. et tñ cū d̄eserz corp̄: vigilabat anim⁹ q̄ freqn̄ isomnis aut lecta repetit. aut somno iterrupto cōtinuat: aut d̄isposita gerit: aut gerēda p̄mūciat. **H**ec ille. Dic aut̄ Albert⁹ vbi s. c. xciiij. q̄ sobrietas ygis

et abstinentia i viatorib⁹ p̄ esse cū errore et possibilitate cadēdi saltē i pmū motuz gule.

Nō sic ait fuit sobrietas b̄tē ygis. q̄ excellēti: or fuit sobrietate oīm alioz viatorū. Presea abstinet pleriqz aut p debito satisfactionis p̄ pctō p̄terito: aut p deletiōe pene rebite in p̄ti. aut p cautela euasionis p futuro p̄cō. s̄z i brā ygine nō fuit abstinentia p debito satisfactionis nec p p̄cō p̄terito: s̄z p merito super erogatiōis: nec p cautela p̄uisiōis: s̄z p exemplo edificatiōis. nec p deletiōe pene: s̄z p merito gl̄ie. q̄ fuit nobilior abstinentia cuiuslibet vi-

atoris. **H**ec Albert⁹ vbi s. Tertia sp̄s tēperatiō ē modestia. cui p̄tes enumerat Archidiacōn⁹ i. c. j. i. p̄n. sup̄ yba modestos. de sta- tu regu. li. vi. Que yv̄ principalit̄ p̄sistit i tr̄ibus. s̄. i. dices et i fact̄ ac in cultu vestiū. Prio igit̄ dico s̄m Alber. vbi s. c. xcv. q̄ brā virgo habuit modestia i summo i dices suis. Et ar- guit sic. Nemo vñqz lingua domare potuit

Jaco. iiij. qd̄ intelligit̄ cōsiderat̄ viatorib⁹. s̄z brevi-

ma ygo lingua i summo domauit: q̄ nunqz in lingua lapsa fuit. q̄ modestia beatissime y-

ginis i dices oīm creaturā excellit. **H**ec ille.

Let q̄ sciendū q̄ yba b̄tē ygis habuerunt q̄nqz laudabiles p̄ditōes. Prio em̄ nō fuēt plixa s̄z multum pauca et brevia. Nō enim tota serie euāgeliū iuenit fuisse locuta nisi sep-

ties: et tūc brevi. p̄mo locuta ē bis cū angelo ut p̄t̄ Lu. j. dicēdo. Quō fier istō. et Ecce

ancilla dñi. Bis q̄ locuta ē elizabeth. p̄mo salutādo. postea i laudē dei pr̄pēdo dicens

Magnificat aīa mea dñm. ut p̄t̄ i eodē. s.

Lu. c. Bis etiā locuta ē filio. semel i templo

dices. Fili qd̄ fecisti nob̄ sic. **L**u. h. et sel̄ i nu-

p̄t̄is dices. vñū nō hñt. Joh. q. Et sel̄ locu-

ta est mīstris dices. Quecuqz direrit vob̄ fa-

cite. Joh. q. q̄t̄ brevi. ē locuta nisi qñ i lau-

dē dei pr̄pēt̄. Et iō mītu ē cōmēdāda. q̄t̄ me-

litus ē pauca idonee effundere q̄t̄ mīt̄ iutili-

bus hoies p̄grauari. l. cāta. h. ḥriū. C. de vet.

in. enuc. loq̄citas ygo scripture ē odiosa. c. sitre-

ctor. xliij. di. pp̄terea. i. l. fi. i. fi. C. de dor. pro-

mis. notat̄ doc. q̄ effundēs numiū s̄mone: in-

cidit in piculū. Aduocat̄ etiā ybosus aduo-

care phibet. s̄m glo. i. l. ex ea. ff. de his q̄ no. in-

fa. et Bal. i. l. prime. ff. de his q̄ in testa. celen.

Modicitas aut̄ colloquij et breuitas placz

iuri. qd̄ p̄ba q̄ legē si q̄s obrepserit. ibi. sat̄ est vñū referre. C. ad le. cor. de fal. et p̄ legē ita vulnerat̄. in fi. ff. ad le. aq. ibi. immo solo cōtentus ero. Ex̄plo igit̄ miris dei breuī loq̄tis discat̄ mīleres raro loq̄ et nūqz in verbis p̄stiere nīl forte i orōe et laude dei. Secūdo ei⁹ yba nō fuerūt leuis plata s̄z multū p̄me- dīata. **C**ū Lu. h. d̄r Maria aut̄ p̄fuabat oīa yba hec p̄ferēs i corde suo. vbi dic̄ Beda virginal p̄udicie iura custodiēs secrēta xp̄i q̄ nouerat nemīni diuulgare volebat. Sed ipa qñ ille veller et q̄ mō veller hec diuulgare reuerēter expectabat. Et ipa q̄dem secrēta tacuit ore: vigili tñ meditatoe scrutabat cor- de. Et Bern. in qdā s̄mone inq̄t. Ue nob̄ q̄ sp̄m habem⁹ i lingua et torū p̄ferim⁹ et vndi- q̄effluim⁹. Maria p̄fuabat oīa q̄ audierat in corde suo. Fuit em̄ velox ad audiendū et tarda ad p̄fendendū. Qui em̄ incōsiderate lo- quit̄ de leuitate punit̄ ar. l. famosi. ff. ad. l. iu- mate. et iō ponderāda sunt yba aīqz p̄ferat̄. l. plāta. C. de sen. et interlo. om. iu. et l. labeo. h. fi. ff. de supp̄. el. le. vii. d̄r q̄ oportet p̄mo aīas: postea linguas fieri eruditas. h. illud yō. in p̄phe. ff. Beda q̄ybi s. ait. Imitemur frēs pi- am mīrem dñi suantē oīa yba et tacta salutato- ris nī. hor̄ meditatoe diurna et nocturna i/ portumas cogitationū nocētū repellam⁹ in- cursus. hor̄ crebra p̄sideratoe nos et primos a fabul̄ supuacuis et maledict̄ tetractiōnū colloquijs castigare et ad diuinē laudis freqn̄tias accēdere curēm⁹. **T**ertio ei⁹ yba nō fu- erūt p̄sumptuosa: s̄z ipa i loq̄ndo fuit multū timida et verecūda. **C**ū inq̄t Bern. i qdā s̄mone. Li⁹ qdē s̄mone certissim⁹ iudex fuit i ge- nite māsuetudinis ac verecūdie virginalis. Alioz verecūdā suā reputās. vbi aut̄ a filio audiuit: qd̄ mihi et tibi ē mīler: tāqz mītis et hūlis corde: nīhī illi r̄ndit: s̄z mīstros face- re qd̄ illis diceret admonuit. Et s̄bdit Ber. ibidē. Toties Maria audiuit filiū turbis i parabil̄ loq̄ntē. discipul̄ mysteria renelātez vidit miracula faciētē. vidit i cruce pēdente expirātē. resurgētē et ascēdētē. et i his oīby vor verecūdissime ygis nī audīt̄. hec ille. **Q**uar- to ei⁹ yba nō fuerūt vacua s̄z mītu fructuosa. **V**oluit ei incidere i. l. fi. C. de reuo. dona. vbi d̄r q̄ ianīa s̄. yba q̄ null⁹ seq̄t̄ effect⁹. S̄z ser- uauit illd̄ qd̄ nota i. l. si qñ. i. p̄n. ff. de le. p̄mo scz q̄ singla yba i iure. singularē debet parere effectū. v̄l q̄ nullū ybū d̄z ponī sine mysterio. Fructuostas aut̄ locutōis b̄tē yginis patet. Nā locuta ē cū anglo et ad ei⁹ yba de⁹ factus est homo. locuta est cūm Elizabeth et tripus.

Pars.III.

diauit Ioh̄e baptista ī vtero clausus. Locu-
ta ēcū filio i tēplo t de⁹ fact⁹ ē hoib⁹ s̄bit⁹ lo-
cuta ē in nuptijs t māifestauit suā glaz rps
Et ex aq̄ facto vino honorat⁹ ē spōlus. Qui-
to ei⁹ ſoba n̄ fuerūt iprouida l̄z ml̄tu dilcre-
ta. Nā ille q̄ loq̄ d̄z discrete puidere Quid
cui vbi qn̄ t quo loquat̄. oia ei debet fieri suo
loco mō t tpe. t iūr̄ q̄litate rei t plone. arg. c.
fi. vbi glo. ex de trālac fac̄ ter. i. l. aut facta. i
pn. ff. de p̄cis. q̄ ponit lepte eēsiderāda. Vgo
at discrete s̄iderauit qd loq̄ret: q̄ oia ſoba
ſua fuerūt vtilia t ad nr̄am edificatōz p̄tinē-
tia. S̄iderauit etiā cui loq̄ret q̄r nō cuilib⁹
viro: l̄z dei anglo. in q̄ instruūt ml̄ieres vita-
re viroz locutoes. S̄iderauit insup vbi lo-
q̄ret: q̄r nō fuit locuta i foro l̄z i domo. in q̄ i-
ſtruūt ml̄ieres ne i plateis loquat̄: l̄z i domo
a vir⁹ instruant̄. S̄iderauit etiā qn̄ loq̄ret.
l̄z qn̄ fuit maḡ oportunū. q̄r sic dr. Ecc. iii.
Dinegocio rps ē oportunitas. fac̄ optie ter.
in. e. no d̄z. d̄. 2san. t af. De ista discretōe lo-
qndi b̄c̄ vgo inqt Berni. i qdā fmōe. Dia
q̄ de dño v̄l a dño dicta v̄l acta coguerat: mī
vgo diligēt i corde retiebat: vt cū rps pdicā
de v̄l scribede icarnatōis ei⁹ adueniret: suffi-
cient̄ vniūla put̄ cēnt gesta q̄rētib⁹ explicare
poſsz. S̄iderauit etiā quo loq̄ret: q̄r nō cla-
morolez modeste t ſbmisse loq̄bat. Nūc ei-
clamorole locuta ē nīl i filij ſuī passiōe. Tūc
em fm Angu. fortis euulauit. H̄ta igit vgo
ſua loq̄ndi modestia icrepanit loq̄ntē ml̄ieres
de q̄r dr. Proū. vij. Barrula t vaga q̄r̄ ipa-
ties nō valēs i domo ſiftē pedib⁹ lūl nūc
foris: nūc i plateis: nūc iūr̄ angulos ſidiās.
S̄cdaz q̄z modestiā. i fact̄ h̄t excellen-
tissime br̄a vgo. vt inqt Alber. vbi ſic argu-
ens. Ecc. vij. dr. Nō ē iust⁹ q̄ nō peccet. L
fa
is
e
S̄cdaz q̄z modestiā. i die cadit iust⁹: qd in-
telligit coif de viatorib⁹ t de caſu veniali. d̄ q̄
etiā h̄t. c. lepties. de peni. di. iij. videt nāq̄ ce-
res ſupnaturāl q̄ q̄s viuat ſine p̄ctō. qd pba-
tur p. c. penl. ex d̄ p̄b. t. i. ſ. nūc at. xv. di. ſin-
p̄ctō etenī null⁹ viuit. c. licz. xlv. di. ſ. b̄tis-
ſuma vgo nūc peccauit nūc cecidit. ḡ i mo-
destia facti omnē creaturā excellit. Tertie
modestia ſiftit i cultu vestiū. qd pbaſ per i-
lud. i. ad Thim. i. ſilt aut̄ t ml̄ieres in hiti
ornato cū verecūdia t modestia ornates ſe i
in tort̄ crinib⁹ v̄l auro v̄l margarit̄ aut̄ ve-
ſte p̄ciosa: l̄z qd decet ml̄ieres p̄mitētes pie-
tate p̄ oia bona opa. Tēc. i. Pe. i. q̄r̄ nō ſit e-
trinlee capillatura aut̄ circūdatio aur: aut̄
diuēti vestimentoz cult⁹. vbi glo ait. ſic eri-
pat̄ habit⁹. Piero. q̄z i qdā epl̄a dīc. Mu-

Dode
Itia in f
ctie

20
Itia vest
ut

lieres serico & purpura idute xp̄m iduere nō
p̄nt. **A**uro: margarit̄ & monilib⁹ adornate:
ornamenta cordis p̄diderūt. **I**cē sup illō. **A**u
ce. xvi. **D**omo q̄da erat diues & induebatur
purpura & bysso. inq̄t glo. si i cultu p̄ciosarūz
vestiū culpa nō eset: bmo dñi nō tā vigilan
ter exp̄meret q̄ diues purpura & bysso idur⁹.
apd inferos irremediabili⁹ torq̄ret. **E**x q̄b⁹
autoritatib⁹ inuit⁹ q̄ adhibed⁹ ē mod⁹ cū cul
tu & habitu vestiū. **E**x habitu em⁹ & vestitu ue
dica ē modestia v̄l incotinēcia m̄lier̄. l. **I**tem
apud latrone. h. si q̄s ḡgies. ff. de iniuri. & ibi
Bal sūmādo dic̄. **T**ale te iudicabo i q̄li has
bitu te repiero. q̄ at vitāda sit p̄pā vestiū &
curiosus ōnat⁹ corporis: h̄z io. c. fucare. de p̄se.
di. v. **Q**uerit octauo q̄lī ista modestia ve
stīū i br̄issima ḡgie fuerit vtrz descendēdo ad
despectissimū birū: v̄l p̄siderādo mediocrita
tem. & q̄ p̄mo mō vestita fuerit: videt⁹ dicen
dū sm q̄lī dā p̄ snia⁹. **H**iero. i qdā ep̄la dicēt⁹.
Sinis & cilicū sūt arma penitentiū. **I**cē **A**by
lo. de tunica icōsutili opinat⁹: q̄ d̄r in cōsutilis
sic m̄lier d̄r deformis. nō q̄ sit sine forma sed
q̄ habeat malā formā. **I**ta tunica icōsutilis
dicta est nō q̄ fuerit sine sutura s̄z q̄ habue
rit rudes & leptas suturas & desup p̄texta per
totū. i. appetiata sic vestimenta paupe⁹. **S**i
igit⁹ vestit⁹ dñi adeo fuit despectus & viltis ac
asperrim⁹. ḡ & i m̄re: q̄ i oib⁹ imitatrix illi⁹ fu
it: debuit esse habit⁹ despectissim⁹. **D**, aut me
diocritatē i vestitu suauerit p̄bat p̄ beatum
Hiero. i qdā ep̄la q̄ inq̄t. **O**nati⁹ vestiū ve
sordes pari mō fugiēdi s̄z q̄ nec affectate soa
des nec exq̄site delicie laude pariūt. xii. di. 9.
j. **I**cē nihil tātū plac̄ deo q̄tū zel⁹ aiariū. ve
inqt **S**re. sup **E**zech. ad zelū aūt ordinat̄ cō
formitas. iux illō. j. ad **C**hoz. j. **O**ib⁹ oia fa
ctus sum vi oēs lucrifacere. **A**iformitas at ē
in mediocritate. **S**um ḡbriissima ḡgo fuerit
maria zelatrix aiari⁹. q̄ oēs marie lucrifacere
voluit. se q̄ oib⁹ hoib⁹ q̄tū potuit sm deuz
se cōparauit. **E**t iō i vestitu mediocritatem
habuit. **I**cē fr̄ i mediocritate p̄sistit i ethi.
vbi etiā dic ph̄s. In oib⁹ medietas ē laudā
da extrema aut vitupabilitia s̄t. **U**n **H**offre
dus i poettia inqt. a oib⁹ vna ē p̄t⁹ suare mos
dum. **E**t **D**rac⁹ i fm̄oib⁹ dic̄. **E**st mod⁹ i re
bus s̄ certi deniq̄s fines. **Q**uos vltra citraq̄s
neq̄t s̄sistere rectū. & **H**ene. i li. tragediarūz
ait. **Q**uisq̄s mediū defugit iter stabili nunc
tramite pḡit. & iō iuriste dicunt q̄ sp̄ via me
dia d̄z eligi. vt no. i. h. l. cū libere⁹. insti. ex q̄
bus cau. ma. nō li. & in l. antiq̄. cū si. ff. si p̄
here p̄era. **A**ū ḡbeatissima ḡgo om̄ib⁹ exem

Sermo. III. De virtutibus Marie

Triplex habitus plū virtutū extiterit etiā i mediocritate hītus exēplū dedit. **A**d hāc q̄stioñ r̄ndet Alber⁹ vbi s.c. xvij. dicens q̄ triplet ē hīt⁹. s. vanitatis mediocritat⁹ t hūilitat⁹. p̄m⁹ ē reprobād⁹. s. vanitatis. sc̄s q̄o hīt⁹. s. mediocritat⁹ p̄tinet ad modestiā tp̄antie fm̄ cōem statū ad quēz tenēs oēs boni xp̄iani q̄ debet hīt⁹ medio- critatē. **T**erti⁹ at hīt⁹. s. hūilitat⁹ ē p̄fector⁹. t h̄z s̄lī sua extrema t suū mediuñ. p̄t eīeē pānū hūlis v̄l n̄mis hūl. **D**icim⁹ at q̄ hīt⁹ b̄tissi me v̄gis suit hīt⁹ hūilitat⁹. s. mediate. i. me- diocrit hūl. **E**t i illo sensu loq̄t Hiero. cum dīc. q̄ ornat⁹ vestiū t̄c. **I**deē ec̄ credim⁹ de ve- Colore stiū dñi t alior̄ sc̄rōz. **G**iāt q̄raf cui⁹ co- stiū ma- loris ec̄t hīt⁹ b̄tē v̄gis; dico q̄l̄z lcp̄tura de h̄rie exp̄ssam mētiōz n̄ faciat s̄c̄ nec de hītu xp̄i: tñ credo q̄ vestimentū ei⁹ fuerit sile vestim̄to xp̄i qd̄ suis māib⁹ fec b. v̄go. Ipa ei fēt filio suo pūulo tunica icōslitile q̄ sic corpus crescebat: parē crescebat t illi⁹ p̄portōi s̄p̄tuebāt. quā v̄l q̄ ad crucē portauit. **E**t hec tunica fu- it color⁹ colubini: sic ē hīt⁹ fratr⁹ mīor⁹. quā q̄ dē tunicā br̄tus frat̄ baptista de leuāro cū esset vicar⁹ general⁹ ordis n̄ri sel⁹ p̄dicās ml̄i: dit̄ it se bis vidisse i qdā castello i q̄ cū maḡ solē nitate t reuerētia ac ml̄es accēsis lumiaribus ōndit. t iurauit p̄dictā tunicā ec̄ color⁹ p̄dic̄ti. **L**ū ḡ tale colorē elegerit xp̄s p̄ suo vestitu credēdū ē etiā beatā v̄ginē i h̄ filio suo volu- isse ec̄ formē. **S**z q̄rit q̄lit b̄tissima v̄go alios viatores i ista mediocritate vestit⁹ po- tuit excellere. cū d̄ ḡcūq̄ pāno uestes habue- rit. Alij de eodē pāno v̄l s̄lī i potuerit vestiri Ad h̄ r̄ndet Alber. vbi. s. q̄ fm̄ phm̄ circa p̄ticularia i hm̄oi ars mediū d̄termiñare nescit. **D**escēdētē em̄ ad id i diuidua iuber. Plato q̄i- escere: vt inq̄t Porphi. i v̄lib. **G**inglaria ei⁹ q̄ ad nos dicūt ifinita. nec eo q̄ sc̄ia. v̄ij. eth. **J**o hm̄oi gr̄a p̄terior⁹ ē arte. Dicim⁹ ḡ p̄b- atissima v̄go excessit alios viatores in cultu vestim̄toz. i h̄ q̄ sup̄ arte p̄ v̄ntioñ sp̄üsseti sc̄iuit p̄cile mediocritatē i hītu hūilitat⁹ obſ- uare p̄fectissime. ḡ suauit b̄tissima v̄go illō ad Phil. iiij. s. **M**odestia v̄ra nota sit oīb⁹ hominib⁹.

Tria ad prudētiam per tuendū **A** pars q̄ta de prudētia br̄tē v̄ginis v̄bis themat̄ n̄ri dixit v̄go b̄ndi- cta. **N**ea ē prudētia. In ipa em̄ vt ait Alber. vbi s.c. lxxij. suis prudētia excellē- tior q̄z i aliq̄ alio viatore. iō in officio assūm- ptioñ illi canit eccl̄ia dīces. v̄go prudētissi- ma q̄ p̄greders t̄c. **S**c̄edum e aut q̄ vt ait tuendū Gene. in li. de. iiij. p̄tutib⁹. Tria sūt ad pru- dentiā p̄tinentia. s. p̄terita recogitare. p̄ntia

ordinare. t futura p̄uidere. sō de ip̄tudētib⁹ **B** dr̄ Deus. xixij. **G**es absq̄ p̄filio ē t sine pri- dētia. v̄tina s̄aperēt. s. p̄terita. t itelligerēt. sc̄s futura: ac nouissima p̄uidere. **V**as ec̄ p̄tes prudētia ponit Tulli⁹ i. q̄. ret̄. t d̄ ist̄ ec̄ h̄ in p̄he. insti. q̄. q̄z. de q̄b̄ h̄ breui p̄taleo. q̄ de ip̄is i. q̄. p̄te rolar̄ fm̄onū. ser. viij. p̄te vi. diffuse tractauit. **H**ea igis v̄go prudētissima fuit. q̄ p̄terita p̄tinue recogitauit. vñ dicere poterat illō p̄s. lxxij. **L**ogitauit dies antiq̄s t ânos c̄f̄nos i mēte habui: p̄ntia q̄z b̄n dī- sposuit t disponit. **V**n de illa dīc̄ sc̄ia māfēc̄ clesia i officio visitatōis sue. Disposuit nāq̄ inferiora oīa sua sapia p̄uidētia t industria ppulsata. **F**usa q̄z optie p̄uidit dū p̄hūilita- te sua se ab oīb⁹ generatōib⁹ beatificādam et magnificādā ec̄ coguit: di. **L**uc. i. Rēspexit hūilitatē ancille sue: ecce eī ex h̄ bea. me dicēt oēs genera. Fuit ec̄ p̄udēs v̄fādo oīa v̄ba hec q̄ de filio pūulo dicebāt. **S**ferēs i cord̄ suo **L**u. ii. s. cū his q̄ sc̄pta erāt de eo vt dr̄ Beda p̄udētē q̄z diabolo occultauit v̄gicatē suaz; p̄udētē enasit p̄secutōz Herodis h̄ filiū: fugi- ens i egyptū cū eo. eī q̄z p̄udētia apparer p̄ ea q̄ dixim⁹ i p̄tē p̄cedēt. t modestia t pauci- tate locutōis eī. sc̄ptū estēm̄ Proū. xj. **V**ir p̄udēs racebit. t. xxj. ciudē li. v̄ba p̄udētis statera p̄oderabūt. t Proū. x. c. itēz dr̄. Qui moderat labia sua p̄udētissim⁹ ē. **P**reterea si sc̄ia sc̄rōz p̄udētia ē: vt dr̄ Proū. ix. p̄fecto hāc sc̄ia hūl ipa sc̄ia sc̄rōz br̄tē v̄go. **E**t si sc̄ia t̄c̄ ambulauerit p̄ vias p̄udētia. iuxta illud Proū. ix. Ambulate p̄ vias p̄udētia. p̄fecto credēdū ē q̄ ipa v̄go v̄ginū t sc̄rōz sc̄issima p̄ vias ipas abulauit. **B**z, aut br̄tē dei geni- trix p̄udētissima fuerit p̄bari p̄t p̄ illō Pro- ner. iiij. **D**ns sapia fūdauit fr̄a. i. br̄tē v̄ginē stabilinit celos p̄udētia. p̄ celos at eī sensus intelligi p̄nt: q̄s dñs p̄udētia repleuit. **P**a- tet q̄z p̄udētia v̄gis si p̄scrutemur diffinitōz ipi⁹ p̄udētia quā ponit Tulli⁹. iij. veter̄ re- tho. di. **P**rudētia ē rez bonaz t mala sc̄ia. cū q̄ sc̄ordat t meli⁹ diffinit iuris cōsult⁹ i. l. iusticia. q̄. iur⁹ p̄udētia. ff. de iusti. t. vi. t ipa- tor insti. co. ti. i. di. **P**rudētia ē dūniāt atq̄z hūanaz rez noticia. iusti atq̄z iniusti sc̄ietia. **B**ta etenī v̄go dūniāz t hūanaz rez atq̄z ini- sti t iniusti noticiā sup̄ oēs viatores hūit: vt patere p̄t ex dict̄ in p̄te. iij. h̄ opis. s. i. p̄te. iij. t patebit ex dīcēdis. i. ser. v. t. vi. h̄ p̄tis. q̄ sup̄ oēs viatores p̄udētissima fuit. **V**n illi dīxit de illō p̄s. viij. **D**ic sapie: loro mea es. t p̄udētia voca amicā tuā. **C**lt cī dīph̄s li. j. magnor̄ moraliū. c. lxxij. p̄udētia ē sicut ar-

Pars. III.

chitector fortuitū. et ut ait Tulli⁹ i tuscu. q̄st. li. i. nū hūlē hois prudētia dulci⁹. Et Cassio. li. vij. ep̄laꝝ. ep̄la. x. inq̄t. Hōla ē prudētia q̄ rebo oib⁹ pponit qn̄ i hoie felicit̄ iuenit. ē em m̄ oīm fortuitū. c. i. de off. cu. 7. i. q. v. c. p̄ntiu. De q̄ ph̄s dīc i. i. reth. c. xiiij. prudētia ē fort̄ intelleḡ sine q̄ nō p̄siliari p̄ de bonis et opti mis dīc ad felicitatē. et ita n̄ iuenit nisi i bonis. Un̄ Aristo. i. vj. ethi. inq̄t. impossibile est aliquē prudētē eē nō bonū. et b. Tho. ii. ii. q. xlviij. ar. xiiij. p̄bat tripliā rōe q̄ pfecta prudētia i p̄tōrib⁹ n̄ est. Tu ḡ b̄tissima v̄go fuerit op̄ia et oib⁹ fortuitib⁹ ornata. clar⁹ ē q̄ fuit prudētissima. Si ei prudētia nō habuiss̄; p̄p̄ hō appellari n̄ potuiss̄. q̄r ut ait ph̄us. q. de aia. Hō ē prudētissimū aialū. Ite deo displi cuisset i oib⁹ opib⁹ suis. q̄r ut inq̄t exop. Dis placet ip̄: udes vñ placere studet. q̄ ḡsumme placuit altissimo: prudētia fortute hūit i summo. At q̄r i libro p̄blematū p̄te. xxx. dīc ph̄s q̄ hoies pui capi⁹ prudētiores s̄t eis q̄ s̄t ma gni capi⁹. Jo ḡliola v̄go q̄ fuit capi⁹ n̄ ma gni et iſlati. i. supbi. l̄z exigu. i. hūllimi; prudētia fortute meruit adipleri. Tāta autē erat br̄ v̄gis prudētia ut etiā i ei⁹ facie reluceret. tñ illō Proū. xvij. In facie prudēt̄ relucet sapia. Quia igit̄ Proū. xiiij. sc̄ptū ē. In cor de prudēt̄ req̄sicer sapia: et doctos q̄i q̄z eru dier. Jo rogem⁹ ipaz sapientissimā v̄ginē ut nos doceat p̄vias prudētiae ambulare. ad qd̄ hortat sapieb⁹ Proū. ix. prudētia em̄ p̄ciosior est auro. ut dīc Proū. xv. Nā defendit a ma lo. iñ illō Proū. ii. prudētia seruabit te: ut emari a via mala. Itē m̄tiplicat i bono. vñ Proū. xix. dīc. Lustos prudētiae iueniet bona sc̄z i p̄nti vita. et futura gl̄ia. Ad quā nos p̄uenire faciat ipa v̄go prudētissima Amen.

De trib⁹ alijs fortuitib⁹ b̄tē v̄gis. s. orōis fer uet. p̄fundē hūiliatōis et icopabil⁹ v̄gitatis.

Hermo. iii.

Tribus bñ placitū est spūi meo. Eccl. xxv. Trias s̄t q̄ aiaz marie deo p̄m̄gut. Primū ē feruēs orō. de q̄ Bern. i. qdā ser. ait. l̄z sp̄ videamur a deo in orōe: m̄ et p̄ntam⁹ et ondīm⁹ nos q̄si facie ad faciē cū deo loq̄ntes. orōe ei cū deo loq̄m̄ur ut ait Auicēna. r. sue metha. c. iij. Idē q̄z Ber. iterz inq̄t. Ōrō ē hoim deo adherēt̄ affectō et familiaris qdā ac pia allocutio. Sc̄dm̄ ē p̄fū da hūiliatio. de q̄ Eccl. xxv. dīc. Ōrō hūiliati se. p̄ exauditois suffragio deu adit. hūili-

tas ḡ i ſpectu dei nos et orōes v̄ras rep̄ntat. adeo ei ē illi ḡta q̄ illam hūtes sp̄ in ſpectu ſuo ēē desiderat. vñ ſatuator Mat. xix. dice bat. H̄inote puulos. i. humiles veire ad me. Tertii ē v̄gitas. de q̄ ſalomon ait Sap. vj. Incorruptio ſac̄ ēē primū deo. has at tres v̄tutes excellētissime i ſe hūit b. v̄go. Jō dice re poterat v̄ba themat̄ nr̄i. ſup q̄b⁹ aliqd de his trib⁹ fortuitib⁹ differem⁹.

Pars p̄ma in q̄ tractat̄ de feruēti orōis ſtū dio br̄ v̄gis Marie.

Icit Albert⁹ ſup missus ē. c. lxx. q̄ v̄

D̄tus orōis i bñ v̄gis excellētissima

fuit. Orō em̄ alioꝝ ſcrōz nō innitit

Marta alicui iuriex pte ſui ſz tm̄ mifcōie ex pte dei.

Ōrō aut̄ br̄tissime v̄gis innitit ḡre dei. et iuvi

naturali et iuſticie euāgelij: ac decalogi. q̄r fili

us tenet nō tm̄ eraudire m̄fem. ſz illi obedire

Jux illō Ero. xx. et Mat. xv. Donora p̄rem

tuū et m̄rem tuā. Un̄ apluſ ad Ephc. vj. ait:

Fili⁹ obedite parētib⁹ v̄ris. Qd̄ et ipa videt̄ i

uere imō orādi nō v̄tē ſorē ſimpli: ſz in,

ſinuatōe di. Joh. ii. vñ nō hñt zc. Un̄ vir

tus orōis ei⁹ fuit excellētissima i ſumo. tū q̄r

habebat nobilissimū modū orādi. ut dīc Hu

go de ſcrō vic. i. li. de ſacrī. Tu q̄r ei⁹ orō habe

bat rōz iuſſiōis et imperij. Tu q̄r erat ipoſſi

bile ea nō eraudiri. Jux illō. iij. Re. ii. Pete

m̄ mea: neq̄ em̄ fas ē ut auertā facie meā a

te. Et Hester. v. Que ē petiſio tua hester? p̄

q̄ re postulas; etiā ſi petier̄ dimidium regni

mei obtinebis. Si ḡ orōz iuſſoꝝ eraudiet de

us. Proū. xv. et. c. i. guib⁹. iij. q. j. m̄lto magis

orōem m̄ris ſue iuſſiōne. Et ſi orō hūiliat̄

ſe nubes penetrat. Eccl. xxv. Profecto orōes

humillime v̄gis celos penetrabāt. ipa aut̄ v̄

go ſp̄ orabat. Nā et q̄n̄ laborabat corpe p̄ con

templatōz eleuata erat mēte. nec miruz. Si

em̄ qui ſeruat ſob̄u m̄ltiplicat orōem. ut dīc

Eccl. xxv. profecto ipa q̄ ſeruabat oia verba

dei: ſerēs i corde ſuo. orōes m̄ltiplicabat. nec

vñq̄ a vocali vel mētali orōe cessa bat. Tu

ḡb̄ata v̄go oīm muliez deuotissima imō om

nium creaturaz q̄ vñq̄ fuerūt aut erūt a p̄n

cipio mūdi v̄sq̄ i ſine. Un̄ Bern. ſup 2. Dis

sus ē: de illa inq̄t. Virgo sancta. v̄go sobria.

v̄go deuota. q̄s em̄ caſtior illa: q̄s deuotior: q̄

ſi dicat: null⁹ vñq̄ fuit. Si em̄ ut dīc Judith

vij. Judith clauſa morabāt in ſecreto cibū

culo domis ſue ieuūnas et orās. et Anna pro

phetissa non diſcedebat de templo ieuūnis et

obſecrationibus deſerutens die ac nocte. Lu

ce. ii. et de sancta Cecilia dicitur Virgo deo de

uota ſemper euāgeliū ſpi gerebat i pectore

Bermon. III. De virtutibus Marie

Suo t̄ nō dieb̄ neq; noctib̄ a colloquijis dū
uiniſ ſe orōe ceflabat. qd de fvgie bñdictacre-
dendū eſt q̄ in terr̄ posita tota mēte vſabat
in celo. ppterēa Bern. vbi ſ. ait de anglo. Sa-
briele. **Q**uo iſgressus ē ad eā: putā iſecretari
um pudici cupicili ſui: vbi illa clauſo ſup ſe
oſtio orabat prem ſuu i abſcondito. **H**olēt em̄
angeli aſtare oratib̄ t̄ delectari i his q̄s vi-
dent lenare manū i orōe. atq; holocaustū ſcē
deuotōis gaudēt ſe offerre diuīo ſpectui al-
tissimi. **D**ec ille. **U**n̄ brā ſygo in h̄ ſormis
fuit filio ſuo q̄ delectabatur ſolitarins orare
Matt. xiiij. t **L**u. vi. **I**cē ipa bñdicta dei m̄r
alios iducebat ad orādū. t iō **A**ct. j. de aplis
d̄ q̄ ſtabat i orōdecū **M**aria mire Ihu. **E**ſſi
cacia at ei⁹ orōis p. 3. **N**ā l̄ moyses orādo de
bellauerit **U**malech. **E**ro. xvij. t **H**p̄tēs fuga
uerit. **N**ue. xij. **U**nna q̄ ſteril filii i petraue-
rit. j. **R**e. j. t **D**elyas pluuiā. ij. **R**eg. xvij. t
Ezechias infirm⁹ ad mortē ſanitate recupa-
uerit. iij. **R**e. xx. t **D**aniel cū ſocijs ignis im-
passibilitatē. **D**an. iiiij. t **G**usanna a morte
liberatiō. **D**an. xij. mai⁹ t̄ ſuit incōpabilis
ter q̄ hec deuotissima ſygo ſuis p̄uſſimis p̄ci-
bus ipetravit q̄ deū de celo ad terrā dſcedere
fec. t ei⁹ mas effici pmeruit; atq; h̄uani gene-
ris ſalutē obtinuit.

Pars scđa h⁹ fmonis de humilitate b̄c
viginis.

Humilitas b̄c viginis fuit p̄funda:
honorata ⁊ fruola. Primo fuit pro-
funda. Intatū em̄ se hūiliavit ⁊ an-
cillam se vocavit: cū esset oīm dñs. Un̄ dixit
Luc. i. Resperit humilitatē ancille sue. sup
qd̄ s̄bū dicit Berñ. hūilitas sui conceptu⁹:
ancilla vero deuotione cōmendat familiatā.
Scđo se fec̄ sermā: qn̄ trib⁹ mēsib⁹ Elizabēth
deseruunt. Un̄ Beda sup Luc. inq̄t. Festi-
nāter abiit ⁊ Zacharie domū itranit ut Elizabēth
visitaret. ac pregnāti grauide ⁊ gran-
deue iūncula mīstraret. Et Amb. sup Luc.
ait Discite mīteres sedulitate quā pgnārib⁹
debeatib⁹ exhibere cognati. Mariam nempe
q̄ sola p̄us i penetralib⁹ vslabat nō a publico
viginitas pudor. nō a studio asperitas mō-
tu⁹. nō ab officio pliritas itiner⁹ retardauit.
Xertio se fecit oīm infimā. vt patz Actuū. i.
vb̄ recitat̄ noīby aploz ipa i fine oīm tanḡ
infima oīm ex hūilitate pon̄ voluit. suā il-
lud filij sui dicit̄ Lu. xiiij. Recubē i nouissi-
mo loco. iō sup oēs exaltrari p̄meruit. vn̄ Ber-
nard⁹ in qd̄a fmone ait. Ita exhibebat se v̄l-
timā oīm: vt oīm nouissima ponereſ. Infra
sc̄ viduas ⁊ penitentes. Infra etiā illā d̄ qua-

Epis septē demonia elecerat. Merito sicut fa-
cta ē oīm dñā q̄ se oīm exhibebat acilla. **P**ec
ille. **N**ihil ei est rā peculiare ē ipsiā maiestati;
q̄ hūilitas p̄ quā sola dei fuit imitatio ut dī
in l. fi. C. de dona. m̄ vi. et x. **U**t autē melius
videre possum⁹ q̄ p̄fundē se hūiliavit: pul-
crū erit considerare ei⁹ vite discursum. et iuueni
em⁹ q̄ i oīb⁹ opib⁹ et cogitatōib⁹ et locutōib⁹
suis hūilitatē fuanit. **P**rio q̄dē in anio. **U**t
autē hūilitas aī ei⁹ mag⁹ elucelcat: considerem⁹
q̄tū **E**ua elatio se erexit. **N**ā dicit Johānes
Damasc. in qdā fīmone. **E**ua se erexit sup̄ deū
q̄n scz volūtate suam diuine volūtati p̄posuit
vlgz ad deū q̄n ei⁹ diuinitatē appetere ausa fuit
Sotra deū q̄n scz h̄ ei⁹ p̄ceptū venire p̄sūp̄lit
Bta autē v̄go **M**aria humiliani se infra ce-
teras mulieres et vlgz ad m̄lieres et pp̄t mu-
lies. **P**rio infra m̄lieres. q̄libet em̄ mulier
vult̄ h̄re sp̄sūz diuinitatē. et i partu pulc̄rīmū
thalamū et mollē lectū: atq̄ obsequiū acilla-
rū et abūdātiā pānor̄ et cunas ad recipiēdūz
puez. post partū v̄o vult̄ h̄re quiete et oīcum
Sz v̄go habuit sp̄sūz pauperē. p̄ thalamo
stabulū. p̄ lecto fēmū. p̄ ancillis bōnē et asinū
p̄ pānis p̄cōsis vilitatē pānor̄. p̄ cunis p̄se-
piū. p̄ q̄teret oīcio eā oportuit fugere i egyptū
Ecce quō infra m̄lieres se voluit humiliare
cū **E**ua sup̄ deū se voluerit exaltare. **H**ecū
do se hūiliavit vlgz ad m̄lieres. cū **E**ua se ere-
xerit vlgz ad deū. **I**pa ei⁹ v̄go nūq̄ alicui ser-
tulit i sortio m̄lierz. s̄z cōem et tāq̄ vna illaz
sp̄ se exhibuit: sic p̄t̄ i circūssiōe fili⁹. i sū p̄u-
rificatōe et i festiuitatū vilitatōe. **U**n Bern.
i qdā fīmōe inq̄t. **V**irgo bñdicta n̄ idigebat
purificatiōe sic nec fili⁹ ei⁹ circūssiōe. **S**z vo-
luit eē int̄ m̄lieres sic vna illaz: nā et fili⁹ fuit
in medio p̄nulor̄. **T**ertio hūiliavit se ppter
m̄lieres. i. pp̄t illaz vilitatē et fructū. **N**am
nō tm̄ voluit eē v̄go s̄z etiā hūiliari voluit et
esse zingara. et postmodū vidua terelicta ve-
oīb⁹ m̄lierib⁹ sp̄em et fiduciā daret salut̄: on-
dēs q̄ nō tm̄ v̄gies saluā s̄z etiā zingater vi-
due: ut dī. i. c. j. desū. tri. et fi. ca. **Q**uia ḡ **E**ua
habuit elatōz. **M**aria v̄o hūilitatē. io ipsa
fuit grā repleta. illa v̄o grā euacuata. **U**nde
Bern. vbi s̄. inq̄t. **E**ua p̄ sup̄biā dei creaturā
se esse nō p̄sideras deo purificari voluit. ma-
ria v̄o factori suo se hūiliē. bñdēs ancillam se
noiauit. **J**oc̄ **E**ua est abiecta: ipa v̄o electa.
Heriuauit nāq̄ v̄go illō qd̄ dī Judith. viii
Dūliem⁹ illi aīas n̄ras. alīt̄ ei⁹ grā ioleri nō
potuissz; nisi hūilitatē cordis habuissz. quia
vt dī. i. p̄. v. D̄e. v. D̄e sup̄bis resistit: hūilibus
autē dat grām. Sup̄b⁹ em̄ ad fontem gratie

Pars.III.

accedit cū ore eleuato. **S**o ipler i nō p̄t. in x il
 lud Pro. xvij. Qui exaltat os suū q̄rit rui
 nam. hūilis aut ad fontē ḡre accedit cū ore i
 clinato. et iō impleri meret. fuit em̄ illd. **J**o
 sue. xxiiij. Inclinate corda v̄ra ad dñm deūz
 isrl. qz ḡbra ḡgo nō habuit cor eleuatu p̄ su/
 perbiā s̄z inclinatu p̄ humilitatē verā. iō grā
 dei impleri meruit. fuit em̄ illud ps. xluij.
Audi filia et vide t̄cina aurē mā. Supbō
 etiā accedit ad fontē ḡre cū corde clauso. qd̄
 significatū ē Zach. v. vbi dī. Misit maslaꝝ
 plumbēa ī os ei⁹. hūilis ḡo accedit cū ore ap/
 to. iū illud ps. dī. Os meū aperui et attraxi
 spm. **B**ra ḡgo accessit ad fontē ḡre ore ap/
 to. i. cū feruēti desiderio. Et iō impleta fuit.
Cū de illa dī. Prouer. vlt. Os suū aperuit
 sapie. Supbō etiā accedit ad fontē ḡre
 vase pleno: qz cor h̄z plenū amore mundoꝝ
Humil̄ aut̄ accedit cū vase vacuo. et iō iple/
 ri meret. Quapropt̄ Aug. in qdā fmōe ait.
Vas es s̄z plen⁹ es. funde qd̄ habes ut reci/
 piás qd̄ nō habes. Funde amore seculi ut im/
 pleari amore dei. Bra aut̄ ḡgo accessit cū va/
 se vacuo qz omnia mūdana despexit. et iō grā i
 pleri pmeruit. Cū ipa inq̄t Luc. i. Elurē/
 tes impletis bonis et diuities dimisit ianes.
Dicō habuit humilitatē in ḡbo qn̄ dixit
 Resperit humilitatē ancille sue. Magnam
 em̄ ondit humilitatē dices se respectam acsi
 diceret. Nō erā digna vt in me aspiceret. et
 tñ asperit grās mihi infundēdo. et resperit i
 meu vt̄z delcedēdo. **M**agnā etiā humili/
 tate demōstravit qn̄ nō m̄rem deise appella/
 uit nec reginā celi. s̄z ancillā xpi. **C**ū Petrus
 rauenen. in quodā fmōne ait. Ecce quaz vo/
 canit angelus dñam: ipa se recognoscit et vo/
 cat ancillā. qz teuot⁹ anim⁹ infusus bñficijs
 ad obsequiū crescit. augēt ad gram nō ad su/
 perbiā ptumescit: nec ad arrogantiā. psilic⁹
Maximā etiā humilitatē ondit cum dixit.
 Resperit humilitatē ancille sue. Nō aut̄ di/
 xit nobilitatē v̄l sanctitatē. Illa aut̄ ancilla ē
 humillima qz nō reputat se dignā ut etiā sit
 ancilla. ac si diceret Nō tm̄ me dico respectā
 nō tm̄ me appello ancillā: s̄z etiā dico me ut
 sim ancilla indigna. **S**eruauit ḡhūllima
 ḡgo illd. Prudētij i li. de p̄fictu vicior̄ et v/
 tutū dicēt. Desine grāde loq̄ frāgit de⁹ om̄e
 supbō. Magna cadūt. inflata crepāt. tumē
 facta pmunt. Disce supciliū deponere. disce
 canere. **C**ū pedes foneā qzq̄ sublimē mina/
 ris. Peruulgata viger n̄r̄ snia xpi. Scāde/
 recelsa hūile. et ad ima redire feroces. Quia
 em̄ verā eē sciebat sniam. Claudi. li. i. dī. In

quat egregios adiūcta supbia mores. **E**t il/
 lam autor̄ astrolabij. s̄i sua fit p̄ceps discr̄
 mina qzq̄ supbō. Intolerabilē nūllē qz vi/
 ta supbō. **E**t illā faceti poete. c. q. dī. Ut pla/
 ceat cūcī nullū decet eē supbō. Qui sic inflat
 desinit esse bon⁹. iō volvit seruare consilium.
Quid. i. de arte man. dī. Erue fast⁹. Quisq̄
 mansura curā amoris habes. et in. iij. de tristib⁹
 bus. Tu qz formida nimijū blimia sp. Cli/
 ue tibi t̄lōge nomina magna fuge. **E**t illud
 Hualf. poete li. j. Parcite mortales aios ex/
 tollere fastū. Nouerat nāq̄ verā eē sententiā
Marcial dicit̄. Etherea pacē v̄t̄ et sup/
 bia tollūt. Quapropt̄ sp̄ i aio et locutiōe sua
 humilitatē fuit. Sc̄ies qz q̄ lic̄ i mente
 qz habeat hūilitatē: tu etiā tenet̄ in actib⁹ ex/
 teriorib⁹ illā demōstrare ne pp̄f aliq̄ ac̄t⁹ su/
 pbiā p̄tēdētes pxim⁹ scādalizet. **C**ū i. iij. de
 arte amādi. Quid. inq̄t. Nō natet in vultu
 vanosa supbia vestro. quis ad aliud p̄posi/
 tu dixerit: volvit br̄issima ḡgo i oībō actib⁹
 suis hūilitat̄ exēplū demōstrarē. **P**ro cui⁹ **M**aria
 declarat̄ dico q̄ tertio habuit humilitatē. humilis
 in signo. si ei est magne hūilitatis qn̄ qz p̄fe.
 cte se sb̄ijcit supiori. illiq̄ obedit hylarīf: ser/
 uās illud ad Deb. vi. Obedite p̄posit⁹ v̄ris.
Signū aut̄ est maior̄ hūilitat̄ qn̄ qz eq̄li
 obedit eiq̄ humilis sb̄ijcit. **S**z signū maxie
 hūilitat̄ ē: qn̄ qz obedit et sb̄ijcit in inferiori
 suo. ut inq̄t glo. i clemen. j. dereli. domi. Bra
 aut̄ ḡgo oībō viliorē se reputās nulli se p̄fere
 bat. Et nō tm̄ supiori suo l. deo: s̄z etiā eq̄libo
 et inferiorib⁹ se postponebat. vt. s. patiūt. oī/
 busq̄ seruiebat hūilit̄ et se oīz viliorē extima
 bat. **I**n illd. apli ad Phil. i. l. Supiores i
 uicē arbitrātes. Nūq̄ em̄ stare voluit i mou/
 te elatōis: s̄z sp̄ i valle hūilitat̄. Sc̄ies q̄ sic
 omes aq̄ naturalē fluūt ad valles et ad loca
 humilia. nec illa p̄tāsūt nisi p̄us fuerint re/
 pleta. sic diuina grā illtūc ingredit̄ vbi humi/
 litat̄ vallis et oīanū iuenit: dicēt Aug. i. li.
 de ḡbīs dñi. Sōfluit aq̄ ad hūilitatē vallē de/
 supcilio montis. Quia igī br̄issima ḡgo sp̄
 elegit hitare i valle humilitat̄. iō i tali valle
 fluxit fons sp̄ūscī. crevitq̄ līlū padīl et accē
 sus est calor amoris igniti. pp̄f p̄mū at̄ dī p̄
 ps. Qui emit̄t fontes i quallib⁹ inē mediū
 motū p̄tāsūbū tāq̄. vna em̄ vallē circūstant
 vno mōtes. et hūilitatē circūstant due sp̄ēs
 supbia. vna qz nascit̄ ex re tpali. alia ex gratiā
 sp̄ūlib⁹. Beata autē virgo habuit occasio/
 nem superbiēdi ex re tēporali. qz fuit ex stir/
 peregia progenita. Itē ex gratia spirituali.
 qz fuit iu matrē dei assūpta. Sed primam

Bermon. III. De virtutibus Marie

occasione repulit cu fabro hūillimo seī mī monū iunctit. ppē qd Bern. sup Missus ē ait. Que ē hec vgo tā venerabilis ve salutetur ab angelo. tā hūilitas vt despōsata fuit fabro? Pulcra p̄mixtio vgitat̄ t hūilitat̄. nec medocris plac̄ deo. illa aia i q thūilitas vmen dat vginitat̄ t vgitas exornat hūilitatem.

Dec ille. Occasione vscdām repulit qn se

ancillā dei vocauit cu esset v̄c deispōsa. et qā

sp i valle hūilitat̄ sterit. iō aq dīmī gr̄ei cā

abūdantissime fluxit. Ut em inqt Ber. sup

Missus ē. Semper solet gr̄e dīmī familiaris

esse fortis hūilitat̄. Et pdic̄ igit̄ appetet

Z Humili q̄ cū hūilitas sit maior t maḡ meritoria: ac

cas meri maiori laude digna qn q̄s hūilitas h̄is occa

soria siones supbiēdi. i. dīmīas: dignitates: pul-

criudinē nobilitat̄: t hmōi: q̄ si habeat oc-

cassies se humiliādi. vt q̄ ē ignobilis miser.

t vilis. pfecto p̄stat bēam vginē eē hūillimā

q̄ cū esset nobilissima sangue t pulcerria cor-

pore. vt patuit i scdah op̄is pte. Multas

q̄ habuerit dīmīas t thelauros i magorū

oblaciōe. esse q̄s oīm v̄tūtū t gr̄az plenitudi-

ne famosissimaz dignissima atq̄z mī dei acce-

si terrecz regina. tñ tāpfunde se vilificare vo-

luit. O vgo gl̄iosa. O alabast̄ hūilitatis.

O su mīt̄ odor. Tu vgo alta generosita-

te. altissima pulcritudine. t tñ infima es hu-

militate. Tu sublimis abundantia facultate.

Tu gl̄iosa dignitate t tñ i h̄mūdo vilis t de-

specia esse voluisti pfunda hūilitate. Et iō

sup illa vba Luc. i. Turbata est in sermone

ei. dic glo. Alterata est vgo ex celis studie in-

audite laudis. Si em vītuperiū de scip̄ au-

disset: i magnū leticiā: vt inqt sc̄t̄s Bernar-

dinus i fmōe annūciatōis p̄fūliss. Delecta-

bat em habitare i valle pfunde hūilitat̄. i q̄

no solū p̄fūlū sc̄t̄s recepit: s̄z erā liliūz

padisi generauit. qd Lan. i. inqt. Ego flos

capi t liliū quallū. D̄ em xps liliū quallū

qr nat̄ est de mīt̄ hūili q̄ fuit quall. S̄z tñ i

p̄lali ponit quallū: qr oēs sp̄s hūilitat̄ i ea

fuerūt. In hac q̄z valle hūilitat̄ accensus

fuit calos dīmī amor. In valle em̄ solz esse

lar celi feruētior: q̄z i mōtibz: tribz te causis.

Prima est qr ignis no attrēdit nisi i sp̄fissō t

humido aere. i montibz autē aer subtil. i val-

le v̄o sp̄fissō t humidus Alia est qr i monti-

bz aer subtil ex sui leuitate hue illucqz im-

pellit. t sic frigid̄ inuenit. Tertia est qr ra-

dij solis ad latera montiū descedētes: leserē

silēdo p̄catūt t colorē multiplicat. In hac

v̄ḡit valle hūilitat̄ v̄gine fuit accensus ar-

dos amoris q̄ causabat ex humido sue pietā

tis t trāq̄llitate mētis t exaḡratiōe dīmīse
fuit. Quarto habuit hūilitatē i facto qn Maria

Elizabeth cognate sue obstericō off. cū ipen/ humilis

dit aptans filiū: lauāqz v̄tensilia dīmīus. ap in facto

tans lectū: t cetera vilitatis officia exercēdo

atq̄z seruiens ip̄a que erat dīna ancille sue. et

mater dīni matrī fui famulādo. De q̄ Amb.

sup Luc. ait. Abiit Maria in mōtana. nō

quasi incredula de oraculo. nec quasi incerta

denūcio. nec q̄s dubitās de exēplo. s̄z quasi

leta p voto. religiosa p officio. festina p gau-

dio. Et infra. M̄s̄it aut cū Elizabeth qua

si tribz mēsibz q̄ em ppter officiū venerat: in

herebat officio. Et q̄ demōstrabat eius pfun

da humiliatio. Scriptū est em i. c. si q̄s de

peni. dī. ij. exercititia hūilitat̄ sunt si se vilitori

bus officiis s̄bdat t misteriis indignioribus

tradat. H̄c dō p̄ncipalit̄ in hac pte dico q̄

hūilitas brē v̄gis fuit honorata. Atē hūi

litas coacta: spontanea t honorata. Hūilitas

coacta t si de senō sit meritoria: h̄z tñ meritu

qn ipa necessitas fuit in virtutē. Et hec fuit

hūilitas Joseph. de q̄ dī p̄ ps. Hūilitauerūt̄

cōpedibz pedes ei. Humilitas v̄o spontanea

t si de se sit meritoria: h̄z tñ intra se camvnde

generet. iū illud Nichē. vj. Humilitatio

tua i medio tui. Humilitas aut̄ honorata c:

que nullā h̄z coactōz nechmōi occasionem.

S̄z q̄z pl̄ tal extollit̄: rāto maḡ ad humili-

ora puocat̄. t hec fuit hūilitas David: q̄ i

sublimitate regia p̄stitut̄ dicebat. ij. Re. vj.

Audam t vilitatiā plus q̄ sum: t ero humili-

lis in oculis meis Tal fuit hūilitas Marie

que hono: ata ab angelo q̄ ea salutavit. a pa-

tre celesti q̄ ea ab eterno i sponsaz elegit. a spi-

ritu sc̄t̄o q̄ in ea supuenit. a filio dei qui de illa

carnē assumpsit. a toto mūdo q̄ ea beatā pte,

stat̄. t dīc. ipa tñ dese hūilia sentīs: se ancil-

lam appellavit. Qd admirās Ber. sup mis-

sus est ait. Que est ista sublimis humilitas q̄

honorē cedere nescit: in solecere gl̄ia non no-

nit. Dei mater eligit t ancillā se noiat. Non

magnū est humile esse in abiectōe. Magna

v̄o p̄lus t rara virtus humilitas honorata

Tertio dico q̄ er̄ humilitas fuit valde vir-

tuosa: quia ipsam dei sponsam fecit ac thala-

mum xpi t habitaculū sp̄fissanci. atq̄z vñiū

so mūdo salutē attulit. Et hoc est qd Aliug. i

quodā sermōe ait. O verebeate Marie hu-

ilitas: que deum t hominē hominibus pe-

perit. vita mortalibz edidit. celos innouavit.

mundū purificauit. paradise aperuit t ho-

minum aias ab inferis liberavit. O v̄e inqz

gl̄iosa Marie humilitas: q̄ porta celi efficitur

Marie
hūilitas
honorata

Marie
hūilitas
virtuosa

Pars.III.

scala paradisi struit. Facta est certe Maria scala celesti p̄ quam ipsa descendit ad fratres. **Ber.** quoque vobis ait. **Si** Maria humili non fuisset spūs eius in ea non requiesceret. quod scriptum est. **Huius** quod rechesceret spūs meus nisi super hūilem et quietem tremorem suos meos: porro si super eam non requiesceret: utique filius dei non conceperet. **Igitur** ut de spūscō p̄cipet humiliata fecit. **Nā** et si ex p̄gitate placuit. tñ ex humiliata concepit. **Vñ** p̄stat quod ut etiam placet p̄gitas. proculdubio humiliata fecit. laudabilis est virtus p̄ginitas sed necessaria magis humiliata. **Hec** ille. **Chrys.** etiam in quodam suos meos inquit. **Nūc** brā p̄go super os anglos gl̄ificata ascendisset. nisi p̄us infra hoies humiliata descendisset. **Quia** igit̄ gl̄iosa p̄go subleuanda erat ad tractā celsitudinem dignitatis. iō fundamētu seū sibi p̄fundissime humiliata. **Ait** em̄ Auḡ in libro de vobis dñi. **Logitas** magnā p̄struere fabricā celsitudinis de fundamēto p̄us cogita humiliata. electa ḡfuit ad filij dei maternitatē: quod digna se fecerat p̄ eximiam humiliatē. **Unū** grec̄ expositor sup il luc̄ Lu. j. **Resperit** humiliatē ancille sue: ait quod diceret. Ipe p̄uidit. ego non expectabam humiliam erā p̄tēta. **Nūc** p̄o ad iessabile p̄silium eligor et exaltor de terra ad sydera. **Hec** q̄ ve ritas colligis ex dict̄ Auḡ. i suos meos. i. de natiuitate p̄gīs quod inquit. **Dic mihi** q̄lo iā sc̄lētōr̄ mī: quēadmodū mīrīnī odoris et niuei colo ris liliū p̄uallū. sine succo humane p̄paganis. et sine imbre carnal semis in sinu ecce germinasti. **Dic mihi** q̄lo unica mī: quod manibus vel q̄ deitatis articulo in utero tuo format⁹ est dei filii? cui⁹ de? sol⁹ est p̄. **Dic obsecro** te per eū quod te fecit ut ipse fieret in te. **Dic in qua mīhi** quod boni egisti: aut q̄stū p̄mī obtulisti: per quod potestates ambisti: quod patronos adhibuisti: quod suffragia p̄misisti: quod spū vel qua cogitatōe ad h̄ ut accipes puenisti: ut fortis et sapientis. que attingit a fine usq; ad finē fortiter: et disponit oīa suauit̄: tot⁹ ubiq; manūs et si ne villa sui mutatōe in vitez tuū venīs. ita castellū castū tui vētris icoleret ut ingrediēs in lediceret exīs incolume custodiret. **Dic mihi** quod sc̄lo quēadmodū ad hoc puenisti: **Et illa.** Queris a me quod obrulerim munī: et vñ mī effecē sim creatoris: oblatio mea fuit p̄ginitatis promissio: non a me mīhi data sed ab ipso auctore bonorum omnium mīhi p̄cessa. oblatio mea fuit humiliata mea. et iō magnificat anima mea dñm. quod resperit non auro elevata tunica mea non pomposo cultu radiatis aurī ornamētū ceruicis mee. aut p̄ciosorū lapidū vñ margaritaz dependentiū i aurib; meis decoraunt gē

magis rubore attēdit: nec suco mēdaci colores: sed resperit humilitatē ancille sue. **Venit** em̄ ad me māsuerū req̄escēs sup̄ maternū sp̄m humilē et māsuetū ac tremētē verba sua. **Hec** ille.

Pars tertia h̄ monis de p̄ginitate b̄tē p̄gīnis Marie.

Sicut b̄tē p̄go fuit humiliā an̄ partu in partu et post partu. ut p̄t p̄bari ex dictis i p̄cedēti p̄te: ita p̄petuā p̄gīniatē fuit. **Unū** Auḡ sup̄ Johem ait. **Hic** in sepulcro in q̄ positū fuit corp⁹ ihu nec enī nec post mortuū iacuit. sic ipa nihil vñq; mortale excepit. **De** cui⁹ iuolata p̄gitate tres consideratōes faciem⁹. **Prima** dicet̄ p̄gruitat̄. **Sc̄da** p̄babilitat̄. **Tertia** p̄o dignitatis.

Primo dico quod brā Mariam esse ītegerī mā p̄gīne fuit. p̄grū q̄ttorū rōnib;. **Prima** sumit̄ ex p̄te filij nascēt̄. et ista ē quadruplex. **Pria** est q̄rē cōmittebat sibi p̄ciū redēptōnis humane. de q̄ dī. **Prōi.** vi. **Prōcl** et de vltimis finib; p̄ciū ei⁹. isto em̄ p̄ciū fuit p̄cul. quod de celo. et fuit de vltimis finib;. quod de natura diuina sup̄ma: et natura humana infima. et quod tale p̄ciū in ei⁹ vtero ponebat. iō debuit ēē vas īegrū p̄ carnis īegritatē et p̄ginitatem p̄gītas em̄ ē integritas mēt̄ et corporis. **De** incōtinēti aut̄ dī. **Acci.** xxj. **Cor** fatui vas cōfractū oēm sapiaz̄ n̄ tenebit. **Luxuriosus** ē thesaurū castitaz̄ n̄ tener: tā rāḡvas fractuz. vñ et fatu⁹ appellat. **Et aggei.** i. dī. Qui mercedes p̄gregauit misit eas ī laccum p̄tusum. **Sc̄da** rō ē q̄rē cōmittebat sibi thesaurū celestis sapie. **Illū.** s. thesaurū de q̄ dī ad **Coll.** ii. **In** q̄ sunt oēs thesauri sapie et sc̄ie dei absconditi. et iō debuit ēē vas nouū. i. p̄gītas gl̄ia d̄coratū. quod significatū ē. iiii. **Re.** ii. vbi **Heb** sens. i. de p̄z posuit sal. i. diuinā sapiaz̄ ī vas nouū. i. marie vtez. **De** isto thesauro dicit̄ **Prōi.** xxj. **Thesaurū** desiderabil̄ et oleū ī habitaculo iusti. **Habitaculū** iusti fuit mī xp̄i ē quod fuit thesaurū dīsic sapie et oleū misericordie.

Tertia rō ē: q̄rē cōmittebat sibi balsamū diuine gr̄e. **Illud.** s. balsamū de q̄ dī **Acci.** xxij. **Hic** cinamomū et balsamū aromatizās dedi suavitatē odoris. vñ debuit ēē vas mūduz p̄gītas at dīc mūdicia mēt̄ et corporis. **Io** de mūdicia p̄gīs loqns **Bern.** i suos meos assumptiōnis eiusdem ait. **Quenā** vñ angelica puritas p̄gīni illi andeat cōpari quod digna fuit sacrari um fieri spūscō et habitaculum filij dei. **Quarta** rō est: q̄rē cōmittebat sibi sp̄lēdorē diuine sb̄stātie. de q̄ dī ad **Heb.** i. **Qui** cum sit splēdoz̄ substantie eius tē. et ideo debuit esse vas

Bermon. III. De virtutibus Mariæ

admirandum. **Unū** Eccl. xlivij. dicitur. **M**as admirabile opus excelsi. vere admirabile: quia non habuit admirabilem deum. qd. **I**sa. ix. **V**ocabitur nomine eius admirabilis: **Assumptio** tunc. **C**leres admirabiles. **T**erminus fuit utrumque **Virginis**: in quo fuit filius **Virginis** et fecunditas **Mariæ**. **Unū** Aug. in quodam summo inquit. **O**mipotens filius nullo modo miri sue **Virginitatem** abstulit: quia nascitur elegit. bona est fecunditas in **Virginio**. sed melior est integritas in **Virgibz**. hoc igitur **Xps** qui utrumque posset pertinere ut deus nunc illud miri sue dedisset bonum: quod **Angeli** diligunt ut auferret melius. ppter quod **Virgines** matres esse preueniunt. **Q**uinta ratione potest addi. sicut decuit ut persona supernaturalis supernaturaliter **Apparetur**: et modo miraculoso: ut a nouitate miraculi legis nouitas inciperet. **E**ccl. beatus **Dionysius** loquens de isto mysterio in libro de divinis nominibus dicit: quod ipsum est oibus nouis magis nouum. Itē decuit ut filius dei non coepit secundum modum propagandis humanum quod sine turpitudine et impietate fieri non potest. **S**ed a ratione principalium ex premis precipientis. **S**ic enim illa terra fuit **Virgo** quod primus **A**daperdixit. sicut **Maria** debuit esse **Virgo** quod secundum **A**dam celestem generauit. et sicut illa fuit **Virgo** quod fuit causa mortis: sic et illa debuit esse **Virgo** que fuit causa vite. et sic illa fuit **Virgo** quod fecit correre virum: sic et illa debuit esse **Virgo** quod fecit surgere totum genus humanum. **E**t ista tria tagit **Chrysostomus**. super **Mat.** dices. **V**ide mysterium **A**dam ex terra **Virginem** format. filius dei ex maria **Virginem** nascit. Illic **Virgo** mortemcepit. hanc **Virgo** vitam generauit. Illic vir per **Virginem** natus. hunc virum per **Virginem** sterit. Illic ruina mortis. hunc triumphus victorie. **T**ertia ratione sumitur ex parte humani generis. **H**umanum quidem genus **Virginis** suiebat ras quanto et inherebat: et **Virginitatem** seruare nec meritum nechonorem esse credebat. et ideo **Xps** de **Virginem** nasci voluit ut ostenderet quantum fieri meriti **Virginitas**: quantoque primi et honoris. quia non solum venerabatur deus: sed etiam imperator terrenus. qui ait in libro suo quod **C. ad Senatum** coram ipsi pudicie quam sp. colebat celsum. et in libro **H. illud**. in autem quod. **M**o. na. et legi. inquit. **N**os enim castitatem sumus amatores. **P**apa enim alias deo reputat ut dominus in libro sanctum. in autem de leno. et per gloriam. in autem de mona. **H. penitentia. coll. j.** Et hanc rationem tages venerabilis **Beda** inquit. **N**ascitur in hoc mundo dominus misericordia **Virginem** elegit. ut **Virginitas** tecum sibi ostenderet esse gratissimum. et **Hiero**. ad **Eusebium**. ait. **D**e filio ingredients mundum nouam sibi familiam instituit: ut quod in celis habebat angelos: hic et primos in terris **Virgines**. Ideoque **Hiero**. ad **Nicolaum** scribit. **Virginitas** thesauro nobilissimo. s. auro; viduitas argento; matrimonium

et ferro copaque. **E**t ad natalium. **Virginitas** pura est regalis quodque induitus fuerit cunctis eminentior erit. **E**t **Damasus** ait. **Q**uanto angelus hoce superior est. tanto **Virginitas** est nuptiis honorabilior. **E**t em tanti meriti quod cum castitas eorum ingrat habeat fructum trigeminum: et viduat sera geminum: **Virginis** tamen haec centesimum. **S**ed oportet dicere quod est pater et honoris **Virginitas** cuius **Apoc.** xvii. describit mulier quod figuratur beatam **Virginem**: **hunc**. xvii. **stellas** in capite: et luna sub pedibus: quod vestita erat sole. et in verbo habebat. s. diuinum splendorum. ubi ostendit quod **Virgines** vestes ornatae a superiori. quod denota per coronam. xvii. **stellaz**. ornata etiam ab inferiori: quod sub pedibus suis habet lunam. et immutabile mundum. ornata ab exteriori. quod habebunt corporum immortalitate vestitutum. ornata ab interiori: quia habuit animam glorificataam. **Q**uarta ratione sumitur ex parte divini operis opera enim dei debet esse perfecta. **D**enique. xxxvij. **L**u autem fecerit hoies sine hoce et femina: sic fuit adam: et fecerit hoies sine femina: sic **Eva**. et quotidie faciat hoies de viro et femina. quod ut ois possibiliter perficiatur in eius opibus regiretur: et genu fuit ut faceret aliquem hoies de femina sine viro. s. **xpm** de **Virginie** **Maria**. Alioquin sit de diminutio in oibus suis. sed legem secundam. s. lxx. **diminutio**. C. de vere. iure enunciatur. **Q**uo ad secundam considerationem quod per probabilitatis. **D**ico quod beatam **Mariam** perpetua fuisse **Virginitatem**: probari per primo testimonium. secundo mysterium. tertio exemplis. quanto miraculosa. quanto figurata. **P**rimo testimonio dei quod dicitur per prophetam **Isa.** vii. **E**cce **Virgo** accipiet et piet filium: et vocabitur nomine eius emmanuel. quod est interpretatum nobiscum deus. Itē testimonio angeli. **Mat.** i. quod ait Joseph de **Virginie** **Maria**. Quod in ea natum est despascitur enim. Itē testimonio hoies fidei digni. duae autem erant persone antiquae dignae fidei. scilicet propheta et sacerdos. **Quidam** ergo testimonio prophetam **Hiere.** xxxvij. dicitur. Non enim faciet dominus super terram: femina circumcidabit virum. Itē testimonio **Zacharie** sacerdotis. Nam scilicet dicit **Origenes** super **Mat.** In templo erat quodam loco sacratus sol **Virginis** ibi reputatus ad orandum. et cum beatam **Mariam** per partum ibidem cum ceteris **Virgibz** adoraret: et sacerdos templi eam expelleret. **Zacharias** sacerdos: per Iohannem baptiste eam defendebat: assertus eam **Virginem** pepisse. ppter quod inde indignari ipsum intenti et alcare occidit. **S**ed oportet eius **Virginitas** multa mysteria. primo **Propheta Aaron**: quod miraculo se floruit et fructum fecit: ut haec **Nume.** xvij. **Unus** Berninus. in quodam sermone. ait. **N**ec **Virgo** viro floris lesit emissio. nec **Virginis** pudore sacri partis editio. et ibidem. hoc est **Virga** sublimis. platta celestis scutio: vniuersalis. quod patricem scutum erexit velut ad teum

5

Marie
Virginitas p
batur

Pars.III.

maiestatis: quod multum in profundum miserat radios humilitatis. hec est figura iesse et flos campis filius eius. ad modum enim campi sine oī humoris administriculo virginis alii florunt. Nec ille

V **G**reddo ostendit mysterio porte quod soli dominus fuerit aperta: ceteris autem clausa. **Ezech. xlviij.** De qua Augustinus in simone de nativitate domini ait. Quid est: porta hec erit clausa. nisi quod Maria semper fuit intacta? et quod est: vir non transibit per eam: nisi quod Joseph non cognovit eam? Et quod est dominus sol intrat et egreditur per eam: nisi quod spissans eius secundavit eam: et dominus angelorum nascitur per eam?

Exempla virginitatis Marie

Et quid est: clausa erit in eternum: nisi quia Maria vero est anno partum: in partu: et post partum. Nec ille. Tertio ostendit mysterio velletis de celo profusa. ut hunc Iudicium. vi. de quo Berninus. in quodam simone ait. Quid sedet significat vell? quod virginis fuit tonsura de carne: sed sine vellere carnis: nisi carnem assumptam sine de trinitate virginitas. Tertio principali ostenditur ei virginitas exemplis ponit auctor Augustinus. in quodam simone tria exempla dicentes. Qui lapides ascripsit tabulas sine stilo ferreos: ipse ingrauidauit maria spissato. et quod perdurit panes in heremo sine aratore: ipse parere fecit virginem sine corruptione: et qui fecit virginem sine pluvia germinare: ipse fecit filiam David sine semine generare. Alio quoque sunt exempla. Primum est corporis glorificari: quod corpus Christi gloriosum clauso sepulcro exiuit. et ad discipulos clavis iamnis intrauit: et codice modo clauso virginis vetero exiuit. ut ait Propterea in quarto. pascali. et ita tollitur argumentum quod fieri possit sic secundum philemon. iij. physi. Duo corpora non possunt esse simul in eodem loco. ergo Christus de vestre membris debuit frangere clavos virginitas: quod rindeatur quod iste egressus fuit miraculosus et non naturalis. Et ut inquit beatus Thoma. in. iij. dist. xxv. ar. viij. Christus nascens habuit dotem subtilitatis. Unde Augustinus in quodam simone ait. Sicut Christus exire de sepulcro clauso: ita natus est de virginem clavolo virginitatis claustro. Secundum exemplum est syderis. de quo

Berninus. in quodam simone ait. Nec syderi radius sua minuit claritatem: nec virginis filius sua integratorem. Tertium exemplum est apis. Nam si apis secundum Ambrosium mellificat et filios generat sine comixione: multo fortius vero Maria generare potuit sine corruptione. Quarto principale ostendit virginitas miraculo radii procedentis a facie virginis. Dicit enim quodam glosa super illud **Mat. j.** Non cognoscet eam dominus ne peperit tecum quod Joseph Mariam facie ad faciem videretur poterat: quia spissatus in hac proportione penitus impleuerat. Ideo quod despici-

sauerat in facie non cognoscet: donec uterque ei evanesceret. Si igitur beatissima figura Maria sic erat fulgida in facie: manifestum est quod erat fulgidor in ventre et fulgidissima in mente.

Quarto ostendit figura sine figuris et silentio. **D**inibus quod ponit Origene. super **Mat.** dicens figure.

Sic rubor puberioris videbat: et signis eius non tantum virginitas gebat. **E**ccl. iii. et sic tres pueri in camino ignis Maria ardenter non ardebat. **D**aniel. iii. et quemadmodum Danielis intra lacum leonum inclusus: hostis non apertis allatum est prandium ab Abacuc. **D**aniel. vi. Ita et hec sancta figura genitum et immaculata atque iregerrima in virginitate permanebat. Alioque figura assignare possumus Daniel. q. s. de lapide exciso et motu sine maiori.

Quo ad tertiam principalem considerationem de dignitate virginitatis brevi Mariam est sciendum quod multas habet propter virginitas. **P**rima est prima virtus.

Sed quod fuit integra in anima et corpore et spiritu. **I**n illud ad Theophilum. v. Integer spiritus vester anima et corpore sine querela in adiunctu domini nostri Ihesu Christi seruet. **I**psa enim nouerat vera esse illam. Quid. si nam in. iij. annis dicitur. Non bene seruet corpus. adultera mens est. Nec custodiri nihil velit ipsa potest. Nec mente seruare potes licet omnia claudas. Omnibus exclusis intus adulterer erit. Ita ipa prudentissima atque sapientissima figura sciebat veram esse illam. **N**on. si nam in libro de summo bono dicitur. Nihil valet mundum esse corpore quod polluit est in mente. Et alia Hieronimus. i. l. 3. Joannianum quod ait Illa figura hostia Christi est: cuius nec mente cogitatio nec carne libido maculat. Et iterum ad Lusto. scribit. Virginitatis diffinitio est scientia esse corpe et spiritu. quia carnem virginem non perficit si mente quod nuplerit.

Quia etiam nouerit quod ut ait Augustinus. in libro de virginibus. Virginitas est in carne corruptibili: perpetua incorruptionis meditatio. et quod gloria est figura illa quae est mente et corpore. xxviii. q. v. c. sic cur em. **I**lla mater domini figura illibata habuit inTEGRITATE corporis: quod illud semper illibatum fuit. Nec huic obstat quod dicitur Johanna. q. s. quod descendit capernaum ipse et mater eius et fratres et discipuli eius. **A**et quod videt quod beatissima habuerit alios filios fratres Christi: quod rindeatur quod nomine fratrum intelliguntur germani. Unde Paulus ad Galatas. i. ait. Aliorū autem apostolorum vidi neminem nisi Jacobum fratrem domini: qui erat nepos virginis de sorore. et Abram et Lot dicuntur fratres. **S**ecundum xvij. quod erat sanguinei: et ita accipit nomine fratris in causa lex. xxxv. q. iij. **F**raternitas enim accipitur multis modis: ut declarat Johanna. i. c. **J**ohannes. de regno. et Archi. in c. ad messias. xij. q. iij. Joseph quod dicitur pater salvatoris. **A**nce. q.

Sermo.v. De donis Marie

Non quod eum genuerit sed quod erat putatus pater et
nutricius eius. Habuit etiam beatam virginem Mariam integratem a se quod nunquam vel modica cogitatione illicita in eam aiam introuit. Integrata quod spuma: quod nunc a deo per aliquod percuti septata fuit. nec aliquod vel ventiale percuti comisit. Iohannes dominus ei. Cantus iiiij. Tota pulchra es amica mea et maculata non est in te. Secunda progratiua est quod eius Virginitatis sunt prima deo dedicata. Unde Bernatulus Maria in quodam simone ait. Si pia rex peritam: de reie deo de charitate super omnes illa fuit que posuit i predicta regis angelica vita ducere. Et unde ppositum virginitatis immobile quod nec aliquem titubauit: an gelo filium permittere. Quia igitur quanto aliquis a greedis negotiorum difficultatis: tanto virtuosior probabatur. Nam virtus est circa bonum et difficile. Item. Iohannes canticus ait Piero ad Rustochium. In carne propter carnem vivere: non terrena vitas sit sed celestes. Unde inquit Ambrosius. quod super greditur virginitas aditionem humanae nature per quam hoies angelis assistunt. Profecto apparet bene dicte miris dei excellencia quod prima omnium habet super humana naturam celestem vitam inchoauit et aggredi ausa est. Maior enim est difficultas una virtutum arripe ubi omnes sed faciunt quod ubi omnes eam obseruantur. Sicut est magis difficile ieiunare in una domo in quod nullus ieiunat: sed omnes pluribus vicibus in die voluptuose et splendide comedunt quod ubi oculi abstinent. item illud. Quid. item. de reme amo. Non facile esurientes posita retinebere mensa. Et multum saliens incitat vnde sitim. Nec facile est haberi bonum ductorem precedentem se qui illum per rectum iter. difficile vero est iter inconsuetum pagere sine ductore. Et ideo cum beatam virginem oculi cernerent nubere et solu ad generatores filio rum intendere. et maledictas steriles reputare atque virginitatem in opprobriu huius maria eius virtus fuit per hoc in solitudo et ardua via incipere ambulare: et usq; ad finem perseverare. et tot missa virginis ad premiedum oculi mundanias delicias et hoc via difficile aggredi inducere. Unde merito ergo virginis est appellata. quod est ea alioz ut sint talia: illud est marie tale. item metaphysica. Quia etiam maioris est meriti facere aliquod boni ex voto quod sine voto non theolo. in iiii. diss. xxviiij. marie Rich. ibidem. ar. iiij. q. viij et canonistas in. cl. ceter. ee de voto. et Thos. iiij. q. lxxvij. ar. vij. Ergo virginis quae ex voto futauit. ut in. c. bta. Maria. xxvij. q. ii. fuit excellenter meriti. Et quoniam ipsa votum virginitatem a non omnes alios emisit: recte per amigdalum figuratum inter alias arbores pus flores emitentes. ideo de illa dominus. Inducent regi virginis post eam. post eam quodcumque: quod a non ipsa nul-

la. post eam vero multe aliae virginitatem deuouerunt. Tertia progratiua est: quod habuit virginitatem transuersam: quod in alios transversidebat. Nam quoniam pulcherrima fuerit: tamen a nullo vincitur concupisci. quia eius puritas corda oium penetrabat: et omnes mortales illicitos in eis extinguebat. Unde de illa dicere possumus id quod de filio eius dicitur. L. vi. s. virtus de illo exibat et s'habebat oculi. et ideo copiam mirre et cedro. quod sicut odor mirre fugat omnes. et odor cedri expellit serpentes. sic et odor sue virginitatis de aliorum cordibus expellebat mortales brutales. Quarta progratiua est: quod habuit virginitatem secundam. Nam fuit mirabilis ergo. quod quodcumque nulla vincitur habuit. Unde Bedulius poeta ait. Hanc scilicet parens enixa puerpera regem. Qui celum terraque regit per secula cuius. Numen et eterno spectaculo oia glorio. Imperium sine fine manet quod vetere beato Gaudia miris hinc cum virginitatis honore. Nec prima silentem visa es nechrescunt. Hoc autem exemplum placuisse femina Christo. Quarta progratiua est: quod habuit virginitatem ornata. Ipse enim factus virgo prudens lapides suas. s. corporis et aiam ornauit oleo pietatis. licheno puritatis. lumine virtutis. et igne charitatis. Iohannes Eccl. xxvij. ipso iuruit. Ego mihi pulcre dilectoris. ecce ignis charitatis. timoris. ecce lichenus puritatis. quod si fecit. Eccl. i. Timor domini expellit peccatum. Et agnitus omnis. ecce lumen virtutis. et sancte spiritus. ecce oleum pietatis: quod in cordibus nostris infundere dignatus ipso ergo piissima cum prijs orationibus nostra sit semper aia recomissa. Imme.

De donis spissiori quod habuit excellenter ipso ergo benedicta. Et primo de dono sapientie et intelligentie quod in dispositioe cum diabolo scilicet illi per oia suppanit.

Sermo.v.

Ratias ago.
de supra inenarrabili dono eius
q. ad Thos. ix. Inquit Albertus
sup Missus c. c. xcviij. quod scriptum
formis plenitudo grecorum septiformium donorum
distributa: supra omnes excellenter fuit in matre salvatoris nostri. hoc autem sic probat dicens.
Sicut se habet virtus ad virtutem: sic se habet donum ad donum. sed virtutes in beatissima virginine excedunt omnes virtutes viatorum. ut super patuit. et dona eiusdem beatissime virginis excedunt dona omniuum viatorum. Nec autem

Pars.III.

tono spūscitī pnumerant̄. Isa.xj. vbi dicit̄.
Req̄elcer sup eū spūs dñi spūs lapie ⁊ intel-
lectus: spūs p̄sili⁹ ⁊ fortitudis: spūs scientier
p̄teratis. ⁊ treplebit eū spūs timoris domini.
Da, aut̄ donū sapientie qđ est p̄mū p̄sor̄ do-
nor̄ fuerit in beata ygine. pbat idē **A**bertus
vbi. s. c. sequenti dicens. **U**bi humilitas: ibi
sapientia: vt dī **P**rouer. xj. ⁊ ps. xvij. inquit
David deo. **S**apiam p̄stans paruul̄. i. hu-
milib⁹ ḡ vbi maior humilitas: ibi maior est
sapientia. ⁊ vbi summa hūlitas: ibi summa sa-
pientia. **S**ed ibe atissima ygine fuit impro-
portionabilis humilitas. ḡ ⁊ incōparabilis
sapientia fuit in illa. **U**n̄ Bern. in quodā ser-
mone ait. Quid deo nō sapiebat: in q̄ dei
sapientia latebat. **C**hrist⁹ vt ait apls: est dei
p̄tus ⁊ sapientia. ḡ omes thesauri sapientie ⁊
sciente dei in **M**aria fuerūt. **E**t ideo p̄funda
⁊ occulta dei mysteria cognouit sup itellectū
humanū: angelicū ⁊ apostolicū. **E**t qua au-
toritate patet q̄ beata ygno nō solū habuit sa-
pientia incōparabilēz etiā donū intellectus
sup omes creaturaz ercenti⁹. **P**rimo ei
cognouit sup omnē intellectū humanū qz
p̄ omnib⁹ p̄pheris maiora ⁊ meliora dei my-
steria. ⁊ maiori ⁊ me iori mō sibi reuelata fu-
erunt. ipa em ea cognouit nō tm audiendo
p̄ inspiratōem. iuxta illud ps. Audiaz quid
loquat in me dñs tēs. ⁊ nō tm videndo per
speculationē. iuxta illud. j. ad Thos. xij. **C**li-
demus nūc p̄ speculū in enigmate. s̄ etiā ḡu-
stantio p̄ experientiā. iuxta illud **P**rouer. vi.
Gustauit ⁊ vidit qm̄ bona est negotiatio ei⁹
Odor vnguentor̄ mox sup omia aromata.
Isti aut̄ duo modi tot. iliter distinguūt. qm̄
deuotio que est circa rpī humanitatē cōpara-
tur gustui. s̄m illud Joh. vi. Qui m̄dulat
mea carnēt̄. Deuotio aut̄ que est circa diui-
nitatem assimilat̄ odoratu. nā fauicib⁹ sapo-
res corpore. narib⁹ odores spirituū disser-
nuntur. **G**odo cognouit distina mysteria
maxime incarnationis dñice sup̄a intellectū
angelicū. **N**ā istud mysteriū cognoue-
runt supiores angelii a deo imediate p̄ infu-
sam inspiratōem. **M**edi⁹ aut̄ cognouerunt
a supiorib⁹ p̄ reuelatōem. ⁊ inferiores a me-
di⁹. Aliq̄ etiā ex eis cognouerūt ab apostol̄
p̄ pdicatōem. **U**n̄ sup̄ illud ad Aphe. iiij. vt i-
notescat p̄ncipib⁹ ⁊ potestatib⁹ p̄ ecclia⁹ ml-
tiformis sapientia dei. **D**icit glosa q̄ angelicis
spiritib⁹ p̄ pdicatōem apostoloꝝ aliquid ac-
crevit. **E**t **H**iero. in quodam sermonē ait. q̄
angelicę dignitates mysteriū incarnationis

plene non cognouerunt: donec fuit rpī pas-
sio p̄sumata ⁊ p̄ mundū p̄dicata. **V**irgo
aut̄ **M**aria illud mysteriū duplicitē cognos-
uit. Primo p̄ angelicā annūciatiōem. ange-
lus tamē neliciuit sibi reuelare modū icarna-
tionis: s̄z tm̄ annūciavit vt dicit **B**er. sup̄ mis-
sus est: in plona angeli dicens. **S**pūsanct⁹
supueniet in te. i. sup̄ angelos ⁊ omne creatu-
ram: in te veniet. ⁊ video me nō interroges: qz
sup̄ me est. ⁊ nō potero. ad illū ascēde igitur:
⁊ ne steteris inter angelos. qz paululum cum
transieris: eum inuenies que diligit aia tua

Godo cognouit p̄ diuinam inspiratōem. **U**n̄ Bern. sup̄ Missus est ait. **M**oduz q̄
de spūscitō p̄cipies: dei p̄t⁹ ⁊ sapia xps i se-
tissimo p̄silio sic obumbrando p̄teget et oce-
cultabit. vt sibi tm̄ nō habeat ⁊ tibi. **S**cies
vtiq̄ s̄ illo doctore q̄ ⁊ actore. Nō em̄ doce-
ri potest nisi a donāte. nec potest addisci nisi
a suscipiente. **T**ertio cognouit p̄ beataz ex-
perientiā. **U**n̄ Bern. vbi. s. ait. Quis enim
excepta fortassis illa que hec sola expiri me-
ruit: intellectu cape possit qualis ille splēdor
inaccessibilis virginis se viscerib⁹ inſuderit.
Et forte ideo dictuz est obumbrabit tibi: qz
quod sola p̄ se trinitas in sola ⁊ cū sola virge
ne voluit operari. soli datū est nosse cui sole
datū est experiri: ac si dicat angelus. **Q**uid
a me requiris quod in te mor experier̄: **E**t
idem iterū inquit. Nemo vñq̄ sic beata vir-
go gustauit q̄ luauis est dñs. licet de sanctis
dicat p̄ ps. **M**ebriabunt ab ubertate domus
tue: ⁊ torrente voluptatis tue potabis eos.
Nec mir̄ qm̄ apud eā: imino ⁊ intra eā erat
fons vite. **D**icit aut̄ **S**imachus in epistola
ri. **S**rat⁹ in ipo fonte bibunt̄ aq. **Q**uarto
cognouit celeste mysteriū sup̄ intellectū apo-
stolicū. qz docuit tora ⁊ gregatōem apl̄icam.
⁊ vniuersalē eccliam de secretis mysteriis dei.
⁊ maxime sciamatōis rpī. vt inq̄t **H**iero. in
fmone ad **A**polto. **Q**uinto habuit intellectū
illuminatū sup̄ oēm itelligenziā ⁊ astutia demo-
nū. qđ vt meli⁹ pateat: videbim⁹ i h̄ fmone
disputatōem factā int̄ ipm ⁊ demonē ⁊ beatā
yginem. In q̄ tria p̄siderabim⁹. **P**rimo se-
creta p̄tētione ⁊ insidiatiōz ipi⁹ demōis. **S**e
cundo iudiciariā altercatōz. **T**ertio p̄o diffi-
nitū sūiam

Pars prima h̄ fmone descreta p̄ten-
tione ⁊ insidiatiōne quam fecit diabol⁹ ſgi-
ti bñdite.

Dumanī generis inimicus dolēs na- **L**oetatio
turam humanam ad illas beatissi- **z**
mas celorum mansiones debere exal- hominē

Sermo.v. De donis Marie

caria q̄to ip̄e p̄ supbia fnerat delecto. Conuocato oīm malignoꝝ spirituū p̄cilio. p̄posuit ut vnuſ qſq; cogitaret quō humanum genus possent in p̄stina redigere fructutē. vñ exurrit quidā fraudulētꝝ machinator: atq; inter omes demones versutior q̄ dixit. Nostis naturā mulierꝝ debiliōrē existere q̄ naturā viri atq; ad recipiēdū deceptōes p̄niorē. Letiter em credūt mulieres: marie puelle. iux illud Quid. in ep̄lis. Credulitas damno sp̄ solec esse pueillis. H̄nt eriā cor ad mutabilitatē p̄num. et īstabiles sunt in bono p̄posito. Unde Jacoby beneūtanꝝ sui li.c. xv. dīc. Mobile cor cūctis: et mens est vana pueillis. Firmum p̄positū femina nulla getit. vnde et mulier a mollicie mētis appellata est. vt dī in. h̄l. il. lūd. xxij. q. vii. Jo Virgil⁹ in. iiiij. eney. ait. variū et īmutabile sp̄ Femina. vñ dī q̄ mulier est mobilis et momētanea in volūtate. l. si. C. q̄ petan. tu. z.l. lex que. in fi. C. de admi. tu. ex quo faciliter decipi potest qđ p̄ncipio mūdi nos expti sumus q̄ p̄mā m̄rem oīm Euā faciliter seduximus: et p̄ ip̄am virū suū ad inobedientiā dei traxim⁹. vt habeſ. Genesis. iij. Nūc ḡb est ſilū meū ut videam⁹ ſi poſſimus ad volūtatiē nr̄am trahere illā iuueniā ſoginē in templo moratricē q̄ Maria dī quā omes tanq; lanceā venerant. Ipa em̄ iep̄it culturā castitatis q̄ replete paradisuꝝ ſicut matrimoniuꝝ replete terrā. vt in. c. nuptie xxij. q. j. Quapropter nūſi cito p̄uideam⁹: totā ſecta nr̄az ad nihilū rediget. q̄ ſi ip̄am de ceperimus: alios facilis hoies ad voluptates et vicia p̄rahem⁹. Ipsiagꝝ mediāte q̄ ſicq; etiā fortissimos viros decipiem⁹. Destructo ei p̄ncipali: corruit om̄e accessoriuꝝ. l. si nemo. ff. de testa. tu. z.l. eaꝝ quā. C. de fideicō. Hoc igit cū placuisseſ ſilū omnibꝝ dixerunt illi ſerpēti versuto. Tu q̄r hoc adiuenisti ſilūz et nobis omnibꝝ ſapiētiores: vade ad eam et illā machinationibꝝ tuis et insidiis decipe. Ille igit demon p̄fessim⁹ et coluber tortuosus: alſumpta forma cuiusdā ſancti heremite: perrexit ad templū atq; beatā ſoginē orante inuenit. Qui et dixit. valde cōpatior tibi o pulcer rima atq; nobilissima iuuenis. q̄r florem tue ſicūdissime iuuentur amittis. atq; in ſtinua di offensia p̄ſūtis. precepit em̄ de⁹ in p̄ncipio creatiōis mūdi illud qđ habet. Ben. iij. dīces. Crescite et multiplicam̄ et replete terrā. Item Deut. vij. Nō erit apud te ſterilis vtriusq; ſexu tam in hominibꝝ q̄ in iumentis. Tu ḡ que vis ſuare ſoginitate: nolcs populuꝝ dei ac crescere a deo maledicta eris. Em̄ em̄ legē ma

ledicta ē ſteril q̄ nō relinq̄t ſemē ſup terram. Deus. xij. vt eriā dī. xxij. q. iiiij. h̄. his ita. H̄ ſulo q̄ tibi o dilectissima puelia ne votū iſtu d ſoginitatis ſuare velis. ſi m̄rimoniuꝝ cū aliquo pulcro iuueniē ſhere non differas. nā m̄rimoniuꝝ eſt deo gratuꝝ: qđ introducere dī quādā immorta litatē humani generis. l. lege duodecim tabulaꝝ. C. de legi. he. Unde hortor ut ad honorē dei ex m̄rimonio q̄ nihil eſt utiliꝝ hoibꝝ. vt i auf. de reſtit. et ea q̄ parit. h̄. hec nos. Aliquos filios generare pecuꝝ. maximū em̄ et p̄cipiuꝝ mun⁹ ſeminaz eſt p̄ci pere et queri p̄ceptuꝝ. l. q̄rit. h̄. ſi mulier. ſi. de edili. edic. et mulieres ſunthate ad h̄ ut pariſt. et in h̄ tota volūtatis eaz p̄ſūtis. l. q̄. C. de inſid. vidui. col. io dīxit de⁹. Exo. xxij. Non erit ſterilis i terra tua. Dogno c̄ſes aut brā. Ego q̄ ſub agni ſpecie rapacissim⁹ lup⁹ inſer nalis latebat: eleuauit mentē in orōe ad deuꝝ rogās eū ut qđ maligno hōſti r̄ndere deberet inſpirare dignareſ. ſtatimq; ſpūſcō i ore ſpi us verba dictatē q̄ eos q̄ ſe replet ſepe mulia ſtra intentionē p̄priā dicere cōpellit: in h̄ſic modū r̄ndit. O p̄ mendaciꝝ et fabricatoꝝ omnis malis recede a me: q̄r licet poſſem ad obiectionē mā r̄ndere q̄r hoc tpe grē non generis ſucessio: ſed vite p̄fectio querif. c. recurrat. h̄. his ita. in fi. xxij. q. iiiij. Ti ad maiore tuam ſuſionē dico tibi q̄ talē deo dante ſiliuꝝ pariam: p̄ quē tot⁹ ſaluandoꝝ numer⁹ regenerabitur: et omes ruinoſe ſedes replebitur. De me em̄ ſcriptū eſt illud. Iſa. luij. Letare ſterilis que nō paris: et exulta que ho p̄turiſ q̄m multi filii deſerte magis q̄ eius q̄ habet viꝝ. Scias quoq; neq; ſumme demon q̄ nunq; fuit nec erit aliqua mulier ſic fertiliſ et fecunda ſicut ego. Illū em̄ ſiliū generabo q̄ totum mundū ſaluabit et audacia tua ac p̄ſumptioꝝ temerariā refrenabit. Qui demon respondit. Nū ſemie dicant in multis deterioris p̄ditiōnis q̄ viri. l. in multis. ff. de ſta. ho. cūq; equi mulieriſ parentē male herbe p̄ter eaz in maliciam: vt ait glo. in. l. oēs. C. de his q̄ ve. eta. ip̄e. et ſint multum fragiles. vt inq̄ glo. in. l. qui duos. h̄. ſi maritus. p̄ illū tertū. ff. de re. du. et in. l. ſi ſuerit eo. ti. Itē cū ſint corruptibileſ. l. q̄ teſtam̄to. h̄. mulier. in glo. ff. de testa. Unq; dicant male bestie. et raro iuuentant bone. vt ait glo. in. l. iiij. ff. de legi. Itē cū ſint p̄cilitatēs i cōſilijs ſuis. l. ſi pater. C. de ſpō. ſintq; labiles. Nā mulier ſuit p̄ma q̄ peccauit. c. Adam. de penit. vi. vij. Itē cū ſint incōſtanties. l. filia. C. de inoffi. testa. ſintq; min⁹ andaces q̄ viri. C. ad legem iuli maiesta. l. quisquis. ver. ad filias.

Pars.III.

Nō irate puerū sic iunctū tāti eē aī t vnu
ris vt mā increpare aedes. Ego em̄ sum ille
vēq̄ sc̄ptū est. Job. xlj. Nō est p̄tās sup̄ fram
q̄ copē ei q̄ fact̄ ē vt nullū timeret. Nā non
est aliq̄s vir adeo fort̄ q̄ potētiā meā non ti-
meat. Tu vō menō solū nō times s̄ etiā vi-
lipēdis. Qui brā v̄go r̄ndit. Tu es rex super
des filios supbie. vt d̄r i p̄ allegato. c. Ego vō
cū sim hūilitas ancilla nō solū te non timeo
s̄ audar t aniosa s̄ te insurgete volo. Sum
etenī illa de q̄ tibi pdixit d̄r. Gen. iij. Inimi-
ciciā ponā inf̄ te t m̄lterē: t semē tuū ac semē
illi: t ipa h̄teret caput tuū Quarñsione dia-
bolus p̄strat̄ atq̄ amaritudie plen̄ abscessit.
Tucqz verificatū ē illud Soffredii poētria
di. Sepe sagittatē didicit referire sagitta
Inqz vīz plage v̄sa recurrere plaga. Btā
aut̄ v̄go sup̄ ipa r̄nsidē cogitā admiratione
repleta est q̄ d̄r eā ad talia dicēda q̄ ipa nun
q̄ cogitauerat ipulissit. Nō em̄ vllatenus se
reputabat idoneā vt esset m̄r dei. imo nec vt
esset ancilla m̄ris ei. Tucqz v̄fificatū fuit i ea
illō qd̄ postea ipsi fili d̄xit ap̄lis Nat. x.
Nō em̄ vos est q̄ loq̄mini s̄ sp̄us pris v̄ri q̄
loquit̄ in vobis.

Pars secunda hui⁹ sermonis de iudic-
aria altercatione facta inter diabolū t btām
virginem.

Ruersus ḡ ille demon ad socios suos
infernales sic ɔfusus t superatus di-
xit. Facili⁹ possent sara molliri q̄zani-
mus hui⁹ puelle a sanctitate sua amoueri. s̄
tota sagacitatis nostre versutia nobis proci-
randū est vt summi pontificis animū ad ma-
ritandū puellas in tēplo suētes inducamus
huicqz v̄gini fm̄ lege sp̄olum ex cognatione
sua primiore dari faciamus: vt senē illū Jo-
seph accip̄t̄ in ɔiugē: t votuz virginitatis
trasgredias: t adulterādi occasiōne ex sponsi
antiq̄tate p̄cipiat. His igi⁹ illis machinati-
bus. qz vt d̄r Prover. xij. Nō est sapientia
nō est prudētia t nō est p̄silū t̄ra dominū
qd̄ illi ad calūniā t dānatiōne v̄gis fieri af-
fectabāt: b̄d̄ ad illi v̄ginitatis custodiaz t
testimoniū fieri fecit. Nā et dūnō nutu Jo-
seph in sp̄olum accep̄t̄: t v̄go p̄manēs de spi-
rituclō dei filiū: q̄ p̄ mortē suā redemit hūa-
nū gen⁹ generauit. v̄fificatūqz fuit de demoni-
bus illō ps. Parauerūt p̄ctores fouēa t ici-
derunt in eā. Si aut̄ teneam⁹ q̄ Joseph fue-
rit pulcerrim⁹ iuuenis qn̄ accep̄t̄ beatā v̄gi-
nē. de q̄ dicem⁹ i fm̄ō. xij. hui⁹ ptis. p̄t̄ sc̄da.
dicere possum⁹ q̄ demones p̄curauerūt sibi
hūc sp̄olum dari vt v̄ri tā formosi ɔiuctiōe

t p̄uersatōe votū v̄gitat̄ fr̄ageret ipa bñds-
cta v̄go. i q̄ etiā fuert illū: vt in p̄ allegato lo-
co videbit̄. p̄fecta igi⁹ hūana redēp̄tōe ipoqz
v̄gis filio iā in cel̄ regnāte itez demōes adu-
nat̄ ɔstituerūt sūn̄ p̄curatōe beelzebub p̄n-
cipē demōioz eūqz legatū sūn̄ faciētes ad al-
legandū hūanū gen⁹: ad xp̄m miserunt vt
suis argumētātōibz ablātū eis mūdi dñiūz
restitui faceret. illosqz in antiq̄ hois possēsi-
one introduci p̄curaret. ¶ **V**eniēs igi⁹ beelze-
bub an̄ tribunal xp̄i dixit. Lq̄ssime iudex cre-
ator celī t terre. q̄ dixisti Nat. xxij. Reddite
q̄ sunt cesari cesari t q̄ sunt dei deo. iube mihi
reddi possessionē hūani gener⁹ q̄ mihi iūste
ablata est. Scis em̄ q̄ nō remittis p̄ctm: nū
restitut̄ male ablāt̄. c. p̄cecatū. de reg. iu. li.
vij. t. c. si res. xiiij. q. vj. cum s. Qui r̄ndit xp̄s
Tu nosti q̄ merita cāz p̄tū assērōe pandū-
tur. l. ij. in t. C. si p̄ vim vel alio mō. t. c. q̄lič
t qn̄. el. ij. de ace. Et q̄ iudicantē oport̄z cūcta
rimari t ordinērez plena inq̄sitōe discutere
c. iudicatē. xxx. di. v. t q̄ d̄z audire alia p̄tē q̄
vul recte iudicare. c. j. de cā poss. t p̄. nō ḡ iū-
stū est vt hoie nō vocato nec audito illū r̄bi
ad iudicē. l. nā ita diu. ff. de adop. t. l. de vno
quogz. ff. de re iudi. Tuc demon ait. peto igi⁹
o iūstissime iudex vt hūanū gen⁹ p̄cipias in
ihs vocari. cū ab ea p̄t̄ ius iūpt̄at. vt insti. S
pena teme. li. g. fi. t ex de pba. c. qm̄ hū fallam
Qui r̄ndit dñs. tē die agat. R̄ndit aē demō.
ad dīe crastinū fiat dilatio. Qui dñs dixit.
Tu bñ nosti erp̄tētā facti. vt in. l. ij. in p̄n.
C. vt i pos. lega. t scis q̄ via lōga ēa terra v̄s-
qz ad celū: quā viā tu bñ expe⁹ es: dū p̄ sup̄bi-
am tuā de celo n̄ra auēte cecidisti. qz ḡ ad iū-
dicē p̄tinet legitimū terminū p̄tibz ad cōpa-
rendū assiḡre. vt. ff. q̄ satiſ. cog. l. de dio. in p̄n.
legitim⁹. t ar. ex de iure patro. c. cū aā. t de off. deleg. c.
de causis. Nō nos tibi t hūano generi feriā
serrā futurā assignam⁹ ad cōparendū. Et
tūc p̄cep̄t̄ archanglo Gabrielī vt notificar̄z
cum tuba ferrea. vt ex de appell. c. cū parati. t
C. de fe. l. dies. vt ad dictū dīe gen⁹ hūanū
veniat iūsuz corā eo t allegatūz q̄re nō de-
beat demonis dominio s̄biugari. ¶ **A**dueniē
te igi⁹ die vēner̄ p̄dicta: volēs adam p̄ rotō
hūano genere corā iūdice cōparere. qz vā ē
sn̄ia poete Quid. i epl̄s dīct̄s. Optima nā
nullo cā tuēte perit. rogauit btām v̄ginē vt
p̄ eo aduocare dignaret̄ dīct̄s. Q̄ v̄go v̄gi-
num tua intercessiōne sel̄ ego cu meis poē-
ris a diabolica suim⁹ fūtūte liberati. Quid ḡ
vt poeta inquit. Nō minor est v̄tus q̄re
re parta tueri. Veni obsecro t nos a diaboli

Berimo.v. De donis Marie

cis insidius et falsis cauillatioibz defende. Per
redit igit aduocata humani generis ad tribu-
nal filij. et ad dexteram ei⁹ est locata. Dicitqz ad
filiū. **Audiu⁹** mihi hūanū gen⁹ ad pntiaz
vestrā fuisse vocatū: q̄re si cāliqz q̄ illō ve-
lit allegare assurgat. **Tūc** demō his audit⁹
demissa facie⁹ audebat respicere i reginā ce-
li: q̄ male agit odit lucem. vt inq̄l saluator
Joh. iii. **E**t h̄z ex de offi. dele. c. s̄uluit. et no-
ff. de vē. inspi. l. j. circa medium. **Virgo** aut̄
Maria ipm̄ demonē terribili oclō inspiciēs
irata voce dixit. **O** neq̄ssime demoni. mō di-
cas q̄cqd habes dicere ī gen⁹ hūanū. q̄z ei
te possim repellere ab accusatōe cū de teipso
dicere deberes qd̄ de alijs attestari. qd̄ ē ī le-
ge in arena. i. fi. C. de inof. test. r. l. qm. C. de
here. **I**te q̄ es excōicat⁹ et reprobat⁹ a sc̄is q̄
casu nō potes stare i iudicio agēdo. c. iterdici-
mus. de iudi. **I**te q̄ es sū⁹ pene: vñ non po-
tes agere i iudicio. l. vir cert. ff. de iudi. et l.
qd̄ attinet. ff. de reg. iu. **I**te q̄ es infamis. vñ
nō potes esse parator in iudicio. c. infames
et. **S**triā sunt. iij. q. viij. r. c. cū deputari. **Ubi**
Inno. de iudi. maxime q̄ es fact⁹ infamis ex
publico delicto. pp̄t qd̄ dānat⁹ es: q̄ casu etiā
de iure ciuili nō potes parurare. l. j. **S**ait p̄tor
vbi. **G**ultel. de cuheo. ff. de postu. **I**te q̄ es he-
retic⁹. et iō ab oī actu legitimo es repellēdus
c. excōicam⁹. **S**. cipiētes. de here. r. l. maniche-
os. C. e. ti. **H**eretic⁹ ei⁹ dī ille q̄ l̄ n̄ malelenti
at de articul⁹ fidei. tñ h̄z pueruz dogma vñ p̄
uas sequit̄ seu giguit opiones. vt ait glo. pe-
nūl. in cle. j. de vsl. vbi. **P**aul⁹. xci. est in. che-
retic⁹. xx. di. in. c. b. aut̄ scripsim⁹. r. c. q̄ in ec-
clesia. xxiij. q. iij. **T**ūc ut mag⁹ appareat ini-
q̄tas tua: sum parata oibz tuis canillatioibz
ridere. **T**ūc demō irat⁹ btām̄ viginem ce-
pit eā velle calūniari: et dicit. **D**blecro iustis-
sime dñe de⁹ q̄ esti iusticia. vt i. c. ois. xlv. di.
vt istā malefactrice nō admittat⁹ ad aduoca-
dum: s̄z eā puniāt⁹ sicut lex iubet. **M**ulier ei
accipies duos viros s̄l: puniri dī. vt iii. l. eū
q̄ duas. C. ad. l. iul. de adul. **H**ec aut̄ nō solū
acepit celestē spōsum s̄z etiā altez sumptis. l.
Joseph. **R**edit autē btā vgo. **E**go Joseph
acepi castitatis mee testē. deū vgo virginitatis
mee p̄seruatorē. **T**ūc demon vidēs le⁹ fusqz
dixit. vouentibz viginitatē nō solū nubere: s̄z
etiā velle nutere dānabile est. c. vouentibz. xx.
vij. dis. **L**u vgo postqz voulisti viginitatem:
m̄rimoniū h̄risti. **R**edit btā vgo. **O** calum-
niator pessime. votū illud ego emisi et fuare
pposui: cū tali tñ p̄ditione s̄z si deo placeret:
et nō aliter. et hec dicitio semp̄ subintelligitur

tanqz apposita. et iō cū de⁹ voluerit me despō/
sari cestante p̄ditioenō feci ī votū. ar. in. c.
sup eo. de p̄di. appo. **D**e h̄ aut̄ meo voto dis/
fuse tractauerūt canoniste in. c. sufficiat. et in
c. beata **Maria**. **S**. vt in q̄busdā. xxvij. q. ij.
et theo. in. iij. dis. xxx. **T**ūc demon sic supra/
tus tertia sibi voluit calūniā iputare dicens
Tu credis ō instissime index q̄ m̄ tua p̄petu
am viginitatē fuauerit: et q̄ tu ei⁹ fili⁹ vñige-
nitus fueris. **E**go aut̄ volo pbare q̄ ipa alii
os filios post te habuit et viginitatē sua ami-
sit. **N**ā **M**at. i. dī. **J**oseph nō cognouit eā
donec pepit filiu⁹ suu⁹ p̄mogenitū. q̄si dicat q̄
postea ea cognouit. **E**t ibidē. **A**nqz p̄ueniret
muēta est in vtero h̄nis de spūctō. q̄ postea cō
tuerunt. **I**te **L**uc. iij. dī de ea. **P**eperit fili/
um suu⁹ p̄mogenitū. p̄m⁹ aut̄ dī respectu se-
cūdi. l. q̄ d̄tos. j. r̄iso. ff. de rebo dū. q̄ habuit et
aliū filiu⁹ s̄. et sc̄dm. **R**edit btā vgo q̄ illō v̄
bū donec accipit̄ in sacra scriptura dupl̄. s. i/
clusiue et exclusiue. p̄mo inclusiue inq̄ntū in/
cludit ō tps post rē factā et an. et ita intelligit
illō ps. xix. **D**ixit dñs dño meo sede a dext̄
meis: donec ponā inimicos tuos scabellū pe-
dū euoy. **N**ō em̄ intelligit q̄ post n̄ sedebit
sili. **S**en. viij. dī. **C**orū⁹ nō est ad archam re-
uersus donec siccarent̄ aq̄ sup̄ terrā. et tñ post
q̄ exiccate sunt nō rediit. **I**te expotit̄ nō co-
gnouit eā donec pepit filiu⁹ suu⁹ p̄mogenitū.
q̄ eo nato dignitatē m̄ris ei⁹ marie agnouit
Un̄ **Chrys.** dī. vereno cognouit eā an c̄n⁹
fuerit dignitat̄. s̄z postqz pepit tūc coguit eā
q̄ speciōt̄ et dignior facta fuerat q̄ totus
mūdus. q̄ quē tor⁹ mūd⁹ cape nō poterat: i
angusto cūbiculo vteri sui sola suscepit **H**ec
ille. **S**ilr̄ nō valet ista p̄sequētia. **A**nqz due-
nirent muēta est h̄nis i vtero de spūctō. q̄ po-
stea p̄ueniret. **S**icut nō valet ista p̄sequētia
h̄uc nō penituit an mortē. q̄ post mortē peni-
tuit. am̄o pot⁹ valet ecōtra. q̄ nec post mortē
Silr̄ **J**oseph nō coguit eā an. q̄ nec post. q̄a
cognouit mysteriū icarnatōis dñice. **I**sta ḡ
p̄positio an. l̄ sepe p̄sequētia idicet tñ nōnum
q̄ ea tñ q̄ p̄bus cogitabāt̄ ōndit. si c̄s aliquis
diceret. **A**nqz in portu pranderem naūgauit
Nō intelligit̄ q̄ in portu prandear postqz na-
uiganit s̄z q̄ cogitabāt̄ i portu p̄sūlans. et si
milit̄ dicendū est i p̄posito. **E**xclusiue vgo po-
ni hec dictio donecp̄ tpe determinato. et sic nō
accipitur in p̄dicta auct̄. **E**t de hac materia
tractat̄ canoniste in. c. incerta. xix. dis. v. sup
vgo q̄usqz veniat. et in. c. j. de indeis. et in. c. de
muliere. ex de miri. h̄. in ecc. h̄. c. **I**bī donec tam
diū sep̄. et ibi p̄ **Joh.** de imola. et in. c. cum

PARS. III.

Dbone de etiā et q̄li. **A**d illud aut̄ qđ obiectū finit de p̄mogenito. **R**ūdeo inq̄t b. v̄go. q̄ in sacra sc̄ptura sepe p̄mogenit⁹ intelligit ille an̄ quē null⁹ est genit⁹: et quē null⁹ āncedit: etiaž si null⁹ eū sequat̄. **E**t ita accipit̄ in p̄dicta au toritate: vt d̄r̄ in. c. Joseph. de v̄. sig. sic etiaž fin leges exponi. d. l. q̄ duos. ff. de reb̄ du. t̄ in. l. prim⁹. t̄. l. primi appellatōe. t̄. l. i. vul gari. ff. de v̄. sig. t̄. l. i. h. primis v̄o. ff. vñ cog. t̄. h. t̄. hec qđc in phēmio. ff. **H**is igit̄ r̄nisiōi bus demon denicrus ad q̄rtū ar gumētū de sc̄ndit dicens. **S**erēnissime index tu nosti: q̄ mulieres p̄ aliq̄ postulare p̄hiben̄t et aduo care: q̄r̄ ē virile officiū. vt i. l. i. h. sexū. ff. d̄ po stu. nec ad defendendū aliū admitti debent. l. alienā. C. de p̄cu. t̄ in. l. femie. ff. de reg. iur. t̄. h. tria. iij. q. viij. t̄. xv. q. iij. **P**rimo r̄nedit be ata v̄go. **D**iniq̄ssime demon tu bñ nosti q̄ mulier p̄t suā et suor̄ iniuriā p̄seq̄. vt i. l. se natu. t̄. l. de crīmī. C. q̄ accu. nō pos. silt pro miserabilib⁹ p̄sonis: p̄uillis et viduis bñ ad mitti. vt ex de. p̄cu. c. fi. t̄. iij. q. vij. c. sunt aut̄ t̄. c. de aduo. dīuer. iudi. l. petitōes. h. licenti am. t̄. ff. de p̄cu. l. seruū q̄z. **E**go igit̄ r̄aq̄ me am iniuriā et cām p̄priā p̄sequeſ admitti de beo. vt. C. de p̄cu. l. q̄ stipēdia. t̄. ff. feias. **D**ēs ei xp̄iani s̄t fui et fili⁹ mei. **D**eberet ḡ iudex iste iustissim⁹ me audire: nā etiā si essem excōica ta defensiones mee essent audiēde. **A**r. in. c. cū inf̄ por̄. t̄. c. dilect⁹ fili⁹. ex de except. **M**ulto maḡ igit̄ debeo admitti: cum nulla infamia possim notari: et maius cuz p̄ miserabili hoie aduocare velim quē iste neq̄ssim⁹ demon ad suā conā redigere suātē q̄ ē h̄ iūra natura lia. vt. ff. de iusti. t̄. iij. l. manumissiōes. **P**rete rea illaphibitio facta mulierib⁹ ne aduocent est rōne suāde pudicicie: vtp̄z i. dicto. h. sexū h̄ aut̄ piculū in me esse nō p̄t. **S**um etenim illa te q̄ p̄rou. vi. d̄r. **M**uliere fortē q̄s iū niet. **A**t infra. Accinxit fortitudine lumbos suos et roborauit brachii suū: manūq̄ suam misit ad fortia. **E**t iō cessante causa: cessat iūris dispositio. c. cū cessante. de appell. t̄. l. adi gere. h. j. ff. de iurepa. t̄. h̄ argumētū vēdicat sibi locū etiā si lex corriget: vt ait glo. in. l. j. ff. de legi. iuto. **T**ūc demon reuoluens se ad xp̄m dirit. **O**dne nō moueat te caro et san guis tu⁹. nec amor m̄ris tue. **A**r. et. de p̄ben. c. graue. t̄. viij. q. j. c. nihil. t̄. c. Noyses. **N**ec h̄ me indigneris si iurisditionē tua refutabo. **S**cis em̄ q̄ valde piculosum est coraq̄ suspe cto iudice litigare. l. ap̄tissimi. C. de iudi. **J**ō bonū est vt m̄r̄ tua nō sit coram te aduocata. ip̄a em̄ ex h̄ reddiſsuspecta q̄r̄ ē genitrix tu a

vt extra de appell. c. postremo. t̄. c. cum speciali t̄. C. de assesso. t̄. domesti. t̄. l. domesticus. Nō lo ḡ ea aduocare corā te: ne ad suā p̄te tra hat rōne affectionis. **S**cis em̄ q̄ nemo debet iudicare in cā sua vel suor̄. vt i. l. q̄ iuris dīri onē. ff. de iuris. om. iu. in. l. iijl⁹. ff. de iudi. l. pe nul. de arbi. l. vñica. C. ne q̄s in sua cā. t̄. c. insi nuante. ex de offi. cele. **A**uz igit̄ m̄r̄ tua dicat hāc cām esse sua. io de iure possum iudicū nr̄ um declinare. **T**ūc bñ v̄go cū indignatione exclamans dixit. **D**sceleratissime temon iū stissimū filiū meū lūspectū in iudicando alle gare p̄sumis q̄ est de⁹ iust⁹ et iusticiā diligēs. ps. vij. Qui nō est acceptator p̄sonaz. **A**c. r. t̄. c. sicut. xxxij. q. iij. t̄. de p̄se. di. iij. c. nec quē q̄. t̄. c. vi. iij. q. ix. t̄. c. h. iij. q. iij. t̄. c. nouit. de iudi. facit. c. venerabilis. de p̄ben. t̄. digni. Qui est fidelis et absq̄ vlla iniquitate iūstus et rectus. **D**enis. xxxij. q. nō est vt fili⁹ hois vt mutet. **N**ūm. xxij. Nō d̄z igit̄ fili⁹ me⁹ a iū dicādo cessare ppter dicta obiecta q̄ intelligū tur de pur̄ hoib⁹ de q̄b⁹ in. c. q̄tuor. xj. q. iij. d̄. **Q**uartuor ista timor odiū dīlectio cēlūs. **S**epē solēt hoium rectos puertere sensus. **P**reterea semel eū in iūdice acceptasti et ad illū venisti iūs petens: ḡ ipsum non potes re culare. l. j. t̄. p̄n. ff. de iūdīcīs. **T**ūc ḡ dñs ie sus interlocutoriā tulit sñiam dicens se velle in causa pcedere et btām v̄ginc̄ r̄aq̄ idoneaz humani generis aduocata admittere. **P**recepitq̄ demoni vt quecūq̄ h̄ hoies pducere vellit in mediū afferret atq̄ breuiter clude ret: quia mores mulierū leuiter offendunt̄: vt in. c. forū. de ver. sig. t̄. C. de spon. l. iij. **D**icit aut̄ demon. **S**apientis cuiusq; p̄curatoris officiū est. p̄mo interdictū restitutoriū quod sibi de iure competit intēcare. vt. ff. de rei vē. l. j. t̄. l. is qui destinavit melior est em̄ 2ditio possidentis. ff. de rei ven. l. fi. t̄. iusti. de iterdic. h. j. t̄. extra de fide instru. c. inter dilectos. t̄. ff. de v̄. sig. l. si seruū. **Q**uare peto me restitui ad pristinā possessionē humani generis tornen tandā et cruciādā vt p̄us. **N**ā p̄bare paratu sum me suisſe i possēsiōe pacifica et q̄ta eiusdē et spoliātū suisſe de facto. q̄ duo quenit p̄bare vt q̄s restituaf. vt extra de resti. spol. c. olim. t̄. de offi. cele. c. s̄ultationib⁹. t̄. iij. q. j. c. iij. **Q**uia reintegranda sunt om̄ia spoliaris anq̄ vlt̄ri p̄cedatur. vt. ff. de v̄lūris. l. vide amus. **A**n̄ oia em̄ agendū est de possessorio c. iij. de ordi. cogni. t̄. spoliato fēda est restituto c. ex līris. de resti. spol. l. si q̄s fundū. C. ad legēz iūl. de vi publi. **A**t de facto spoliat⁹ est de fa cto restituendū sine aduertarij citatione et

Bermon. V. De donis Marie

alia cause cognitio. vt inq̄t glo. in. l. maior. ff. de euicti. **N**ibi ḡ d̄z h̄o restitui quēlōgis simi t̄pis possēsiōe p̄scripti p̄ legē cū notissi- mi. r. l. si q̄s emptiōis. C. de p̄script. tr̄igin. vt'

Malefi- **S**qua. an. **R**ndit brā ḥgo. **D**versus draco vez est q̄ illis spoliaris restitutio fienda est dei pos/ sessor. q̄ nō vi aut clam nec p̄carior. s̄z iusto titulo et bona fide possidebat. vt. ff. qd̄ vi aut clam. p̄ totū. r. extra de resti. spo. p̄ totū. r. de p̄script. c. vigilati. **T**u at neq̄ssime demō nū q̄ huānū gen̄ possedisti s̄z solū s̄c simpler custos carcer. custodisti. r. id n̄ debes restitui. **F**acit. l. iij. ḥ. fi. ff. de acq̄. pos. ille em̄ possidet cui⁹ nomie possidet. l. male igit. C. de p̄sc̄p. xx. xl. an. r. insti. de iter. ḥ. possidere. r. ex de resti. spo. c. cū venissent. ifi. **L**ū ḡ vos filii mi creauerit huānū gen̄ vestriḡsint homies. n̄ potuit de moni ire aliena q̄stūcuq̄s m̄lto tpe detēta h̄re iustā possessionē nec bona p̄scriptōz q̄ nullā t̄pis p̄scriptio iuuat malefidei possessor. di- cro. c. vigilati. de p̄script. r. c. possessor. de regu. in. li. vj. **I**ste ḡ injustus usurpator huānī ge- neris nō fuit bone fidei possessor s̄z malefidei detētor. **N**ā alid ē possidere: alid vō detinere vt. ff. de rei vē. l. officiū. in. si. r. ff. de acq̄. pos. l. iij. ḥ. fi. **I**git nulla fuit demonis possesso: qd̄ p̄t p̄. l. fi. ff. de v̄. sig. **N**ā quō rē alienā posse- dit cū sciret alienā esse: certissime dicendum est eū nullo mō possedisse. vt. C. vnde vi. l. cū

Querebat. r. iij. q. vj. si res. cū si. **D**is audi- tis dñs iuder de medio interlocutus ē demo- nem: nō esserestituendū. **T**uc demō stridens dentib⁹ r. furore replet⁹ missa manu ad mar- supū extraxit foras libellū r. cepit legere il- lud. **H**en. iij. p̄ceptū factū p̄mis parentibus sc̄z quacūq̄ hora comederitis ex eo moriem- ni. **D**ixitq̄. Ecce dñe iudex instrumentūz a deo dictatū. vigore cui⁹ mihi Adaz cū oī po- steritate sua est subiectus. **N**ā p̄ illum om̄is eius posteritas est infecta. c. si homies. xxiij. q. iij. r. c. placuit. de p̄se. di. iij. **A**trō h̄uī in- fectionis assignat in. c. iā iraq̄. j. q. j. vbi d̄z traxit ḡ reatu: q̄r vn⁹ erat cū illo r. in illo a q̄ traxit quando quod contraxit admissum est.

Rndit aut̄ brā ḥgo. **D**oc instrumentūz ni- hil valet: nā tu illud fallificasti dicens **H**en. iij. **N**equaq̄ moriemī cuq̄z r. vxorem suaz p̄ mēdacia r. fraudulētias tuas decepisti. Jura autē volunt nō decipientib⁹ sed decep̄tis s̄b- teniri. ff. ad velle. l. iij. ḥ. hec verba. r. extra d̄ dona. c. inter dilectos. r. de rez p̄mu. c. cū vni- uersorū. vnde tanq̄ fallarius et deceptor es repellendus. Non ḡ debent tibi adiudicari: ne ex tua malitia lucruz reportes r. ex fraude

r. dolō gaudium r. utilitatē cōtra ea que de- terminant in. c. sedes. de rescrip. r. in. c. ex l̄ris de dolō r. p̄tu. extra de cle. nō resi. c. fraternita- ti. **Q**uia ḡ tu versutus fuisti autor r. institu- tor peccati. idō debes puniri: q̄r q̄ cām damni dat: damnū dedisse videt. l. q̄ occidit. ḥ. penl. ff. ad legē aquil. r. c. si culpa. de iniu. r. dā. da- to. **D**is aut̄ r̄nsonib⁹ supatus demon dixit.

Si iure talis instrumēti mihi non debet ho- mo: salte me⁹ est iure emptiōis. illū em̄ em̄ p̄ comestione p̄omi. **R**ndit adiudicata generis **U**

humani. nequaq̄z tibi debet: q̄r decepisti euz vlera dimidiū iusti p̄c̄z h̄ legē secundā. C. d̄ rescin. ven. r. c. cū dilecti. de empti. r. vendit. **E**t ideo seruari debet illud. **I**la. ix. **G**rat⁹ ve- nundati estis r. fine argēto redimēti. **T**uc dixit demon. **O** iustissime iudex: tu l̄cis q̄ in- sticia requirit nedelicta remaneat impunita- l. si longi⁹. ff. de iudi. l. ita vulnerat⁹. ff. ad. l. aquil. l. stichum aut pamphilū. ff. de solut. r. c. fame. de sen. excō. **A**d p̄uniendū ḡ excessus tenet quilibet bon⁹ iudex de necessitate. l. con- gruit. ff. de offi. p̄si. r. nulli pcere d̄z. c. ex tuaq̄ de priuile. **L**ū ḡ hoies habeat i se grauitatez peccati qd̄ deorsum trahit cū sit ponderosuz iūē illud p̄s. q̄ in p̄sona oīm d̄fiteſ dicens. et sicut onus graue grauare sunt sup me. debes eos sic requirente iusticia ad infernū ad cen- trum terre descendere facere r. nō attēdere h̄- bis istis adiudicare que male facit allegado i haccausa. **N**am vt inq̄t **Quidius**. i. d̄ pon- to. Non est confessi causa tuenda rei. **R**espō- dit sapientissima adiudicata. **V**os filii mi p̄ peccatis hominū ptulisti mortez r. lauisti eos a delictis eoz in sanguine xro. **A**pocal. j.

Et p̄ eis plenarie satifsecisti. **U**nī **I**la. iij. d̄z **V**tere dolores nostros ip̄e tulit r. labores no- stros ip̄e portauit. ip̄e vulneratus est. ppter iniq̄tates nr̄as: attritus est. ppter sclera nr̄a. **E**t **Johis**. j. dixit **Johannes baptista**. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mudi. Ju- sticia ḡnō req̄rit vt bis idē exigaf. l. bona fi- des. ff. de reg. iu. facit. l. om̄nes. C. de penis. **P**reterea actio semel extincta nūq̄ resuscita- tur. C. de remis. p̄gn. l. cū ex causa. an si. r. ff. d̄ solu. l. q̄ res alienas. ḥ. aream. **A**d illud aut̄ quod obijcit diabolus de grauitate p̄ci: r̄n- deſ q̄ pena vestre passiōis grauior fuit oīb⁹ p̄cis. iūē illud. **Job**. vi. **Q**uasi arena maris hec grauior appetet. **E**tunc itez allegauit diabolus dicens. **D**iudex q̄ dixisti p̄pphaž p̄s. lxxviii. **Q**ue p̄cedunt de labijs meis n̄ faciā irrita. **T**u in euangelio tuo dixisti **Job**. xij. mē esse p̄ncipem h̄uius mundi. **Q**uo

Pars. III.

etiam nomine appelleri: i.e. **Pudor.** xxiiij. q. iiij. qd exponunt doctores. i. malorum etiam peccatorum. **Tu** quo es princeps bonorum et inistorum. mo tu scis quoniam litigates ad ritum venientibus boni iudicis est litem dirimere: vt. ff. si cer. pe. l. qd extimauerunt. et dare dicitur vnicuique prout suam. ff. de vniuersitate. l. huius rei. et ff. de 2di. inde. l. fi. q. si tunc. **N**on iusticia iubet ius suum vnicuique tribuere. l. iusticia. ff. de iusti. et iuri. et iusti. eode in pno. et c. i. j. di. j. Ergo placeat vobis dare mihi genitivum humanum cum propter peccatum commissum ego sum factus princeps huius mundi. **T**erba enim sunt intelligentia cum effectu. fac. l. eu. q. s. docere. ff. ne quis eu qui in ius vobis est vi. exi. iuncta. l. fi. q. hec ait proba. ff. q. q. q. iii. et de clerico. non resi. c. relatuum. circa medium. **E**t dicitur. sig. c. pterea. et de penitenti. i. c. hec autem proba. **S**i ergo sum princeps malorum et peccatorum. si. p. q. et genus humanum peccauit sum aplum ad **R**o. iij. vbi ait. **D**omini peccauit in adam. qd debetis facere cum effectu. vt ego sum princeps omnium malorum et non auferre mihi qd meum est. **T**enete ergo p. vobis domini bonorum et date mihi dominum malorum qd si feceris. permitto vobis quod regnum vestrum non erit maius quam vnuus granum milij respectu mei. **V**era est enim sententia. **Quid.** i. iij. de arte amata. di. **P**luraque sunt spes deteriora bonis. **A**d hec aduocata humani generis respondit. **Q**uoniam vobis et plene oportet fallacia quod habet mille nocendi modos. vt in c. sciendu. xxvij. q. iij. et iusticias postulare te oportet et desideras iusticiam. vnuus per te ab eis intus vobis habes tristum. vt. ff. de exceptio. l. generat. liter. **S**cias quoniam ignoramus astutiam tuam. xvij. q. iij. c. vñis tristis. **E**t iocatio malicie tua tatis coloribus palliatam: ita defendemus. **E**t tunc queritur ad filium dixit. **F**ili mi dulcissime vos scitis quod ad petitionem huius maligni demonis fuitis in statu crucis ponderatus. vt legit. xxvij. q. i. c. paratus. ac per humani generis redemptio mortem perstulisti. vt in. d. c. p. humani. i. pno. de homicidio. li. vij. **N**on est ergo audiendum iste vobis quod horrifica crudelitate et derelicta astutia morte appetit aliorum. vt in. d. c. p. humani. q. c. iij. de homicidio. li. vij. **N**on enim est ergo neque iustus super humani generis suitate amplius disputare: maxime in ipso humano generis detrimentis. transiuntem a modo sententiae in re iudicata. ex de re iudi. c. cum in. et a sententia non extitit appellatum statuto tpe. de quod in. l. iudicib. C. de appell. et melius in. l. eos. in fin. cum auctoritate ibi posita. eo. ti. et iocatio non est amplius appellandum. vt in clementia. iij. ex de appella. et per doctores in dicta. l. iudicib. et per emptorias. et. fi. C. sententia rescribitur non posse. **L**uc dia bolus exclamauit et dixit. veniam ad fortiora et inconvenientia argumenta quibus includo hominem.

minime necessario esse damnandum. et arguo sic. **D**e viuit in veritate et iusticia ut ex deiurem. c. et si Christus. q. Jacobus. Et ita dicitur punire iustitiam sicut extraneum. vt in. l. fi. et ibi glor. ff. de re. dicitur. **Q**uapropter dico quoniam ego quod sum angelus fuerim ab ipso de celo deiectus: nullo modo prece pro precedente: vnde inobediens dici non potui. **D**enecessitate debet damnare. **A**d hanc etiam cum tota sua posteritate. quod preceptum eis factum a deo obseruare noluerunt. magis ergo debet puniri quod ego cum sit fortis quod preceptum facere quod pretercepimus. vt. C. de nego. ge. l. fi. xlvi. si non magis peccauerunt quod ego: saltem eodem modo debent puniri: quod filios in culpa debet etiam esse filios in pena. l. si quecumque. C. de epi. et cle. **A**d hec respondit brata virgo. **M**iser et infelix non est filius illud quod posuisti de te et de aliis angelis cum peccato hominum. angelus enim peccatis merito fuit puniens. **D**ifferendum: quod nihil infirmum in se habebat quod inducit peccatum. et non aliqua infirmitates angelus lignitate liberata peccauit. c. firmiter. de ethomo. sum. tri. et fi. ca. **E**t nullo precepto indigebat. quod sine precepto aliquo a natura habuit in se laudabilem omnium: quod cognoscebat certitudinem boni et malorum. ppter perfectorem naturem. vt de penitenti. iij. c. in pmo. **E**t iocatio habitu respectu ad talis certitudinem prauus peccauit angelus: quod scienter se pertulit de deum: quod peccauerit homo quod habebat infirmitatem et fragilitatem carnis: quod ipsum ad peccandum induceret. vt in. c. illud. xv. q. i. et de penitenti. di. iij. c. ille rex. **E**t quod peccauit per ignorantiam deceptus dolosa vobis tristitia tua. **E**t iocatio angelus de altiori statu cecidit. de pene. dis. iij. c. fi. hoc enim talis certitudinem non habuit. ppter corporis quod aiam aggrauabat. vt dicitur. **G**ap. ix. **Q**uia igitur spiritus promptus est caro aut infirma. **M**atth. xxvij. **I**o. tali hominum infirmitati est compatiendum: non aut tue subiectum iniquitatem. **E**x quo enim deo primior fuit: culpa tua fuit gravior. c. consideret. de penitenti. di. v. **P**ris ita quod dicitur renouatus se ad filium piissima virgo dixit. **A**udistis filii camillatones et falsas argumentationes istius iniquissimi demonis: in quibus nihil concludit nisi falsum. **E**t iocatio rogo ut eius mendacij iam finem imponatur: nihil enim dicturus est nisi falsum. **N**on semel malus semper presumit malus in eodem genere delicti. l. si cui. q. hisdem. ff. de accusacione. et l. cassius. ff. de sena. et l. iij. q. idem erit. ff. de suspectu. et l. palam. q. non solum. ff. de ritu nuptiarum. **C**um ergo sit mendax et mendacij pater ut vos dicitis. **J**oh. viij. non est audiendum ratione mendacij. vt. C. de indicio. vid. toll. l. iij. in fine. **R**espoudit autem demon et dixit. **I**n ciuiile est aliud

Berino.v. De donis Marie

qd indicare nisi tota lege pspecta. l. in ciuile. ff. de legi. Et iō o iustissime index audi qso al legatos meas iustissimas et pmitte me defen dere cām meā et vti iurib⁹ m̄c̄s. Reditāt y go. O dānate et oī neq̄tia plenissime meū filiū ut iniustū accusare possil. dicas q̄c̄quid dicere intēdis. Tūc demon dixit. Nō peccauit h̄ bonitatē dei infinitā. t̄ nō curo q̄ culpa peccauerit an sua vel aliena. q̄ posito millies q̄ ego ip̄m induxerim ad peccandū s̄m iura agentes et sentētes pari pena puniuntur. c. nuper. t. c. sequenti. de sentē. exco. c. vt clericorum. de vita et hone. cle. t. q̄. alia. deinde lex iusti. de pub. iudi. facit. c. mulieres. in fine. t̄ ibi glo. t. c. quante. de sen. exco. t. xij. q. iij. ca. q̄m multos. t. l. his qui opem. ff. de fur. t̄ de hoc est glo. multū notabilis. i. l. intēmus. la. q̄. q̄. sa. ne. C. de sacrosan. ec. t. l. si quēq̄. C. de episco. t̄ cle. t. l. adigere. in pn. ff. de iure pa. iūcta. l. libe rorum. in fi. ff. de his q̄ no. infa. cōcordat rex. ad l̄am i. c. j. de offi. Delega. Sufficit ḡpho mo peccauit. pena em̄ debet correspondere cul pe. Nam s̄m qualitatē delicti debet esse et pla gaꝝ modus. Deut. xxv. t. l. pedius. ff. de incē. rui. t̄ nau. Cum igit̄ rāta sit culpa quanta est persona offensa. vt in. q̄. atroc. insti. de iniur. t. c. cum illoꝝ. de sentē. exco. Ideo homo q̄ of fendit infinitā dei bonitatē. infinitas d̄z lue re penas. Comisit em̄ homo crimen lese ma iestatis. vñ ipse cui heredib⁹ suis est merito damnādus. Scriptū est em̄ q̄ filij paterno debent perire supplicio. i. quibus hereditarij criminis exempla metuunt. l. quisq̄. C. ad legē uilāiae. t̄ extra d̄ homici. c. sic dignuz cū si. Ad hec brā h̄go respic̄tis in filiū suū dixit. O fili mihi charissime vos q̄ estis de⁹ et homo estis bonitas infinita. ḡh̄o peccauit h̄ vos et vobis est iniuria illata quā remitte re potestis. t̄ ad benignitatē vestrā p̄tinet remittere iniurias vobis illatas. vt est textus multū notabilis in. l. j. C. si quis impetr. ma le. Ar quib⁹ cludit hoīem non debere puniri nec condemnari. Tūc demon dixit reginece lorū. Elos malefacitis. q̄ nō vultis q̄ ho mo puniat de p̄ctō commissio. qđ est h̄. l. lanci mus. C. de peni. t. xxiij. q. iij. ca. simplicem. Tūc dixit Jesus. Demon file amodo. q̄ bñ scis q̄ in cruce rependi. p̄ redemptōe generis humani qđ semel. ppter p̄ctm̄ dāmnatū fue rat. vñ nō est iustū q̄ de eodē p̄ctō bis tra ge nus human⁹ sniam pferam⁹. Ar. ff. nau. cau. stabu. l. licet gratis. q̄. fi. in fi. vbi d̄ q̄ nō debet sepe de delicto eiusdēhoīis q̄ri. Expectādū est ḡ vſq; ad diē iudicij. q̄ tūc malos male

perdat: bonos aut̄ faciā in celesti gaudio tri umphare. Ad hec respondit demon. Ohe Je sus xpe rex glie nolis icter loqui. q̄ bene scis q̄ homo peccauit infinite. vñ ad oīm̄ t̄ ad ho die extendis pena ei⁹. Est ḡ hodie puniēdus. q̄ lex cū die loquit̄. vt. l. arr̄ani. C. de here. t̄ in omib⁹ obligatōib⁹ i quib⁹ dies nō est po situs p̄nti die debet. l. in oib⁹. ff. de reg. iii. t̄ de verbo. ob. l. cum q̄. q̄. quoties. t̄ de p̄di. et demon. l. j. in pn. t̄ de le. q̄. l. omnia. Redit sapiē tissima aduocata. Tu false cludis: q̄ nō p bat hoc esse qđ ab h̄ p̄tingit abesse. vt. l. non nudis. l. non epl̄is. t. l. neq̄ natales. C. de p̄ba. Scis em̄ q̄ si qua culpa in hoīe fuit: est p̄ gram filij mei abolita t̄ p̄ ei⁹ misericordiam cancellata. Ergo cū nullaten⁹ sit i culpa: non est aliquāliter puniēdus. nō credas q̄ p̄cib⁹ tuę calamitatis facias iudicē lachrimari. qđ esse nō debet. vt. l. obseruādū. q̄. i. cognoscēdo. ff. de offi. p̄st. facit. l. quisquis. C. de postu. Tūc et clamauit demon. Oīne peto mihi iusticiam exhibeti: quā si nō fecer⁹ nō es bon⁹ iudex. c. iustum est. xxiij. q. iij. Redit brā h̄go. adhuc loqueris maledicē. scis em̄ q̄ de⁹ creauit ho minē ad imaginē t̄ silūtudinē suā. Sen. q̄. et C. de penis. l. si q̄s in metallū. t̄ ip̄m voluit ec heredē regni celestis t̄ ip̄le sedes gl̄iosas a quib⁹ tu cū socijs tuis p̄ supbia corrūsti. inē illud p̄s. cix. Judicabit i nationib⁹ implebit ruinas. Nō ḡ humānū gen⁹ d̄z esse tuū: s̄z in ter beatoꝝ spiritū agmina felicis collocari. His aut̄ dicit̄ querla ad filiū dixit. O dul cissime fili: q̄ bonū est obuiare malicijs t̄ perturbare pueros. qđ si nō fieret: nihil cēt alis ud q̄ fauorē impietati p̄ virib⁹ spartiri qđ cē nō debet. xxiij. q. iij. c. q̄ p̄t obuiare. cū silib⁹. iō peto t̄ tot⁹ p̄cordijs efflagito vt reiect⁹ fr̄ uolis t̄ vanis allegatōib⁹ isti⁹ maligni demo nis in fauore humanī generis sniam pferat̄ ip̄m gen⁹ humānū a petitione hui⁹ p̄cura toris nequitie infernalis penit⁹ absoluendo. lites enī nō debent esse immortales: nec i in finitum p̄trahi. l. properandū. t. l. apertissimi. C. de iudi. t. l. fratr̄is. C. de transac. t. l. fi. ff. p̄ suo. t. C. de fruc. t̄ li. t. l. termiato. t. C. de re iudi. l. iij.

Pars tertia hui⁹ s̄monis de diffiniciā sententiōne p̄dicte disputatōis.

Res ergo omnib⁹ diligenter auditis voleb⁹ iustus iudex celestis litigia ci co ad debitum finem perduci: vt ita quidam extimauerunt. ff. si cer. peta. t̄ in. q̄. ff. de aqua pluvia. arcē. t̄ in auten. ve cle. ap. propri. epis. conue. q̄. fi. coll. vij. t̄ in. l.

Pars.III.

quisq; s. pterea. Cae postu. **N**isi Gabrielem archangelum q; tuba aurea intonans: peremptoriū terminū prib; ad cōparendū assūgnaret in q; diffiniciū sūnam pñtes audiret q;stionis pdicte. **S**tatuto g; die cōparentibus parētib;. s. ipa aduocata huani gener; cū p;mis parentib; et multis alijs sanct; patrib;. necno pñcipe demonior; cū mult; alijs malit;gnis spiritalib;: salvator; n; i suo fulgetissimo tribunali residēs: prulit sūiam i hūc modis. **I**n erne diuinitatis mee noīe amen. **N**os Iesu mudi salvator; audit; oib; allegatiōib; bus p; curatore neq;te infernalis i huani gen; fact;: audit; q; rñsionib; sapientissime aduocate pdicte gener; humani et diligenter examinatis iurib; ambaꝝ partiu;. omib;usq; pñsiderat; q; circa pdicta vidēda et pñsiderāda fuerunt: sedētēs p; tribunal ad nñm solitum banchū iuris positiū sup thronos angelorū in celesti palatio nro vbi residentia facimus psonalē: humanū genus hac mera diffiniciua sententia absoluim; et ab impetitione pcuratoris nequitie infernalis reddimus absolum: cū h; sonet sanctissimis scripturis et iuridice veritati quā sp; seqm;ur. **I**pm q; p curatore neq;te infernalis ex nuc pñcipiū ad damnationē inferni ppterū penit; ambulare vbi est flet; et stridor dentū infinit;. vt scrip; ptum ē **N**at. xij. Recessitq; diabol; cū eiu latu et clamore maxio atq; i baratri pñfunduz mersus est: eternis suppliciis cruciādus. **L**ata et data ac i his script; pnūciata et pñmulga ta fuit supradicta sūia i oib; et p; oia pñt superius pñtinet; p; supradictu; dñm nñm Iesum xp; p; tribunal sedentē in supras; pto loco: pñtib; supradict; prib; et leta ac vulgarizata p; me Iohem euangelistā: notariū dñi nostri Iesu xp; et curie celestis scribā publicū p; sen; tib; Johāne baptista. Franci co et Domini co pñfessorib;. Petro et Paulo pñcipib; apostolor. et Michael archangelo et mlt; alijs sanctis i multitudine copiosa testib; ad hec vocat; et habit; et rogat; anno dñi. **M**.ccc xij. inditio decima. die pmo nouēbris. **A**ste rato igi; humano gener; et dñi i celū ascen; dente: dñs Adā cū vrd; sua et ceter; sanctis patrib; inumeras br̄issime viginis grās p; se et toto humano genere retulerūt. eo q; sapienti; tissimis rñsionib; suis eos de miserabili demo num fuitute liberasset. **L**ui sapiēssime atq; pñssime viginis sit infinita gloria Amē.

De alijs qnq; donis spūscti q; fuerūti brā virgine. **S**ermo. vi.

Mari abūda;

Abit cogitatio ei; et psiliū eius ab abyso mlt;ta. **E**ccl. xxiiij. **Q**uarto Quatuor calamitatib; inf; alias i na orcalami tinitate sua subq;cū hō. **P**riua dñi iniquitatib; tates ho Cuilibet ei ex adā ppagato ppc; etiamatōez pñt originalē dici p; illd Joh. ix. In peccatis natus es tot;. **S**ecunda calamitas dñi mestitatis. **N**ā de quolibet nñm verificatū fuit illd Sa piētie. vij. **P**rimā vocē silēz omib; emisi plo rans. **T**ertia ho appellat nuditat;. **Q**uilibet nāq; hō dicere valet illud Job. i. **N**ad; egressus sum de vtero matris mee homo em nasciū nud;. nō tm nuditate vestiū: sed etiāz nuditate vtrū. **Q**uarta calamitas dñi tene brosat;. s. ignorat; iuxta illud Job. xxvij. **N**os quippe obuoluimur tenebris. **N**atiuitas aut; et pceptio glōis viginis Marienon fuit pme calamitati supposita. q; sine macula peccati. imo omi mūdicia plena pcepta et na ta est ipam dei bñdeta. vt dicunt moderni theologi i. iij. lniāz. di. iiij. **Q**uo ad secūdam ho licet quidā putant beatā viginem pñmā vo cem lachrymabilē emisisse: vt le alijs ex Adā pgenitis formaret et misericordia generis se cōpati onderet. tm alijs opinant ipam i na tuitate sua nō fleuisse: sed iocundo achylari vultu et cū magna eructatōe de mris vtero p dñsse. **N**ā dicere in mente sua poterat illud Joh. ix. **G**audēs gaudebo i dno et exultabit aia mea i deo meo. q; iduit me vestimentis salutis: et indumento iusticie circūdedit me quasi sponsam ornatā monilib; suis. licet etiā nuditatē in ortu suo habuerit corpale: nō tm sbia cuit nuditat spūali. **H**abuit em i natuitate sua grāz et vtrū abudantia. vñ dicere poterat illd Eccl. xxiiij. i me ois grā vite et vtrū. **Q**uarre q; calamatati. s. ignorat; i sbiacit cū adhuc i materno vro exm liberi arbitrij vsum habuerit. vt s; dictū ē pte. iij. h; opis p mone. i. pte vi. pdixerat em sapient; Eccl. sticus i vñbis pposit; di. **A** mari. s. diuine maiestatis abudant cogitatio ei; et c. **S**up q; vñbis de alijs qnq; donis spūscti q; ipahabuit differemus.

Pars pma de vno psiliū btē viginis

Beatā viginē fuisse vno sapienteplerā b in pcedeti fmone declarauim;. **V**n ipsa dicere poterat illd Sap. vij. ve nit in me spūs sapie. **N**ec mir si ira sapiens fuit. **N**am cū vñ sit sūia prosperi in li. epis gram. di. **T**rānquillā et vacuā curis sapientia mēte Imbuit. et placidi pectoris hospes

Donum sapientie habuit

Sermo.VI. De donis Marie

erit. **N**ō est mirādū si mētē ipsi⁹ bñdicte vir-
ginis trāq̄ lissima ⁊ ab oīb⁹ terrenis cur⁹ re-
motā dñia sapia replenit. **I**cē cū sapiēs di-
caſ ille q̄ h̄ plenū ai iudiciū. l. diē pferre. in
ſi. ſſ. de arbi. **I**cē ille q̄ nō errat. vt no i.l. j. ſſ.
de offi. pfecti pro. r. i. l. h̄uanum. C. de legi. pfe-
cto p̄stat q̄ gl̄iosa dei m̄ q̄ plenissimū animi
iudiciū habuit tñūq̄ errauit sapientissima
fuit. **E**cē oīs sapia a dño deo sit: vt d̄. **E**cē
j. q̄ dat eā pie agētib⁹. **E**cē. xliv. **P**rofecto i
ipa sup oīs p̄is opib⁹ replēta debuit infun-
di a deo ſumma sapia. **S**ons em sapie eſt ſbuz
dei in excellis. **E**cē. j. **E**t iō qr vt d̄. **P**rouer.
xiiij. **Q**ui cū sapietib⁹ gradis sapiēs erit. ipa
q̄ ſonte sapie xpm nouemensib⁹ i ſuo ventre
portauit ⁊ cū eo p. xxx. ⁊ tres aīos p̄lata eſt
dono sapie plena fuit. ipē ei sapie duxē. **S**a-
pietie. viij. **Q**uaprof de illa dici p̄ illd p̄s.
Donum clyv. sapie ei⁹ nō eſt numer⁹. **D**onū q̄ in
intellect⁹ intellect⁹ ipam habuisse i p̄dicto fmōe pbau/
z consili⁹ m⁹ ⁊ poſſum⁹ addere ſic: cū dicat pph. p̄s. cx
Intellect⁹ bon⁹ oīb⁹ facietib⁹ eū. l. dñi prece-
ptū. cūq̄ eriā dicat p̄s. xvij. q̄ de⁹ intellectum
dat p̄nūl. i. h̄ilib⁹. ſeq̄t q̄ brā ſogo inf oīs
viatores h̄uillina: r. i obſuare dñinoz p̄/
ceptoz feruētissima ſup oēs p̄ donū ſtellect⁹
fuit illumīata. **V**n dicere p̄ illd p̄s. xv. **B**e-
nedicā dñm q̄ tribuit mihi ſtellectū. **D**, au-
tem i ipa fuerit donū ſilij excellēti⁹ q̄ i alio
alio viatore pbat Alber⁹ ſup. **D**iffus e. cap.
c. arguēs ſic. j. Jo. ij. d̄. **U**ncio ei⁹ doc⁹ vos
de oīb⁹. ſz brā ſogo oīb⁹ alijs iproportionabi-
liter pl⁹ habuit vñctōis. ḡ donū ſilij habuit
alijs excellēti⁹ iproportionabilis. **I**cē Joh.
xvj. aut dñs. **S**ū venerit ille ſpūs veritatis:
docebit vos oēm veritatē. l. de agēdis ad ſalutē
Sz i brā ſogie ſpūſctū ſenit iproportiona-
biliter ⁊ docuit oēm veritatē. iūr illd. **A**u. j.
Spūſctū ſupueniet i te tc. **A**rgo pre alijs
ea impropotionabilis oēm veritatē docuit de
agēdis p̄ donū ſilij. **I**cē dñs Joh. xv. **S**am
nō dīcā vos fuos ſz amicos: qr oīa quecūq̄
audiui a p̄re meo nota feci vob. ḡ reuelatio ſe-
cretor⁹ eſt effect⁹ dilector⁹. **S**z i brā ſogine
fuit iproportionabilis dilectio respectu oīum
ḡ impropotionabilis reuelatō ſecretor⁹ reſpe-
ctu cunctoz. **I**cē oīm ſecretissimoz ſecretor⁹
ſez incarnarōis mysteriū ſpī ſoli reuelauit. ḡ
nullū alioz min⁹ ſecretor⁹ ignorauit. **I**cē vt
dicit phs. **U**i⁹ eſt opari: ei⁹ eſt ⁊ opando co-
gnoscere. ḡ cui⁹ p̄ omib⁹ ⁊ ſup oīes eſt opari
ei⁹ p̄ oīb⁹ ⁊ ſup oēs eſt opando cognoscere. ſz
br̄uissima ſogo fuit pfectissima obſeruatrix. ſz
lioz ſup oīes viatores ḡ cognitōz ſiliorūz

habuit ſup oīes viatores. **H**aut eſt donū ſo-
ſilij. ḡ donū ſilij h̄ ſup oīes. **I**cē. xij. **v**
d. **N**ō remanebit ex eo q̄q̄ ſz ſilij manē ſi q̄d
reſiduū fuerit igni i cōburetiſ. glo. **Q**uod ex
agno remanet igni comburim⁹ quādo h̄ q̄d
de mysterio incarnationis eius intelligere et
penetrare nō poſſimus potestati ſpūſanci
humiliter reſeruamus. **E**cē aut̄ autoritate vi
detur q̄ mysteria dñia in ſtatū vie nō poſ-
ſumus ad plenū rimari ⁊ penetrare: ſz q̄dam uina poſ
ſpūſcrō oportet reſuare. **E**cē alia pte videt q̄ ſinē ple
nihil de veritate mysteriōz remaneat idicul neſciiri
ſum. ⁊ q̄ nullū ſbū dñi reuerat ad ipm va-
cuū q̄d a nullo fuerit intellectū. **J**uxta illud
Iſa. lv. **Q**uō dſcedit imber ⁊ nix de celo. et il-
luc vltra nō reuerat ſz inebriat terrā ⁊ infun-
dit eam ⁊ germinare eā facit ⁊ dat ſemē ſerē-
ti ⁊ panē comedēti. **S**ic eſt ſbū meū quod
egredieſt de ore meo. nō reuerat ad me vacu-
um: ſz faciet quecūq̄ voluit: ⁊ pſperabitur i
bis ad q̄ mīſi illud. **E**h̄ videt q̄ ſupra cōem
ſtatū viator⁹ ſipfetta cognitione mysteriōz
oīm Ŋ diuinoz eloquioz. ⁊ in reperiat ſi alioz
reuelatio oīm ſecretor⁹. **H**aut debet marime ſa-
miliari ⁊ marime amico ⁊ marime ſapienſi.
hoc aut̄ totū eſt beatissima ſogo que eſt fami-
liarissima dei filio ⁊ amicissima ac prudētissi-
ma: de qua liber amoris qui eſt cantica cantu-
corum: ⁊ liber ſapietie ſpecialiter exponuntur.
ita vt ea que de ipſa ſapientia dicunt̄ de illa Ŋ
telligentiſ. In ſapientia aut̄ nulla eſt ignoran-
tia ſecretor⁹. **A**rgo videt q̄ beatissima ſogo p-
fecta cognitione ūm ſecretor⁹ habuit vñiſta-
lem: vtpote vñiſalis ſilij. **T**urpe enim
ei ſuiffet velle docere que nō dū didicifet. ve
p glo. in aſt. de ſanc. epis. in p̄n. coll. ix. **F**acit
ad h̄. c. mīſer. l. i. d̄. r. c. ordinād̄. lit. d̄. r. c.
ſic viue. r. c. ſi clericar⁹. xvij. q. j. r. c. cum ſan-
ctis. de elec. **E**cē illud q̄d. **Q**uid. canit in. ij. de
tristi. d̄. **Q**d̄ q̄paz nouit nemo docere potest
Elij aut̄ viatores oīes cognitionē p̄icularē
habuerūt. vtpote nūcī dīverſi ad diuīla nun-
cianda destinati. **H**ec Alber⁹. **B**tc igi ſogu-
ni nascēti potuerūt dicere angeli illud. **P**ro-
uer. ij. l. **A**ſiliū custodiet te: ⁊ prudētia fu-
bit te. **E**cē ipa m̄ dei ſapietissima dicere p̄ il-
lud. **P**rouer. viij. **A**go ſapietia habitu i cōſ-
lio ⁊ cruditiſ inter ſum cogitatib⁹. ⁊ illd q̄d
c. ſequeti eiſi deli. d̄. l. **M**eu eſt ſilium tc.
Seruauit q̄z ipa ſogo bñdicta admonitio
nēb̄t. **T**hobie dīcē ſuili. c. iij. **O**mi tpe bñ
dic deū ⁊ tete ab eo vt vias tuas dirigat tom
nia consilia tua in ipſo permaneat. **S**cienſ
enūm mater dei illud. **E**ccli. vij. ſz. **A**ſiliū

Pars.III.

ari⁹ sit tibi vn⁹ de mille. elegit deū p suo vni/
co p̄siliario. de q̄ Job. xij. dī. Apud ipsuz est
sapia ⁊ fortitudo. ip̄e h̄z p̄siliū ⁊ intelligētiam
⁊ in b̄ suauit doctrinā Eccī. xxxij. sc̄ptā. l. si/
ne p̄silio nihil facias. ⁊ post factū genitibis
Nihil em̄ vñq̄ fec̄ ip̄a vgo sapiētissima sine
p̄silio sp̄uscti. nouerat nāq̄ q̄ ea q̄ cū p̄silio
fuit fructū nō carebūt. l. huanū. C. de legi. l.
dubiu⁹ nō ē. C. d̄ rep̄it. ⁊ i h̄ obſuauit p̄cepta
legi q̄ mādar peritiores eē p̄sulēdos. l. in bo/
noz. in fi. ff. de bono. poss. l. iij. ff. q̄s or. in
bono. poss. l. ⁊ p̄ glo. in. l. bono. C. q̄ admi. ad
bono. posse. pos.

Pars secunda de dono fortitudinis ipsi⁹
viginis.

Maria fortior tribus **F**ortitudinē fuisse in brā vgo i sum/
mo probat Albertus vbi. s. c. c. sic.
Quicqd est fort⁹ fortior: est fort⁹ i
firmiore. l. de accessionibz. ff. de diuer. ⁊ tē. pre.
Sicut leo q̄ est fortior eq̄: m̄lto magis est for/
tior cane q̄ min⁹ est fort⁹ q̄ equ⁹. S̄z brā vir/
go suis fortior trib⁹ fortiorib⁹ om̄ viatore. ḡ
trib⁹ tē. Ibi aut̄ tres fortiores om̄ viatore sūt de⁹
moris ⁊ diabol⁹. De p̄mo sc̄z de teo dī. Erodi/
xv. Om̄ipotēs nome ei⁹. S̄z ip̄m brā vgo qd̄
amīmō supauit qn̄ cū humilitate sua humi/
nari faciēs charitate vinculatū parf̄ ⁊ hūili
qū ac vulneratū i suo viginali vtero incarce/
rauit. Et sic fortitudo brā vgo rigorē forti/
tudinis ⁊ severitat̄ dei supauit ⁊ mitigauit.
de q̄ Num. xxij. dī. Lui⁹ fortitudo silis est ri/
noceront̄. Rinoceron em̄ i gremio virginis
māsuec̄t. ⁊ figurat deū q̄ sei gremio vgo na/
li hūmiliauit. H̄cōs fort⁹ ē mor⁹. cui nō
mortaliū resistere p̄t. Un⁹. iij. Regū. xiiij. dī.
D̄mes em̄ morimur tē. ⁊ ps. lxxvij. Quis
est hō q̄ viuet ⁊ nō videbit mortē. q̄si dicat:
nullus. hac aut̄ fortior fuit brā vgo q̄ eam de/
struxit. Sic em̄ mors itauit p̄ feminā ⁊ vi/
tam destruxit. l. p̄ Euā. ita p̄ feminā Mariā
destructa ē mors. l. p̄fructū vētr̄ sui. vii dice/
re poterat ill̄. Osee. xij. O mors ero mors
tua. ⁊ iō fortior morte fuit. Terti⁹ fort⁹ ē dia/
bolus. de q̄ Job. xlj. dī. Nō est p̄tā sup terrā
que cōparet ei q̄ factus est ut nullū timeret
Et iste erat ille fortis armat⁹ q̄ tenebat i pa/
ce atriu⁹ sui. Au. xj. l. mundū: q̄ null⁹ audie/
bat eū debellare ⁊ h̄ ip̄m pugnare. Brā aut̄
vgo fuit fortior illo. nā caput ei⁹ triuit. He/
nch. iij. Un⁹ de illa dici poterat illud Sap. x.
Tertamē forte redit ei vt vinceret. Itē actus
fortitudinis essential: est firmiter adherere
deo. S̄z br̄issima vgo adherebat deo inseparabi/
liter. iij illud ps. lxij. Adhesit aia mea post

te. ḡ tē. Itē act⁹ fortitudis ē terrenas cupidī
tates nō tm̄ rep̄meres ſ̄z penit⁹ obliuisci. h̄ au/
tē nō tūngit i aliq̄ viatore ſ̄z solū in ip̄a v̄gi
ne i q̄ fomes p̄cipenit⁹ extinc⁹ fuit. ḡ habu/
it acrū fortitudis p̄ modū patrie ⁊ ſup om̄ne
viatorē ſine p̄porōe. Hec Albert⁹ vbi s. De
ſtute aut̄ fortitudinis ei⁹ dīri s. fmone. iij.
pte. iij. iō h̄ p̄trāleo. ſolū h̄ h̄cludo q̄ cū nihil
ſit fort⁹ v̄itate q̄ el fortior oib⁹ rebo. vt dī. iij.
Eſtre. iij. t. c. ſuetudo. viij. dis. ⁊ ibi glo. p/
fecto maxima est ⁊ ſuit vgo viginis fortitudo q̄ pe/
perit ip̄am veritatem. iurta illud ps. lxxij. q̄
Veritas de terra orta est. i. de vgo viginis
vt exponit glo.

Pars tertia de dono ſcie ipsi⁹ vgo.

Dono ſcie ab oib⁹ appetēdo loquit̄ **M**
d̄ te⁹ p̄ ppham viere. ix. di. Qui glo/
riaſ in h̄ glieſ ſcire ⁊ noſſe me. deſe/
ctus em̄ ei⁹ eſt cā multoz maloz ignorantia
em̄ eſt mī cūctoroz erroroz. c. j. xxvij. dis. ⁊ iō i/
doctus nō d̄z effici cleric⁹ nec p̄moneri ad o/
dines fm Angelum in aſt. quō opor. epis. g.
hec de eo. col. j. ⁊ pbaſ p. c. cū in cūc̄. ⁊ elec. ⁊
c. illiteratos. xxvj. di. Itē nō p̄t bñficiū re/
tinere fm Inno. i. c. cū mras. de p̄cel. p̄b. de de/
fectu aut̄ idocoz ⁊ illiteratoz ponit p̄ glo. i
aut̄ de tabelli. i. fi. pn. in h̄b̄ faci. coll. iij. De
malis vgo ex ignorātia pcedentib⁹ dī. Isa. v.
c. ppterā duc⁹ eſt popul⁹ me⁹ captiu⁹: qz nō
habuit ſciā. Et Proū. xix. Ubi nō eſt ſciā
aie nō eſt bonū. ⁊ Eccī. xij. vāni ſunt oēs ho/
mines i q̄b̄ non ſbeſt ſciā dei. Hui⁹ aut̄ doni
ponit Albert⁹ vbi s. c. c. tres act⁹. Prim⁹ eſt
ille de q̄ Aug. in. xij. de ciui. dei inquit. huic
ſcie tm̄ ill̄ tribuēdū eſt in q̄ fides ſaluberri/
ma q̄ ad verā duc⁹ beatitudinem generaſ. mu/
trif̄. roborat ⁊ defendit. ⁊ infra. ſcire quēad/
modū h̄ ip̄m ⁊ p̄ijs opituleſ ⁊ ab ip̄ijs deſen/
dat: eſt etiā ip̄i⁹ ſcie. Hec ille. Huc actū huic
brā vgo ſup oēs viatoroz excellēt⁹. ſ. ſidei de/
fensionē. ecclīa attestātē q̄ illi canit. Lūcas
hereſes ſola interemisti i vniuerso mundo.

Hcdōs act⁹ ſcie h̄ eſt abſtinere a mal⁹ ſcie do/
tur pitidinē eoz. Un⁹ beat⁹ Job dicebat ſui
lt. xxvij. c. Abſtinere a malo ſcia cogſcere etiā
ip̄m malū ⁊ dolere. vñ dī. Eccī. j. Qui addit
ſciā addit ⁊ dolorē. S̄z n̄lla pura creatu/
ra attingēs vſuz rōnis abſtinuit a mal⁹ oib⁹
etiā venialibz. niſi ip̄a cui Ann. iij. dī. ⁊ ma/
culā n̄ eſt i te. Un⁹ dicere p̄t ill̄ ps. xvij. Si
ne iniqtate cūcurrit ⁊ direri. Optie ei ſciebat
q̄ turpe ⁊ indecē ſit p̄cicare. ḡ tē. Terti⁹
act⁹ eſt in hōies malos p̄ſlari ⁊ t̄rrepensu/
bile vitā tenere. ſicut admonet apls Petrus

Tres ac
tus ſcie

Sermo.VI. De donis Marie

sue pme canonice q.c.di. **C**onversatioꝝ v̄am inf̄ ḡt̄es h̄nt̄es bona; vt i eo q̄ detracat̄ d̄ vo bis tāq̄ de malefactorib⁹ p̄ bona oga vos p̄l derātes gl̄ificet̄ deū i die visitatoꝝ. **H**ūcāt̄ actu ſic ⁊ p̄cedēt̄ h̄uit̄ b. ygo alijs excellēt̄ius vt p̄bat Alb. vbiſ. **G**ola ei ſup̄ oēs i medio naōis p̄ue p̄ulariſciuit̄ innocentissime ⁊ edifi catorie. nā nihil faciēdoꝝ omisit̄ nihil omisit̄ tendoz fec̄. nulli i malo cōicauit̄ ⁊ omib⁹ bo num ſuū cōicauit̄. **N**emini malu exempluz dedit. vt ait Amb. i li. de ygib⁹. Fuit etiā i ea donū ſcie p̄ modū p̄mu qd̄ eſcire deū pſectez ipm colere; ⁊ p̄ximi gl̄ie ygaudere. **H**oc em̄ donū tali mō nulli p̄cessum est viator. **E**t iō de beata ygine om̄ ſciēta diuina repletiſſima dici potest illud Sap. x. Dedit illi ſciētiam ſanctoruz. s. omniū. immo plus q̄ omnibus sanctis.

Pars q̄rta de dono pietat̄ b̄c̄ ygis.

Tinqt̄ Paul⁹. i. ad Thi. iii. Pie tas ad oia valet p̄missione h̄ns vite q̄nūc est ⁊ future. **H**ui⁹ aut̄ doni pi etat̄ tres ſunt act⁹ fm̄ Alber. vbi ſ.c. ciij. Pri muſ ēmonere ad oga miſcdie. **S**ed̄ ſcri pture nō ſdicere ſue itellec̄te ſue nō intelle cte. **T**erti⁹ eſt ſctā honorare. **D**ēs at̄ iſti tres act⁹ pietat̄ fuert̄ excellēt̄i⁹ ib. ygie q̄ in alio viatore fm̄ p̄dictū doctore vbiſ. **N**ā de p̄mo actu loq̄ Aug⁹. i. c. de cui. dei di. Pie tas extēdit̄ in ſcriptur̄ ad oga miſcdie. quia ip̄e de⁹ i eis marie ymendat ea ſup̄ ſacrificia iure illō Oſee. vj. Miſcdiam volo ⁊ non ſa crificiū. qd̄ etiā ponit̄ Math. ix. **S**z i b̄ eſt d̄m̄tia iñ miſcdiaz ⁊ pietat̄ fm̄ p̄dictū Al ber. q̄ miſcdia mouet ad ſbleuādū miſeriaz hois in q̄tū prim⁹ ē. ſz pietat̄ donū mouet ad ip̄cedēdas elynas hoī in q̄tū ē imago dei quā venerat̄ i. p̄xio. **E**t p̄prea legata ⁊ elyne q̄ ſuit p̄ auipib⁹: marie viduio: infirmis: pu pillis: pegrinis ⁊ ſenib⁹: dicū ſpia oga. ſcdm̄ **S**pe. i. ti. de instru. edi. ſ. nūc ygo alio. y. lxij. **B**ar. i. l. j. C. de ſa. ſan. ec. Item elyna data fi liō mōacho d̄r pia fm̄ Bal. i. auf. ſili. C. ad le fal. **Q**uia ygietas montebat b̄ndictā ygi ne ad iplēda oga mie ⁊ ad ſpatēdū primo nō ſolu q̄ imago dei ſz q̄l de⁹. exq̄ de⁹ fact⁹ eſt h̄o. ſeq̄ ſp̄ proportionabilis ſuit excellēt̄i⁹ in ip̄a q̄ i alio viatore. iō ad eā clamam⁹ anti phonā. **O** Clemēs. o pia. o dule ygo maria. **S**i em̄ impator appellat ſe piū: vt i rubrica p̄hemij iſti qd̄ dicēdū ē de b. ygie q̄ ſuit pietat̄is m̄r. **P**refea pietas ⁊ miſcdia ygis n̄ tm̄ ſe exercuit erga p̄mu ſz etiā erga deū hoic̄. cui i oib⁹ opib⁹ mie miſtrauit̄. vt plen⁹ dixi

in. ſi pte h̄o opis. ſer. i. pre. q̄. **E**t iō oīt̄ alio rū pietate excellēt̄ior ſuit. q̄ excellēt̄iſſime āt̄ habuerit ſtutē miſcdie. p̄nūc p̄rāeo. q̄ ſat̄ ſup̄ dixi i d̄icta pre. iij. h̄o opis. ſer. v. pre p̄ma

Sed̄ ſz actu pietat̄ q̄ ē d̄inis ſc̄ptur̄ nō ſdicere. ſz eis h̄uilię pie ⁊ ſimpl̄ acq̄ſceret̄

Sc̄ptu ris nō ſdi cere

assentire. **E**t q̄uia roē mysteria eaz̄ intellige reū valeam⁹. illa n̄ ſine discussiōe ⁊ h̄elati one credere ⁊ iplēda expectare. tuꝫ illud ad

Thi. iij. Sobrie ⁊ pie ⁊ iuste viuam⁹ i h̄ ſear lo expectat̄es brāz ſp̄em ⁊ aduētū dñi n̄t̄ ih̄u xpi tc̄. **B**effissima ygo excellēt̄iſſime h̄uit ſup̄ oēs. **A**lla ei alia creaſa fuit ita pia ad credē dū ⁊ assentēdū oib⁹ ſc̄ptur̄ ſic ipa. **C**ū ei an gel⁹ ſibinūciasſet qd̄ erat ſup̄ oēm rōz. ſ. filiū dei de ipa icarnādū p̄manēt̄ ea i ygitate. ſu bito arguit̄ di. **E**cce ancilla dñi ſiat mihi fm̄ ſobū tuū. **L**u. iij. **T**erti⁹ etiā act⁹ q̄ ē hono rare ſctā. **U**n̄ glo. ſup̄ illō Nat. v. **B**ti mi tes ait. Qui pie q̄rūt̄ ⁊ honorat̄ ſctā. ſ. loca ſctāq̄ ſpa. ⁊ ſacra ac vasa ſacra. ⁊ pſonas ſan ctas ⁊ reliqias achmōi: ſuit ſup̄ oēs iproporti onabilis i ipa ygie excellēt̄i⁹. q̄ oia ſctā pl̄q̄ oēs viatores honorauit. ⁊ p̄ quā oēs ſanci ⁊ ſctē in celeſti glia ſcoronati ⁊ coronate. q̄ p̄ filiū ei⁹ b̄ndictū oēs gl̄ificat̄ ⁊ honorat̄. **U**n̄ Apo. xxiij. d̄r̄ ſeniores ⁊ q̄truoſ aialia mit tebat coronaſ ſuas ad pedes ſedēt̄ ſup̄ thro nū: q̄ p̄ h̄uānitatē xpi p̄ pedes ſignificatam: quātraxit de brā ygie ſciūtſe gl̄iam ⁊ hono rem recepiffe.

Pars q̄rta de dono timor̄ b̄c̄ ygis.

DRo expeditōe h̄o p̄q̄ ſc̄pt. nūq̄ ſi ſuerit i b. ygie. **E**t p̄mo videt̄ q̄ nō

DUtrū t̄ mor ſue rit in ma ria

Utrū ſuili di. Timor ſuili eū p̄cō. æq̄ in b. ygie nullā liči fieri mētione. ḡ tc̄. **I**te ar guit̄ de timore initiali i. c. ſeq̄nt̄ di. Perfecta charitas foras mittit timor̄. **J**o. iij. ſ. c. q̄l nos xxij. q. iij. **S**z beatissima ygo pſectiſſi mā ha buit̄ charitatē. ḡ nō habuit timore ſer uilē nec initialē. **D**e timore ygo caſto arguit̄ in ſeq̄nt̄. c. di. **T**imor caſt⁹ timet ſepari. ſz be ata ygo nō timuit ſepari. ḡ n̄ habuit timor̄ caſtu. **V**ec ille. **P**refea nulla ipſectio ſue de feſt⁹ d̄z ponit̄ gl̄iosa ygie. ſz timor̄ ē ſignum imperfectōis ⁊ defec̄t̄. ḡ tc̄. **Q**, aut̄ ſit ver p̄baſ mult̄ autoritatib⁹ q̄b⁹ apparet diuſlas i perfectōes ⁊ defec̄t̄ ſeſſe i timore vel caſari ab eo. **N**. j. Joh. iij. d̄r. **T**imor nō eſt i cha ritate. ⁊ ibide. **T**imor penā h̄z. **Q**ui aut̄ ti met nō eſt pſect⁹ i charitate. **E**t. iij. eneyd. dicebat Dido: vt refert Virgilius. Degeneres animos timor̄ arguit̄. **E**t. x. eiſdē lib. i,

Pars.III.

Audaces fortuna iuuat: timidosq; repellit.
Timidi autem seu meticulosi dicitur illi q; timet
non digna suspicere. l. fi. i. p. n. et ibi Bal. C. d. ui-
re. deli. Et ioh. Judith. vii. noluit de timidos
ire ad pugna di. Qui formidolosus est et timi-
dus reutat. Et ecc. xiiij. scriptu. e. Por timidi
in cogitatōe stulti et iperū timor non resistit.
et Apoc. xij. Timidis autem et seq. ps. illorum
erit in stagno ardēs ignis et sulphure. Por q;
est signū modice fidei. Un. Mat. xiiij. in
quit dñs discipul' timētibus. Quid timidi
est modice fidei. g. i. b. v. gie non videt suisse ti-
mor. Prefea ut ait Aug. i. li. lxxij. q. onum
signū pfectoū null' timor est. s. i. glōsa dei m̄re
fuit sumā pfectio. g. null' timor. H. h. argui-
tur q; imo bñdicta vgo huit tioē etiā huile.
Nā i qdā fñmoe Aug. inq. q; timor huile bo-
nus est et vtil. Lu. g. mri dei nullū bonū defuerit
q; oīb; g. t. p. l. c. h. f. H. vt arguit al-
bert. vbi s. c. xv. Timor initial' simpli bonū et
donū spūscit. g. i. b. v. gie fuit quā spūscit oī-
bus bonis et donis suis replenit. De timore
etiā casto arguit sic. c. seqnti. Iste tioē est cūtūs
et eternū pmanēs. iux ill. ps. xvij. Timor
dñi cūtūs pmanet et seclm scil. g. t. c. Ite iste ti-
mor crescit crescere charitate. g. d. i. l. sumo ec. i
sumacharitate. Ite ille tioē nascit ex amore
g. si amor nascit ipropotionabil'. et timor est ipro-
portionabil'. H. amorb. v. gie fuit ipro-
portionabil' oī viatore. g. et timor. Necille.

R Nos q; pbare possum' mltipli i. b. v. gine
fuisse timore. Nā cū ipē timor fuerit in scđo
scđo et pfectissimo oīm pfectoū dñō ihu rpo
in cui psona inq. David ps. liij. Timor et
tremor venerū stup me. g. i. b. v. gie credēt' est
fuisse. Preterea i ipa fuit oīs pfectio et oī bo-
num et oī inducēs ad bonū. et oīs cā meriti et
pmij ac maiorū glie. et q; qd laudabile fuit in
aliquo alio viatore. vt p; et supdicts marie per
illā reglam Bern. Quicqd alijs licet paucis/
sumis ē accessu t. c. Lu. g. timor dei sit bonus et
cā multoū bonoū et marie vtil. et rept' fuerit
in hoīb; iusti et deo grata. Lu. em. met. iustus
dicat ille q; cadit i instantē viz. lmetū. C. de
his q; vt met' ve cā fi. v. l. q; cadit i prudentem
viz. de q; p. Inno. i. c. dilect'. et de eo qd met'
cā. Sequit' g. etiā i. b. v. gie pstatissima et pru-
dentissima fuit. In cōmēdationē em timor
tota sacra scriptura adduci p. pbas superius
dicta. Un. Thob. iij. inq. beat' Thobias fi-
lios suo. Habebim' multa bona si timuerim'
deū. et Judith. viij. d. de Judith. q; erat i oī-
bus famosissima. qm timebat deū valde. et
eiusdēli. xvij. c. d. deo. Qui autem timet te ma-

gni erūt apud te p oīa. Et ps. cxij. Bñdictit
oīb; q; timer dñm. et Pro. xvij. Timor dñi
bon' est t q; timer deū in pace p. s. abit. Et. xij.
eiusdēli. c. Sapiē tiet et delinat a malo. et
xv. In timore dñi declinatois hō a malo. et
idē ponit. xv. eiusdēli. c. et Ecc. viij. Qui ti-
met deū nihil negligit. et ecc. i. plenitudo
sapiē timere deū. et Ibid. Radix sapie tiet
dñm. ramī em ipsi lōgeni. et. ij. c. Qui timet
dñm nō erūt icredibiles vbo illi. Qui timet
dñm inquirēt q; placita sunt illi. Qui timet
dñm pparabūt corda sua. et in spectu illius
scificabūt aias suas. Qui timet dñm custo-
dient mādata illi. et pariam habebunt usq;
ad circūspectoū illi. et. vij. c. Qui timet dñm
equē habebit amicitiā bona. et. x. c. Semēho
minū honorabit h qd timer deū. et ibidem.
Qui timet dñm erūt in oculis illius. et itez.
Nō est maior illo q; timer deū. et. xv. c. Qui ti-
met deū faciet bona. et. xxij. Qui timer deū
queret ad cor suū. et. xxxij. Qui timer dñm
nihil trepidabit et nō pauebit. qm ipē es pes
eius. A. contra vō de nō timētib; d. iiij. Re. S
gū. xvij. Nō timebat dñm. timisit eis dñs
leones q; interficiebat eos. De brō aut Job
d. ei. j. c. Ulir erat ille simplex et rectus ac ri-
mens deū et recedēs a malo. et iō de glificauit
eū. Quia vt d. ps. xij. Timetes aut dñm
glificat et eū adiuuit ac patientiā illi dedit.
Scriptū ē ei ps. xliij. Firmamētū ē dñs ti-
mētib; eū. Ad ppositū q; nrm fac illud qd
inq. pp. ps. xx. q; magna mltitudo dulce
dñmis tue dñe: quā abscondisti timētib; te. et
ps. xxij. Nō ē inopia timētib; eū. et ps. lxx
iiij. Prope timetes eū salutare ipsius. et. ce
Esa dedit timētib; se. et. xluij. Voluntatez
timentū se faciet et depatiōem eoz exaudiet
et salvos faciet eos. et Pro. xxxij. Ulir ti-
mens deū ipa laudabit. et ecc. j. Timeti teū
bñ erit i extremis et i die defunctoīs sue bñdi-
cet. et. xv. q; magn' ē q; inuenit sapiaz et sciaz
s. n. est sup timētib; deū. et. xxij. timeti deū nō
ocurrēt mala: s. i. tēratiōe deū illū p. s. uabit et
liberabit a mal'. et Mich. vi. d. deo. Salus
erit oīb; timētib; nomē tuū. et Malach. iij.
Oriez vobis timētib; nomē meū sol iusticie
et Luc. j. M. scđia et a. p. genit i. p. genies ti-
mētib; eū. et Job. xxvij. Timor dñt ipse est
sapia. et ps. x. Initii sapie timor dñi. et idēz
habet Pro. j. et. ix. c. et ecc. j. et Pro. x. c. d.
Timor dñi apponet dies. et. xij. In timore
domini fiducia fortitudinis: et filiis eius es-
tit spes. Et ibidem. Timor domini fons
vitae vt declinet aruina mortis. et qndecimo

Sermo.VI. De donis Marie

Tior dñi disciplia sapie. **E**t.xix. **T**imor dñi ad vitā et plenitudine morabit absq; visita tiōe pessimi. et.xxiij. **F**inis modestie timor dñi i dūnitie et glā et vita. et **E**ccl.i. **T**ior dñi glā et glātio et leticia et corona exultatōis. et ibidē. **T**ior dñi delectabit cor et dabit leticiam et gaudiū i lōgitudie diez. et iterz. **C**orona sapientie tior dñi reples pacē et salutē fructū. **E**t ibidē. **T**ior dñi expellit pecm: q̄ sine tioze ē n̄ poterit iustificari. **S**apia ei et disciplia tior domini. **E**t. x.c. **S**olia dūnitū honoratoꝝ et pauperz tior dei ē. et.xix. **D**is sapia tior dei et illa tiere deū. et.xxiij. **N**ihil meliꝝ tior dei. et.xv. **C**orona senū mīta pitia et glā illoꝝ tior dei. et ibidē. **T**ior dei sup oia se supponit. et iterū. **B**itus vir cui donatū ch̄rē timorē dei. q̄ tenet illū cui cōpabit. et ibidē. **T**imor dei initiaz dilectōis eiꝝ. et.xvij. **S**i n̄ i timore dei tenuer te instant. cito s̄buertet dom⁹ tua. et.xxiij. **T**imor dñm b̄a ē aia eiꝝ. et.xl. **T**ior dñi sic padissis bñdīcōis. et **I**sa.xxiiij. **D**ūnitie salutis sapia et scia. s̄ timor dñi ip̄e thesaur⁹ eiꝝ. et **P**s. cxj. **B**eat⁹ vir q̄ timet dñm. i mādatis eiꝝ volernūmis. et **P**s. cxvij. **B**eat⁹ om̄s q̄ timet dñm et c. **S**app̄ p̄cipit **D**eūt. vi. vbi d̄r dñm deū tuū timebis et illi soli fuities. et idē habet eiusdē li. x.c. et **J**osue.xxiij. **T**imete dominū fuite ei p̄fecto corde atq; verissimo. et j. **R**e. xij. **I**git̄ timete dñm et fuite illi i veritate et ex toto corde vro. et **P**s. xxiiij. **T**imete dñm om̄es sancti eiꝝ et c. et **E**ccl.vij. **I**n tota aia tua time deū. et j. **P**etri. ii. **D**eū timete. et **A**pōc. xv. d̄r. **Q**uis n̄o timebit te dñe. et. ii. **P**aral. xix. **S**it timor dñi vobiscū. **B**eat⁹ etiā **J**ob laudat sui li. ij. c. q̄ i suis tribulatōi bus imobil in te timore pm̄asit. **L**audat etiam **J**obias iunior cū vrox sua. **J**ob. ix. eo q̄ cū timore dei p̄uiū nuptiar celebrabat **N**emīc etiā. v. rephēdunt filij isrl cum eis d̄r. **Q**uare n̄ i timore dei ambulat. **E**t **P**s. ij. ait **D**avid. **S**eruite dño i timore. et exultate ei cū tremore. et **P**s. v. **A**dorabo ad tēplū sc̄m tuū i timore tuo. **D**e reprobis aut dicit **P**s. xij. **N**ō ē timor dei an̄ ocl̄os eoz. **J**o inq̄ sapies **E**ccl. xiij. **D**a locū timori altissimi. et de p̄plo illi ait dñs de⁹ **D**eūt. xxiij. **D**iscat timere me oī tpe q̄ viuat i terra. **E**x q̄bō oībus excludit q̄b̄ illuma vro **M**aria hūit pfectissime timorē dei sup oēs viatores: cū p̄fectius oībō dei mādata fuauerie et oēs act⁹ v̄tuosos in se habuerit. **P**ro solutōe huiꝝ q̄stionis ē sciendū q̄ dūnū repūn̄ timores bñmḡos et theologos i. iiij. **S**iniaz. dist. xxiij. et **A**lex. de ales in. iiij. p̄t̄sum. i tractatu de per-

nalitatib⁹ assūpt⁹. arti. iiij. et i. iii. di. v. ar. ii. q̄ iiij. **Q**uidā aut̄ eoz s̄emali. et de his loquunt p̄ me auētes. et isti nō fuerūt i b. vgie. **A**lii v̄oſe boni. et de t̄p̄is loquuntſc̄de auētes. et isti fuerūt in m̄re tei. **U**n̄ p̄ maiori declaratōe dico q̄ reperiuntſex p̄incipales timores. **U**nijs d̄r timor pusillanimitas. et iste ē mal⁹ q̄n̄ quis timore ciuiliſerit p̄ui p̄iculi relinq̄t facienda et nō audet aggredi opa v̄tuosa. et iste met⁹ leuis nō excusat fm̄ **B**al. in. l. ea q̄. C. quōt q̄n̄ ii. **N**er⁹ em̄ d̄z esse rōnabilis. vt p̄t̄ i diffi-
nitiōe ipsi⁹ in. l. j. ff. qđ me. cā. **D**e tali timenti d̄r **A**euif. xvij. **T**errebit eū sonit⁹ folij volat̄is. **H**ūc aut̄ timorē nō habuit beata vro q̄ nō fuit de illis de q̄bō d̄r p̄s. xij. **T**repiderunt timore vbi nō erat timor. **A**lius timor d̄r viciōsus. et fm̄ **A**lex. vbi s̄. diuidit̄ in duos. **U**n̄ appellat mūdan⁹. et est illi⁹ q̄ eligit peccare ne ledat̄ in possessiōe. **A**li⁹ d̄r hūnus. et est illi⁹ q̄ eligit peccare ne ledat̄ in corpe. **I**sti timores s̄t viciōsi q̄bō q̄s maḡy vereſho-
mines q̄ deū. et illi⁹ saluator⁹ dictū. **M**at. x.
et **A**u. xij. l. **N**olite timere eos q̄ occidūt cor-
pus: aiam aut̄ nō p̄nt occidere. et timere eū q̄ postq; occiderit corp⁹ h̄z p̄t̄ aiam mittere
in gehennā. **D**ebet em̄ q̄s p̄t̄ om̄ia mala
pati q̄ p̄t̄ sentire. c. ita ne. xxiij. q. v. et fue-
runt v̄ba **A**ug. in. j. de ciui. dei. **B**ea aut̄ vir-
go nō habuit hos timores q̄ dicebat cū pro-
pheta p̄s. lv. **N**ō timebo q̄d faciat mihi caro
et **P**s. cxvij. **N**ō timebo q̄d faciat mihi homo
Ali⁹ est timor q̄ d̄r natural⁹. s. illoꝝ q̄ timent
mortē et alia terribilia. et iste timor terret etiā
statissimos viros. vt ait **B**al. i suo tractatu
sc̄ismat̄. **S**iste timor p̄t̄ eē dupl̄ fm̄ **A**lex.
vbi s̄. q̄ etiā allegat **D**amascenū. videlicet p̄
mo v̄l fm̄ modū nature q̄ aia timet separari a
corpe cū q̄ h̄z amiciciā naturale. **H**ic ei tior
a natura est indir⁹hoi. v̄l fm̄ sensualitatez q̄
naturalis horrescit pati et dolore sustinere et
timet h̄ria et nocua. **E**t iste timor fuit etiā
in ip̄o. vt inq̄t **J**ohes damascen⁹ et **A**lex. vbi
sup. **U**n̄ d̄r **M**at. xvij. q̄ cepit pauere et te-
dere. In cui⁹ p̄fona pdixerat **D**avid p̄s. liij
formido mortis cecidit sup me. **E**t iō etiā
fuit i b. vgie. **S**ecdo mō iste timor ē fm̄ rōeꝝ
superē. et tal timor n̄ fuit i ip̄o q̄ sp̄ote uit
ad passionē et sustinuit mortē. s̄c pdictū fue-
rat **I**sa. liij. vbi d̄r. **O**blat⁹ ē q̄ ip̄le voluit.
Et tal timor n̄ fuit i b. vgie q̄ mortē liben-
ter sustinuit quā multo tpe an̄ opravit dices
cum ap̄lo ad **P**hil. j. **L**upio dissolui et esse
cum christo. **A**lius est timor qui dicit seruit.
et iste etiā est duplex. **P**rimo q̄ aliquis times

Pars. III.

peccare solū metu pene t'pal' v'l'efne. iux illud
Oraciō i eplis. Odet peccare mali formidi-
ne pene rc. q̄ carmia allegat glo. i. l. q. ff. de in-
sti. riu. t tal' tior q̄ ē sine charitate vt s̄. dictū
est. nō fuit i yḡie. Alio mō fm Alex. vbi sup̄
d̄ seruīl' inq̄z q̄s exis i pctō timet pena et-
na. Hic fuit tior b̄t̄ Augustini t Hierony-
mi. q̄ (v̄r̄ ip̄m̄ seruīl' i suis opib) pp̄st̄ t/
more inferni dūi sunt ad xp̄m t ad agēdam
pniam. t tal' timor licet ut v̄l: q̄ sic leta filiū
ita sp̄e itroducit charitatē. vt ait Aug. de pe-
ni. dis. ii. h. si q̄s rātā charitatē. tñ q̄ p̄ncipa-
liter respicit pena nō fuit i brā yḡie q̄ nunq̄
habuit aliqd p̄ct̄ p̄p̄ qd̄ mereret aliquam
pena. Dici tñ p̄t̄ q̄ sic i sc̄is licet nō sit tior
iste q̄t̄ ad seruīt̄. q̄ ē sine gr̄a dei. tñ ē q̄z/
tum ad timiditatē. Ita etiā fuit i brā yḡine.
Et hui⁹ opinonis extitit Albertus vbi sup̄.

Ali⁹ est timor initial' q̄ q̄s timer ne possit
satisfacere deo p̄ pctis. vt ait Alex. de ales vbi
sup̄. t iste no fuit i xp̄o. q̄ p̄supponit defectū
t culpa p̄cessisse. Ipe aut̄ p̄ct̄ nō fec̄: nec in-
uetus est dol⁹ in ore ei⁹. vt d̄ Isa. lit. r. i. Pe-
tri. i. r. c. vtilē. xxij. q. i. r. ea. si c̄ dñs. de simo.
Iste iḡt̄ timor s̄il nec i brā yḡie fuit eodem
respectu: vt ait Alber. vbi s̄. Quidā tñ dicūt
t bñ q̄ h̄ timor h̄ duos ocl̄os: vñū dextrum
amor⁹ iusticie ad declinādū malū culpe. alii
sinist̄ ad evitandā penā t ad satisfaciendū
in hac vita p̄ culpa comissa ne pueniatur ad
eternā pena. Et fm h̄ posset dici q̄ q̄ ad deelī
nandū a malo t faciēdū bonū fuit p̄fectissim⁹
me h̄ timor i b̄. yḡie. q̄ fuauit illd̄. Eccl. xij. de
um tūne t mādata ei⁹ fina. **A**li⁹ est timor q̄
d̄: c. i. st̄ sine filial'. t iste tior fm Alber. vbi s̄. h̄
duos act⁹. vñ⁹ ē timerē separati a dilectō sicut
honestā t casta mīlier cauer ab offensa viri t
eū timeret: n̄ tior flagellis; metu sepatiōis ab
amore ei⁹. ali⁹ v̄o act⁹ reuerteri quem diligit
Quātū iḡt̄ ad p̄mū acū brā yḡo n̄ hūit ti-
morē. q̄ p̄ reuelatōz sciuit se n̄ posse peccare.
t p̄n̄ no habebat cam timēdi ne a deo separe-
tur: cū sepatiō n̄ fiat a deo nisi p̄ pct̄. Isa. lit.
Fuit ḡ i bñdicta yḡie timor reuerential'. Est
aut̄ reuererēta fm Alber. vbi s̄. mītra cū dilecti-
one s̄biec̄io. Et h̄ tior ē etiā i b̄t̄. Un̄ canit
eccl̄ia. Tremut vidētes angl̄i ys̄la vice mor-
taliū. t Job. xxvi. dr. Colūne celi panēt t co-
tremiscūt ad nutū ei⁹. Et p̄ colūnas itelligū
tur angelī. Et ad p̄positū p̄ applicari illud
qd̄ inq̄z glo. singlār̄ t Bar. in. l. i. S. q̄ hono-
rade. s̄. quaz re. act. nō daf. di. q̄ timor equi
parat nimie reuererēte. i. marie. Iste aut̄ tior
fuit in xp̄o s̄uḡ oēs angl̄oꝝ t ctōs. vt probat

Alex. de ales vbi. s̄. q. vi. t illt̄ fuit i brā yḡle
sup̄ oēs viatores. t b̄ possum⁹ pbare sic argu-
endo fm Alex. de ales vbi. s̄. Timor reuerer-
tialis est resilitio a magnitudie diuine maie-
statis i p̄p̄ az p̄uitate. H̄z brā yḡo sup̄ oēs vi-
atores resilitio ad p̄p̄ia p̄uitatez a magnitu-
dine dei cū se sup̄ oēs illi⁹ maiestati hūliauit.
ḡ t̄. In h̄ aī ē vñia fm Alber. vbi. s̄. in timor-
rem reuereritalē angl̄oꝝ t brē yḡis. Quia ti-
mor angl̄oꝝ nō est meritor⁹. H̄tē at yḡis ti-
mor fuit cū maxio merito. Pro p̄clusiōe aut̄
h̄ finis dicere possum⁹ illd̄ qd̄ ait Alber. vbi
sup̄ dices. Hic ḡ maiestū ē q̄līb. yḡo septis
formē grām sp̄usci in septē tonis diuinali
habuit excellēti⁹ omni viatore t qd̄amīmō
oi creatura. Nec ille. Quoꝝ donoꝝ nos face-
re dignēt̄ eē p̄t̄ipes ipa yḡo p̄iſſimā q̄ sit i
eternū benedicta Amen.

De octo beatitudib⁹ q̄ fuerūt i brā yḡine.
Sermo. vii.

Eatam me dī

b cent om̄es mulieres. Genes. xxx.

Dixit lyā vxor Jacob priarche
verba themaris nři. H̄z glōsa

dei genitrix altiori mō se cōmēdare p̄t̄ dices

Lu. i. Beatā me dīcēt oēs generatōes. s. celi
t terre. Generatōes aut̄ celi p̄sistūt i nouē or-

Ordines

dīmīb⁹ angelōꝝ q̄ om̄es ēā dīcūt beatā. sc̄ se/
raphīn. q̄ p̄fuit igne diuini amoris totalis in

anglōꝝ

flamata. Cherubin: q̄ p̄fuit splēdore diuine co-

gnitionis totalis illustrata. Throni: q̄ tota

fuit mēte trāquilla t q̄eta. Dīnatiōes: q̄ cor-

porisimo t oib⁹ vñch⁹ plene dñata ē. Virtu-

tes

q̄ glōia miraculoꝝ illustrata extitit. Po-

testates: q̄ potētiā demonū refrenauit. P̄in-

cipiat⁹

q̄ de oib⁹ regnis t p̄uincijs magnam

h̄z p̄uidētiā

Archangeli: q̄ de oib⁹ ciuitatib⁹

t loci magnā h̄z diligētiā. Angeli: q̄ de oib⁹

hoib⁹ t singlārib⁹ plonis magnā h̄z curam.

Multe

generatōes aut̄ terre p̄sistunt i sex generi-

plices ge-

neratōes

Mariā

beata di-

cunt

Una ē pure sp̄ualis. anglōꝝ

S. da

est pure corporaliū. Tertia ē ex vtrōq̄z p̄polo-

rū. s. hoīm. p̄ma generatō dīcēt brāz. q̄ ge-

nuit suū rest mīratōe. sc̄d̄ a q̄ genuit suū ruo-

catorē. t. ttia q̄ genuit suū recēptōe. Ul̄ p̄t̄

dici fm Ang. in q̄dā fmōe q̄ q̄tuor sunt ge-

Berimo.vii. De beatitudinibus Mariæ

neratōes homīn. vna ē sine viro & femīa si cū adā scđa de viro sine femīa sīc eua. tercia de viro & femīa; sīc nos oēs generamur. q̄rta ē d̄ femīa sine viro; sīc xp̄s generat̄ ē. **B**n igr̄ p̄ginē mariā bñaz dicūt oēs generatōes q̄ tres p̄me generatōes bñificat̄ & gl̄ificat̄ q̄rta gene ratōz h̄qis. ex eo q̄ p̄ illā oēs ad celestē p̄riaz reūtūt. **U**nī p̄mo parēte fuit̄ expulsi. qd̄ si gnificat̄ ē. **S**en. xv. vbi dixit de abrae q̄ se mē suū debet̄ cē pegrinū egypto v̄sq̄ ad qr̄tā generatōz. t̄ i q̄rta generatōe reūt̄ i terrā p̄missiōis. **Q**ualit̄ at̄ tres p̄me generatōnes eā dicere debet̄ bñaz: dīc **B**er. i q̄dā f. inqens **A**cetare p̄ adā: s̄z tu maḡ eua m̄ exulta. q̄r sīc oūm fuit̄ parētes: ita oūm fuit̄ p̄p̄tores & qd̄ ifelici⁹ c̄: p̄p̄tores q̄z pentes. p̄ptere a curre eua ad mariā. curre m̄ ad filia⁹. filia p̄ m̄re m̄deat. illa m̄ris opprobriū auferat. ipa p̄p̄. p̄ m̄re satiss. aciar: qm̄ sīc vī cecidit p̄ femī nā: ita p̄ feminā bñleuat̄ c̄. t̄. j. **L**urrite nunc m̄res & filie. currite oēs q̄ p̄ eua p̄tūrūm̄n̄z p̄nrit̄ cū tristitia adite p̄ginalē thalamum. adite si potest̄ soror̄ vīe pudicū cubiculum. **U**lp̄ dīci q̄ c̄ vna generatio i celo. s. genera tio agl̄oz. alia erat i inferno. s. scōz p̄im. t̄ria i purgatorio. s. purgādoz. q̄rta ē i m̄do. sc̄z hoīm fidelii. **D**ēs ḡ iste generatōes ipaz bñficiat̄. **N**ā agl̄ip̄ ipaz i nuero reparat̄. sc̄i pa treu d̄ ifernali carcere liberat̄. purgādi d̄ pur gatorio eripiūt. fideles p̄ ipaz saluāt̄. vñ ber. i q̄dā f. ait. **E**cce ei ex bñ brām me dicēt oēs ge neratōes. **E**cce ieuēt̄ & demōstrat̄ ē h̄bū: ac si dicat. **E**cce iā video qd̄ futur̄ sit d̄ me. q̄s fruct̄ p̄cedet ex me. q̄t q̄rta bona n̄ solū mihi s̄z oībō generatōibō pueiet ex me. **N**ā & ange licaz generatōnū numer⁹ p̄ meū genitū rei tegbit̄. & hoīm generatō i adā maledicta p̄ be nedictū vēt̄ mei fructū ad efnā bñdictōes regenerabit̄. **D**ec ille. **M**erito ḡ bñap̄dicas m̄r̄ dei: q̄ oēs beatitudines euāgelicas p̄fecte i se h̄uit̄ q̄s ponit̄ saluator. **N**at. v. de q̄bō in ser mone dissērēdū este.

Pars p̄ma h̄ui⁹ fīmōis de beatitudine paup̄tatis bñc̄ h̄gis.

Habuit om̄es bñ atitudines euāgelicas fuisse i m̄re dei ex. ellēt̄ oī viatore p̄bat Al ber. sup̄ missus c. c. cvij. dīces. **S**ic se bñatudo p̄rie ad beatitudinē p̄rie: ita bñatudo vie ad beatitudinē vie. s̄z bñ a p̄go i beatitudine p̄rie excellit oēs ḡphētores. ḡ in beatitudine vie excellit oēs viatorea. **J**ē oīs arbor ex suo fructu cognoscit̄. **N**at. vij. ḡ si fruct̄ fructū excellit i proportionabilit̄. & arbor arborē i m̄proportionabilit̄. s̄z fruct̄ quē adepta ē b. p̄/

go ex beatitudine excellit oēm fructū patrie pure creature. q̄ t̄ ei⁹ beatitudo vie excellit oēm beatitudinē vie pure creature. **J**ē oīs p̄fectio spūal̄ gr̄uita c̄ a charitate. q̄ cū bñissima p̄go excellat oēs puras creatas i charitate: oēs eti am excellit q̄libet p̄uali p̄fectōe. nāz seraphī sup̄im⁹ ordo q̄ excellit alios charitate: excellit etiā oībō alijs donis. **J**ē sīc se h̄z s̄ba ad s̄ba & potētia ad potētiā & habit̄ ad habitū: ita p̄ **Habit⁹** prietas ad p̄petatē. fac̄ ad h̄. l. donatōe. la. i. p̄petas C. de dona. inf. vi. & vx. & l. cū mlta. i. f. C. d̄ bo q̄ li. ibi. vt̄ ei⁹ iperital fortūa oēs sup̄eminet ali as. ita opt̄ & ei⁹ libalitates sīue act̄ culmen tenere p̄cipū. seq̄ f̄ **A**lbert⁹ arguedo. q̄ si s̄ba sup̄ s̄bam & p̄petas sup̄ p̄petatē & potētia su per potētiā & habit̄ sup̄ habitū. **H**z s̄ba sīue p̄sona bñissime p̄gis p̄ deū ē altissima & dig nissima excellēt̄ oēm creaturā. q̄ t̄ ei⁹ potētia habit̄ & p̄petates erūt excellēt̄es oēm creaturā. **H**ec Alb. vbi s̄. q̄ i. c. seq̄nt̄ p̄bat̄ p̄tīla ri q̄ beatitudo paup̄tatis i b. h̄gie fuit̄ in lūmo. & possum⁹ fīm eum arguere sic. **D**īc saluator **L**u. vi. **B**ti paup̄es q̄r vīm ē regnū dei. **E**t **N**at. v. oīdēs de q̄bō paup̄ibō p̄ncipaliter loq̄bat̄ inq̄t. **B**ti paup̄es spū: qm̄ ipōz ē regnū celoz. vbi glo. ait. **P**aup̄ spū ē h̄uīl cor de. **H**z bñissima p̄go h̄uit̄ h̄uilitatē i proportionabilit̄ maiorē of viatore. vt̄ s̄. p̄bat̄ c. ḡ & paup̄tatis beatitudinē. **J**ē alia glo. inq̄t. **D** **B**ti paup̄es spū. i. volūtate. q̄s n̄ necessitas: s̄z fides & deuotio paup̄tatis bños fac̄. vt̄ tem p̄tis om̄ibō dño viuat. **H**ec a oīa. s. fides. de uotio. mūdi. t̄cēp̄ & deo viuere fuit̄ i bñ a p̄gine excellēt̄ oī viatore. ḡ t̄c. **A**ddit q̄z idē doctor dīces fīm glo. vbi s̄. q̄ beatitudo paup̄tatis h̄z duas p̄ces. s. h̄uiliatōz spūs. de q̄. s̄. p̄bat̄ est cā habuisse i lūmo. & abdicat̄ rez. quā etiā i ipa fuisse i lūmo inf. alia. argumen tas. p̄bat̄. **J**n rez abiectōe ē ordo & gradus. **P**rim⁹ qd̄ ē dare sup̄flua in nature s̄z nō p̄sone. **U**nī Aug. de p̄bis dñi inq̄t. Uttere sup̄flua: da paup̄ibō necessaria. Uttere p̄cōsis: da paup̄ibō vīlia. **S**cōs ē dare sup̄flua nō solū nature s̄z etiā p̄sone. **D**ē q̄ **L**uc. xj. dīcis saluator. Qd̄ sup̄est date elemosynā. vbi glosa ait. **D**eo qd̄ est sup̄ necessaria: dandum est paup̄ibō. **T**erti⁹ grad⁹ ē dare nō solū sup̄flua s̄z etiā necessaria. **U**nī glo. vbi s̄. ait. Nō solū exteriora & nō necessaria: s̄z etiā interiora & valde necessaria cum primis diuidamus. **Q**uarē est oīa sup̄flua & necessaria simul da re s̄z semetipm̄ retinere. qd̄ etiā aliq̄ p̄horuz fecerūt: licet nō p̄pter deū. & possum⁹ dare ex exemplū **S**ocrat̄. d̄ quo refert **H**ieronym⁹

Beatitudi ne paup̄tatis h̄uī

Gradus paup̄tatis.

Pars. III.

in ecclia ep̄i. als. c. socratis. xij. q. j. **Quintū**
 oia dare et seipm̄ supaddere. in illō **Matt.**
xix. Si vis pfect⁹ eē vade et vede oia q̄ h̄eis et
 da paupib⁹ et leqre me. s. te dādo. **Unū** glo su
 per illa ſ̄ba **Mat.** xix. **Clos** q̄ reliqst̄ oia tc
 ait. **Nō** dic tm̄ q̄ reliqst̄ oia. b̄ ei et socrates
 ph̄s fec. et multi alij q̄ diuitias ptempserūt.
 et etiā poete. vt ait glo. i. l. i. in fi. pn. ff. de mu
 tho. s. z ait. q̄ secuti est me. qd̄ ppriū ē aploz
Herr⁹ grad⁹ eoia dare et leiplum relinqre.
 et prærea laborare manib⁹ suis: vt habeat vñ
 tribuar necessitatē patiēti. sic dicebat ſeface
 re apl's ad **Eph.** iiiij. t. j. **Ahoz.** iiiij. inqt. **La**
 boram⁹ opantes manib⁹ nris tc. **Et** deb̄ suo
 labore etiā b̄ **Ac.** xx. Idē qz in ſili faciebat i
 perator. q̄ in aut. vt diuine iuſſioes. in pn. in
 quit. **Voluntarios** p subditoz q̄ete amplecti
 mur labores. et ſil' fac papa. vt ptz iphemio
 ſexti. **Septim⁹** gd⁹ eſt oia et leipuz dare.
 et ſpū et corpe laborare vt pascal p̄imū pane
 ſpūali. **E** ille grad⁹ eſt maior pdictro. **Quia**
 vt dic Grego. **Nel⁹** ē pascere aiam lp vi
 ctura qz corp⁹ qnq̄ moriturz. **Octau⁹** grad⁹
 eſt oia et seipm̄ relinqre. et de ſba ſui corporis
 accipe. et ad refectionez aiaz p̄imis dare. In
 iſto aut gradu inf oes viatores ſuit ſola b. **Y**
 go fm **Alber.** vbi s. **Quia** de puriſſimis ſuis
 ſanguinib⁹ viaticū nobis p̄fec panē et vinū
 q̄ de celo deſcedit. q̄ eſt ſa vita. quē q̄ religioſe
 manducauerit morēnō guſtabit i eternum
 vt d̄r. **Joh.** vij. **D**ūc aut toti mūdo mendico
 dedit beatissima ſ̄go. de qua d̄r. in euangelio
Mat. xij. **A**u. xij. **A**ulic ſ̄misicut ſata
 tria donec fermentaret totū. **T**ria ſata ſunt:
 diuinitas corpus et aia. Fermentū aut ut d̄t
Bern⁹. eſt fides ſ̄ginis q̄ deū h̄uane nature
 p̄unxit et h̄oi refectionem fecit. **Nō** gradus
 q̄ eſt pfectiſſim⁹ eſt oia p̄imo dare: et corp⁹ et
 aiam ppriā habente diuinitatē vnitā in refe
 ctione animaz: ſub ſpecie tm̄ aliena. et b̄ ſuit
 opus miſcōie et ſumim⁹ paupertatis dñi nr̄i ie
 ſu xpi in via. **H**ec **Albertus** vbi s. **U**bi etiā
Maria excludit dices. **E**thiſ p̄z q̄ btissima ſ̄go ſpi
 ſommaz ritus paupertatē qz̄tū ad rex abiectionē hūit
 rex abiectionē excellēt̄ om̄i viatore p̄ter dñm **Iesum** xp̄m
 et ozhūit. **Quianō** attēdī pfectō paupertatis penes ap
 propinquationē ad ſumim⁹ defectū et necessi
 tateſed penes deuotiōem et voluntatē partiē
 di et dignitatē pſone. **S**i em̄ eque parū ha
 beat miles et rusticus. pauperior dices miles
 q̄ rusticus. immo qd̄ rusticō diuitie: militi
 paupertas. et qd̄ militi diuitie: p̄ncipi pauper
 tas reputabil. et ſic aſcēdendo qz̄tō q̄ digni
 or eſt; ſi ſit i eodē defectū; tanto erit inſerio; ib⁹

pauperior. **L**oſfirmāt aut p̄dicia p illud qd̄ i
 quid glo. in l. illicitas. ḡne renuis. ff. de offi.
 p̄i. s. q̄ rusticis ſi b̄ porcellū ſuat illuz ſicut
 oculū ſuū. et b̄ ppter ſuā tenuitatē. et reputat
 ſe eſſe diuitē in illo. **D**e hoc etiā q̄ fm qlitatē
 pſone dicas dines et paup ponif p **Bar.** late
 in. l. ſi 2ſtāte. i. pn. ff. ſolu. ma. et ibi in ſpecie ex
 emplificat de rusticō et milite ut b̄. **A**r. etiam
 ad b̄ in. l. nepos pculo. ff. de ſ. ſig. **L**ū ḡbriffi
 ma ſ̄go pcellar oes in dignitate. q̄ regia ce
 li et mr dñi oim. et paupratiē voluntariā ſuaue
 rit. et ſi tm̄o eq̄lē defectū et paupratiē p̄fella
 eſſet; pfecto oms i paupratiē iproporionabi
 liter excessiſz. **O** igi ſ̄bra ſ̄go tu es illa paup
 perrima et ditissima q̄ deū diuitē et hoiez paup
 perē ſi uixisti. in illō ps. xlj. **S**umul i vnuž
 diunes et paup. **T**u pauprima eras nihil fre
 num appetedo: ſz oia mūdana p̄tēdo. dū
 tissima ſo oia i deū poffidēdo. **U**nū dicere po
 teras illud. ij. **A**o. vi. **N**ihil h̄ites et omia
 poffidētes. **D**ete qz̄ pdictū fuerat prouer.
 xij. vbi d̄r. **E**ſt q̄ ſi diues cu ſihil habeat **T**u
 es illa ſ̄go paupcula quā de ſublimib⁹ celo
 rum reſperit de. **U**nū in cantico tuo cecinisti
 Resperit hūilitatē ancille ſue. et merito. **In**
 quit em̄ pphā ps. x. **O**culi eius i pauperē re
 ſpiciunt. **E**t dñs p pphatā **Isa.** xvij. **A**d quē
 respiciā niſi ad pauperē. **T**u es illa paup
 culā cur̄ orōez nuq̄ repulit de. **Ju** i illō ps.
 xxj. **Nō** reſperit de p̄catoz paupis. **D**e orē
 em̄ tua pphatū erat **Eccl.** xij. vbi d̄r. **D**e p̄
 catio ex ore paupis vſq; ad aures altissimi p
 uenier. **T**ibi erā p̄p̄ paupertatē tuā dedit de
 inſicibiles pſolatoes. in illō ps. xvij. **P**a
 rasti i dulcedie tua paupi de. **T**u es illa ſ̄go
 paupcula quā de i matrē ſuā elegit p̄p̄ v̄tis
 te ſciſſime et hūillime paupertat̄. **U**nū tibi di
 xit **Isa.** xlviij. **A**legi te i camio paupertat̄. **T**u
 ſe pphie mḡa fuſti ſe etenī philolophan
 tes pecuniā p̄tēut. l. ſi honorib⁹. ḡ phis. ff. ū
 vaca. **T**u ſo copiolos theſauros q̄ ſu
 to tuo magi obtulerūt: ſtatim paupibus tri
 buisti. et ſp̄ pauprima viu. re voluſti. **S**cie
 bas em̄ qz̄tū leges fareat pauprati. vt i. l. illi
 citas. ḡne portiores. **U**bi **Bar.** ff. de offi. p.
 et ibi glo. inqt. **N**ota q̄ paupertas p̄deſt. paup
 eres naq̄ exculanſ fab onerib⁹. ū item ppter
 paupertatē iſti. d̄r. cu. **T**ē magis ſuccurrif
 paupi q̄ diuiti. vt no. glo. i. l. cu. hi. ū ſi i an
 nos. ff. de trāſac. p̄ter. ū ſi q̄ ſu ad declinādam
 ū licentiā. C. xepi. et cle. **N**oueras quoq̄ q̄
 difficile eſt ſrutes ſil et diuitias poffidere. c.
 ſocrates. xij. q. q. et q̄ onust⁹ p̄dere auri xp̄m
 paupertē no pot ſeq;. vt i codē. c. d.; **S**ciebas

Bermon VII. De beatitudinibus Mariæ

etiam quod inquit Lacto. Paupertas si leta venit et
tutissima res est. vñ Lucan⁹ li. v. canit. O vi-
te tutæ facultas. Paupis angustiqz lares. o-
mūera nōdū. Intellecta dei. et fortunat⁹ ait
Paup i angusto regnath̄ dō deū. Et Juue-
cūs li. j. Felices hūiles paup q̄s spūs abit.
Ilos na celi regnū sublime receptat. Voluti-
sti ḡ pfectissime h̄c virtutē et angelice paupera-
tis imitādo filiū tuū q̄ ea i seipo dedicauit. c.
glia ep̄i. xij. q. iij. Un obfuaſti ill̄d Lathonis
documentū dicēs. Delpice dimitias si vis aio
eē beat⁹. Quas q̄ lusciplūr medicat sp̄ auari.
Noueras nāqz verā eē illā Senece ad Lu-
ciliū Iniam dicēs. Nemo ali⁹ ē deo dignior.
q̄ q̄ opes p̄tenit.

Pars. ij. de beatitudine misericordie b̄ḡi

Maria **mitis** **S**edam beatitudinem ponit salvator
Mat. v. vi. B̄ti mitis: qm̄ ipi possi-
debūt terra. transsumptuē i. H̄ ex his
xiiij. q. iiiij. H̄ac aut̄ virtutē misericordie sive mā-
suetudis fuisse sup̄ oēs viatores excellēti⁹ in
b̄ḡi v̄gine: pbat Alb. vbi. s. c. cix. dices ecclē-
sia ita affirmare q̄ in ei⁹ officio canit. Virgo
singlār̄ in oēs mitis. Itē sup̄ illa v̄ba Mat-
thei. v. B̄ti mitis ait glo. Mitis sunt q̄ ma-
lis morib⁹ dñant. H̄z beatissima v̄go mal' mo-
ribus pfectissime dnata est. qz ei⁹ dñiuz fuit
sine pugna iterori. oīm aut̄ aliorū cū pugna.
ḡ habuit mitis. tē cū excellēti⁹. Sciebat em̄
beatissima v̄go vera esse illā Bern. Iniam i li.
de iprobatiōe viciorū. ca. ij. dicēs. Mitis et
grat⁹ nemo nocere p̄t. Et itez. c. iiiij. Mitia
pacifica pariūt p̄cordia mēre. Et iō mitis
virtutē studiūt lūmo possidere. Itē alia glo.
Mat. v. ait. Māsuer⁹ nō irritat nec irrita-
tur. nec nocet nec nocere cogitat. Decāt oīa
fuerūt in b̄ḡi v̄gine cū iproportionabili excellē-
tia. qz nullū irritare et oīa placare distat ipro-
portionabili distatia. sūl nulli nocere et oīb⁹ i
summo pdesse. Doc̄ aut̄ solū fuit in beatissi-
ma v̄gine. ḡ habuit mititatē sine p̄portiōe su-
per omes alios. Un̄ Bern. i qdā fmōe de il-
la ait. Discurre p totā seriē euāgelij et nunqz
inuenies verbū duzvl̄ asp̄z egressum d̄ ore
ei⁹. Itē arguit idē Alber. dicēs. H̄ic p̄miuz
ad p̄miuz: ita meritū ad meritū. s̄z beata v̄go
possessionē terre viuēti⁹ qd̄ ē p̄miuz māsuetu-
dini⁹ habuit excellēti⁹. ḡ et meritū. Itē ecclia
canit. Nos culpis solutos mitis fac̄ castos
H̄z ipa oī viatore maḡ soluta fuit a culpa.
ḡ maḡ mitis fuit. Itē null⁹ maḡ fuit p̄for-
mis ipo in virtib⁹ q̄z m̄ ei⁹. s̄z xps sup̄ oīs
fuit mitis. Un̄ ipo ait Matth. xj. Discite a
me qz mitis sum et humilis corde. qd̄ habet

transsumptuē i. c. q̄ scit. ij. q. vj. ḡ et m̄ ei⁹ fuit
mitissima. No obstat quod d̄r de Moysē
Rūe. xij. q̄ erat vir mitissim⁹ sup̄ oēs hoīes. S
q̄ morabant̄ in terra qz m̄det Alber. vbi. s.
q̄ intelligit in generatōe sua. Verba em̄ intel-
ligunt de p̄nti: non aut̄ de futuro. l. si ita. ff. de
au. et ar. le. l. si a colono. ff. de v̄. ob. Et rō est.
qz nō possim⁹ diuīare de futuro. l. si putator.
ff. ad le. aq. Debem⁹ ḡ intelligere excellēti⁹
māsuetudis moysi respectu coetaneoz̄ suorū
vel respectu p̄cedentiu. br̄issima aut̄ v̄go nō
cadit in numero alioz. qz nō est vna de oīb⁹:
s̄z est sup̄ oēs. D̄igit̄ virgo mitissima pfecto-
tu es illa q̄ tua māsuetudie meruisti sup̄ oēs
a deo amari. Lū ei sil̄itudo sit cā dilectionis.
vij. eth. z. l. cū fili⁹. q. p̄. ff. de le. ij. nō est mi-
randū si de⁹ cū d̄r p̄s. lxxv. Qm̄ tu dñs sua
uis et mitis rātū te dixerit et exaltebit. pdictū
em̄ fuerat de dōp̄sione demonum sup̄borū et de
tua exultatōe. Acci. x. Sedes ducū sup̄borū
destruxit de⁹ et ledere fecit mitis p̄ eis. Tu es
illa m̄lier mitissima q̄ sup̄ oēs viatores a spi-
ritus sancto de oīb⁹ ad salutē prīncipib⁹ fūisti
edocta. Scriptum est em̄ p̄s. xiiij. Docebit
mitis vias suas. transsumptuē in c. nos aut̄
vij. q. j.

Pars. ij. de beatitudine lucis b̄tē v̄gis.

Tūq̄t salvator Lu. vi. B̄ti q̄ mūcflē-
tis qz ridebit. et Mat. v. B̄ti q̄ lu-
get qm̄ ipi p̄solabūt. H̄ac aut̄ beatu-
dinē luci⁹ fuisse excellētissime l̄ b̄ḡi v̄gine: pbat
Alb. vbi. s. c. cx. sic. Lui⁹ cā nobilior ē: et effect⁹
l. donatiōes q̄s iregnā. C. de dona. inf. vij et
vj. s̄z oīs alios viatores instigabat p̄ctm ad
fēdū. beatissima aut̄ v̄gine sola charitas. quia
nullū i se habuit p̄ctm s̄z lugebat solū ex dile-
ctiōe p̄ctā pploz. et qn̄ vt ait Bre. stabat m̄
dolorosa iuxta crucē lachrymosa dū p̄cedebat
filius. nō min⁹ lugebat p̄ctā crucifigentū si-
lūm q̄s afflictoz filij. in h̄ imitata filij. q̄ vt
ait apls Deb. v. In cruce orauit p̄rem cū la-
chrymis et clamore valido. s. vt relaxar̄ p̄ctā
hūani generi. Ipa em̄ vt ait Ansel. in qdāz
fmōe. fontes feci lachrymas de suis pudicissi-
mis oculis. Un̄ i ei⁹ psona dixerat David
p̄s. xlj. Fuerūt mibi lachryme mee pāes die
ac nocte. Et p̄s. vij. Lauabo p̄ singlas noctes
lectū meū lachrymis meis stratiū meū riga-
bo. Dicēbat ei ill̄d H̄iere. ix. Quis dabit ca-
piti meo aquā et oculū meis fontē lachrymazz
et plorabō die ac nocte iterfectos populi mei.
Ergo ei⁹ lucis a charitate sola p̄cedēs excellē-
tissime fuit sup̄ oēs alios. Itē vt ait H̄ie-
ro. i qdā epla. Sequitia q̄zro mīn⁹ debita rā.

Pars. III.

to magis grata. **U**nus Aug. i.c. iā p. xxvij. q. i
inquit. **S**alē i nris officijs ḡtiora q̄ cū licerz no
bis nō ip̄edere. dilectio m̄ cā ip̄edim⁹ : s̄z lu
ctus br̄ssime v̄gis nullo mō fuit debit⁹ debi
to necessitat⁹. qz nulli culpe obnorūa fuit nec
alicui⁹ pene debitrū extitit. ḡ t̄c. **I**te ei⁹ olo
latō alijs ip̄roportio abilil⁹ fuit. ḡ t̄c⁹ luctus
Hec Alb. Dōtrarioz ei eadē ē disciplina. in
sti. de tutel. i p̄n. r. ff. eo. l. i. t̄ insti. de his q̄ se
sui v̄l. ali. iu. i p̄n. **U**n de ipa m̄re dei t̄pe passi
onis filij plorare p̄ dī illud Thob. x. Fle
bat igif m̄r ei⁹ irremediabilib⁹ lachrymis. t̄
illd Thren. i. Plorās plorauit i nocte: et la
chryme ci⁹ i maxill⁹ ei⁹. Dicebat aut̄ mestissi
ma m̄ illud Thren. i. Defecet p̄ lachrymis
oculi mei turbata sunt viscera mea. **E**t illd
Hiere. ix. Dedicat oculi mei lachrymas: et
palpebre mee desluat aq̄s. **E**t illd. xiiij. eiusdē
libri sc̄ptū. Dedicat oculi mei lachrymas per
diē t̄ noctē nō raccat t̄c. t̄ Thren. i. Deduc
q̄si torrente lachrymas p̄ diē t̄ noctē. nō des
requie tibi. neqz raccat pupilla oculi tui. Di
ceret etiā poterat illud ps. cij. t̄ poculū meū cū
fletu miscebā. trāsumptue i.c. si qz diacon⁹
l. dis. Nō em vñqz curauit de gaudijs transi
torijs hui⁹ mūdi. De qbo inquit Marcialis
poeta. **S**audia nō rem. nēt l̄ fugitiua volat.
Et Bern. in li. de improbarōe viciōz. c. x. di
cit. Qm̄a q̄ cernis vanaz gaudia rez. **U**lm
bra velut tenuis veloci fine recedunt. Scie
bat em̄ filiu suu dictuz **A**u. vj. Cle vob q̄ ri
detis: qz lugebits t̄ flebit. **A**cōtra p̄o de lugē
tib⁹ dictuz codic. c. **B**ti q̄ nūc flets q̄ ridebi
tis. Nouerat etiā de se p̄dictu **P**rouer. xxiij.
ridebit in die nouissimo. Quia igif sicut in
quit David ps. cxrv. Qui seminante lachry
mis in exultatione metet. **J**o brā v̄go q̄ br̄tū
dinē luct⁹ in hac vita habuit in summo: in cele
sti qz gl̄ia in summo habuit beatitudinē gau
dij t̄ exultationis.

Pars q̄ta de beatitudine esurie t̄ sic iu
sticie br̄tē v̄ginis.

Domin⁹ noster Jesus r̄ps inquit **A**nc.
vi. Beati q̄ nūc esurit⁹: qz saturabi
mini. t̄ **M**ar. v. Beati q̄ esuriūt t̄ si
tumt iusticiā: qm̄ ip̄i saturabūt. trāsumpti
ue in. c. accesserūt. de p̄se. di. i. **N**āc aut̄ beati
tudinē fuisse excellētissime i beatissima v̄gine:
p̄bat Alb. vbi s. c. cxj. sic dices. Esurire iusti
ciam: est opa iusticie difficultiora feruēter ap
petere. Sitire aut̄ est opa iusticie cōmuniō
ra t̄ facilitiora desiderare. sicut laborios⁹ t̄ tar
dius comedit qz bibit. Esurire aut̄ t̄ sitire p
riest viatorū. iuxta illud Eccl. xxiij. Qui

edūt me adhuc esuriet t̄ q̄ bibūt me adhuc s̄
tient. Saturari at t̄ febriari p̄pē ē p̄phēsor
iux illd p̄s. xvij. Satiator cū apparuerit glo
ria tua. t̄ p̄s. xxv. Inebriabūt ab v̄brate do
mus tue t̄ torrē voluptat⁹ tue potabis eis.
Sū at inf extrema sit repire mediū. ve dī in
vij. meth. r. viij. phib. r. l. si bñ. ff. de v̄sur⁹. in
esurire t̄ saturatu ēē mediū est comedere. Et
istestat⁹ fm Alb. vbi s. ē beatissime v̄ginis q̄
habuit istā beatitudinē citra p̄phēsorē et sup
viatores. Nulla eī pura creatura ita deside
rauit iusticiā bonoz operz īse t̄ in toto hūano
genere sīc ipa. qz magis sibi icorpauit dīmī
nā sapiam t̄ grain qz alijs ali⁹ viator. iō ma
gis eluruit t̄ situit iusticiā bonoz operz

Pars q̄ta de beatitudine misericordie
br̄tē v̄ginis.

Q uintā beatitudinē ponit saluator nr
q Mat. v. dī. **B**ti misericordes: qm̄
ipi miscediaz seqn̄t. **N**āc aut̄ beatitu
dinē fuisse i summō i m̄re dei: pbari p̄t ex his
q̄ superi⁹ dixim⁹ i. iij. p̄t h̄ opis. fmo. v. p̄tē
p̄ma. Probat etiā h̄ Albert⁹ vbi s. c. cxj. di.
Brā v̄go fm vniūsalē modū ecclie appellat
et est m̄ miscedie. qd nō h̄uenit p̄pē alicui al
teri creature. Dicūt aut̄ aliq̄ viri miscedie. i. t̄
clinati ad miscediaz. t̄ sic h̄nt oēs alij cōpatio
nē ad miscediaz p̄ modū p̄cipiatuū t̄ accidē
talē. **I**pa aut̄ sola h̄z cōpatiōez ad miscediam
p̄ modū origis essentialē t̄ p̄ modū mīris. **C**o
ueniētia aut̄ essentialē ip̄roportionabilis exce
dit modū inherētie accidental fm sniaj phī. **J**
postē. Ergo beatissima v̄go ip̄roportionabi
liter excedit i miscedia vniūlos. **I**te fm vniū
ecclie dī ipa br̄ssima v̄go regia miscedie: eo
q̄ ab illa fuit origo regni miscedie t̄ ḡ. s. p̄ ge
neratōz filij sui aq̄ ois grā t̄ miscedia p̄cessit.
Nō aut̄ ē cā causē: ē etiā cā causati. ve dī i li
de causē. t̄ pba i. l. q̄ occidit. **S**. i hac. ff. ad le
aq̄. r. l. videam⁹. **G**. fi. r. l. q̄ domū ff. loca. ḡ t̄c
Un Bern. i qdā fmōe inquit. Quicqđ miseri
cordie nob̄ fili⁹ exhibuit. **H** totū nob̄ m̄ p̄pē
stulit: q̄ filiu genuit i q̄ nob̄ oia donauit. **U**n
excludit Alb. vbi s. dī. **P**atz ḡ p̄oēs alij sunt
seru miscedie: br̄tā aut̄ v̄go ē regina miscedie.
Sz ip̄roportionabilis ē mai⁹ ēē regina mis
ericordie qz ēē fuū miscedie. Ergo br̄ssima v̄
go ip̄roportionabilis excellēt⁹ se h̄z ad mis
ericordia qz alij. **I**te sup illa v̄ba **M**atth. v.
Bti misericordes ait glo. Miscedia ē dare et
dimittere s̄z br̄tā v̄go ip̄roportionabilis p̄l⁹ de
dit t̄ dimittit oib⁹ viatorib⁹ sup oēs creatas.
ḡh̄z beatitudinē miscedia. **I**te Amb. **M**is
ericordia ē nullū relinqre i misēia. t̄ nullū

Bermon VII. De beatitudinibus Mariæ

miser facere. Hæc ī summo fuit ib. Virginie. q̄ tē
Ite Bern. 2 Misericordia nō solū ī elynis p̄ficit
s̄z in oī p̄tō corrīgēdo. unō h̄c op̄ magnum
charitas ē mīe. c. inf̄ opa. respō. t. c. tria sunt
genera. xlvi. dī. s̄z aut̄ fuit ī summo ī ipa virginie.
Ghabuit ī summo beatitudinem. Ite mīa redi-
ta ē ei ip̄portionabilis ad oīm mīam: q̄ ē
pmū. q̄ t̄ beatitudo mīe fuit ī ea ad oīm misere-
ricordia q̄ est meritū. Hec Alb. Et iō dicere
possim⁹ b̄c̄ v̄gine illō ps. cij. Qui coronat te ī
misericordia ē miserationib⁹. Ip̄a q̄z v̄go p̄fissima
dicere p̄t illō Job. xxxi. Ab ifantia crevit me
cū miseratione: t̄ de vtero mīris egressa ē meuz
Lū ḡscriptū sit Proū. xiij. Misericordia ē vi-
tas p̄parat bona. Et. xij. eiusdē lib. c. Facere
misericordiam ē iudicium magis placet deo q̄z vīctiē
Et iterib⁹ ibidē. Quisq̄l misericordiaz ē iusticiaz
inueniet vītā ē glīaz. Et. xij. Qui. pn⁹ ē ad
mīam b̄ndicet. Nō ē mīr si hec regina misere-
ricordie tot bonā rātāq̄ glīaz recepit ī celesti
patria. s̄tūq̄ deo placuit. atq̄ sup om̄s alios
fuit exaltata ē b̄ndicata. Ad eo em̄ uit miseri-
coris q̄ illi dicere possum⁹ illud ps. lvj. Ma-
gnificata est v̄sq̄ ad celos mīa tua. t̄ etiā il-
lud ps. lxij. Melior est mīa tua sup vīcas. Et
lxvij. Benigna ē misericordia tua. t̄. lxvij. mīte
misericordie oīb⁹ iuocātib⁹ te. t̄. c. vij. Magna ē
sup celos misericordia tua. De ipa q̄z dici p̄t illō
ps. xcix. In eternū misericordia ei⁹. Et iō de illa
in nos diffundit abunde. Un̄ dicere possu-
mus illud ps. cxv. Confirmata est supernos
misericordia ei⁹.

De misericordia cordis br̄e v̄gis.

Misericordia ē illa quā ponit dñs
Mat. v. di. Br̄imodo corde qm̄ ipi-
deū videbūt. Hec aut̄ beatitudo s̄l̄t̄ in
b̄ndicta v̄gine fuit ī summo. vt. p̄bat Alb. vbi
s̄. c. cxij. Ut em̄ ait Ansel. La puritate nite-
bat q̄ s̄b̄ deo maior neq̄ intelligi. Ite charitas
est de corde puro ē p̄scia bona tē. l. ad Thib. j
S̄z in br̄e v̄gine fuit summa charitas. q̄ ē sum-
ma puritas. Ite act⁹ fidei purificat. ut illō
Act. xv. Fide purificat corda eoz. Qd̄ etiā
habet de se. dis. iiiij. c. ver⁹. S̄z beatissima vir-
go habuit fidē pfectissimā. q̄ t̄ cordis mīdi-
ciam ē puritatē. Ite bim. Dio. v. c. celest. hie-
rarch. Tres s̄t̄ act⁹ hierarchie. l. purgare. il-
lumineare ē pficere. t̄ s̄t̄ ad sc̄inuicē ordīnati ita
q̄ magis purgat⁹. ē magis illuminat⁹ ē magis p-
fecit⁹. S̄z br̄e v̄go fuit in summo pfecta. q̄ s̄t̄
mo purgata ē illuminata. Ite visio dei q̄ est p-
mūhu⁹ mīdicie ē impropotionabilis in be-
ata v̄gine q̄z ē aliq̄ alia creatura. q̄ t̄ ipa cor-
dis mīdicia. Ite lug illō Mat. v. Br̄imū-

do corde ait glo. Nūdo corde s̄t̄ q̄s p̄scia n̄
arguit p̄tōz. t̄ mundū corh̄z q̄ sibi nihil cō-
scius est. Hec aut̄ ī br̄e v̄gine fuerūt ī summo. Un̄ ipa
dicere p̄t illō Job. ij. Nūda fuit aīam
meā. līcet v̄o mītas tribulatōes ī hac vita p-
pessas sit. H̄nō fuit q̄r̄ h̄ret ī se aliquā p̄cti īmū
dictā. Et iō dicere p̄t illō Job. xvj. Nec pas-
sa sum absq̄ iniquitate manus mee cuī ha-
berem mūdas ad deū p̄ces. Quia ḡinocens
manib⁹ ē mūdo corde ascēdet ad montē dñi:
t̄ stabit ī loco letō eius. vt ait p̄phā ps. xxij.
V̄o b̄ndicta v̄go om̄i mīdicia plenissima: ē
in mōte dūmine p̄t̄platiōis ceter⁹ alt⁹ collo-
cata. Ip̄a em̄ sola īm̄ om̄es simplices viato-
res poterat dicere illō. Proū. xx. 2 Nūdum
est cor meū: pura sum a p̄ctō. Hec aut̄ ei⁹ p̄s
ritas apparet ex rectitudine operum ei⁹.
S̄ptū est cī Proū. xij. Qui ī uā ē rectū
et op̄ ei⁹. Apparet q̄z ei⁹ mīdicia ex mīdī-
cia rez ad deū cultū p̄t̄nētū. Nā Erod. xxv
pcepit de⁹ de archa federis q̄ debet deaurari
auro mīdissimo īm̄ t̄ foris. Hec aut̄ archa
figurabat mīdissimā v̄ginē ē Mariam. Ite
q̄fueret cādelab̄z duile ex auro mīdissimo
ibidē. Et eiusdē li. xxvij. dī. q̄ Noyses fec̄
oraculū de auro mīdissimo. t̄ mensam fec̄ ac
circūcedēt cā auro mīdissimo. Et s̄l̄t̄ lucer-
nas septē de auro mīdissimo. t̄ altare thīmī
amans de auro mīdissimo. t̄ thīmī amata de
aromatib⁹ mīdissimis. Si ḡhec corrupti-
bilia ad suū cultū deputata voluit de⁹ ē mun-
dissima. t̄ s̄l̄t̄ voluit xps īm̄l̄t̄ suū corp⁹ in
sundone mūda. Mat. xij. anl̄to magis cre-
dēdus est elegisse mīfēz suā oī mīdicia reple-
tissimā. Quā qdē mīdicia mīris dei qdā ipu-
gnare studēt: s̄z t̄ p̄ualere ī ipaz dei mīrem n̄
p̄nt̄. q̄nummo oēs cōt̄ ī p̄iani dñe īne mīdi-
cia venerant̄. Un̄ ego ī ep̄la directa Sixto
p̄t̄fici mario alloq̄ns ipaz dī genitice dirī
Nūdicia ī cūc̄ colis tūc̄ en tu. t̄ cōplis. Jā
p̄aret atq̄z or̄z glīa magis tui. Pōt̄ aīt̄ br̄e v̄go
glīari no solū de mīdicia cordis sui. s̄z etiā dī
mīdicia cuiuslibet sue opatōnis. Un̄ dicere
p̄t̄ illō Job. ix. Nulla velut mīdissime ma-
nus mee. Et de oī suo ope dicere poterat illud
Señ. xx. In simplicitate cordis mei ē mīdi-
cia manū meaz feci h̄. Ar q̄b̄ oīb⁹ p̄cipere
possum⁹ q̄t̄a dei grāz habuerit sp̄ t̄ p̄nt̄ ī s̄t̄
mo sup oēs alios br̄os h̄eat ipa v̄go purissi-
ma. S̄ptū ē em̄ Proū. xij. Qui diligit cor
dis mīdicia p̄p̄t̄ grām labioz suoz habebit
amicum regem.

De beatitudine pacis br̄e v̄ginis

Pars.III.

N. **M**Arch.v.ait saluator. **B**ti pacifici.
qm̄ filij dei vocabunt. **Q**uā beatitudi
nē i sumo fuisse i bñ dicra vgie pbat
Alber.vbi s.c.cxxij. Ait em glo.sup dicta v/
babū pacifici. Pacifici sum q̄ oēs mot⁹ ani/
mi rōni subiijent q̄ his nihil repugnat q̄ si/
miles se v̄i suo celesti q̄ est summa q̄es. **H**oc at
touū ē in sumo i b. vgie. ḡ & pacifica ē i sumo.
Itē alia glo. bñcē inq̄. **D**ū lex carnis repu/
gnat legi mēs; nō mō alteri s̄z nec nob̄ possu/
mus ē pacifici. **U**n̄ dīc Bal.i.c.j.i fine p̄n.
de pace iura. firma. allegās Aug.de ciui. dei q̄
parvā nō ē q̄ diu pugna cū vīchis. ḡ sup om/
nes iproportionabilis b. vgo pacifica extitit.
in q̄ caro adūlus sp̄m ei⁹ nō rebellavit. **I**tē si
cūt est p̄mū ad p̄mū: ita meriti ad meritu.
s̄z alijs pacifici dñs i p̄mū q̄ filij dei sūt p̄ ad/
optionē. br̄issime āt v̄gini datu ē q̄ sit mater
dei sumi p̄ naturā. qd̄ iproportionabilis pl̄
est q̄ ē s̄liū dei p̄ adoptōz. ḡ p̄mū br̄issime v̄
ginis est iproportionabilis sup p̄mū aliorū.
ḡ & meritu sup meritu. **H**oc at ē pacificatio/
nis br̄itudo. ḡ &c. **I**tē pacifici dicūs hi q̄ faci
unt pacē inf̄ alios. h̄at fec̄ fili⁹ dei: pacē faci/
ens his q̄ ppe & his q̄ lōge erat. vt apl̄us ait
Eph.ij.c. **G**z mediū vniūsale p̄ qd̄ fuit sc̄tā
pat̄ inf̄ deū & hoīes fuit v̄a vgo mediatrix &
reconciliatrix oīm. oēs em̄ fuerūt reconciliandi
p̄ ipam. ḡ in pacificatōe excellit oēs viatores
& i sumo fuit pacifica. **S**cibat em̄ q̄tū bonū
est par. de q̄ inq̄ **P**udēt⁹ in li. de afflictu vi/
cioz & v̄tutu. **P**ax plenū v̄tut⁹ op⁹: par sū/
ma laboz. **P**ax belli exacti p̄ciu. p̄ciuq̄ p̄cl̄i.
Sydera pace v̄gēt: p̄sistū terrea pace. **N**il
placidū sine pace deo: nec mun⁹ ad arā. **L**um
cupis offerre: pbat si turbida frēm. **M**ēs i/
pacatis pector̄ oderit antro. & ibidē. **M**e/
ritoz clausula par ē. **N**ō istata tumet: nō iui/
det emula ferri. **O**ia ppet̄ patiens atq̄ oīa
credit. **N**ūq̄ lesa dolet: cūcta offensacula do/
nat. **L**ucan⁹ q̄z de nō cognoscētib⁹ bonū pa/
cis inq̄. **I**mpia en eterna ruperūt sc̄la pacē
&c. **E**t prosper i li. epigrā. ait. **N**orib⁹ in/
sc̄is pulcra ē cordia pac̄. **C**lincun̄ mundi
plia pace dei. et irez. **I**nsonē vitā pac̄ am/
ator agit. **H**ac at pac̄ br̄itidinē fuisse i inno/
cētissima dei nre possum⁹ etiā alio mō. pbare
Nā inq̄ pphā ps. cxvij. **P**ax m̄lta diligēt̄i
bus legē tuā. & **G**ap.ij. d̄. **D**onū & pax ē ele/
ctis dei. **E**t Jac.ij. scriptū est. **F**ruct⁹ iusticie
in pace seminat. **H**ec aut oīa fuerūt sup oēs
alios i b. vgie. &c. **I**tē i pace vocauit nos de/
us. vt ait apl̄s.ij. **L**oz. vij. **E**rgo m̄lto mag⁹
m̄rem suā voluit ē pacifica. **I**p̄ em̄ genuit

principē pac̄. **I**sa. ix. **E**t illum quē appellat
Grego. in plogo decretaliū regē pacificū q̄ ē
par nra. **E**ph. ij. **E**rgo & ipa fuit valde paci/
fica. **U**n̄ dicere poterat illud qd̄ inq̄ pphā
dices. ps. cxix. **A**ū his q̄ oderūt pacē eram
pacific⁹. & ps. viij. **I**n pace in idipsum dormi/
am & requiescā.

De beatitudine pfectōis beate v̄ginis.

Dicit saluator nr̄ **L**uc. vij. **B**ti eritis **D**
cū vos oderint hoīes & cū separau/
rint & exprobauerint & eiecerint no/
men vestr̄ tāq̄ malū ppter filiū hoīis. **S**au/
dete i illa die & exultate: ecce em̄ merces v̄ra
copiosa est in celo. & **M**at. v. idē inq̄. & etiā
ait. **B**eatī q̄ psecutiōz patiunt̄ pp̄f iusticiaz
qm̄ ipsoz est regnū celoz. **Q**uerit ḡ. **U**trūz
beatitudo ista fuerit i v̄a vgie? **E**t cocludit
Albert⁹ sup **M**issus est. c.crvj. q̄ excellētissi
me fuit in illa. **I**pa em̄ multiplex martyriūz
p̄pessa est. vt ondef̄ deo dāte in. x. pte huius
opis. fmone. ij. **M**ultas q̄z tribulatōes & p/
secutiones tolerauit (marime a indeis) sibi
illatas vt scribit beat⁹ **I**gnaci⁹ in quadā sua
ep̄la. **S**i em̄ vt d̄r in. c. nulli dubiū. ij. q. j. bo/
ni a malis p̄secutionē patiunt̄. **E**t idē ha/
betur in. c. q̄ fm carnē. xxij. q. viij. **E**t **P**rosper
in libro epigrā. dicit. **I**mpia p̄s mudi pri
est infesta pioz. **E**t vt ait apl̄s.ij. ad **T**him.
ij. **O**es q̄ pie volūt vnuere in xpo Jesu perse/
cutiones patiunt̄. **E**t vt inq̄ pphā ps. xxxij
Multe tribulatōes iustoꝝ. **E**t p̄ multas tri/
bulatōes oportet nos iirare i regnū celoz.
vt scriptū est **A**ct. xij. **U**n̄ **P**rosper vbi in
pra ait. **N**ūq̄ bella bonis: nūq̄ discrimina de/
sunt. **E**t eu quo certet mens pia semp̄ haber.
Et hoc pm̄itit de⁹ vt mag⁹ mereat p̄ patiē/
tiam. de q̄ **L**atho inq̄. **D**agna etenī morū
est semp̄ patiētia x̄tus. **E**t io inq̄ **Q**uid. in
vij. de tristib⁹. **F**er sapīes oēs casus patient⁹
amaros. **F**rena nec idomiti more recusat eq̄
Scit em̄ verā ee sniam eiusdē poete i lib. de
ponto dicit. **S**hepe creat molles aspera sp̄/
na rosas. **E**tild **M**ath. poete i li. **I**hobie
di. **N**oīe passa dei redolet tribulatio. pascit.
Passio. delectat lesio: pena lapit. **A**ū ḡ om̄is
meriri occasio fuerit i mē dei: pfecto credēdū
ē ipam br̄issimā v̄ginē m̄lēs psecutōib⁹ & dī/
sūis tribulatōib⁹ fuisse exercitata. & eas amo/
re iusticie & v̄tut⁹ eq̄mīmī tolerasse. **U**n̄ dice
re potat illd̄ ps. cxvij. **M**lti q̄ psequunt̄ me
& tribulat̄ me: a testimonijis cui s̄ n̄ declinai
z illd̄. ij. **L**oz. xij. cōplaceo m̄hi i infirmitati
bo mēis: i ncciratib⁹: i p̄tūelij: i psecutōib⁹ &
agustij: p̄ xpo. **Q**uāto cīm̄ maiores psecutio-

Sermo.viii. De fructibus Marie

nes et tribulaciones per iusticiam patiebat, tanto magis in charitate dilatabat, ut illud postquam in tribulacione dilatasti mihi. Quod igitur scriptum est. I. Pe. iiiij. Si quid patimini propter iusticiam vestri critis. Ideo gloria vestra quod tam passa est propter oculos puros viatores in tolerandis passionibus superauit, ut in die etate patet. iiiij. h. opis. ser. iij. dicitur. Etiam in gloria et beatitudine oculos excessit. Ad quam nos puerificari ac ipsa vestra beatissima Amem.

De duodecim fructibus spiritualibus quae fuerint vestra virginem

Sermo. viiiij

Prosequitur **D**icitus **S**al. v. Fructus spiritus sancti charitas, gaudium, pars patria, benignitas, bonitas, loganimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas. Hos autem fructus excellentes imesuisse in vestra virginie probat Albus missus est. ca. xxix. in alia sic ait gaudio. Ia. iij. scriptum est. Dicite iusto quoniam bene quoniam fructus adiunctionum suorum comedet. et post. c. xvij. Labores manuum tuarum quae manducabuntur. Et opibus bonis est refecto sine fructu. Sed in vestra virginie fuerit opera proportionalibus bona. et refectio ac fructus proportionaliter abili. Itē pūl. xvij. dicitur Secura mens quasi iuge summi. Sed brevissima vestra alijs proportionalibus secura fuit. et alijs proportionalibus summa fuit. Hec ille. Et ideo nos possumus dicere deo illud post. c. iij. De fructu operum tuorum satiabilis terra. id est vestra Maria. Ipique vestra virginis in hunc modum venienti dicere potuerit agere illud Job. xij. s. habebis fructus optios. De eius etiam fructibus dici potest illud Propterea. iij. Primi et purissimi fructus eius. De ipa etiam gloria vestrie significat illud Propterea. xl. De fructu manuum suarum platanum vineam. sc. eccie catholice. Ipa que vestra spiritus sanctus repleta dicere potest illud Cant. j. s. ubi vestra illa quem desiderauerat sedi et fructus eius dulcis gutturi meo. At illud eiusdem loci. xij. c. Ascenda in palmam et appheda fructus eius. Non solus at ipa appheda ista etiam toti mundo fructus bonorum operum pulit. non ei potuit arbor bona fructus malos facere. Nam ois arbor bona fructus bonos facit. Matt. viij. de quibus fructibus haec finem differemus.

De fructu charitatis beatae virginis.

De charitate beatae virginis. Rerum fructus spiritus sancti charitas. quae summa theologos haec non separari potest. de qua dictum est super. s. actum eius. Quod autem haec fructus fuerit summa in vestra virginie probat Albus. vbi s. sic charitas est quae de terra ad celum exticat. et secundum innuum quae pertinet ad hunc fructum. scilicet a terrenis separatione et ad celum elevaratio. Utrumque autem istorum in vestra virginie fuit in summo. Quod enim proportionali-

liter alijs a terrenis separata fuerit. post hoc quod nec puluis venialis pecti pedibus eius adhesit. quod oibus alijs viatoribus inservit. Quod autem ad celum maius sit eleuata. probatur per illud Mat. vij. ubi est thesaurum tuum ibi et cor tuum erit. et thesaurus tuus trahit ad se fructum. Sed vestra vestra huius thesaurorum in proportionabile in regno celorum. et in proportionabilis eleuabatur ad celum in reiplatione et cognitione et affectu diuinorum. Unum ipsa inquit illud Acci. xxiij. Quasi cedrus exaltata sum in libano. Libanus enim interpretatur candidatus significat ecclesiam militante et triumphante candida puritate. Hic igitur cedrus in libano est altior omnibus arboreis. ita vestra vestra est magis eleuata erga deum in ecclesia dilectione. Preterea ipsa. xiiij. et xxiij. fit triplex questio. Prima est quae ascendet in montem domini. Secunda quae stabit in loco sancto eius. Tertia est domine quae habitabit in tabernaculo tuo. aut quae regnabit in monte sancto tuo. Difficile siquidem perfectum est ascendere. Difficiliter vero est et perfectum stare. Difficillimum autem et perfectissimum est habitare et quiete scire. Ascendere prius ad apostolos qui sunt martyres de ecclesia. non potinuit ad eos habitare sed descendere. Et in figuram huius anglie ascenderat et descendebat per scalam quam vidit Jacob Gen. xxvij. Unde et apostolus Paulus rapere est usque ad terrum celum. ut ipse ait. q. Chro. xij. Vox descendit ad disponendum cubilia infirmorum. ut patet. j. Chro. viij. Ad perfectorem gloriam quam apostolorum pertinet ascendere et stare ac descendere. Sed super statum apostolorum non fuit status eminentius quam status vestrae virginis. et ad eius statum prius ascenderet habitare et quiete scire. Itē Ali. xij. et xvij. dicitur. Quis est humiliatus exaltabitur. Sed brevissima vestra vestra fuit in summo humiliata. et in summo eleuata. Unde ergo charitatis fructus sit elevaratio ad celum. manifestum est ex his quod beatissima virgo habuit fructum charitatis in summo. Itē ut dicitur Sap. vij. Incorruptio facit proximum deo. quod etiam probatur per sanctum Iacobum. in auxilio leno. coll. q. Sed in vestra virginie fuit proportionaliter abilius incorruptio. et proportionaliter unitas deo. et consequenter in proportionaliter fructus charitatis. Itē. i. Joh. v. dicitur. Hoc est charitas dei ut mandata eius custodiamus. Et i. Joh. i. Hoc est charitas dei ut ambulemus secundum mandata eius. Hoc autem egit beata virgo super omnes alios excellentius. ergo tamen. Hoc tamen est quod vestra virginis dicitur se repleta isto fructu charitatis et omnibus alijs fructibus sequentibus dicebat spiritus suo celesti illud Cantus. v. Veniat dilectus mens in ortum suum et comedat fructum pomorum suorum.

De gaudio beatae virginis.

Pars. III.

Functū gaudij fuisse i bīa ḡgīe pba,
ri p̄fīc. vt ait glo sup eplām Pauli
Sal. v. Gaudiū est puritas glōcie et
eleuatio animi i his q̄ digna s̄ exal-
tatis. Sz̄ hec tria: puritas glōcie: et eleuatio
animi: et dignitas donoꝝ sp̄ualiuꝝ fuerūt i sū-
mo i ipa. vt ex pcedētibꝫ p̄t. ḡ hūt fructum
gaudij i sūmo. Itē ps. xvij. dī. Utidē oēs
fines terre salutare dei nr̄i. Jubilate deo omis-
terra t̄c. vbi glo. ait q̄ visio saluator̄ ē cā in-
bilatiois. Sz̄ i visioē ista bt̄ssima ḡgo i sū-
mo vidit. ḡ iubilauit i summo. Itē Lu. q̄. di-
cebat angli. Annūcio vob̄ gaudiū magnuz
q̄ nat̄ ē nob̄ saluator̄ mūdi. Sz̄ iproportion
nabilis mai⁹ ē saluatorē nasci de se q̄ nasci si-
bi. ḡ iproportionabilis oībꝫ cām gaudiū hūt
et sic iproportionabilis magis oībꝫ gaudiū fuit
Itē iproportionabilis mai⁹ ē saluatorē nasci
sibi filiuꝝ q̄ nasci sibi dñm. Si ei bīa gēs cu-
ius ē dñs de⁹ ei⁹. ps. xiiij. iproportionabilis
beator̄ ē cui⁹ dñs fili⁹ ei⁹. ḡ t̄c. Itē Jo. xiiij.
dī. Si diligenter̄ me gaudent̄ vtrig t̄c. Di-
lectio ḡ est et imediata cā gaudiū. Sz̄ b. ḡgo
hūt dilectōz i sūmo. igit̄ hūt eriā gaudiū i
summo. Itē Lu. x. ait dñs. Gaudente et exult-
tate q̄r noia vīa sc̄pta s̄e in cel. et ḡ gaudiūz
de pdestinatōe etīna et de p̄nti iusticia. Sz̄ b. ḡgo
hūt p̄nti iusticia et de sua pdestinatōe no-
ticiā. ḡ et gaudiū fuit i sūmo. Ist̄ aut̄ gau-
diū nō hnt mali. Un̄. Prosper in li. epigrā.
inqt̄. Fallaces curſ sp̄ torqñt amar̄. Et ma-
la mens nūq̄ gaudia pac̄ hz. Felices ve fa-
ciūt sp̄ḡ brōs. De vōt sūmo gaudia nata bo-
no. Itē Loll. q̄. ait apl̄s. Dñtes sup oīa cha-
ritatē q̄ est vīclīm pfectōis. et par dei exultet
in cordibꝫ vīris. ḡ charitas ē cā exultationis.
Sz̄ b. ḡgo hūt charitatē i sūmo. ḡ t̄c. Itē
Phil. iiiij. dī. Gaudente dño sp̄ iteruz dico
gaudete. dñs em̄ p̄pe ē. ḡ dei primitas ē cau-
sa gaudiū. Sz̄ bt̄ssime ḡgīni i sūmo p̄xim⁹
fuit. ḡ ipa sommū gaudiū hūt. Itē Ro. xiiij
ait Paul⁹. Regnū dei intra vos ē. par et iu-
sticia et gaudiū i sp̄ūscō. Sz̄ bt̄ssima ḡgo i
iproportionabilis pl̄habuit i corde de regno
dei. ḡ iproportionabilis pl̄d gaudiū i sp̄ūscō
Itē ps. lxxxvij. dī. Misericordia et vītas prece-
dent facie tuā: beat⁹ ppls q̄ sc̄it iubilatoz. Sz̄ i
bīa ḡgīe p̄cessit misericordia i sūmo. ḡ sc̄iuit iubil-
atioz i sūmo. Est aut̄ iubilatio fm̄ Greg. i
moral. qddā gaudiū i c̄lūm q̄d occultari nō
valer. et exp̄mi nō p̄t. Et h̄ gaudiū solum h̄rī
p̄t̄ deo. vt Bern. sup Ecclesiastī inqt̄. Itē
Thob. v. ait Thobias senior. Quale gaudiū
um mihi ē q̄ in tenebris sedeo et lumē celi nō

video? q̄si dicat. nullū. ad q̄d fac̄l. i. C. de cu-
sto. reo. vbi dī. q̄ p̄uatio luceſ inocc̄ibꝫ est mi-
sera et notijs senera. Ergo a ḡrio sensu. q̄d
argu. valet. l. j. ḡ. h̄m⁹ rei. ff. de offi. ei⁹ cui mā. Argum̄
est iuris. i luce esse et lumen celi videre est cau-
tū a ḡrio
sa leticie. q̄d pbaſ p. l. quoties. ff. de serui. hoc
autē fuit in bt̄ssima ḡgīne in summo. ḡ ha-
buit gaudiū i summo. Itē beata ḡgo oībus
viatoribꝫ et cōprehēsoribꝫ est cā gaudiū et leti-
cie. ergo plus omnibꝫ habuit gaudiū et leti-
cie. Quia cā est nobilior et potētior suo causa-
to. c. is q̄. de p̄cu. z. l. digna vox. C. de legi. vñ
Sara i figura ei⁹ dīc. Gen. xxj. Risum mi-
hi fecit dñs et oēs q̄ audierint coridebūt mi-
hi. q̄si diceret. Gaudiū p̄ncipaliter pertinet
ad me. alijs aut̄ in seq̄nti p̄ me. vñ. Judith
xv. dī in figura ipsi⁹ ḡgīs. Tu glīa hierlm̄:
tu leticia iſrl̄: tu honorificētia populi nostri.
Et Iſa. ix. Letabunſ corā te sic q̄ letantur i
messe: et sic exultant victores capta preda q̄n
dividūt spolia. Ubi tangunt̄ due cause gau-
diū. s. messor̄ de fructu. et victor̄ de spolijs. Si
ḡ est gaudiū de fructu: beata ḡgo habuit fru-
ctum in summo. Un̄ dicere p̄ illud Eccl. xx
iij. et flores mei fruct⁹ honoris et honestatis.
Itē habuit victoriā et spolia in summo. q̄ ex
faucibꝫ leniathan totū mundū q̄si spoliū eri-
puit. ḡ gaudiū fructū in sūmo possedit. Nec
Aber. vbi s. Quātū em̄ gaudiū fuit bt̄e ḡ-
ginis eriā alis pbari p̄t. Nā si ad partū eius
gaudet chor⁹ celestī et angelī canūt deo. et si
vt dī. Mat. q̄. magi gaudiū sunt gaudio ma-
gno valde videntes stellā q̄ eos ad puerū na-
tum et mīrem ei⁹ pdurit. pfecto nulla lingua
fari posset nec intellectus cape ingentissima
gaudia ḡgīs glōse q̄ habuit i pceptū filiū in
partu lacrado eū. in portādo eūm i vīero et i
gremio. et in quiescendo cuz eo. Jo in cantico
suo Luc. s. ipa ait. Exultam i sp̄ūs me⁹ i deo
salutarimeo. i. extra saltauit et iup̄a se salta-
uit p̄ gaudiū. Un̄ dicebat illud Abacuc vii.
Ego aut̄ in dño gaudiū: et exultabo in deo
Iesu meo. Verificatū eriā fuit in ea illud ps
lxxij. Cor meū et caro mea exultaerūt i de-
um vīuu. et illd̄ ps. cxv. Repletū est gaudiū
os nīm et lingua nīa exultatōe.

De pace beate ḡgīnis.
Tprecedenti sermonē tractauimus
de beatitudine pacis matris dei. ideo
hic breuius me exp̄diā de fructu pa-
cis eiusdē quē in summo fuisse in ea
probat Albertus vbi sup. c. cxij. et nos possi-
mus arguere sic vt haberetur Luc. q̄. et de con-
se. dist. j. cap. nocte sancta. et c. et hymnis. et

Berimo.viii. De fructibus Marie

t. hi duo. t. c. porro. i nativitate xp̄i canebat
angli. i terra par hoibꝫ bone voluntatꝫ. s̄ bea
tissima ḡgo iproportionabilis oibꝫ huit bona
voluntate. ḡ iproportionabilis oibꝫ huit pacē. Ite
Ia. xxxij. dī. Op̄ iusticie pax. l̄ b. ḡgo iusti
ciā huit i sumo. ḡ t pacē i sumo. Ite ps. lxxv.
scptū ē. fact⁹ ē in pace loc⁹ ei⁹. l̄ ḡgo brissi
ma iproportionabilis fuit loc⁹ dei. ḡ huit pa
ce iproportionabile. Nūd⁹ ei⁹ pacē pturn
bare nō potuit. q̄ sp̄ pauprīma fuit. nec eti
am diabol⁹. q̄ hūllima fuit. nec s̄l̄ caro ei⁹.
q̄ nullū p̄cī tomitez sensit. Preterea ut ait
Aug. i. li. q̄. Ille sol⁹ vera pacē h̄z q̄ in solo
deo q̄escat. t nihil aliqd iordinate qrit. vñ ma
li nō hnt pacē. iux illd. Ia. xlviij. Nō ē pacē
impijs dic̄ dñs. t Hiere. xij. Nō ē pacē vni
uersle carni. De tlibꝫ carnalibꝫ t mūdanis dī
ps. viij. viā pacē n̄ cognouerit. t Ezech. viij. q̄
rent pacē t n̄ erit tc. Brā aut̄ ḡgo i solo deo
q̄escbat t eū solū sup om̄s viatores diligē
bat. ḡ pacē i sumo hēbat. Seruauit em̄ illd
liliū pphe dicēt ps. xxiiij. inq̄re pacē t pse
q̄re ea. t illd. apli. Eph. iiiij. Sollicitate seruare
vnitatem sp̄us i vinclo pacē. Nec mis̄ si brā ḡ
go huit fructū pacē i sumo. cū fruct⁹ vētr̄ s̄li
fuerit ille quē Grego. non⁹ i. plogo decretali
um appellat regē pacificū.

Dē patiētia brē ḡginis.

Tinqt apl's. I. c. i. Patiētia op̄ p
fectū h̄z. Et iō inqt saluator Luce
xxi. In patiētia v̄ra possidebit̄ aias
v̄as. Per patiām nāq̄i adūsitatibꝫ oēs sc̄i
gl̄ificatiſt. Un̄ Judith. viij. dī. Dēs q̄ deo
placuerit ab initio p mltas tribulatōes trāsie
rūt fideles. Qui v̄o tēratiōes nō suscep̄t cū
timore dñi p i patiētia suam iproperū mur
muratois sue ḡ dñm ptulert. exterminatis ſit
ab extermiatore. Virgo at̄ br̄tissima i oibꝫ ac
uersis patiētissima fuit. Quapropter d̄ illa dī
Lan. ij. Hic liliū inf̄ spinas sic aica mea iter
filias. Nā sic liliū v̄l rosa n̄ amittit pulcritu
dinē v̄l odorē inf̄ spinas. sic nec ipa pdit odo
repatic inf̄ tribulatōes. Ipaz v̄o i sumo ha
buisse fructū patie. pb̄t Alb. vbi s̄. c. cxiiij.
sic ps. xcij. dī. fm̄ ml̄titudinē dolor̄ meorū i
cordemeo p̄solatōes tue letificauert aiā me
am. s̄ br̄tissima ḡgo huit dolor̄ passiōis post
filii ſuū i sumo. ḡ t p̄solatiū fructū patie i
sumo. q̄ ei fuit socia passionū: debuit etiā esse
socia p̄solatōnū. c. i. d̄ Sept. Ite dī. Proi. vi.
Date sicerā merētibꝫ t vinū his q̄ amaro ſe
aio. s̄ br̄tissima ḡgo huit amaritudinē i sum
mo. ḡ t sicerā p̄solatōis i sumo. Ite Ia. lxj.
Dabit ei dñs corōnā p cinere. oleū gaudiū p

luctu. palliū laudis p sp̄ meror̄. s̄ br̄tissima
ḡgo huit luctū t meror̄ i sumo. ḡ t gaudiu
ac p̄solatōz i sumo p fructū patie. vñ v̄ifica
tū ē in ea illd apli. h̄. Choī. i. Hic abūdant
passiōes xp̄i i nob̄ ita t p xp̄m abūdat p̄sola
tōna. Dēm⁹ ḡ t nos imitari patiāz b. ḡgis
marie expectatōe future remuneratōis. Ipa
em̄ i tribulatōibꝫ suis dicebat illd Ro. viij.
Nō ſchdigne passiōes h̄t̄pis ad futurā glo
riā q̄ reuelabif̄ i nob̄.

Dē longanimitate brē ḡginis

Edm̄ glo. sup̄ eplaz ad Sal. v. c. lō/
ganimitas ē i expectatōe boni nō de
ſicere s̄ refici. nō ſuffic̄ em̄ incipeni
ſi duret t pſeuert. l. si p p̄f. ḡ. v̄l. ff. de i ē
ſolo. t p Bart. l. l. luci⁹. ff. de le. j. t. l. si q̄s. ff. d
ſolu. Ite alibi dī. q̄ nō q̄ incepit: s̄ pſeuera
uerit t c. l. iij. ff. de diuor. t. l. alia. C. de his qui
vt id. c̄ si. Quādo ḡq̄s h̄z tolerare aliquē
dolorē vel labore ad breue ips. vel expectare
h̄z aliqd magnū bonū s̄ cito recipiendū: eq̄
animō conat ſufferre. pp̄t breuitatē temporis
H̄z q̄n in hm̄oi videret diu p̄mansuz in la
bore t dolore vel conseq̄ēdo bono: multū ſo
let attediarī t fatigari t aliquē ſificere ex diu
turnitate ei⁹. H̄z longanimitas retinet ho
minē ne attediet: s̄ pſeuera p̄maneat. t ſi n̄
ita cito finiat laborē: ſed diu maneat: t in lon
gum bonū expectatū p̄ueniat. t ſic lōganimi
tas reficit mentē quadā certitudine premij.
Un̄ apl's. ij. ad Cho. vij. ait. Exhibeam⁹ nos
metiplos ſic̄ dei miftros i lōganimitate. Be
ata aut̄ ḡgo p ml̄tos años fuit in laboribꝫ
mūdi t expectatōe gl̄ie. ſ. q̄ ſeraginta et tres
annos vt coiter credit̄. ſemp̄ q̄ erat magis ſer
uens ad om̄e op̄ bonū. ḡ fructū lōganimita
tis excellētissime habuit. Hac aut̄ veritatez
ſic p̄bat Alber. vbi sup̄ c. cxiiij. Bonū ex
pectatum reficit: s̄ br̄tissima ḡgo iproportiona
bile gaudiū alijs expectauit. ḡ fructū lōganimi
tatis impropotionabilis habuit. Item bo
num expectatū nō reficit nūl̄ in aliq̄ certum
ſit h̄ri. ḡ vbi maiorē certitudo: ibi maior̄ reſe
ctio in expectatōe. H̄z br̄tissime ḡginis certi
tudo oibꝫ alijs iproportionalis maior extitit.
Ergo ipſi⁹ expectatio oibꝫ alijs iproportio
nabilis fructū huit lōganimitat̄. Ite ois al
terius expectatio ē p modū eſuriētis. Expe
ctatio v̄o gl̄ioſe ḡgis fuit p modū comedētis.
H̄z iproportionabilis magis delectat ex
pectatio in comedēdo q̄ in eſuriēdo. ḡ bene
dicta ḡgo fructū longanimitatis ipropor
tionabiliter habuit viatoribus vniuerlis.
Hec ille. Et ſic excessit longanimitatem;

Pars.III.

Abrae de q ad Hb.vi.8. **L**oganimiter feres adept⁹ ē reprobationē. **S**uccitē apóstolos ⁊ alios fidēles qbz dī ad Sol. i. In oī oī bono fructificat̄ ⁊ crescent̄ iſcia dei in oī fructe fortati. i oī patiētia ⁊ loganimitate cū gāndio. **U**n de ei⁹ expectatōe dici posat illud Pro. viij. **S**ēma gratissima expectatio p̄stolat̄. vbi dic glo. Qui p̄mīa futura si deliter expectat q̄si gēme splēdissime possessione letat̄. ⁊ tal fuit lōganis expectatio beate p̄giniſ.

De bonitate bē p̄gīs.
Verū ait glo. ad Sal. v. c. Bonitas est dulcedo animi. Scđm autē p̄sum. Dulce ē qđ est amaro impermixtū. Dulci⁹ qđ est amaro impermixt⁹. Dulcissimū vō qđ est amaro impermixtissimū. **H**z amamus b. p̄gīs fuit oī amaritudie impermixtissimus. iux illud Sap. viij. Nō hz amaritudinem p̄satio illi⁹. ḡ ei⁹ anum⁹ fuit dulcissim⁹. **J**o canim⁹ ei. O clemēs. o pia. o dulcis p̄go Maria. Ite hec dulcedo est te bonis cognitis ⁊ habitis. vt ait Alber. vbi. s. cxxv. Sed br̄issimā p̄go bona nobilissima i se habuit et cognouit. ḡ dulcissima fuit. Ite ps. xxx. inq̄t David. Quā magna mīlitudo dulcedis tue dñe quā abscondisti timētib⁹ te. **H**z br̄issima p̄go nobilissimū timorēs. reuerētie habuit i summo. ḡ ⁊ dulcedinem habuit in summo.

Ite Judicū. vij. legit̄ q̄ vellus dulci rore i plētū postea tota arcā implenit. Per vellus autē br̄issima p̄go intelligit̄ q̄ totū mūdū dulcedine replete. ḡ plus oīb⁹ dulcedis habuit. Ite vt dī ad Hb. ix. in archa fuit vrna cum māna. p̄ archā autē br̄a p̄go. p̄ māna vō summa dulcedo designat̄. Argo ipa p̄go i sumo habuit dulcedinē. Ite Eccl. xxiiij. ait ipa mī dei. Spūs me⁹ sup mel dulc⁹. s̄ p̄ mel cōiter intelligit̄ qđ dulcissimū. iux illd. **J**udic. xiij. Quid dulci⁹ melle. Ergo br̄issima p̄go habuit maiore dulcedinē q̄ oīs alii viatores. Ite vt ait Alber. vbi. s. q̄nto arbor altior. tāto ei⁹ fruci⁹ est dulcior. s̄z br̄issima p̄go fuit arbor oīb⁹ altissima ⁊ dignissima. vt sup patu it in. iij. p̄te hui⁹ opis. fer. iij. p̄te xl. ḡ fruci⁹ bonitat̄ ei⁹ fuit dulcissim⁹. Prēterea ab effe ctu cognoscit̄ cā. vt dī in li. de causis. ⁊ sic bonitas fruci⁹ denotat bonitat̄ sue arbor̄. q̄a qualis est causa: talis p̄ducit effect⁹. c. fertur. ⁊ c. vulnerato. i. q. i. ⁊ c. tue. de spō. c. accessit. ⁊ c. ex lris. de tēpon. impu. l. de pupillo. ss. de no. oīpe. nū. ⁊ nota in c. cū derici. et de censi. **H**z fruci⁹ bē p̄giniſ fuit om̄i dulcedine re plētissim⁹. ḡ ⁊ trami. iuxta illd. **J**ac. iij. Nū qđ

fons de eodē foramē emanat dulcē ⁊ amara aquā: q̄si dicat. q̄lis int̄ talis ⁊ extra. **U**n ḡ a beatissima p̄gie summa dulcedo p̄cesserit: patz q̄ ipa dulcedinē bonitatē summo habuit. Et iō ipa Lan. ij. inq̄t de spōlo suo celesti eā dulcedine replēte. Fruci⁹ eius dulcis gutturi meo. In eodē q̄z c. inq̄t illi sponsus ei⁹. Vox em tua dulc⁹. ⁊. iij. c. Eloquīū mū dulce. **U**n ⁊ ipa dicere poterat de vō dei illd. **A**po. r. erat i ore meo rāq̄ mel dulce. Precep̄ta q̄z dei erat sibi dulciora sup mel ⁊ fauum. vt dī ps. cxvij. ⁊ iō dicebat illud Eccl. xxiij. Nihil dulci⁹ q̄z respicere i mādat̄ dñi. Ip̄a etiā fuit illa quā de p̄uenit i bñdictiōib⁹ dulcedinis. ps. xxij. Quapropter dicere poterat illud H̄iere. xxij. Somn⁹ me⁹ dulc⁹ mihi. et de ipa dici p̄c illud Zech. xxij. dulcis somno capiſ. ⁊ illud Eccl. xj. Initū dulcor̄ hz fructus ei⁹. De ipa q̄z dicere valemus illud. ij. El̄d̄re. v. Dulcedo ei⁹ ⁊ honor i sc̄la Non solū autē de infundebat aie b. p̄gīs dulcedine. s̄z etiā angelī suis dulcib⁹ eloquījs ⁊ caris i ea causabāt magnā iocūditatē. iux illud Amos. ix. Grillabūt mōtes i. angeli dulcedine q̄ videlicet dulcedie etiā totū corp⁹ p̄gīs replebat. Sc̄ptū est ei⁹ Pro. xv. dulcedo aie sanitas est ossiu. Et q̄bz oīb⁹ appetet quō excellētisse fuit i p̄gie dulcedo bonitatis. **U**n q̄z q̄tū pura creaturā p̄t: imitata est bonitatē diuina. **J**o de illa affirmare possumus illud Sap. viij. s. q̄ ē imago bonitat̄ illius. Licer autē bonitas rei cōit ad intrinsecā referratur. I. cū qđ. ff. si cer. pe. mī br̄a p̄go hūit bonitatē nō solū intrinsecā s̄z etiā extriūsecā. p̄ fecrissime em̄ sp̄ obseruauit illd. **T**ullij in. iij. de offi. dicet̄. Bon⁹ vir nō mō facere: sed nec cogitare quidē quā debit q̄c̄q̄ qđ non audeat p̄dicare. Et illd. cius dē auctor̄ q̄ in li. de amicitia inq̄t. Illos bonos vitros appellādos putemus q̄ affequunt̄ q̄tū hoīes p̄nt naturam optimā bñ viuēdi duce. Et illud Apulei⁹ libro de deo socrat̄ dicet̄. Nihil est deo grati⁹ ⁊ simili⁹ q̄ vir aio perfecte bon⁹ qui ceteros ancellit. Ip̄a nāq̄ p̄go optimā i bonitate creaturem om̄es supauit ⁊ diuine bonitati q̄tū possibile fuit appropinquit. Nō est autē mirum si oīs ip̄am p̄gīne bñdictā diligūt. Vera est em̄ illa Tullij s̄nia in quāda oratōe ad cesarē dicet̄. Nihil est tā popularē q̄ bonitas. de q̄ bonitate ipa p̄go diffundit i om̄es. **U**n illi dicere possum⁹ illd. ps. cij. Aperiēte te manū tuā oīa implebunt̄ bonitate. et merito. Om̄e enim bonū est naturaliter sui ipsi us diffusū. vt ait Dionysius. iij. ca. de

Bermon. VIII. De fructibus Marie

Dixis nobis. Quicquid habet efficiens deo? ipse est genitus. et ille a pro amore recipit in corde suo dicere per illum Sapientiam. Venerat mihi omnia bona pariter cum illa.

Sed de mansuetudine virginis. **A**dom glo. Sal. v. mansuetudo est tractabilis. **U**nus inquit Catholicorum quod mansuetus est dicitur: qui manu fuerit iuxta illud Sapientiam. xvij. mansuetabat ignis. Ille igitur qui per misericordie tractari sine ira dicitur mansuetus. **E**t ista est domina in patia et mansuetudine quod siles videns. quod patia moderat et reglat passionem tristis que insurgit ex aliquo modestia: ne nimis tristet. **S**ed mansuetudo restrenat passionem irene fragat: et hoc aliud agat. **J**ohannes glo. super illud Iacob. i. **L**una mansuetudine suscipitur in situ subiectu: ait. quod mansuetudo est ira. Qui ergo minus habet de ira magis habet de mansuetudine. **S**ed beatissima ergo fuit sine aliqua ira. ergo fuit mansuetissima. **S**eruauit ei illum Eccl. iij. In mansuetudine profice opera tua et super gloriam hominum diligenter nihil nesciit est tam peculiare ipsatorie maiestati quam mansuetudo: ut ait ipator: i. l. fi. C. de dona. in vi. et xx. et iij. ipse in libro se docet mansuetus. in l. j. C. si quis impudenter. et in libro laudat mansuetudinem. i. l. ipsius. C. de nuptiis. xvi. dicit Sal. i. p. q. in sola mansuetudine et clemencia pares domino esse possunt. et iij. ipatris mundi hanc virtutem super oculos viatores summo habuit. **H**oc etiam ibidem alio probat. **N**am in superbis spiritu iurgia sunt. ut dicit Proverbii. xij. Ergo superbias per se est causa iurgiorum et sic ubi est superbia: ibi est plenus de iurgiis et minus de mansuetudine. Ergo per oppositum: ubi est minus de superbia: minus est de iurgiis et plus de mansuetudine. **S**ed beatissima ergo fuit humilitas summo ergo et mansuetudo. **E**t ut ait Albertus. vbi scilicet c. xxvij. Tractabilis et mansuetus est ille qui habet bonos mores et est oibus formis et forma bilis in his quod fieri potest hominibus deum. **S**ed beatissima ergo fuit humilitas: ut patuit sanctus. **U**nus Berninus. in finione assumptoris inquit. Nobis oia facta est recte. Ergo mansuetissima fuit. Illa enim prefectio fuit mansuetudine repleta quod in orationibus suis a deo super omnes alios est auditus. cui humilius et mansuetorum spiritu placuisse deputatio. **J**udith. ix. Si ergo vero dicitur psalmus. xxiij. de dirigere et mansuetos in iudicio. et psalmus. xxvij. Mansueti hereditabunt terram: et teletabuntur in multitudine pacis super eam. **E**t post. xxvij. De saluos faciet oculos mansuetos terre. **E**t post. cxlii. exultabit mansuetos in salute. **E**t Proverbius. iij. mansuetis dabit gram. **P**roculdubio credendum est quod suscipiens mansuetos dominus. ut ait prophetam. cxlvj. haec mansuetissima ergo nemini celesti priora super oculos puras creature ex

altanter. **E**t iij. spiritus mentis dei qui perfructus mansuetudinis ad illa mirabilem sedem pruentura erat: predixit David post. xluij. Propter beatitudinem et mansuetudinem et iustitiam: et deducet te mirabiliter dextera tua. **S**cilicet enim ipsa ergo benedicta quod Eccl. i. scriptum est. Bona placita est deo fides et mansuetudo. Prefecit illum quod dominus ut Sapientis eiusdem libri. xij. c. s. In mansuetudine serua animam tuam. et hoc maxime egit ut filio suo proficeretur de quod predicatum erat Zacharias. ix. Exulta sancta filia syon et iubila filia bierlm: ecce rex tuus venit tibi iustus et mansuetus tecum: et Isa. xij. proponatur ei dicitur. Ego quasi agnus mansuetus quod portatur ad victimam.

De benignitate beatae virginis. **N**aturae glo. Sal. v. quod benignitas est largitas regis. **H**unc autem fructus fuisse in sancto domino in beatitudine ergo: probat Albertus. vbi scilicet c. xxvij. et nos possumus arguere sic. **L**argitas regis persistit in dabo. quod beatus est dare quod accipere. **C**. predictor. xvij. q. i. r. c. c. Marthe. i. j. colonna. de celestis misericordia. et hoc etiam inquit glo. in rubricis. **O**mo. et fuerunt opera domini Ihesus qui retinet Paulus. sic describit Act. xx. **H**oc beatissima ergo in proportionabilitate plus aliis dedit. quod sicut deus pater datus nobis filium suum quod ad divinitatem nobis sicut illo opera donavit. ut dicit Rom. viij. Ita ipsa dando nobis filium dei quod ad humanitatem ab eo ministrata etiam cum illo nobis opera largita est. et sic nobis prodidit deus et opera creata. et sequenter in proportionabilitate fuit larga et benigna. **B**enignitas enim deus quasi bona ignorans. **N**am si benevolus ignorans calefacit etiam a loge. ita ille qui benignus est beneficia exhibet. non soli amicis sed etiam inimicis. **H**oc autem egit ipsa benignissima dei genitrix. que filii sui perfectissima unitatrix fuit quod per crucifixionibus exorauit Luce. xij. q. r. **T**rezzini. ad Iohannem. xij. dicitur. **C**haritas patientis est: benigna est. **E**rgo ubi maior est charitas: ibi maior est benignitas. **S**ed beatissima ergo in summo habuit charitatem et benignitatem. Item benignus est spiritus sapientie. ut dicitur Sapientia. i. **S**ed beatissima ergo plena fuit spiritu sapientie. ut probatur est supra sermonem. v. huiusmodi. pre prima et sermonem sexto etiam parte prima in principio. **E**rgo benignitatis fructus fuit repletus. **S**eruauit namque illum Cassiodori in epistolis suis dicentibus. **O**rnamen tum omnium honorum est sincera benignitas. **I**gitur si tu gradu dignitate: aut fortute superas reliquias. noli illos pedibus conculcare sed sis amabilis: affabilis et yultu facie quod placidus. **N**ec ille. Preterea cum deus sic benignus: ut dicitur Iohannes. ii. **U**nus ad Tyrus. i. ait Paulus. Apposite benignitas et humanitas

Pars. III.

saluatoris nři dei. pfecto tenedū ē mřez ei⁹ suis
se benignā cū oib⁹ r sup oēs puras creatureas
hūisse fructū benignitas. pfectissime ei serua
uit illđ Aph. viij. Etote iuicē benigni. Unī p
uides i spū pp̄ha ipaz dei mřez pp̄f suā beni
gnitatem ēē coronādā pdixit illi ps. lxiiij. Bn
dices corone āni benignitas me.

¶ De fructu fidei beate ſḡie.

Endom glo. ad Gal. v. fides inq̄tuz ē
fruct⁹ ipū. dīr inuisibiliū certitudo.
de q̄ iā rāgit glo. i. mb. C. de sum. tri. r
Delecta fi. ca. Dic aut̄ Alber. vbi s.c. cxvij. q̄ dele
tio inten
dit pscibilū pluralitatē. vt si delectatio ē i scien
do. q̄to plurasciunt̄: maior ē delectatio. Sz
brillima ſḡo pl̄o oib⁹ sciuit. q̄ maiorē delecta
tionē hūit. Scđo p nobilitatē r melior: itatē
ſcitorz. Maior est ei delectatio i ſciedō melio
ra r nobiliora. vt ē cognitio diuiz̄ q̄ ē nobi
litor r delectabiliō cognitōe inferior. fzphm
xj. r. xvij. r. aſalib⁹. q̄. de celo r mūdo. xj. me
tha. r. x. eth. r. li. de ſecret̄ ſecretoz ad Alber
andriū. Unī inq̄t Aho. sup. iij. de aia. q̄ ille in
tellect⁹ n̄ est nobilior q̄ pſla intelligit fz q̄ nobi
litor cogſcat. Sz brillima ſḡo sciuit nobiliō
ra r digniora. q̄ hūit cognitōz trinitatis et
ēne britudis ſue r alioz. q̄ ſcia niſil iocūdi⁹
Nulla em̄ ē delectabiliō cognitio q̄ ſcire de
um r se ab illo nūq̄ ſepandu. gr̄c. Tertio itē
dit delectatio p modū ſciēdi. Nā si aliqd ſci
atur p reuelatoz dei: maḡ delectat q̄ ſi ſciat p
hūana acq̄ſitoz r ſtudiu. Sz cognitio ſḡis
bñdicte fuit p diuinā reuelatoz r ſciſpus i
ſtructioz. vt patuit ſup ſimōe. v. r. vj. Ergo
ſproportionabilē hūit inuisibiliū certitudi
nē oib⁹ alijs excellētiorē. r ſic fructū fidei ha
buit i ſummo. Pōt eriā h̄ accipi fides p ſi
delitate. inq̄t illđ Juuenalis lib. i. satyra. iij.
Quātū q̄ ſq̄ ſua nuimoz ſuat i archa Tatuž
h̄ r fidei. Et Eccl. xij. Fide posside cū amī
co i paupertate illi⁹ vt r i bonis ei⁹ leterz. Et
ita accipit in. l. j. ff. de ſt. pecu. r. ff. depo. l. j.
q̄. merito. C. de acr. r obli. l. tonā fidē. r i. l. j. i
pn. ff. de pac. r i eodē ſensu accipit l. cū vēde
rem. ff. loca. r i. l. generalis. C. nō nume. pecu.
Et ab Quid. i. epl̄is dicēte. Mlta fidē pmiſ
ſalemat. Et i. iij. de fasti. Tarda venit dictis
difficiliſq̄ fides. Et a Athone dicēte. Raro
fides io: q̄ mlti mlta loquunt̄. Et ab Eſopo
fabula. xxxj. Expediti ſido nō irritare fidez.
Et ab codem Quid. i. iij. de ponto. epl̄a. x.
Quis labor est purā nō temerare fide? Et a
Lucano i. j. li. vbi ait. Nulla fides regni ſo
cijes r̄. Et li. viij. Ardua quippe fides robu

ſtos exigit ānos. Et li. x. Nulla fides pietas
q̄ vir⁹ q̄ casta ſequunt̄. Et a Ricardo poeta i
li. de nuptijs q̄ ait. Quis bon⁹ absq̄ fide? Et
Hester. vi. vbi inq̄t rex Aſſuer⁹. Quid pro
hac fide honor⁹ ac pmij mardoche⁹ ſecut⁹ eſt
Et ciudē li. xvij. c. d. eodē mardocheo dicit.

Lur⁹ ſide r bñficijs vitium⁹. Si ḡh accipiat
fides p fidelitare: etiā i ſummo fuit i ſpā ſḡie.
Fuit em̄ fidelissima deo. Unī d̄ ea dici p̄ il
lud Neemie. ix. Inuenisti cor ei⁹ fidele corā
te. De fidelitatem q̄z eiusdē ſḡis pdixit ipē de
Maria us. q̄. Re. viij. dices David. Erit fidel' dom⁹
tua. r. iij. Reg. xj. inq̄t Salomon. Edifica
bo tibi domū fidele. Ipa em̄ ſḡo ſola cū filio
ſuo fuit dom⁹ fidel' v̄l q̄ ſemp̄nū corā deo
Unī p̄a dicere p̄ illđ ps. vij. Testimonijūz
meū fidele ipi. Fuit etiā ſidelissima generi
hūano. pp̄c cur⁹ ſidelitatem fuit recōciliatum
deo. Unī de p̄mo parēte dici p̄ illđ. j. Ahoz.
vij. Sc̄ificat⁹ e vir infidel' p mlierc fidelez
Fuit etiā r ē ſidelissima ſi oib⁹ pmiffioib⁹ ſuiſ
Unī de ſpā dici p̄ illđ Jolue. xxij. implevit
ope qđ pmifit.

¶ De fructu modestie brē ſḡis
De modestia mřis dei ſup ſerigij ſer.
vij. h̄ p̄ris. pte. iij. iō. h̄ nō multuz me
extendā. Sciendū tñ ſim glo. Gal. v
q̄ modestia p̄ſtit i dics r fact⁹. vt nō fiat ex
cessus v̄l defect⁹ q̄ ad ſoba vel habitū r gest⁹
extetiores. Doc̄ em̄ ſi oib⁹ ē ſuad⁹ rā in vi
ctu q̄ ſevit u r alijs. fz r ſi qđ. q̄. i. ff. d. vſu
fruc. fac. l. ſolēt. h̄. nō ſo. ff. de offi. pcō. r le. r
l. diuortio. j. r̄. ſo. ff. deneg. ge. Dic̄ at Alber.
vbi. s.c. cxix. q̄ i ſtutib⁹ politicas medietas
duoz extremoz eſt ſtutis. vt dī. iij. eth. Unde
Berñ. ait. Tene mediū ſi nō vis pderemo
dū. In ſtutib⁹ ſo theologicis ſato aliqd fz
pfect⁹ eē ſtutis q̄to maḡ eleuat r exrendit
ad pſecutioz ſimis. Unī mod⁹ ibi attēditur
ſim majorē eleuatōz ſtutis. fides em̄ ſato ma
gis eſt ſtutis q̄to maḡ eleuat potētiā ad cre
dendū. Et ſit ſpes ſato pfect⁹ fz eſſe ſtutis
q̄to maḡ eleuat ad ſperadū. Et ſit eſt i amo
re cui⁹ mod⁹ eſt non tenere modū. vt inquit
Berñ. Si ḡ modeſte ē tenere modū. modeſtissimi i ſummo erit tenere modū in ſummo.
Som̄m̄ aut̄ mod⁹ i via ē eleuare potētiā
ad pfectissimū actū q̄ pōt eſſe in ſtatu vie. hu
iulmodi aut̄ eleuatio fuit i b. ſḡie. q̄ ſpā ha
buit fructū modeſtie in ſummo. Irē glo ſup
illud Ro. iij. Rationabile obsequiū vestrūz
ait. Neq̄ nimis neq̄ min⁹. Dic̄ aut̄ inter
om̄es puras creatureas ſolū ouenit beate vir
gini p̄cise. q̄ r̄. Item ſpā ſapientie eſt mo

Bermon. VIII. De fructibus Mariæ

destus: ut dicitur **H**ab. viij. Ecclasia q̄ desursum est modesta ē t̄ suadibilē t̄c. **I**ac. iij. **H**ec ibata p̄ḡie fuit sp̄us sapie i lūmo sup̄ oes via- tores vt. s. p̄b. itū. c. g. t̄ modestia i lūmo. **I**tē puer. xxiij. dī. **F**inis modestie timor dñi. sed i bītā p̄ḡine fuit timor dñi i lūmo: vt patuit s. g. t̄ modestie fructus. **I**psa eternū p̄fectissime fuit illud **P**hil. iiiij. **M**odestia v̄ra nota sit oib⁹ hoib⁹. t̄ illud. i. **P**e. iij. **A**ū modestia t̄ timore sciam h̄ntes bonā.

Sed cōtinētia beate p̄ginis.

Continētia fuit glo. ad **H**ab. v. est ab- stinere a bonis placitis t̄ licitis. In- telligunt̄ aut̄ hic placita fuit sensum: nō fuit intellectum: vt ait **A**lber. vbi. s. c. cxxx. Nō em̄ est virtus abstinere a bonis placitis fuit intellectū: q̄ sunt simpliciter bona fuit fructus apparet̄da. A bonis aut̄ sensibiliib⁹ t̄ delectabilib⁹ abstinere est virtus cōtinētiae. Hūmevero delectabile fuit sensum est actus gnatiōis. g. ab- h̄ abstinere est maximū fructus. Et h̄ pot̄ eē tripli. Primo p̄ abstinētiā p̄fecta: vt in coiu- gatis. xxiij. di. c. nicena. q̄ ab alijs cōtinētient ex se. Secundo p̄ abstinētiā p̄fectiorē: vt in viduis xxvij. q. i. c. nuptiis. Tertio p̄ abstinētiā p̄fectissima: vt i p̄ginis. q̄ tāte est excellētia p̄- p̄suaderi p̄t̄ s̄z nō impari. c. integritas. xxxij. q. i. Hec autē in bītā p̄ḡine fuit i lūmo. g. t̄ fructū cōtinētiae habuit i lūmo. Prececa p̄t̄ ē circa arduū t̄ difficile. q̄. Et h̄ s̄z marie ar- duū t̄ difficile videat̄ eē abstinere ab actu ge- neratiōis nature corruptibilitate. vñ **H**alo mon dicebat deo **H**ab. viij. Nō possum esse cōtinēs nisi tu dederis. ergo vbi est illa absti- nētia i lūmo: ibi est t̄ cōtinētia i lūmo. Sed hec fuit i bītā p̄ḡine. g. t̄c. Itē augmērat̄ p̄tu- tē cōtinētiae abstinere nō solū t̄ delectabilib⁹ li- citis s̄z etiā a debitis. q̄zto magis debitis tāto ma- ior est cōtinētia abstinere ab illis. s̄z beatissi- ma p̄go abstinuit ab honorib⁹ sibi debitis su- per om̄es creaturas inq̄t̄ erat dei m̄. cu ḡ se humiliauerit i lūmo: t̄ a reuerētia ip̄propor- tionabilis sibi debita cōtinuerit; p̄fecto habu- it fructū cōtinētiae i lūmo. Unū de illa dici p̄t̄ illud. q̄. **M**ach. xiiij. Cōtinētiae p̄positū tenu- it. s. i lūmo. Et quo appetit̄ ei excellētia. Lū em̄ nō sit cōdigna p̄oderatio aie cōtinētis: vt dicit **E**ccl. xxvi. p̄cūdubio excellētia bētē vir- ginis cōtinētis i lūmo erit ip̄portionabi- lis t̄ inertimabilis.

De fructu castitatis bītā p̄ḡinis.

Quia sup̄ fūone. iij. huius p̄t̄ tra- ctaui de p̄t̄ute p̄ḡinitat̄ t̄ castitatis m̄ris dei: iō hic breuiſ me expediā de-

fructu ei. **S**ciēdū ḡ fūm glo. ad **H**ab. v. q̄ h̄ castitas ē recte vt̄ licit. Ne aut̄ recte vt̄ q̄ fuit dictū apli. i. **A**hoz. x. Siue māducat̄ siue bibit̄ siue alīnd facit̄ oia i gl̄iam dei fa- cite. **S**ic faciebat impator q̄ i. l. i. p̄n. C. de- ve. iu. enu. ait. Ita aios n̄ros ad dei oipotēt̄ erigim̄ adiutoriū: vt neq̄ armis cōfidam̄: neq̄ n̄ris militib⁹: neq̄ belloz ducib⁹ v̄l n̄ro ingenio: sed oēm spem ad sola referam̄ pui- dentia trinitat̄. **N**es ḡ actiōes hūane sunt referibiles ad deu. **I**lle igit̄ p̄fectus in lūmo erit q̄ oēs ac̄t̄ siuos i deu referet. t̄ h̄mois cre- ferri est vti. vñ m̄ḡ sen. in. i. di. i. inq̄t̄ q̄ vti est id qđ in vsuz venerit referre ad id quod fructū est. s. deo q̄ sol̄ est fructū. **S**icut autē p̄tingit̄ referre different: ita p̄tingit̄ vti dñs. **N**ā aliq̄ viatores referut̄ i deu aliq̄ solū: aliq̄ p̄o oia s̄z habitualis. nā ip̄ossible est eos sp̄ oia referre actualit̄: vt. p̄bat **A**lbert⁹ vbi. s. c. cxxij. q̄z nō est hō q̄ nō peccat. iij. **R**egū. viij. Qui aut̄ peccat nō p̄t̄ semp oia i deu referre actualit̄. nā p̄t̄ q̄n̄ peccat nō refert i deu il- lud in q̄ peccat etiā venialit̄. sed brā h̄go oia semp i deu referebat actualit̄ cū nunq̄ pec- carerit: sed sp̄ i grā dei starerit: vt. s. p̄batū est ergo ip̄portionabilis sup̄ om̄es beneysa est licit. t̄ consequēter habuit fructū castitatis i lūmo fuit **A**lbertū vbi. s. Dicit aut̄ **N**ico- laus de lyra sup̄ eplām ad **H**ab. c. v. q̄ castus p̄prie dī ille q̄ nec p̄sentit concupiscēt̄ nec etiā patif earu molestias. **H**ec igit̄ excellētia castitatis singularissimo mō p̄uenit dei ge- ntrici: q̄ nunq̄ alicui carnali cōcupiscēt̄ cō- sensum p̄st̄tit̄: imo nec vñq̄ aliquē motū ei- sensit. t̄ iō i lūmo castissima fuit. de? em̄ illā i purissima p̄ḡinate sp̄ p̄seruauit. vñ ipsa dicere p̄t̄ deo illud **H**iere. iij. **D**ux p̄ḡinitat̄ mee tu es. **L**ius q̄z castitatis excellētia oīdīt̄ ex eo q̄ ipa nō fuit ea ex timore vel verecū- dia. sicut illa de qua inq̄t̄ **Q**uid. **A**sta ē quā nemo rogauit t̄c. sed fuit illud **A**siliū **T**ul- lij dīcen. **N**ō sc̄no sis casta metu sed mente fideli t̄c. Itē ipa p̄fecte euit̄anit oēs occasio- nes luxurie. vñ voluit esse pauperrima. q̄zto ait **Q**uid? q̄. de reme. amo. **D**ivit̄is alit̄ luxuriosus amor. Et in potu parcissima fuit. qui ait idē poetavbi sup̄. **V**ina parat̄ anūmū veneri s̄i plurimas sumas. Et luxuri- sa res est vinū. puer. xx. t̄. c. luxuriosa. xxv. di. Itē nūq̄ ocio vacauit. sc̄ies verā eē **Q**ui dīsen. in. i. de reme. amo. q̄ inq̄t̄. **O**cia si tol- las piere cupidinis art̄, sed sp̄ diūsis opib⁹ t̄ austēritatib⁹ oia libidinis sc̄ētua refrenauit seruas illud **A**sol. iij. **M**ortificate mēbra v̄ta

Pars.III.

Dis igit̄ duodeci fructib⁹ spūs repleta beatisima fogo soluta fuit ab omni lege humana et carnali: iuc̄ illud. **H**al. v. Qui spū dei agutur non sicut sub lege. Per hos etiā fruct⁹ cū ceteris virtutibus diabolus p̄strauit et despexit. **L**ui dicitur? **R**e. xvij. Spreuit te: sublannauit te fogo filias Lyon. Figurata q̄z fuit ipsa bñdicta fogo in ligno vite i medio p̄ adishi: qd̄. xij. fruct⁹ p̄ tulit: ut dicitur Apoc. vlt. qz hos. xij. fruct⁹ spūs non solū i se habuit sed etiā ad salutē oīm genitū mirabiliter p̄durit et coicauit. **L**ui beatissime virgini sit phēnix gl̄ia p̄ infinita sc̄la sc̄loꝝ Amē.

De gratijs gratijs datis beate virginis

Sermo nonus.

Gloria de gratijs gratijs datis. **S**icut em̄ continuatio ordinata debet fieri de titulo ad titulum: ut in l. ij. ff. de statu hominis. et in s. quibus. in s. isti. co. et in l. cu de lancenonis. s. alia. ff. de fun. instruc. Et silt de libro ad liby qn̄ cōmode fieri p̄t: ut nota in sti. de acti. in p̄n. l. h̄ec nō sit oīno necaria s̄ glo. i. R̄ica. ff. de p̄di. fur. **H**ic etiā continuatō solet fieri de lege ad legē qn̄ cōmode fieri p̄t ut est glo. i. l. ij. ff. de fo. obli. et aliq̄n̄ de pagrapho ad paragraphū: ut h̄z in l. gall. xvi glo. i. s. j. ff. de libe. et posthu. **P**ari modo etiā consentaneū videt continuare h̄c monē loquuntē de gratijs gratijs datis ad sup̄sc̄ptos loquentes de gratijs gratijs facientib⁹. **V**ulte aut̄ sunt gr̄e gratijs datis. quaz aliq̄s ponit ap̄los. i. Thoz. xij. di. Alij quidē p̄ spū dat simo lapie. alteri aut̄ simo scie fm̄ cundē spū. alijs fides i eo. dē spū. alijs gratia sanitatu. alijs opatio virtutum. alijs p̄phertia. alijs discretio spirituum. alijs genera linguarū. alijs interpretatione sermonū. **Q**uasda h̄o alias gratias ponit idē Ap̄lus ad Ephes. iiij. dices. Ip̄e dedit quasda quidē ap̄los: qsdā autē p̄phertas: alios h̄o euangelistas: alios autē pastores et doctores ad cōfummationē sanctorū in opus ministerij in edificationē corporis Christi. De quib⁹ gratijs hic p̄tractabim⁹ ostendētes qualis in matre dei fuerūt excellētissime.

Desapiētia quā habuit br̄a virgo in contemplatione eternoꝝ.

Deo expeditioꝝ hui⁹ p̄me p̄t q̄rit oryz m̄r̄ dei in hac vita viderit angelos et sp̄ualia p̄ species p̄priarū. Et videt q̄ sic. Ipa em̄ ut ait Al-

ber. vbi. s. c. cxxij. videre potuit et vidit spūm̄ increatum p̄ spūm̄ p̄priam. ergo et quilibet aliuz. **I**cē in. ij. dialogoꝝ inq̄t Greg. Quid em̄ nō videt qui videntē oīa vident. Sed ipsa videt videntē oīa. q̄ vidit omnia. **I**cē ph̄us ait: q̄ intellectus cognoscit omnia ppter seipsum̄ agnosco dū. q̄cqd aut̄ est fm̄ naturā cognoscitū alicui⁹: cognoscet illud nisi impedita. **I**lla autē impedita fm̄ Aug. sunt fantasmata corporalium animarum p̄ amoīē cōglutinata: quib⁹ abstractis anima seipsum̄ videt. H̄z ab his anima beate virginis potuit se abstracta here. ergo potuit seipsum̄ videre per speciem p̄priam. **I**cē fm̄ Aug. in li. de spiritu et anima: anima a principio sue creatiōis habet in se cōcupisabilitatē rationabilitatē et irascibilitatem. ergo in se est naturalis cognoscitina. vñ posito per possibile q̄ nō infundere corpori adhuc esset cognoscitua: et nō esset coartata per aliā naturā. ergo apta nata est cognoscere omnia. Sed inordinatum̄ est q̄ aliqd foret cognoscitū oīz alioꝝ et nō suūpi⁹. ergo anima naturalis est cognoscitua suūpi⁹ et omnium aliorū. ergo cognoscet oīa et seipsum̄ nisi impedita. hoc aut̄ est impeditū qd̄ dictū est super. H̄z in aīa beatissime virginis hoc fuit sublatu. q̄ vidit seipsum̄ et omnes angelos et omnia creata. vñ Aug. in lib. de spū et aīa inq̄t. Animus corporis dñator: rector et habitator videt se p̄ seipm̄. non q̄rit auxiliū corporalium oculorum vero ab omib⁹ corporalib⁹ sensib⁹ tāq̄ cōpedib⁹ abstrahit se ad se ut videat se in se: et nouerit se apud se: et dum vult deū cognoscere eleuat super se. Item ph̄us in. i. de anima dicit q̄ omnino et penitus difficultum̄ est aliū quā fidē accipere de anima fm̄ sua substantia operatiōe em̄ et potētias ipsius et accidētia nō est difficultissim⁹ cognoscere. Si ergo cognoscere animam in se p̄ suam speciem de numero difficultissim⁹ est. ergo ē de numero cognoscibilium. ergo fm̄ ph̄m̄ q̄ nō habuit ad gratijs res p̄spectum: possibile est animā cognoscere per speciem propriā: licet difficulter. Sed ista difficultas amouet p̄ abstractionē a fantasmatibus corporalib⁹. que abstractione fuit cōpletissima in contemplatione beate virginis. ergo videt animas et spūs in sua contemplatione. Si ergo ut ex p̄cedētib⁹ pater etiā ph̄ice loquendo anima in corpore citra auxiliū gratijs facientis in contemplatione spirituum et spiritualium aspectū dirigere potest et videre: pfecto multo fortius anima beate virginis eleuata et abstraeta plenitudine gratijs facere poterat. **I**cē Paulus in raptu videt dispositionem cele-

Sermo.IX.

De gratiis Marie

Nisi hierarchie: et beato Dionysio reuelauit.
Ergo multo magis beata virgo vidit statu angelorum et triumphatis ecclie. Quod em est
cessum seruo multo magis ccessum fuit niversorum dñe: quia capacitas serui regulae summa capacitate domini. si mihi et tibi. sed in regula. ff. de leg. i. Item Martinus vidit demones: et Jacob angelos quoniam dixit Gen. xxxii. La stra dei sunt hec. Ergo et beata ergo in sua preplatione poterat videre angelos et demones et aiam propria: immo et ipsum deum. Hac igit sapientia de divinis repleta magnifice locuta est ipsa ergo benedicta componens canticum illud excellentissimum. Magnificat anima mea dominum. Hac sapientia frater docuit apostolos sapientissimos de multis mysteriis fidei et secretis divini mis post ascensionem filii. Et quid mirum si sapientissima oium fuit que mater fuit christi: qui est dei virtus et sapientia: ut dicitur. i. Chor. i. Ipse igit dei filius qui dixit apostolis Luc. xii. Da vobis os et sapientia cui non poterunt resistere omnes aduersarii vestri. multo excellentius dedit eam sue charissime genitrici. Si enim de sapientia prestat parvulus. i. humilibus: Ps. xviii. multo magis eam praetulit humillime ergo ni. Ideo illi inquit Salomon Sap. vii. Dic sapientie: soror mea es. De eius quoniam sapientie profunditate dici potest illud Ia. xl. Non est inuenit stigatio sapientie eius. De ipso etiam monito potest illud puer. xviii. In labore sapientis inuenitur sapientia. et per eiusdem lib. c. Os iusti partur sapientia. Si enim ut scriptum est Eccl. xxvii. homo sanctus in sapientia manet sicut sol. perfecto omnium sanctorum scientia ergo in summa tempore mansit sapientia.

De gratia scientie beate virginis.

Multo prius scire
Oratiā scientie ad finē bene opandi postulabat pphā ps. cxviii. dices Scientia doce me ut discā iustificationes tuas. Multi enim ex causa querunt hoies scire: ut ait Bern. in quadam sermone dices. Sunt qui scire volunt ut sciantur: et vanitas est glorie. Sunt qui scire volunt ut sciant: et curiositas est. Sunt qui scire volunt ut lucrent: et cupiditas est. Et sunt qui scire volunt ut edificant se et alios: et caritas est. De his quoniam diligenter respectibus sciendi tractat Archi. in. cōfessione. xxxvii. di. et ego diffuse dixi in scđa parterosarum monū: sermone. xxix. parte. iii. De autem scientia put est gratia gratis data possit in hoc quod sciat quis eloqui de morib⁹ et naturalib⁹ rebus et artib⁹ liberalib⁹ et mechanicis: prout expedit ad salutē aie procurandū in primis. et hoc per infusionē dei. iuxta illud

ad Chor. i. Gra data est vobis in Christo Iesu: quia divites facti estis in illo in omni verbo et in omni scientia. Nec autem scientia infusa est Salomonis non solum ad indicandum populum: sed etiam ad differendum de naturis regnorum: de vocatione: piscibus et animalibus terre: ac de plantis a cedro libani usque ad isopum herbarum minimam: ut dicitur. iij. Reg. iij. Hic autem non loquimur de scientia sine charitate que inflatur: ut dicuntur. i. ad Chor. viij. et in c. nisi cum pridē. sed propter scientiam de rerum quod etiam notat gloriam in l. Julian⁹. sed quod dicitur. ff. ad macedoniam in l. ut ex pluribus. ff. de reg. iij. et in l. licet. ff. de acqua polo. sed loquimur de scientia bona. Hanc vero scientiam fuisse perfectissime in brata virgine probat Albert⁹ ubi supra. Et primo de mechanicis scientiis c. cxix. sic arguedo. Omnis scientia de numero bonorum est. sed ei nullum bonum deficit: quod oīes scias habuit. Itē natura non deficit in necessariis: ut dicitur. iij. de aria. ergo multo fortius gratia. Sed quedam mechanica scientie erat beate virginis necessarie: ut mulieres. Ergo illas habuit ipsa que omni gratia plena fuit. Inter mechanicas autem mulieres quoniam sunt subtiliores et meliores: ut sunt illae que sunt in aurificis et sericis operibus et subtilioribus sururis et texturis et thomis. quod eas sciunt dea mater. quod (ut ait Damascen⁹) a nullo illustri supatur. he eterni scientie et opera sunt illustrissima feminaz. Itē sua oratio fuit laudabilissima: quod humillima. sed maior humilitas est scire nobilia et subtilia et opari vicia et communia quam tam scire vicia et opari vicia. quod scientiam habuit istaz operationum mechanicarum nobilium et excellentium. licet ipsa non intenderet circa eas. Et ratione assignat Albert⁹ ubi. s. dices quod ista subtilia magis ordinant ad vanitatem quam ad utilitatem. Et propterea dicit iurisconsultus in l. si fideiussor. sed quedam. ff. mada. quod non est curandum de apicibus. et sic de subtilitatibus iuris. nimia enim subtilitas est principia. l. lege duodecim tabularum. ff. de legi. here. et ideo debet evitari. l. sancim⁹. C. ad trebe. l. sicut. sed debitorum. ff. quibus mo. pign. vel hypo. sol. et l. fi. C. de iu. do. Opatio autem beate virginis tam erat circa necessitatē et utilitatē. quod non erat circa talia. nos tamē hoc limitare possumus nisi forte in his quod ad diuinum cultum pertinebat. De ista autem eius opatione circa vicia dicit puer. vlti. Quasi uita lanā et linū et opata est. Silio manū suarū: manū suam misit ad fortia: et digitū eius apprehēderūt fusum. In legendā quoque eius dicitur quod certa hora diei vacabat operi texturent neminem grauaret: et arte

Scientia inflatur

Maria habuit omnē scientiam

Maria circa viilia se exercevit

Pars. III.

et manib⁹ vict⁹ querebat. sicut eti⁹ faciebat
Paulus apl's: vt dī. Act. ix. r. x. q. iij. ca. ca/
 uendū. et ex de censi. c. cū apl's. Dicit nāqz au/
 tor libri q̄ dicit **P**amphil⁹. c. j. Nā solet ars
 dominū sepe innare suū. et iterū. iij. c. inquit
Pauper sepe suo pascit officio. Necet autem
 mater dei habuerit noticiā et peritiā omniū
 artiū honestariū que exerceri possunt cū me/
 rito: iuxta illud **S**enece in libro de septē libe/
 ralib⁹ artibus dicētis. Meritoria artificia
 sunt et que valde hoībus prosunt: iuxta illō
Duidiq in. iij. de arte amandi. Sicilicet ige/
 nūm placida mollis ab arte. Et studio mo/
 res conueniēter eūt. Et in. j. de ponto. Ar/
 tibus ingenuis quarū tibi maxima cura est:
Pecora mollescunt: asperitas q̄ fugit. Con/
 tra hō de ignorantib⁹ artē dicit autor: libri q̄
 dicit **F**acetus. c. iij. Est pecus ut brutū peni/
 tis quisq̄s caret arte. Ars hominez format:
 nec sinit esse malū. Tamē ipa dei mater volu/
 it communē exerceri circa vilia exercitia. Qd
 eti⁹ pōt pbari fm **A**lbertū vbi. s. sic. Beata
 virgo pfecta fuit fm actionem et cōteplatio/
 nem. vn de ipa dici pōt illō **A**nc. x. Maria
 optimā partē elegit. Bona pars est actiu/
 rum: melior pteplatiōz. sed optima est ei⁹
 que perfecta est in actiōe et cōteplatiōe: sicut
 fuit beata virgo. ergo ipa debuit habere ope/
 ra actiōis que cōteplatiōi minime repugna/
 rent. Hec autē sunt opa manūlia grossa et
 communia: que nō requirunt multā attentionē
 cogitationis. ergo videt q̄ circa hīmōi debe/
 ret esse operatio viginis. Hec **A**lbert⁹ vbi su/
 pra. Et idē eti⁹ pbat q̄ ipsa virgo benedicta
 sciuit artē mechanicā improportionabiliter
 alijs et excellēter sic arguedo. Sicut se habet
 effectus ad effectuz: ita causa ad causam. sed
 effectus causar⁹ ab arte mechanica beata vir/
 ginis excellit iproportionabilis effectū cau/
 satū ab artib⁹ mechanicis in alijs. quod p̄t
 quia dignissimū ad qd ordinat̄ ars mecha/
 nica est vestimentū. sed dignissimū oīm vesti/
 mentoz fuit tunica incōutilis: quā filio suo
 fecit beatissima vgo. ḡli eius ars mechanica
 causabat dignissimū effectū: cōcludendū est
 q̄ habebat ipaz artē in sumo. **N**ō, hō habu/
 erit artes liberales in sumo pbat idē **A**lbert⁹
 vbi. s. c. cxv. sic **P**rouerib. ix. dr. Sapientia
 edificavit sibi domū: et excidit colūnas septē
 sed ista dom⁹ est brā vgo: septē columnē sunt
 septē artes liberales. ergo beata vgo habuit
 septē liberaliū artiū scītia. **I**cē **E**xo. xj. dicit
 2 **P**ulier petat a vicina sua vasa argentea et
 aurea. qd exponūt glose et scīt de scītis scītis

Scīnit
 etiam ar/
 tes me/
 chanicās.

Scīnit
 artes li/
 berales.

larib⁹. ḡ scīt debet secū scīas seculares deporta/
 re de mō. ḡ et br̄issima vgo. **I**cē **A**nc. iij. dr
 de turri dāuid qua significat sacra scriptura
Mille clipei pendet ex ea: omnis armatura
 fortū. Sed clipei fm expositores sunt phisse
 ce scītē. Octauo scītē liberales ptinent ad
 munitionē sacre scripture. ergo sanctoz est il/
 las scire. ḡt beatissime vginis. **I**cē quidā scītē
 laudant̄ talib⁹ scītis: vt **G**regorij: **H**ie
 ronym⁹: **A**ugustin⁹: **A**eo papa: brā katherī/
 na: et multi alij. Valēt em ad intellectū et cor/
 roborationē sacre scripture: vt h̄i di. xixvij.
 c. de q̄bus dā. de quo p̄ **P**anor. in. c. de multa p̄
 illū textū de preben. et di. in. c. venerabilis. eo
 dēti. et c. inotuit. de elec. **F**acit. l. iij. C. de post.
 ḡ beate vginī nō debuit deesse materia hui⁹
 laudis. **N**ō autē grāmatīca scīuerit: pbat
Albert⁹ vbi. s. c. cxvij. Nā sup illud **A**nc. iij
 Maria cōfūabat omnia verba hec. inq̄ glo/
 sa q̄ legerat de diversis scripturis: et confere/
 bat lecta cū his que in facto impleban̄ de fi/
 lio. Ergo scīuit legere et intelligebat quod le/
 gebat. Quia legere et nō intelligere negligi/
 re est: vt ait **C**atho. ergo scīuit grāmaticam.
 Dicit quoq̄z **D**amascen⁹ q̄ beata virgo fuit
 enutrita in templo vbi vgines instrueban̄.
 Itē cū grāmatica sit scītia recte loquēdi et
 recte scribēdi. et ipa in loquendo vel scribēdo
 nunq̄ peccauerit. ergo grāmaticā scīuit i sū/
 mo. Hoc eti⁹ patet p litterā respōsalē scītaz
 ab ipa beato **I**gnacio. Si em **S**usanna eri/
 dierūt parētes et fm legē **M**oysi: **A**nc. xij
 pncipiu autē eruditōis est a grammatica: vt
 colligi pōt in. l. j. C. de pfectib⁹ liberaлиū ar/
 tiū. lib. x. pculdubio credēdū est beata virgi/
 nem in grāmatica fuisse eruditissimā. nam
 grāmatica in bono vslu assūpta est vltis ani/
 me. c. si quis. xxvij. di. Et similiter scīuit rhe/
 toricā. Quod sic probatur. Nam (vt inquit
August. in libro de doctrina xpiana) in sacra
 scripture sunt diversi colores rhetorici. s̄z sa/
 cram scripturā beatissima virgo pfecte scīuit
 ergo et rhetoricā. **T**ura quoq̄z ciuilia et ca/
 nonica et leges ac decretā eti⁹ scīuisse in sum/
 mo pbat **A**lbertus sup **N**issus est. c. cxv/
 viij. hoc modo. Sapientia boni aduocati et
 eloquentia eius manifestatur in tribus. s. p/
 mo q̄ obtineat apud iustū et sapientē iudicē
Secundo cōtra aduersariū astutum et saga/
 cem. **T**ertio q̄ in causa desperata. et de his ali/
 quod tangit in. l. prouidendū. et in. l. quisq̄s
 C. de postula. Sed virgo beatissima aduoca/
 ta nostra obtinuit apud sapientissimū et iu/
 stissimū iudicē deū: et contra astutissimū ad-

Scītē
 valēt

Pura scī/
 uit.

Berino.IX.

De gratiis Marie

Leges
adere

uersariū diabolū. tñ causa despatissima iter
deū t hominē: in qua null⁹ hoīm loqui au/
debat: nec Moyses legis doctor: nec Salo/
mon sapientissimus. Nā ipsa optimū opta/
tam sententiā nostrę liberatōis. ergo iura sci/
uit. Item aliqui aduocati possunt p̄bare so/
phisticę (licet nō realiter) iniustū esse iustum.
Sed beata ſ̄go de nostra iniusticia iusticiā
fecit. Ergo improportionabilis omnibus op/
time allegare l̄cuit. Item ipa impatrix fuit:
ergo leges cōdere potuit: t legis interpretatio/
penes ipaz fuit. fac. l. i. t. q. C. de ve. in. enu/
iuncta. l. princeps. ff. de legi. t omnia iura in
archa sui cordis clausa habuit. ad quod fac
l. omniū. C. de legi. t. l. penulti. C. de his qui
vt indig. iuncta. d. l. princeps. Et cōseqneter
in summo iura ciuitia t canōica sciuit. Nec
videt incōgruū mulieres habere peritiā iu/
ris. Legit em̄ de vrore Johānis andree glo/
fatoris q̄ tanta peritiā in utroq; iure habuit
vt publice in scholis legere aula sit. ¶ Licet
aut̄ dicat q̄ dialetica nō placet teo: qz regnū
Dei est in simplicitate fidei t nō in contētiōe
c. omniē. xxvij. di. vn̄ etiam dicit q̄ dialetici
dieb⁹ ac noctib⁹ torquent: t obſcuritate mē/
tis gradium. c. nōne. eadē dīst. t q̄ garruli/
tas ranaz quib⁹ p̄cussa est egyptus designat
garrulitatē dialeticoz t sophistica argumē/
ta eorū. c. legitimus. t. c. sequen. xxvij. di. ta/
men dialetica potest addisci sine peccato. et
similiter alie sc̄ietie mūdane. S. sed ecōtra. t
c. turbat. t. c. si quis. eadē dīl. Omnia enim
que in iure canonico dicunt̄ contra logicos
sine dialeticos intelliguntur solū de his qui
relictis necessarijs ad salutē: vel ex curiosita/
te tm̄ seu ex alio malo fine circa huiusmodi
occupant: nō autem de illis qui addiscunt bo/
no fine. Et similiter dicendū est de alijs sc̄ie/
tis paganoz ab eccl̄ia particulariter non
damnatis: que cum merito possunt addisci
būmodo seruētur debite circūstātie. Valet
em̄ ad salutē t profectū anime t fidei defen/
sionē. sicut demōstrat magister Gracian⁹ in
d. c. turbat. t septē capitulis seq̄tib⁹. xxvij.
di. Beata igit̄ ſ̄ginē maria logicaq; sciuisse
pbat Albert⁹ vbi supra. c. xxxix. dicens q̄ lo/
gica est utrillissima ad scientiā sacre scripture:
t ad heresim destructionē: t fidei confirma/
tionē t rationis redditionē de ea que in no/
bis est fide. ergo ita sc̄ietia maxime est necel/
saria sanctis: t p̄sequēter beatissime virginis
necessaria fuit: que i vniuerso mūndo cūcas
heresies interemit. Itē dicit Hieron. q̄ liber

Job cōtinet p̄positiōes: assumptiōes t�clu/
siōes. t idē est in alijs libr̄ sacre scripture in
quib⁹ sunt diffinitiōes: diuisiōes t p̄clusio/
nes. t in aliq;ib⁹ sunt versus exametri v̄l pen/
thametri fm̄ hebreos. sicut in libro Job: t in
p̄almis t in cāticis. Ergo logica ipa t poe/
triā sciuit. qz scripture sacrā in qua hec habē
tur plene nouit. t hec ita esse in cātico suo de/
monstravit: t p̄currēdo de specieb⁹ logice: q
sunt tēperatiua: sophistica: demonstratiua t
dialetica. Dicit Albert⁹ vbi. s. c. xl. q̄ tempe/
ratiua in summo sciuit: quia nunq; in tentati/
one succubuit. Sophistica in summo habuit
quia oēs astutias diaboli cognouit t omnia
sophismata sua patefecit. Dialetica in sum/
mo sciuit: quia omnia p̄blematata soluere sci/
uit. Demonstratiua in summo sciuit: quia no/
bilissimā p̄priā passionē de nobilissimo p̄po
subiecto p̄ semetip̄am conclusit. Nobilissi/
mū subiectū est prima t summa bonitas: no/
bilissima t p̄pria ei⁹ passio est misericordia.
vñ in oratiōe dicim⁹. Deus cui p̄priū est mi/
sereri. Hāc aut̄ p̄priā passionē de hoc subiecto
beata ſ̄go p̄clusit: qn̄ per eā tanq; per mediū
summe bonus de⁹ in ope nostre redēptiōis i
se summa misericordia demōstrauit: quasi rali/
vtere demōstratiōe. Quicq; auferit quod/
cunq; malū auferibile: t cōfert om̄e bonū cō/
feribile ip̄e est summe misericors. sed de⁹ homo
in nostra redēptiōe abstulit omne malū au/
feribile: t cōtulit om̄e bonū cōferibile. ergo
summe misericors. At hoc factū est p̄ mediū
ip̄ius beate ſ̄ginis de qua carnē assump̄it: t
ex qua incarnat⁹ hoc fecit. Et quo p̄t q̄ ipa
habuit oēs partes logice in summo. ¶ Philo/
sophia etiā habuisse virginē gl̄iosam manū/
festū est. Nam imperator dicit philosophia
plenus. C. ad syll. l. penul. ergo t ipa impera/
trix celestis. ad quod facit. l. p̄nceps. ff. de le/
gi. Itē ad philosop̄hia p̄tinet detinere furo/
rem amoris viciosi. S. illud qz. in aut̄ quib⁹
modis naturales efficiunt̄ legitimi. De quo
p̄ Albricū de rosate in. l. vñica. C. de senatus/
cōsil. clau. tol. Et pecunias cōtēneret. l. in ho/
norib⁹. S. phis. ff. de vaca. mu. atq; in dictis
tēperatuz esse. S. nos ſ̄o. in phemio ff. Nec
aut̄ omnia fuerūt in dei matre. Itē phia dicit
a philos qd̄ ē amor: t sophia qd̄ ē sapia: qd̄
amor sapie: vt no. in. l. i. ff. de iusti. tū. de q̄ p̄
Arch. viij. di. in p̄n. Sup̄ om̄es aut̄ beata
ſ̄go amauit sapientiā: ergo sup̄ om̄es habuit
phiam. Et filīter phisica t medicinam pbat
Albert⁹ in pallegato loco. c. xlj. cā habuisse

Impera/
tor plen⁹
phia.

Pars. III.

sic: ut inqt Pho in. i. de aia. Cognitio alevalet ad oia: maxie ad scientia naturalē. siz brissima virgo pfectissimā cognitionē anime habuit: pfectissime em se cognouit. ergo rē. Ite per diuersas pprietates lapidū: specierum: lignorū tu animaliū tu ceteraz rez naturaliū diuersē figurant̄ intelligētē mysteriorum in sacra scriptura. ergo sine noticia rerum nō est pfecta noticia scripturaz. sed beatissima virgo pfecte sciuit scripturaz: ergo habuit in summo naturaliū scientia. Ite nullus fuit morbo quitūcūqui incurabilis quin scueret tu posset eu curare. ergo in summo habuit scientia medicine. Ite ipa sciuit curare solo verbo. ergo sciuit medicina in summo. Ite ipa sciuit curare corpus et anima. ergo in summo habuit medicine cognitionē. Ideo ei canit. Aecos tu illumina: mortuas resuscita: da mexitis leticiā. Ut em dicit Eccl. xxvij. Altissimus de terra. i. de virginem maria creauit medicinaz. Quapropter te indeuot̄ beate yagini dicere possim⁹ illud Sap. i. Non est in illis medicamentū. tu illud Diere. viij. Medicus nō est ibi. Jo cuilibet fideli dicit illud Eccl. xvij. An languore adhibe medicinā. i. yginis deuotionē que te pseruabit a peccatoru infirmitate.

De scientijs qui mathematicis: qui in beata ygi ne fuerunt pbari potest fm Alberti vbi. s.c. xlj. Nam ipa fuit pfectissima fm affectū: ergo tu fm intellectū. Nu ergo dilexerit omnia diligibilitia: cōcludēdum est qui erā cognouit omnia cognoscibilia. Item fm Hieronymū geometria: arithmetica tu musica habet in sua scientia veritatē. c. si quis gramicā. xxvij di. tu veritas perficit intellectū: vt bonū eius ergo rē. Preterea laudatur Abrahaz qui erat peritus in astris: tu docuit egyptios astronoma. tu per cā dictatus est. Ideo videt qui istas scientias pfectissime habuerit beata ygo qui tum ad id quod vtile est in eis: vt pro illas deuenias in cognitionē creatoris tu noticiā scripturaz: tu quātū scire cōgruit. cum ipi matri dei nullū bonū defuerit. Et quātū ad musicā patet qui tam in veteri qui i noua lege erāt cantores tu vsus cantus ad diuinū cultuz. Cantus autē recte scitur per musicā. ergo ad cultū dei pertinet scientia musicē. ergo fuit in beata ygine. cum pro instrumētorum pulsationē et diuersam melodiam excitet animi affectus ad deū. vt patet in heliseo: qui faciens psalteriū adducere tu pulsare: excitata est mens eius ad prophetiā: vt dicitur. iiiij. Regū. iiiij. Preterea quicquid perfectissimo auditui delecta-

bilissimū fuit ad audiendum illud marime armoniacū fuit. siz auditus filij dei nobilissim⁹ fuit. ergo vox matris sibi delectabilissima fuit ad audiendum: tu cōsequēter summe armoniaca. Unde Can. ii. dicit ei. Bonet vox tua in aurib⁹ meis. vox em tua dulcis. Argo ipsa beatissima virgo effectum musicē scientie habuit in summo. Habet em musica delectatiōem naturalē: tu in omnibus etatis bus atque oībus morib⁹ vsus ipius est amic⁹: vt ait Pho. viij. politicoz. c. ii. Item musica letificat cor: tu ribie ac psalteriū suauem faciunt melodiam. Eccl. xl. Dicit quoque Da crobius in libro de somno Scipionis. Omnis anima musicis sonis capit: tu musica capi omne quod vivit. Et Boecius in musica libro. j. inquit. Nulla est omnino etas que a cantilene dulcis delectatōe se iuncta sit. Casiodorus etiā libro. ii. epistolariū: epistola quadragesima ait. Musica tristitia noxiā iocundat: tumidos furores attenuat: cruentā seviciē efficit blandā: effugat ignauiam: soperantē languore expellit: vigilantes redit saluberrimā quietē: viciatam turpi amore ad honestū studiū reuocat castitatem: tollit mentis tediū bonis cogitationib⁹ semp ad uersum pñctiosā cōuertit ad auxiliatricē gratiā. tu produlcissimas voluptates expellit animi passiōes. Vnde ilque efficac⁹ inuenit est ad promouēdū animos qui concave cythare blanda resultatio. Hinc etiā appellata exstimas mus cordā: quod facile corda moueat. hec ille. Nu ergo musica rātū est utilis etiā malis: tu eos ad bonū inducit: multo magis bonos in meli proficeret faciet. tu cōsequēter in oīm beanorū optimā ygine excellētissime fuit: qui cor dis leticiā tu delectationē in summo habuit. Quātū ygo ad astronomiā legit. Hen. j. c. In principio creauit deus celū tu terrā. Ubi expositores ponūt plures celos. Ite ibidē dicitur. Fecit deū duo luminaria magna: sole tu luna tu stellas: tu posuit ea in signa tu tempora dies tu annos. Et quo videt qui sit necessaria vel saltē utilis astronomia ad intelligentiā scripturaz. quam qui beata ygo plene habuit ideo astronomiā excellētissime intellexit. De arithmetica etiā eodē modo pbari potest. nā cū sit circa numeros: qui in scripturaz diuisi cōtinent diuersa mysteria: vt patet Dan. ix. et xij. tu cōputatiōes annoz de vitiis antiquiorū ibi notant̄: tu diuersa festa diuersis temporib⁹ agunt̄ tu in scriptura agi describunt̄. ergo est necessaria vel saltē utilis scientia algorithmi.

Sciuit
medici-
nam.

Sciuit
mathē-
ticā

Sciuit
musicā

Sermo. IX.

De gratiis Marie

et cōsequēter sc̄ientia de numero. s. ar̄ithmetica ergo in beata v̄gine nō est credenda defuisse. Et silt p̄bare possim⁹ de geometria. nā in sa- tra scriptura diuersē mēsure sunt t̄ mēsuratiōes: vt mēsura eph̄i:chori:modij:cadēs:cu- biti:calami:rinciridis: t̄ alie mensuratiōes: vt in tabernacula. Exo. xxxv. c. t̄ in templo: Ezech. xl. De hīmōi autē est scientia geome- trie. Vnde dicunt geometri. i. calculatores C. de decurio. l. canonē. li. x. v̄l'agri messores C. de excusati. arg. l. fina. libro. x. t̄ ff. de excu- sa. tuto. l. geometri. ergo cūm hīmōi sc̄ientia sit necessaria ad intelligētiā sacre scripture abs- q̄ dubio fuit in beatav̄gine. Et de p̄dictis sc̄ientijs potest eriā sic pbari. Nā cū habue- rit sc̄ientiā legale in qua multū curat desci- entia ar̄ithmetrice in cōputādo: prout habent in l. iij. in. S. seiso. in glosa. in verbo bisserto. ff. de minori. t̄ in l. i. in fine: in glosa. in verbo: septie in dīctiōis. C. de iust. cōmit. Similiter t̄ de geometria: vt in toto titulo. ff. si messor fal. mo. dire. t̄ finiū regundoz. t̄ cōmuni di- ui. t̄ in. S. penultimo. iinst. de offi. iudi. tali- bi sepe: presertim in diuina tyberiadī Bar- tolī cōcludit q̄ utile fuit ipam habere has sc̄ientias. Geometria em̄ est licita et appro- bata. l. artem geometrie. C. de malefi. etia- the. Q, autē habuerit theologiā in summo probat. Nam cū habuerit iuris prudētiā et supra dictū est: t̄ iuris prudētiā sit diuinum rerū noticia: vt dicit in. l. iusticia. S. iu- ris prudētiā. ff. de iusticia t̄ iure. t̄ iinst. co. S. iuris prudētiā. Unq̄ de diuinis tracte- tur nō solū in iure canonico: sed etiā in ciui- li: vt patet. C. de summa trinitate t̄ fide catho- lica: maxime i epistola Inter claras. ergo ha- buit sc̄ientiā theologie. Et potest eriā sic pro- bari sīm Albertum vbi supra. c. cxlv. Inquit Psalmista ps. cxiij. A mandatis tuis itel- lexit. Ergo impletio mandati auget itellectū operati. Sed beata virgo mandatū in sum- mo impleuit. ergo theologiā in summo itel- lexit. Item ibidē inquit idē Psalmista. Au- cerna pedibus meis verbū tuū. Sed beata v̄go sola munq̄ pedē affectus offendit. ergo lucerna verbū illam pfectissime illuminauit. Preterea Ezech. i. dicit. Cum eleuarentur animalia. a eleuabātur pariter t̄ rote iuxta ea. Quod exponēs beatus Gregori⁹ inquit q̄ cum eleuant̄ doctores in vita. l. spirituali: ho- noratur t̄ exaltatur in eis sc̄ientia. Sed bea- ta v̄go habuit eleuatissimā vitā. ergo etiam habuit eleuatissimā theologie sc̄ientiā. Itē

apostoli sc̄iuēt theologiā cū nō didicissent humanit̄. ergo multo fortius beata virgo. Itē ipsa haberet aureolā predicator̄: vt pba- bitur infra i ultima parte hīi opis. ergo sci- uit theologiā. Itē de beata cecilia legit. Vir- go gl̄iosa semp euāgelii xp̄i gerebat i pecto- re. ergo multo fort̄ beata v̄go. Item. i. Jo- hānis. ii. dicit. Vincio docet vos de omibz. vbi glosa ait. s. ad salutē p̄tinetibz. Sed bea- ta virgo sup omnes fuit vñcta. ergo impro- portionabilē sc̄iuēt omnia ad salutem p̄tinet- ia. de quibz est theologiā. Itē in archa erat lex dei. Exo. xxv. sed per archā figurāt beata virgo. ergo ipa in se habuit totā legē dei per sc̄ientiā ipi⁹. Q, autē sc̄iuēt libru senten- tiarum probat Albertus vbi supra. c. cxviij. Nam materia primi libri reducit ad mate- riālē de trinitate t̄ de predestinationē: de potē- tia t̄ voluntate dei ac gratia ei⁹. s. de hac ma- teria plurimū sc̄iuēt beata virgo: que poten- tiam t̄ bonitatē ac gratiā dei in summo in se experta fuit: t̄ diuinā trinitatē ac sui p̄desti- nationē excellētissime itellexit. Secūdus li- ber est de angelis t̄ opibz lex diez t̄ statu ho- minis. sed hecoia pfectissime sc̄iuēt mater dei ergo secūdū libru in summo itellexit. Terti⁹ liber est de incarnationē verbi: t̄ de fr̄tibz et p̄ceptis diuinis. Sed beata v̄go hecoia sc̄i- uit in summo: que verbi incarnationē per expe- xientiā cognouit: t̄ vñctutes ac p̄cepta pfectissi- me itellexit ac in se habuit. ergo t̄ tertiu li- brū optime sc̄iuēt. Itē i q̄rto libro agit de sa- cramentis t̄ resurrectiōe. Ipa autē grās sacra- mētales in summo habuit: vt patebit infra sec- mone. xj. hīi p̄tis. Habuit etiā corp⁹ simili- lum corporibz resurrect̄. quia eius corpus- fuit imune ab omni macula culpe: t̄ etiā a pe- na mortis: vt diceat infra in tractatu de assu- ptione eiusdē. Itē optime cognouit naturā corpor̄ resurgentū: t̄ resurrectiōz dñi ipa p̄ ma vidit t̄ credidit. vt ait Ambro. in lib. de zōginibz. ergo oēs libros s̄niz i summo sc̄iuēt. Q, autē totā biblia t̄ omnia pure creature sc̄ibilia intellecerit: p̄bat per illud Joh. xvij. vbi xp̄us ait aplis. Sp̄usctūs docebit vos omniē veritatē. ergo multo magis docuit ei⁹ matrē. Dicit autē Albert⁹ vbi supra caplo celix. q̄ bearissimā virgo fuit sufficiēt perse- cta per habitū nature t̄ gratie: potens i ope- ratiōes exire: t̄ finē consequi cuiuslibet sc̄ien- tie: t̄ hec sc̄ientia exiit in actu t̄ opatiōē qn- do: vbi: qualiter t̄ quantū ordinabatur sibi ad beatitudinē t̄ alijs ad salutem. habuitq̄

E
Sciuit
libros
s̄nizarum

Jurispru-
dentia

Sciuit
theolo-
giam

Pars. III.

perfectam cognitionem omnium ad suam beatitudinem praeminentem sum statum vie et omnia que fuerunt in eius anima naturalia vel acquisita sicut erat gratia informata vel cum gratia coniuncta ut omnia essent gratuita. Codiendo ergo hanc partem dico quod de beatavirginie dici potest illud **Sap.** ix. Sic illa omnia et intelligit. Et nos illi dicere possumus illud **Luce.** xvii. Scimus quia scis omnia. et illud **ps.** xxxvii. Mirabilis facta est scientia tua. Et merito. Cum enim dicat. **j.** Regum. q. deus scientiarum dominus est. perfecto non est dubitandum quod matrem suam scientiam replere voluit. Unde de ipso inquit **Sap.** vi. Non in lucez scientiam illius. Et ipso dicere potest illud **Proverb.** xxx. Non scientiam sanctorum de qua per totum orbem diffudit. iuxta illud **Ecclesiastis.** xxv. Scientia sapientis tanquam inundatio inundabit. De nomine aut scientie eius dici potest illud **Proverbiorum.** xv. Letat homo in scientia oris sui. et sermo oportunitas est optimus. Ipsi quod virginis in hunc mundum venienti dicere potuit deus illud **iij.** Regum. **iij.** Dedi tibi cor sapiens et intelligentia. De ipsa etiam dici poterat illud. **iij.** Regum. **iij.** Erat sapientior cunctis hominibus. et illud **Judith.** xj. Virabant offices sapientiam eius. et illud **Ecclesiastis.** c. xxxix. Collaudabunt multi sapientiam eius. Et ipsa dicere poterat illud **Ecclesiastis.** **j.** Precessi sapientia omnes qui fuerunt ante me. De illa quod dicere possumus illud **Danielis.** v. Scientia et sapientia iniusta sunt in ea. et illud **Ecclesiastis.** xxxij. Omnia vidit oculi eius scilicet intellectualis. Ex quibus omnibus cocludi potest quod beata virgo que cognovit omnia creata et creatorum sciuit numerum animalium in inferno existentium cum eis penitus et earum que erant in purgatorio et in sinu Abrahe et in mundo et pulchritudine earum. et similiter numerum omnium angelorum archangelorum et aliorum beatorum spirituum. De quibus inquit **Dionysius.** quod maior est numerus angelorum quam omnium aliorum creatorum similitudo et quod per uno angelo sunt dece archangeli et semper multiplicantes in decuplo ascendendo de ordine ad ordinem. Sicut ergo beatavirgo omnium istorum numerum et eorum distantiam et pulchritudinem differentem et gloriam. Ita cognovit naturam diuinam. scilicet beatissimam trinitatem et distinctionem personarum proprietas attributas tribus personis melius quam vnum cognoverint vel cognoscent omnes pure creature sub celo existentes. Ita omnium stellarum nomina et proprietates scibat. Nam deus coiceauit subi per gratiam illud quod ei canit **Hedulius** dicens. Qui stellas

numeratas quas tu nominas sol? Signa: portates: cursus: loca tempora nostri.

De fide beate virginis.

T inquit glosa sup illud **Pauli.** **v.** **j.** ad **Ad Corin.** xiiij. Alteri fides regit. Hic accipitur fides pura est gratia gratis data: pro constantia fidei vel sermone de fide. Quod autem beatavirgo omnes supauerit ut in fide sic sumpta: probat **Albertus** ubi supra. c. cl. sic. Nam alioz constantia fuit deficiens et intercepta: ipius autem non. unde de ea solet exponi illud **Ecclesiastes.** **j.** Generatio preterit et generatio aduenit: terra vero in eternum stat. Item **Matth.** xvij. inquit salvator. Si habueritis fidem sicut granum sinapis: et dixeritis monti huic tolle te et mittere in mare: obediet vobis. Granum sinapis est tenax paruum et calidum: et significat fidem beate marie: que fuit ita constans certa et humilis: quod ad ipsum dictum quod dicit angelo. fiat mihi sum verbum tuum. summus mons tuus tulit se de celo et misit se in mare huius mundi per incarnationem ex ea: vel in mare sui uteri. Lerte nullus sancti vel sancte fuit vnoq; fides tam constans et tam seruans quod istud petere audieret vel impetrare posset. Non etiam **Abrahah.** qui tamquam (ut ait **Apolitus** ad **Rom.** iiiij.) credidit in spem contra spem. Credidit namque in spem reprobationis sibi facte ab angelo de filio nascituro contra spem quam naturaliter habebat. scilicet quod non esset ei a modo filius nascitur cum esset antiquus dierum et haberet uxorem sterilem. Sed maior fuit fides beate virginis: que credidit angelo sibi dicenti: quod ex virginine permanente nasceretur deus et homo. Magis enim est contra naturam virginem concipere et pare redi et hominem: quod sterile et vetulam ex antiquo viro concipere purum hominem. ergo ipsa improportionabiliter superauit **Abrahah** in fide: et consequenter omnes alias. quod illa regulam. Quis quid est superius superiore est etiam multo magis superius in inferiore. argu. in. l. de accessionibus. scilicet de dinner. et tem. prescrip. et in c. ex parte extra de deci. **Ite Gregorius** in omel. pascha. **l.** inquit. Fides non habet meritum ubi humana ratio prebet experimentum. Sed istud a beata virginem creditum maxime fuit super rationem et experientem. ergo habuit maximum meritum. Ex quibus omnibus patet quod ipsa ergo benedicta habuit maximum habitum et actuus fidei super omnes viatores. Hac autem fidei sue constantia mater dei diabolus supauit. non ipsa volens sed ei decretare dixit deo illud **Judith.** ix. Da mihi in

Habuit
maximam
fidem

Sermo.IX.

De gratiis Marie

animo cōstantiā t̄ contēnā illū t̄ virtutē ei⁹
vt euera illū. **D**e timore etiā demonū pp̄
stantiā fidei ḡinalis pōt̄ dici illō. **J**udith
xvi. **M**oruerūt̄ p̄ se constātiā eius. **I**pa q̄q̄
ḡo t̄ plurimis mysterijs fidei pdocuit̄ pri-
mos pdicatores apl̄os. vnde illi dicere pote-
rāt̄ illō. p̄. xviii. **D**eclaratio fmonū thorū
illuminat̄. **A**r qz p̄ serutē sermonū suor̄ eccl̄ia
fuit bñ dispolita. iō de ipa dici pōt̄ illō. **E**ccl̄
xliiij. In fmonē ei⁹ cōposita sunt oia. t̄ illud
Eccl̄. viij. **S**ermo illi⁹ p̄tāte plen⁹ est. **E**ius
aut̄ sermo t̄ doctrina nō fuit sicut illi⁹ de quo
inqt̄ **A**atho. **T**urpe ē doctori cū culpa redar-
guit ipm. t̄ **Q**uid in. q. de tristī. dē de se et de
alijs malis doctoribz. **C**rede mihi mores di-
stant a carmine nro. sed suavit̄ illud. **P**rospe-
ri in li. epigrā. dicen. **N**ō satis est dñi prece-
pta euoluere lingua. **I**s meminit leḡ q̄ me-
mor est operis.

De gratia sanitati beate ḡinīs.

B Ratia sanitati ē curare ifirmos;
Gnō medicina naturali s̄ virtute dñ-
uina. nā ope diablico (vt fit i sc̄a-
tatiōibz t̄ supsticiōibz) curare ifir-
mos nō pertinet ad gratiā istā sed ad pecca-
tum. vnde t̄ phibitu est. xviij. q. q. c. illud. et
q. iij. c. igit̄. **H**anc aut̄ gratiā sanitati ha-
bevant apostoli. **U**nde etiā ad vmbra Pe-
tri transētis per viam infirmiacti ei⁹ vmb-
ra sanabant̄; vt dicitur **A**ctuū. v. ergo mul-
to excellenti⁹ hec gratia fuit in ipa magistra
t̄ domīna apostoloꝝ dei genitrice **M**aria.
Un̄ de illa dicit **E**ccl̄. xluij. **M**edicina oīm
in festinatiōe nebule. **N**ebula ista ē caro xpi
de terra ḡinali exorta: nullo peccati ponde-
re p̄grauata: t̄ yltra puritatē angelicā ele-
uata: ac calore spirituſ facti formata. **D**ac er-
go medicina nobis a beata ḡine facta t̄ pro-
posita: totus mūdus virtualiter est sanatus.
Un̄ **B**erñ. in quodā sermone inqt̄. **D**eple-
nitudine eius omes recipiūt̄ gratiā: eger cu-
rationē: tristis cōsolationē. **I**deo eius filius
inquit **E**ccl̄. xxiiij. **E**go quasi flui⁹ dorix: q̄
interpretat̄ medicamentū generatiōis: egred-
sus sum de paradiſo dei nostri. i. de beatavir-
gine: que fuit paradiſus voluptatis a p̄nci-
pio: in quo poluit̄ de⁹ hoīem. i. xpm: quē for-
manerat. **A**ū ergo illud quod est causa cau-
se sit causa causati: vt dicit in li. de causis. mo-
tak in. l. domū. t̄ in. l. videam⁹. in fi. ff. locati
t̄ in. l. qui occidit. q̄. i. hac. ff. ad. l. aquil. **S**i
beata virgo generauit medicinā t̄ medicum
sanatorē oīm: concludēdū est q̄ t̄ ipa totum
orbē sanauit̄. **I**tē ipam habuisse gratiā sanu-

tatū in summo: pbat **A**lbertus vbi. s. c. dī. t̄
possum⁹ arguerelic. **B**eatā virgo nō solum
totū hominē sanū facit in aīma t̄ corpe: t̄ cur-
rat omnes morbos incurabiles: vt supra pa-
tuit. sed etiā post mortē curat t̄ mortē fugat.
t̄ etiā quos curat sanat ad immortalitatē. er-
go superat oēs in gratia sanitati. **I**deo ipsa
inqt̄ **P**rouer. viij. **Q**ui me inuenerit inuen-
iet vitā: t̄ hauriet salutē a dño.

De operatiōe virtutū btē ḡinīs.

Op̄eratiōe virtutū btē ḡinīs. **U**per illud. j. ad **A**hoz. viij. **A**lij **L**
Soperatiōe virtutū. ait glo. i. miracu-
loꝝ q̄ sunt cōtra naturā. i. solitus
cirsum nature. c. cum marthe. q̄
q̄suisti. q̄si. miraculū. de cele. mis. **E**t ista est
differētia iter istā gratiā t̄ pcedētē. quia pre-
cedēs videlz gratia sanitati est circa ea ad q̄
se extendit etiā virt⁹ naturalis. sed vbi p na-
turā fit sanatio ifirmatū mediātibz medi-
cīnis t̄ successiue p̄ gratiā diuinā fit subito.
Sed operatiōe virtutū est circa ea ad q̄ non
se excedit potētia nature create: vt est illumina-
tio cecoz: t̄ resurrectio mortuoꝝ: solē in ce-
lo firmū stare vel retrocedere. **Q**ūm aut̄ virtu-
tū t̄ miraculoꝝ maximū est deus homo: seu
verbū caro de ḡine factū. **U**n̄ **D**icere. xxxi.
dicit̄. **N**ouū faciet dñs sup terrā: semina cir-
cūbit virū. **N**ouū aut̄ istud est sup omes
nouitates: cui⁹ nunq̄ fuit nec erit sile: iuxta
illud **I**saie. vlc. **Q**uis audiuit vñq̄ tale: aut
quis vidit huic sile? **E**rgo beata ḡo habuit
gratiā op̄atōis virtutū in summo. **N**icet em̄ sue-
rit opus magnū t̄ mirabile qđ factū est sub
Ezechia rege iuda: qñ. l. ad petitionē ei⁹ in si-
gnū sue sanatōis t̄ remissiōis culpe sol reuer-
sus est retro p. x. lineaſ i horologio achaz re-
gis iuda: vt habeſ. iij. **R**eg. ix. tn̄ q̄ hoc op⁹
fuit vmbra t̄ figura: maior fuit ipa res figu-
rata. **S**ignum etem̄ datum fuit in sanatio-
nē t̄ remissiōis p̄ci: nō vñ⁹ hoīis solū ſi toti⁹
hūani generis infirmi ad mortē q̄ qñ sol iusti-
cie ſili⁹ dei altissimi retrocederet. x. lineaſ tūc
sanaret̄ hoī. **N**ouē lineaſ ſūt nouē ordines āge-
loꝝ recti an̄ deū. decima linea ē hūana natu-
ra. **R**eūsus est q̄ ſi retro qñ paulomin⁹ ab
angelis minorat⁹ est: qz mortal fact⁹ formā
fui accipiēs: habitu inuēt⁹ est vt hoī: dī. **P**hi-
lip. iij. t̄ ſic in decia linea. **D**orologū autē ad
cui⁹ decimā linea ſeūsus est ſol: est beata ḡo
ex rege achaz deſcedēs. q̄ in ſe habuit pfectio-
nem oīm ordinū angelorū t̄ hoīm. **D**quāt̄
ſe ſtutis opus: deus fact⁹ est homo vt homo
fieret deus: cēcū ſllumiat⁹: infirmus ſanat⁹

Part III.

Maria est p yginc bñdicā. **L**e cos qz corporaliter
cecos il multo rēs illuminauit. vñ legit qz quidā cle
lumina / ricus ei valde deuotus qui arte scribedi vitā
uit sūstentabat: audiēs z legens pluries de
pulchritudine z excellētia ipi⁹: rogabat fre
quēter ipam virginē vt illi lemelse dignare
tur ostēdere. **Q**ui reuelatū fuit qz tāta est cla
ritas ei⁹ vt si videret eam vīsum amitteret.
Qui nimis affectuose cā videre cupiens di
xit senō curare de amissiōe oculoz: dūmodo
semel mereret cā videre. **L**ogitauit tm sibi in
hoc puidere ne amissiōe vīlus opteret eū mē
dicare scribere nō valēdo. vñ statuit in mēte
sua vnū oculū clausum tenere cū sibi appa
reret: z altero ipam apicere: vt salte oculis
clausus sibi remaneret illesus. **Q**uā igis super
hoc anhelāti qdā vice sibi cū magna gloria
apparet beata ygo: z ille clausum vnū oculū
tenere inciper: tantā pulchritudinē z magni
ficētiā in ea cū vno oculo apto vidiit: qz nō cō
tent⁹ vidisse vno oculo nisi cā totis oculis vi
disset: et: a si cētū habuisset. aguit subito etiā
aliū vt pleni⁹ z tēplaret. **Q**ui subito ex imē
sitate lucis vtroqz oculo orbar⁹ est. **N**ec tm ex
hoc cōtristat⁹ est: sz mirabiliter isolat⁹ ex ipa
vīlōe. **R**ogauit tm beatā mariā vt salte vnū
oculuz sibi restitueret: vt ex scriptura viuere
posset. **Q**ui piissima ygo vtrūqz oculū ptin⁹
reddidit.

Despū ppheticō beate viginis.
Ldm glo. j. ad Ihoz. xij. pphetia
est pdicere futura vel occultā p̄sen-
tia vñ ppterita nūciare: que via na-
turali sciri nō pnt. Quot modis
qo q̄s dīcas pphetizare ponit Bar. in. l. j. i
pn. ff. de no. ope. nū. Q, autē hāc grām beata
virgo habuerit in sumo pbat Albert⁹ vbi su-
pra. c. cliiij. sic. Prophētia est diuina inspira-
tio. ergo vbi iproportionabilis est spūssanci
plentia ⁊ grā ⁊ inhabitatio: ibi etiā ipropor-
tionabilis est inspiratio ⁊ pphētia. Hoc au-
tem fuit in beata virgine: iuxta illud Luc. j.
Spūssanci supueniet in te. ergo ipa in sum-
mo habuit spm pphētia. Itē spūssanci i ani-
mas sanctas se trāffert: ⁊ amicos dei et pphe-
tas cōstituit: vt d: S. p. viij. Ubi ḡipropor-
tionabilis est trāslatio: est iproportionabilis
pphētia ⁊ amicitia. hoc autē totū fuit i san-
ctissima aia dñe oīum creaturaz. ḡhabuit p-
phētia in sumo. Itē Matth. xij. dicit. Let
⁊ pphete vscz ad Iohannē. ⁊ ille fuit pphā
⁊ plus q̄s pphā: qz xp̄m digito demōstrauit.
sed iproportionabilis plus est xp̄m generare
⁊ nobis dare q̄s demōstrarare. ergo si ppter de-

monstrationē **Johes** dicit⁹ est ppheta: multo fortis⁹ beata ḡgo dicet pphetissa. **Hic** cūm seipam matrē & ḡginē demonstrauit corpe: sic ipm filii suum i pphetis & scripturis pmis. **Maria** sum toti mūdo demonstrauit: & sic summa pphetissa fuit. **Unde** **Ia.** viij. dicit. Accessi pphetissa ad pphetissam. ybi glo. ait. s. ḡginē maria. ergo ipa p excellētiā dicit pphetissa. **Sequitur** ibidē q̄ceptū ex ea filiū iussit deus vocari. **Accelerat**: spolia: detrahe: festina p̄dari. qđ nomē p effectu quenit xpo filio hui⁹ excellētissime pphetisse. **Itez si Layphas** eo q̄ esset pōtifer ani illi⁹ pphetauit: vt habeat **Joh.** xj. ḡ improportionabilē br̄tissimā virgo regina & impatrix mūdi sup omes grām habuit pphetie. **Itez q̄stū** hanc grām habuerit per esse ctum monstrauit: qn̄ colscia secretoꝝ & prescia futuroꝝ: ministris nuptiaz dixit **Jobis.** ij. **Quodcūq; vobis** dixerit facite. puidens sp̄itu ritu ppheticō q̄ filius eius volebat aquā in vinū couertere. **Q,** aut̄ seruus nō repugnet pphete p̄tē. q̄ in nouo & veteri testamento pphetisse fuerunt. vt pat̄z te **Maria** sorore aaron **Ero.** xv. & **Lu.** ij. Anna pphetissa cōmemorat. **Ace.** qz. xxi. dicit q̄ **Philipp⁹** habuit q̄ttuor filias q̄ pphetabāt. **Priea** **Io-** hānes dicit ppheta & plus q̄ pphā: q̄ p̄ez & matrē q̄damo pphetas fecit: vt habeat **Lu-** ce. j. multo ergo magis dīci dēbet ppheta et plus q̄ pphā beata ḡgo: q̄ iohem pphetā cōstituit. nā ad ei⁹ salutarōꝝ exultauit in utero matris: vt mysteriū occultū qđ spū ppheti- eo cognouerat: eo modo quo poterat ostēde ret. **Nō** solū aut̄ ipē **Johes** ad vocē ḡginis bñdicte cōstitut⁹ est pphā: s̄z etiā mater ei⁹ sa- tra est pphetissa & spūstō repleta: vt h̄i **Lu-** ce. j. **Q,** p̄o beatissima ḡgo spū ppheticū in sumo habuerit: in suo mirabili cantico ostēdit: i quo nō solū p̄ierita & p̄intia occulta nū- cianit: s̄z etiā futura excellētissime p̄nūcianit Ideo illi in mūdu venienti dicere potuit de⁹ illud **Hiere.** j. Prophēta in gentibꝫ dedi te. **Sig** **Petr⁹** dicebat sūe. ij. canōice. j. c. **Da-** bem⁹ firmiore ppheticū sermonē. multo ma- gis hoc dicere poterat ipa dei mī. **De** q̄ etiā dicit p̄est illud **Eccī.** xlvi. **Exaltauit** voceꝝ ei⁹ in ppheteria.

De discretione spirituum quā habuit beatavirgo.

Dime Johannis quarto dicitur **E**
Nolite credere omni spiritui: sed credere
probate spiritus vtrum ex deo sint.
Et propterea dicitur in l. i. §. do-
lum. s. f. de eo per quem facerit se faciliter oibus

Berino. IX.

De gratiis Marie

credēs defacili recipit: et dī esse in culpa facit l.ij. q.ij. et si sic. ss. de in rēfōlo. Dicīt etiā Eccl xix. Qui cito credit leuis est corde. Nō maxime intelligi debet de illo q̄ credit cito spūi sibi aliq̄ mō appēti. Angel⁹ em̄ tenebrar̄ trāfigurat se in angelū lucis: ut ait Paul⁹. q. ad Chor. ij. Discretio ergo spiritui cognosce rebonas inspiratōnes a malis suggestiōib⁹ mūdi carnis et diaboli. Quā grām in sūmo habuisse matrē dei pb̄at Alber. vbi s. c. clvij sic. Spūalis homo iudicat oia. j. Chor. ij. id est: discernit agēda a nō agēdis: et simula ta a veris. s̄z beata vgo iproportionabilis suis spūalis. ergo iproportionabilis alijs oia iudicavit: et sic sup̄ oēs discretionē habuit. Ite q. ad Chor. ij. inq̄t Paul⁹ de diabolo. Non ignoram⁹ astutias ei⁹. ergo multo min⁹ mat̄ dei. Ite in vita p̄pa. legi⁹ q̄ b̄tūs Anthoni⁹ vi dens rotū mundū laqueis diaboli plenū exclamauit. O q̄s euader h̄os tāros laqueos. Et vocē audiuit dicentē sibi: q̄ sola humili tas. sed beata vgo imoproportionabiliter oībus alijs humilis fuit. ergo imoproportionabilis sup̄ oēs indeceptib⁹ fuit. nūq̄ em̄ dece pra est s̄z deceptorē in oībus vicit. Ite p̄priū et spūis nequā tēcare spūales de sup̄bia. s̄z ipsa nunq̄ habuit stimulū sup̄bie. q̄ a spū ma ligno maxime fuit iuincibilis. cui⁹ machina tōes sup̄ oēs itellexit.

De genere linguarū beate viginis

Gratia generis linguarū ē scire loq̄ varijs linguis et intelligere idioma ta eaz: q̄ hō nō didicit p̄ sua indis striā: s̄z p̄ sola grām diuinā. Quā grām habuit b̄tūs Anthoni⁹ de padua ordi nis nr̄i: q̄ rome p̄dicās intelligebat ab oībo na tionib⁹ hoīm. et cū ibi essent p̄tēs nō solū la etni s̄z etiam greci: alemani: gallici: hispani et alij multi diuersar̄ linguar̄: singulis vide bat q̄ pdicaret in lingua sua. Hāc gratia de dit te⁹ apl̄is in die p̄thecostes qn̄ in linguis igneis descedit sup̄ eos spūssanc⁹. Actuū. ij cum quib⁹ et beata virgo erat: que s̄lē cū eis hanc gratiā linguar̄ recepit: smo ip̄is omni bus excellenti⁹. vt ait Albertus vbi. s. c. clv. et potest p̄bari q̄ ip̄a habuit gratiā linguar̄ h̄ modo. Lingue in signis sunt fideli⁹. j. ad Chor. xiiij. S̄z ip̄a fidelissima fuit: ergo do num lingue in summo habuit. Ite ip̄a ē ad uocata oīz. ergo debuit scire idiomata singu larū. Und dicit idē Albert⁹ vbi supra q̄ mul tier diuersis mundi partib⁹ audiētes famā sanctitatis beate vginis accedebat ad eā vi-

sitandā: ut ab illa instruerent̄ in fide filij ei⁹ q̄bus illa loquebat̄ liguis in q̄bus erat edo cti et enutriti: eos q̄z cōsolabat̄ et fortabat. vñ ip̄i dicere poterat beate vgini illō Lan. iiiij. Nel et lac sub lingua tua. Sūt aut̄ septua ginta duo genera linguar̄: sicut fuerūt disci puli xp̄i. c. septuaginta. cl. q. xvij. di. q̄ oīa p̄se crissime habuit brā vgo maria.

De interpretatione sermonū b̄tē vginis.

Interpretatio fmonū fm glo. j. ad Chor. xij. est scripturas scire expo nere. Q, aut̄ brā vgo hāc grām i sūmo habuerit p̄t̄ ex pdictis in q̄ bus p̄bat̄ est q̄ oēs scripturas intellexit. Ite nō est verbū quod dñs nō reuelauerit suis suis: vt dī Amos. iiij. ergo multo magis ma tri sue interpretationē oīm fmonū et scriptura rū dedit. vñ in illa verificabat̄ illō Eccl. iiiij. In lingua sapia agnoscet̄ et sensus et scia et do crina. verba em̄ sunt note eaz que sunt i aīa passionū: vt dī in. j. perier. et in li. sex p̄nci. et nota in l. iiij. q̄ idē tubero. ss. de sup̄pel. lega. et facit. l. non aliter. ss. de le. j. et l. is qui. q. si. ss. de tuto. et cura. da. ab his. l. quidam. ss. de condi. isti. et l. diuus pius. q̄ de minore. al's l. de minore. ss. de q̄stio. Beata iḡl vgo opti me sciēs oēs scripturas interpretari dicere po terat illud Eccl. iij. Dedit mihi dñs linguā mercede meā: et ip̄a laudabo eū. Appropias te ad me in docti: et cōgregate vos in domū discipline: aperui em̄ os meū cōparevob sine argēto sapientiā.

De gratia apl̄at⁹ et euāgelista et pastoꝝ que fuit in beata vgine.

Apostolat⁹ gratiā habuisse beatas virginē probat Albertus vbi sup̄ c. clvij. Nam si Johānes baptista dicit Johis. j. Ego vox clamantis in deserto. quasi diceret. Nō tm̄ predico vo ce: sed totus sum vox predicas penitentiā: qz om̄is vita meā: victus: vestitus et habitatio inuitans hoīes ad penitentiā: ex quo habeo gratiā apostolatus. Multo magis hoc dis cere poterat beatissima virgo: cui⁹ om̄is vita erat vox inuitans hoīes ad innocentia. Ite p̄prietas apostolor̄ est illa que habet Mat̄ thei. v. vbi xp̄s dixit illis. Vos estis lux mū di. s̄z hoc conuenit beatissime vginī in sūmo ergo habuit grām apl̄at⁹ in sūmo. Ite apl̄s grece idē est quod missus latine. quia fuerūt missi apostoli ad predicandā fidē: vt inquit Arch. iii. c. fundamenta. super v̄ba aposto los. de elec. li. vij. Sed beatavirgo missa fuit

Pars.III.

in mō ad p̄cipiēdū t̄ pariedū fidei auctore
ḡ excellēt̄ habuit grām aplat̄ oīb̄ aplis.

J **E**uāgelistaz q̄z grām habuit: q̄ oīm q̄ euā
geliste sc̄pserūt magistra fuit. vñ Au.iij.dici
tur. **M**aria aut̄ coleruabat oia ſ̄ba hec con
ferēt in corde suo. vbi glo. ait **U**t cū tps p̄di
cāde vel scribēde incarnatiōis adueniret ſuf
ficient oia. p̄t eſſent gesta poſſet explicare. s.
fidelib̄o: maxime apostolis t̄ euāgelistis.

K **P**astor etiā grāz habuit: que totā eccl̄ia z
b̄ndicto fructu vetr̄is ſui panit t̄ continue pa
ſcit. **D**e q̄ pdictū fuerat Ila.xl. **S**ic pastor
gregē ſuū pascet. **I**te ipa genuit cū q̄ ſol⁹ eſt
pastor bon⁹: Joh.x. t̄ trāſlumptiuē i. q̄ ecce.
q̄.vij.q̄ eſt magn⁹ pastor ouiu: Heb.vij.
ḡ dignitatē pastor habuit: q̄z p̄ illu vniūlū
orbē cibauit. imo nō ſolū greges ſ̄z etiā alios
pastores ipa pauit. vnde de illa dici pōt illō
Hiere. vi. Ad eā veniēt pastores. s. vt pascā
tur ab ipa. **C**olcludit igif Alber. ſup. **N**is
ſus ē.c.clx. q̄ oia dona grats data t̄ oēs grās
vniūlāt̄ t̄ oipharie habuit brā ſ̄go ſup oēs
alios excellēt̄: q̄ ſibi fuerūt collate. t̄ ſi non
ad mīſteriū in eccl̄ia: ad decorādā potētiā: ad
nobilitādā naturā t̄ ad honorādā pſonā ſu
am: t̄ ſic ad pfectiōis t̄ delectatiōis augmētū
in materia laudis t̄ oīm bonoꝝ ſpūaliū com
plemētū. **D**e quib⁹ donis nob̄ coicare digne
tur ipa ſ̄go beatissima. Amen.

De eiusdē brē ſ̄ginis ſcritate ac p̄cti im
munitate: ipeccabilitate: puritate t̄ meritabi
litate. **S**ermo. x.

T **E**mplum dei
sanctū est. j. ad Ahoz. iiij. Inq̄t
beatus Aug⁹. in ſer. j. de afflum
ptiōe ſ̄ginis br̄tissime. **A**d rāte
ſ̄ginis promenda laudis p̄conia quō tenui
ingeniu t̄ iners lingua ſufficiat: cu ad H̄erīā
no possit ſufficere phoz p̄fundā loquacitas
Nec mirū ſi hec virgo ſanctissima ſuis lau
dib⁹ humanc vocis modos exupat: qn̄ ipaꝝ
humani generis excellētib⁹ meritis trāſcen
dit naturā. **S**z nō oīno nobis a laudib⁹ ei⁹
eſt reticendū. q̄z t̄ ſi min⁹ ſufficit ſenſus ino
pia ad effectū: ſufficiēt tamē ē apō deū deuo
te mētis affect⁹. nec ambigēdū eſt q̄n̄ valeat
hec te ſe loquēt̄ ſapie p̄bere igniculū: q̄ toti⁹
ſapie plenitudinē ſuo caſtissimo p̄tulit i vte
ro. valerēt̄ cū vult efficaciā ſ̄bi tribuere: que
ſob̄ p̄ qd̄ facta ſunt oia ſ̄gineis viſcerib⁹ ge
ſtaur in corpe. hec ille. **D**e iſta ḡ dignissima
ſ̄gine itez loq̄ p̄opt̄ates qn̄q̄z coſideratiōes

in p̄nti ſmone ſaciem⁹.

Prima diceſ ſcritatis.

Sc̄da imunitat̄. s. a pctō.

Tertia ipeccabilitatis.

Quartā puritatis.

Quinta t̄ ultima meritabilitatis.

Pars p̄ma huius fmōis de ſcritate ſue
ſanctificatiōe beate ſ̄ginis.

B **E**aram ſ̄ginē in vtero matris fu
iſſe ſcriticata. p̄bat Alex. de ales in **M**aria
iiij. p̄t ſum. in trac̄. de ſcriticatiōe in vtero
beate ſ̄ginis. t̄ Fran. may. in traſ
ſificata. etatu de coceptiōe ſ̄ginis. t̄ ſcritus Bo. in. iij
di. ij. t̄ b. Tho. i. iiij. p̄t ſum. q̄. xviij. arf. j. t̄
in. iiij. di. iij. t̄ in. iiij. di. vij. arf. q̄. j. **E**the
veritas p̄bari p̄t hoc mō. Eccl̄ia celebrando
festiuat ei⁹ nativitatē. q̄ ſuit ſcritā anteq̄ nata
ex vtero. ergo ſuit in vtero ſanctificata. **V**iz
Bern. in quodā ſer. ait. **E**ſt itaq̄ ſ̄go regia
veris bonoꝝ titulis cumulata: q̄ pculdubio
ſancta ſuit anteq̄ nata. neq̄ em̄ nativitas ei⁹
festiuia laudib⁹ honoraret. ſi nō ſcritā nascere
etur. hec ille. **S**i em̄ nō fuſſet ſanctificata ec
cl̄ia erraret celebrando ei⁹ nativitatē. q̄ ſas
tuit in pctō nō deberet ſtatui gaudiū nec ſole
nitas: ſed pot⁹ dolor t̄ luct⁹. **A**ū gecl̄ia noīt
poſſit errare. j. q. iij. c. ſaluator. xxiij. q. j. ca
pudēda. t̄. a recta. t̄. glo. in. c. ita dñs. xix.
di. t̄ q̄ oppoſitū teneret eſſet hereti⁹. pat̄ p
poſitū. **I**te fm̄ Phm. in. ii. t̄. viij. topiē. **S**i
qd̄ min⁹ videſ inelle t̄ inel: ḡ t̄ id qd̄ magis
Nā ſi rex t̄ p̄nceps honorat clericuz. ſequit
q̄ magis d̄z honorare papā. **A**ū ergo hieres
mias ſuerit ſcriticat⁹ i vtero: vt patet ei⁹. j. c.
vbi dixit illi de⁹. **P**rius q̄ te formarē in vte
ro noui te: t̄ anteq̄ exires de vtero ſcriticai te
Johes q̄ ſcriticat⁹ ſuerit in ventre mīris: vt
patet Luc. j. vbi d̄. **E**ſt ſpūlctō replebit ad
huc ex vtero mīris ſue. **N**īnor aut̄ eſt euīdē
tia de ſcriticatiōe illoꝝ q̄ de ſcriticatiōe beate
ſ̄ginis. q̄ multo magis ipa ſuit a do ſanctis
ſcriticata p̄ illa regulā Bern. ſupi⁹ allegata. qd̄
alij licet paucissimis eſt p̄cessum t̄c. lōge m̄
excellētior ſuit ſcriticatio ſ̄ginis ſcriticatiōe
Hieremie t̄ Johis. illoꝝ em̄ ſcriticatio ipo
rat emūdatiōz: brē aut̄ ſ̄ginis replete ſcriti
ſpūs t̄ ḡe iundatiōz. **D**e hac aut̄ ſcriticatiōe
p̄pherauerat David ps. xlvi. di. **S**acrficas
uit tabernaculū ſuū altissim⁹. **S**i em̄ Hier
emias ſuit ſcriticat⁹ vt eſſet dignior pphā dei
t̄ Johes vt dign⁹ poſſet xp̄m digito demon
ſtrare: multo magis debuit brā ſ̄go ſcriticari
vt eēt dignior mīr dei: t̄ xp̄m in ſuis viſcerib⁹
poſſet dign⁹ generare. **I**nconueniēt etem ſu
Differē
cia ei⁹ ſā
ſcriticati
onis

Sermo.X. De sanctitate Marie

esset q̄ tā p̄ciosum thesaurū s. dei filii p̄ eter, nus in vtero ei⁹ poneret: nisi sanct⁹ t̄ mūd⁹ fuisset. Qui inq̄t p̄phā p̄s. xij. Domū tuam dñe decet sc̄titudo in longitudine diez. Ad emitādū ergo illō incōueniēs necesse est fate ri beatā viginē fuisse sc̄tificatā. q̄ argumētū valet reducēdō rem ad incōueniēs: vt inq̄t glo. in l. i. C. vt in que desunt aduo. p̄ legem offidius. ff. de leg. ij.

Maria sc̄tificata quadupl̄t fuit sc̄tificata br̄issima vgo. P̄io in m̄ris vtero: vt s. dictū est: t̄ tunc collata est ei grā t̄ remota p̄nitas ad peccadū tam venialiter q̄z mortaliter. t̄ vt ait Alex. de ales vbi. s. sc̄tificatio remouit a vginē om̄e quod eē poterat inclinariū ad p̄ctū ad q̄l cuq̄ carnalēs motus: q̄ velut serpētes in carne hūana serpūt. At hec quidē sc̄tificatio tanta fuit vt etiā postea ad alios extenderet v̄tutes suas: atq̄ extingueret i altis oēm̄cupilsc̄tia carnis. p̄ in de Eccl. xxiiij. ipa inq̄t. Quasi cedr̄ exalta ta sum in libano. q̄z sicut cedr̄ iterficit serpētes odore suo: ita ei⁹ sanctitas in alios irradians: t̄ bonoz exēploz odore spirans extinguebat q̄cupilsc̄tia mort⁹ in carne serpētes. t̄ hāc v̄tutē nō habuerūt alii in vtero sc̄tifica ti: vt sic ad alios v̄tutē suā trāfunderet atq̄ carnalēs q̄cupilsc̄tias extinguerent. De hac autē b̄tissime vgo sc̄tificatiōe alios fructificat̄es pdixerat David in ps̄ona ei⁹ dices. Ps. cxix. Florebit sc̄tificatio mea. Sic autem fuit p̄ sc̄tificatōz p̄mā dei grā repleta: q̄ licet ei⁹ liber⁹ arbitriū nondū esset in fine vltimo stabilitū: m̄ nuq̄ eā inclinabat ad malū: sed semp ordinabar ad bonū: t̄ in statu innocētie ab om̄i p̄ctō illibatā pregebat. vñ Bern. ad canōicos lugdunēs scribit. Puto q̄ copiosum mun⁹ gratie in eā descēderit que ei⁹ nō solū sc̄tificaret ortū: sed eā ab om̄i peccato custodiret imūnē. Ideo sp̄ūssanc̄tus poterat dicere vbo diuino incarnādo illud. i. Paral. xxix. Preparaui edē sanctā. t̄ ipi virgini dici poterat illud Judith. viij. Tu mulier sancta es. De hac etiā sanctificatione pdixerat David p̄s. xxv. dices. Sc̄timonia t̄ magnificētia in sanctificatiōe ei⁹. In sc̄da autē sanctificatiōe q̄ facta est in cōceptiōe filij dei tanta largitatē t̄ copiam sp̄ūssanc̄ti accepit quārā p̄t̄ creaturā viatrix accipe. nō dovnīta vnitate ps̄one: taq̄ om̄imode ad diuinos v̄sus tam mēte q̄z corpore dedicata fuit tota luce diuitatis repleđuit. Et hoc significare voluit angel⁹ q̄n dicit Luc. i. Sp̄ūssanc̄t⁹ supuenier in te t̄ virtus altissimi obumbrabit tibi. t̄ tuc totalis fuit in dei grā sc̄firmata

ita vt ampli⁹ peccare nō posset. Et q̄ conclusit Ulber. vbi. s. c. xlvi. q̄ sanctificatio beate vgo sc̄tificata excedit in hoc: qz alij sancti sc̄tificati postea venialis peccauerūt b̄m ipm: vt b̄m alios saltē peccare potuerūt: ipa aut vgo nō: vt ifra p̄habit̄ in ij. p̄te hui⁹ ser. De hac autē sc̄tificatiōe sc̄firmare in sanctitate potest exponi illud Judith. ix. Dom⁹ tua in sc̄titute p̄maneat. br̄a em̄ vgo fuit dom⁹ dei p̄manens in sc̄titute. Tertia sc̄tificatio fuit q̄n de hoc mūndo br̄a ei⁹ aia migrauit: t̄ in plenitudine sc̄tōrū collocata est. iuxta illud Eccl. xxiiij. Et in plenitudine sc̄tōrū v̄tentio mea. Quarta v̄o cū in aia t̄ corpe resuscitata sup̄ oīm sc̄tōrū t̄ sc̄tārū atq̄z beatorū spirituū altitudinē iuxta sc̄tissimum filiuū suū in sacratissimo celi palacio sublimata atq̄z idicibilē glifica ta reredit. vñ ipa de illud Eccl. xxiiij. In cōnitāte sc̄tificata sil̄r requieui.

De imūnitate beate vgo sc̄tificata ab oī p̄ctō. **V**inq̄t Aug. i. li. de natura t̄ grā. Cum de peccat⁹ agit nullā prōf⁹ optet de matre dñi facere mētiōez ipa em̄ ab om̄i p̄ctō fuit imūnis vñ dicere poterat illud Job. xxvij. Neq̄ em̄ rep̄hēdit me cor meū in om̄i vita mea. Item b̄m Ansel. in li. de p̄ceptu vgo sc̄tificata: ea puritate nitebat qua sub deo maior neq̄ intelligi: s̄z maior p̄t̄ intelligi si peccauit. q̄ nunq̄ pec cauit. Nō obstat autē illud Eccl. dictū qd̄ refert Leo papa in b̄mone nativitatis dñi: t̄ habet etiā in. c. adhuc istat. s. sc̄m⁹ autem. de pe. di. iiij. vbi dicit. Nemo mundus a sor de: neq̄ infans cui⁹ est vita vni⁹ diei sup̄ ter rā. t̄ Job. xv. Celi nō sunt mūdi in cōspectu ei⁹. s. dei. t̄ p̄ celos qdā intelligūt sanctos. q̄ amēdēt q̄ generi p̄ sp̄ēm derogaſ: vt in. c. gene ri. de reg. iii. li. vij. t̄. l. in toto iure. ff. eo ti. t̄. l. sancim⁹. C. de penis. p̄ speciale em̄ p̄uilegiūz p̄cessum b̄tissime vgo derogaſ illi regule generali q̄ oēs peccauerūt: iuxta illud Eccl. viij. Nō est hō iust⁹ qui faciat bonū t̄ nō peccet. Et idē habet. iiij. Reg. viij. t̄. ii. Paral. viij. c. t̄ Ero. xxiiij. vbi dicit deo. Null⁹ est apud te innocēt̄. t̄ Isla. lxiiij. vbi scriptū est. Facti sumus imūdi oēs nos q̄li pann⁹ mēstruare vniūle iusticie nr̄e.

De impeccabilitate br̄e vgo sc̄tificata. Ro expeditiōe hui⁹ p̄tis q̄rit. nū qd̄ br̄a vgo potuerit peccare. Et p̄mo videt q̄ sic. nā Aug. i. li. lxxij. questionū d̄t q̄ ideo deus fecit hoīem peccabile; q̄ gl̄iosius est posse peccare. **T**rum Maria potuerit peccare

Pars.III.

tñō peccare. qñ nō peccare ex impossibilitate. ergo hoc debuit puenire mī dei q̄ fuit gl̄iosior oīb̄ creatur̄. Itē Eccl. xxxi. in laude sc̄i d̄r. Qui potuit trasgredi tñō est trasgressus: t̄ facere mala tñō fec. ḡb̄ etiā illi puenit q̄ eoī laude dignissima. Itē Damas. inq̄t q̄ omne creabile est fr̄sible fm̄ eē t̄ fm̄ electionē: s̄z eē vt corporia: fm̄ electionē vt rōnalia. H̄z beat̄a vgo fuit cōposita ex vtroq; ḡ videt fuisse fr̄sibilis in vtroq; t̄ ad h̄ facit illud Job. xv. Ecce infestos ei⁹ nemo imutabil. Insuper glo rios⁹ est qđ ex victoria h̄z qđ sine victoria vt pb̄at glo. in. l. pe. ff. de cap. t̄ postli. reuer. corona em̄ victorib⁹ dat: vt ait beat⁹ Mar̄ius in fm̄one pluriū martȳ. sed vbi nulla est pugna: nulla etiā est victoria: vt dt̄ Bre. in moral. ḡ cū in beatissima vgoine maxia fue rit t̄ sit gl̄ia: t̄ ipa psecuta sit triūphatissimā corona: sequit⁹ q̄ magnā habuit victoriā: t̄ sic p̄us maximā habuit pugnā. ḡ potuit peccare. Sed h̄ hoc est auctoritas Bern. in ser. de nativitate vgoine di. Ego puto q̄ copiosior gratia sc̄ificatiōis in ea descederit q̄ in alijs in vtero sc̄ificatis: q̄ totaz vitā ei⁹ imūne ab om̄i p̄ctō efficeret. Qđ nemini in natis mu liez credim⁹ esse donatū. hec ille. Itē frustra est potētia q̄ nunq̄ reducit ad actū. sic dici mus q̄ iania sunt vba q̄ null⁹ sequit⁹ effect⁹: l. fi. C. de reno. do. sed beata vgo nunq̄ fuit pec catrix. ḡ frustra in ea fuisse potētia peccādi. Nū ḡ de⁹ t̄ natura nihil agāt frustra: vt d̄r. i. phili. iij. de aia. t̄. j. de celo t̄ mūdo. t̄ notaſ in l. q̄ bis idē. ff. de v. ob. sicut etiā d̄r q̄ i ure ni hil est supfluū: vt in. S. sane. in. p̄hemio lecti z i. l. j. S. nll'a itaq; C. de ve. ii. enu. t̄ in p̄ma cōſti. co. S. q̄b̄. t̄ in. l. si q̄n. in. p̄n. ff. de lega. j d̄r q̄ nullū in ure vbo est positū sine myste rīo. videt̄ dicēdū q̄ de⁹ nō dedit beate vgoine potētia peccādi: q̄ fuisse supflua. vñ dt̄ glo. in. c. p̄ baptisimū. de p̄se. di. iij. q̄ beatavirgo ex miraculo nō potuit peccare. Presea pecca re nō est aliqd possēt̄ s̄z poti⁹ non posse: vt ait glo. in. c. j. sup̄ vbo oīpotens. de sum. tri. t̄ fi. ca. q̄ allegat Augustinū de pe. di. iij. S. chari tas. ḡ rc. Itē ph̄s. in. ix. metha. inq̄t q̄ potētia est p̄ncipiū trālmutatiōis in alterz. s̄z in brā vgoie nullū fuit p̄ncipiū trālmutādi in p̄ctm: ḡ nulla potētia peccādi. Itē cui cūq̄ in cōueniēs est inesse actū: ei dē in cōueniēs ē in esse potētia. s̄z br̄issime vgoine in cōueniēs est īesse actū peccādi. ḡ icōueniēs ē īesse potētia peccādi. Itē iter nō posse peccare nec posse mēteri: mediū est nō posse peccare t̄ posse mere ri. sed p̄mū p̄tinet ad statū cōprehensōz sim

pliciē. sc̄dm aut̄ ad statū viatoz simpl̄r ḡ me diū p̄tinet ad statū mediū. s̄z ille est br̄e vgoia que fuit simpl̄r viatris: t̄ fm̄ qđ cōprehēdēs vt ait Albert⁹ vbi. s. c. clxv. ḡ nō habuit po tentiā peccādi. Et ita cōcludit Alber. ibidē dī. q̄ nō posse peccare p̄ se sequit̄ naturā iner tibilē. t̄ h̄ mō d̄r trinitas d̄r n̄ posse peccare. Un̄ ait Piero. in. c. vi. de pe. di. iij. d̄ns solus oīpotens d̄r: q̄ cū oīa possit peccare nō p̄t. He cūdo mō d̄r nō posse peccare qđ h̄z vntonē p sonalē cū natura iner tibili. t̄ h̄ mō v̄ps h̄o n̄ potuit peccare. Un̄ Damas. dt̄ q̄ ip̄ecabilis erat d̄ns iesus. Tertio mō d̄r nō posse pecca re qđ habet p̄iūctionē v̄l p̄uerionē totalem ad naturā iner tibilē p mediū qđ ē de suina tura insepabile: vt est habit⁹ gl̄ie. t̄ sic sc̄i in p̄zia nō p̄t̄ peccare: iux illō pp̄he ps. cxlvii. Cōfortauit. i. roborauit: seras portaz tuarū: s̄z sup̄ne hierlm̄: vt null⁹ possit exire peccando. Quarto mō d̄r nō posse peccare qđ habet p̄iūctionē ad naturā iner tibilē p mediū. qđ t̄ si desui natura in se qđcē est sepabile: est m̄ oīno separātū a h̄rio repugnāre v̄l resistēte v̄l impediēt. t̄ pp̄f hoc in suo lūmo in tali subiecto est insepabile: vt est plenitudo ḡre in brā vgoine. t̄ h̄ mō d̄r brā vgo nō potuisse peccare. vñ t̄ Bern. de ioseph̄ dt̄ q̄ credebat poti⁹ vgoine posse parere q̄ maria posse peccare. et ex his pat̄z r̄isio ad obiecta pugna autē ha buit: nō t̄ ab intra. s. in carne. s̄z ab erra. s. p̄ tribulatiōes: vñ t̄ victoria. D̄s q̄ auctori tates t̄ rōnes q̄ vident̄ p̄bare q̄ potuerit pec care loquunt̄ de potētia fm̄ q̄ opponiſt ad nō posse. j. vel. iij. v̄l. iij. mō sumptū. P̄t̄ igīt̄ q̄ nō posse peccare cōiunctū cū posse mereri est pp̄zū p̄uslegiū br̄e vgois: vt ait Albert. vbi. s. Q̄ Doc̄ ḡ p̄uslegiū nō posse peccare cōtulit il li sp̄usctū in sc̄da sc̄ificatiōe: cū ex ei⁹ īmaculatis sanguinib⁹ corpus filij dei formauit vt ait sc̄rus Bo. in. iij. di. iij. ar. iij. q. iij. t̄ beatus Tho. i. iij. p̄e sum. q. xxvij. ar. v. Si em̄ post p̄ceptiōz filij dei potuisset peccare plura incoueniētia sc̄qrēt̄ s̄z Bern. Primo redū daret in cōstumelīa prolis. q̄r ei⁹ mater eēt pec catrix t̄ sua diaboli t̄ uq̄cat̄. Sed oēt̄ i de trāmētū mīris. q̄r sic dānari potuisset. Tertio eēt̄ in dānū humanī generis: t̄ in p̄temptū toti⁹ dīmīni intēti: q̄r incarnatiōis op̄suspe ctum nō īmerito reddi posset. Un̄ oīno assē rendū est q̄ in p̄ceptōe filij dei talis extitit cō firmata q̄ volūtas ei⁹ nō potuit postea p̄uer ti ad malū: nō t̄ liberī arbitrij ablationēz: nec p̄ alicui⁹ potētia amissionē: sed pp̄f liberī arbitrij p̄ gratiā cōpletionē t̄ p̄fortationem

Respon
sio ad ar
gumenta.

Sermon.X. De sanctitate Marie

et defectus ablatione. et h[ab]it singulari indulto spiritu
b[ea]te virginis collato. Et affirmat[ur] predicatio plenaria
sciri Bo. vbi. s. q[ui] ait. Dignior fuit b[ea]ta virgo
ex hoc quod misericordia dei effecta est quasi aliquis angelus in
celo. Si ergo angelus in gratia sunt confirmati: multo
magis misericordia dei. Hec ille.

De puritate in summo b[ea]te virginis.

Beatissima virginem habuisse puritatem
est in summo possibiliter habere ab aliquo
pura creatura probatur auctore Anselmo.
Suppositio allegata: quod habet in libro de concepcione
virginis: ubi inquit. Decuit ut concepcione
illis hominibus fieret purissima recte. Si enim
aliquam in puritate perfecti habuisse vel praetulisset
non posset dici haec puritate recta quod sub deo ma-
ior nequeat intelligi. Nam si maior est puritas
in filio eius: ipse est deus. Ad probandum autem b[ea]te virginis
puritate adduci potest illud puerum. Tu seru
b[ea]tum virginem te argento: et egredies vas purissimum.
Argentum fuit veteris parvus b[ea]te virginis de cuius
semieppagata est b[ea]ta ergo ablata enim rubigine
et infectione a semine illo quod debebat ipsa ergo
scripti: egressa est enim de tanquam vas purissimum.
Si enim contaminata esset ipsa ergo aliquis macula
perfecti: bruta et iniuriosa maiori puritare niteret.
Dicit ergo Alber. vbi. s. c. clxxvij. quod maior pu-
ritas accedit per maiorem accessum et approxima-
tionem ad summe purum. et quod puritas sequitur natu-
ram luminis et lumini: ut quod plus pertinet
de natura lucis: plus habeat puritas: ut summa
lux et summa luminosum summis sit lucidum et pu-
rum. et ubi magis proprie[te]t et vere est proprietas lucis
ibi etiam magis proprie[te]t et vere sit proprietas puritatis.
Res enim capit privilegii et nomine eius rei de qua
magis pertinet: ut in argu. p. glo. in. l. ij. ff. de
lib. leg. et insti. de adop. s. femine. et ff. de sta. ho-
mi. l. querit. Subdit Alber. vbi. s. Unum cum
sit lux corporalis et lux spiritualis: ut dicit Augustinus.
Sicut ad litteram et magis proprieta dicat lux spiritualis
quod corporalis: erit et puritas corporalis et spiritualis:
quod spiritualis est dignior. Puritas autem
corporalis est maior quam maiorem puritatem ad
summa corporalem lucem. et quam habet aqua purior est et
aer quam aqua: et ignis quam aer: et firmamentum quam
ignis: et celum crystallinum quam firmamentum: et celum
empyreum quam aqueum. Sicut maior puritas spi-
ritualis est quam maiorem puritatem ad summam spirituali-
lem lucem quam est deus. quod lux est in tenebris luces: in quo te
nebre non sunt viles: ut dicitur. i. Joh. i. Secundum h[ab]it
gaia sensitiva purior est vegetativa et rationalis
quam sensitiva: et rationalis angelica quam rationalis huma-
na quam natura. quam autem gratia quod est quod lumen
creatum procedens a luce increata: ubi est maior
pertinatio genitrix: ibi maior est appropinquatio

Unum atque
dat puri-
tas

ad primam lucem. ergo ubi genitrix est in summo: ibi appropinquatio in summo: et puritas in summo.
Quod in b[ea]te virginis respectu omnium aliarum creaturerum
non videtur quod divino fuit genitrix in summo. quod appropinquatio ad summam lucem in summo: et consequenter
puritas in summo. Ita et ad Thym. f. d[icitur]. Charita
de corde puro. s. c. ubi ergo maior est charitas
ibi maior est puritas. sed charitas in beatissima
virginis fuit in summo: ergo et puritas. Petrus etiam
dixit ut habeat Act. xv. Fide purificans corda
eorum. et loquuntur de fide formata per charitatem. sed
beata ergo habuit fidem talis in summo: ergo et puri-
tatem. Inquit ergo Alber. vbi. s. quod non obstat huic
conclusioni quod puritas virginis in statu vie non
plene approbat per speciem lucis increatae: ut
beatus. quod hoc ideo erat: quod maior lux genitrix in sub-
iecto passibili recto corpori passibili ac grossa.
minus imutatur et mouet actualiter quam minor
lux genitrix in subiecto impassibili et gloriosa. Et hoc ap-
paret per exemplum a silva. Videlicet enim quod maior
lux minor illuminat per coniunctionem cum aere ob-
scuro: quam minor lux coniuncta cum aere claro. unde
luna quandoque in nocte magis illuminat in acre
claro quam sol in die in aere obscuro et obnubila-
to. et tamem proportionabiliter maior est lux sol
quam luna. Et sic fuit in beatissima virginis quod et si non ita
actualiter continuo evideret deinde summam lucem per spe-
ciam: ut scilicet distatia corporis sui passibilis
tamen habebat maiorem genitrix habet et summa quam ipsi.
Vnde et magis erat prima lucis eternae: et inter
magis oib[us] pura. hec ille. Possim autem di-
cere quod et puritas fuit perfecta immixta et con-
tinua. Fuit enim perfecta: quia cum triplex sit pu-
ritas. scilicet humana: angelica et divina: ipsa puri-
tate divina in utero novae mentis porrecta: et
puritatem angelicam transcedit: et omnem puritatem
humana vniuersaliter superauit. Fuit ergo eius pu-
ritas immixta. Non enim habuit admixtiones
originalis perfecti: quod fuit a filio dei personaliter. nec
mortali actualiter: quod fuit patris potentia personaliter.
nec venialis: quia fuit a spiritu divino cons-
secrata. Unum dicere potest illud Judith. xij. Ut
uit dominus: quod custodiret me angelus eius: et hinc
euntem et ibi conmorante et hinc reuertente. Cu-
stodiret enim eam dominus in mundum euntem: quod in ori-
ginali fetore et purredine labi non permisit. At
in mundo conmorante: quod ipsum a mortali seruauit.
Et ad patriam reuertente: quod sine macta ve-
nialis perfecti spiritu de mundo ad celestia euoca-
uit. Puritas insuper eius fuit continua. namque enim
fuit interrupta. unde ait Eccl. xxxij. Vlog ad
futurum secundum non desinat. Ad predicta etiam de puri-
tate beatissima virginis potest adduci quod secundum legem
illud dicitur de puris cui nihil est admixtum. l. in his. in-

Puritas
Marie

Pars. III.

ph. ff. de solu. et libroz. h. cartis ff. de leg. iij
et no. in cle. si dignitate. de pben. et in. l. j. h. pu
rus. ff. de reli. et lumen. su. Ite purz exponit. i.
sine dolo. iij. q. ix. c. pura. et purz p. simplici ac
cipit. l. duos. ff. de zdi. et dem. et i. aut. ut oes
ole. iudi. h. hec z siderates. i. aut. de nup. h. si
zoo ab initio. Cu igit bndicta virgo fuerit se
parata ab oī puritate et sine aliq. dolo: ac ple/
na oī simplicitate scitatis: sequit inuincibili
ter pludēdū q. fuit purissima.

Demeritabilitate bte virginis.

Maria in oībus meruit. **B**eatissimā virginē in oī sua opatōe
et qlibet motu liberi arbitrij meri
tū acqīsse pbari p̄ fm Alber. vbi
s. c. clxxvij. Nā inq. Apls. Lx. iij
Ome qdcungz facitis in rebobel ope in noie
dñi nr̄i iesu xpi facite. et. i. ad Lhoz. x. Sine
māducetis siue bibatis v̄l aliquid alio faciat:
oia in glāam dei facite. Aut ḡ aliq̄s implet h̄
aut null. si null. ḡ frusta p̄cipit v̄l consiliz
vel monet. si aliq̄s. ḡ br̄issima v̄go: ḡ in omni
eo qd̄ fecit merebat. Ite qlibet motu mereri ē
quoddā bonū. aut ḡ est comūcabile aut nō
si est cōicabile: ḡ sūne bonus de cōcauit il/
lud alicui: ergo br̄issime siue m̄ri. Si autē dī/
catur q̄ nō est cōicabile: nō videt verū: quia
idē de qlibet ope ztingeret dicere. Ite q̄ ipa
beatissima v̄go trāscēderit in meris oēs pu
ras creaturas pba sic. Diuina grā siue cha/
ritas est p̄ncipiū merēdi: vt dicit maḡi. in. iij.
Di. xxvij. et Lho. i. iij. q. xl. sed beata v̄go fuit
pre oīb plena diuina grā et charitate a p̄mo
instāti q̄ habuit vsum liberi arbitrij: vt pba
tū est in pcedētib fmōnib h̄i opis. ḡ ab il
lo istāti cepit pre oīb mereri. Et cū dicat
Augustin ad Bonifaciu. q̄ grā merebat ange/
ri: vt antea merebat p̄fici. ḡ crescebat grā i ma/
ria: crescebat ratio merēdi et meriti. Prefea
si te bto Fran. dicit in legēda maioriā quā cō
posuit sc̄tus Bonauētura q̄ mos erat ange/
lico viro nūq̄ ociari a bono. Quid credēdū
est de beata virginē: pfecto nō est dubitādū q̄
a p̄mo instātivs liberi arbitrij v̄l q̄ ad suū
felicissimū trāstū s̄p fuit in actu merēdi: et p/
bat. qm̄ si aliquē vel i mimo spacio fuisselet oci/
osa a bono ope saltē peccasset venialiter. cui
oppositū tenet omnes doctores in. iij. dist. iij.
Ite vbiq̄ nō pōt in discernēdo ratio erra
re: et volūtas nunq̄ pōt eligere malū: ibi sp
eligit bonū et optimū. H̄z vtrūq̄ horū fuit
In bta v̄gine: vt pat̄z ex dictis. s. ḡ ipa sp ele/
git bonū et optimū: iux illud Lu. x. Maria
optima pte elegit. et p̄ser in omni ope mere/
bat. Ite fm̄ phm̄ in li. de aia: intellect⁹ semp

est rect⁹: nisi qn̄ se imiscet fantasticis et deduc/
cit ab illis. s̄z intellect⁹ bte v̄ginis nūq̄ se imis/
scit fantasticis nec deduc⁹ fuit ab illis. ḡ sp
rect⁹ fuit. H̄z rectū d̄r cui⁹ mediū nō exit ab
extremis. v. phisic. ḡ sp direct⁹ fuit in sumē
bonū: et p̄nt lemp merebat. Et hec oīa confir/
mat sc̄tus Odilio in fmōe v̄ginis bte dices
Unū p cerro scim⁹ q̄ oīs marie actio sp intē
ta fuit in dño. Nō solū autē merebat i oīb
opatiōibz s̄z etia in oīb passionibz ex libero
arbitrio pcedētibz: v̄l eo currēte in eis: ytp
bat Alber. vbi. s. c. sequēti. Magnū em̄ est
meritū ex tolerātia passionū: iuxta illud. iij.
ad Thm. i. Si tolerabim⁹ et cōregnabim⁹
vn̄. Pan. i. ad Lho. i. inq. Sicut abūdat
passiōes xp̄i i nob̄: ita et p̄pm abūdat p̄sola/
tio nra. et itez ibidē dī. Societas qm̄ sicut so/
ciū passionū estis: sic eritis et isolatiōis. Qui
em̄ sentit in cōmodū debet etiā sentire cōmo/
dū. l. fm̄ naturā. ff. de re. iu. cū s̄. Nō cludit
autē Alber⁹ vbi. s. c. dicen. Dicim⁹ ḡ p̄ bea/
tissima v̄go qlibet motu liberi arbitrij ad agē
dū vel patiēdū merebat: s̄z nō merebat mori/
bus naturalibz inq̄tū naturalibz: s̄z rōnali/
bus grā informatis. vnde motibz liberi arbitrij
gratuit⁹ merebat. vbi etiā libez arbitriū
et grā opabant: s̄z libez arbitriū ve tūmentū:
grā ve lessor: fm̄ Ansel. iuxta illud apli. i. ad
Lho. xv. Nō autē ego sed grā dei meū. et sic
merebat qlibet motu q̄ cōtingit mereri. Nec
ille. De qb̄ innumerab⁹ meritis nos faciat
ee cōsortes ipa v̄go benignissima q̄ dixit illud
Sap. vii. Sine iudicia cōico. s. deuot⁹ meis
in pnti grā: in futuro autem glāam semper
ternā: mediāte dilectissimo filio meo: q̄ est be/
nedict⁹ in secula. Amen.

De sacramētis ecclie q̄ recepit bta v̄go:
Sermo. xj.

Sed dom reuelat
tionē notū factū est sacramētum
ad Eph. iii. Inq. Apls ad He
breos xl. Optimū ē grā stabili/
re cor. Idō autē dicit optimū: qz nihil ē meli/
invita grā dei. Est em̄ ita p̄ciola q̄ p̄ ea p̄cipi/
tur om̄e bonū. vn̄ Eccl. xl. dī. Grā dei sic pa/
radisus in benedictōibz. et. iij. Petri. i. Ma/
rima et p̄ciola nob̄ donavit de⁹. s. p̄ gratia su/
am. In̄ alias ar̄ dei grā est grā sacramētalis:
sc̄z sac̄oꝝ ecclie: que fm̄ mḡm. in. iij. sentē.
di. q. sunt septē. s. baptismus: cōfirmatio: pa/
nis benedictōis. i. eucharistia: penitētia: vn/
ctio extrema: ordo et p̄ingū siue mīmōniū:

Sermo.XI. De sacramētis que recepit

de quibz tres cōsideratiōes in p̄sentimōne faciemus.

Primo utrū brā vgo illa suscepit.

Scđo q̄re de h̄ sc̄ptura mētionē nō fecit.

Tertio qđ vtilitat̄ ex eis acq̄suit.

Pars p̄ma hui⁹ f̄mōis utrū brā vgo suscepit sacra ecclie.

Maria oia sacra suscepit. **D**uo expeditiōe p̄me pris q̄ri. nū qđ brā vgo suscepit ecclastica sa- cramēta; tr̄ndet Alber. sup **N**is sus ē.c. clxxij. di. q̄ brā vgo omia eccliesiā suscepit: q̄ tpe suo fuerūt oīb̄ hoī bus ḡnaliē instituta; t̄ p̄mulgata oīb̄ obser uāda: nō ex neccitate vt alij: l̄z multiplici de ca. Primo ad suūp̄ h̄uiliatiōz. Scđo p̄p̄ sc̄dali euilatiōz. Tertio p̄p̄ p̄cepiti imple- tionē. Quarto p̄p̄ meritor̄ superrogationē. Quinto ppter heresum cōfutatiōnē: maxie illi⁹ que ipam afferebat nō fuisse hoīem: sed de natura angelica. Serto ad p̄fector̄ istru- ctionē: vt q̄ est sc̄tūs l̄actificeſ adhuc. Septi- mo ad p̄ctōr̄ redargutiōnē. Possunt etiam iste cause reduci ad tres: p̄p̄ q̄s sacra iſtitu- ta t̄ ordinata sunt int̄ alias causas quas po- nūt theologi i. iiii. di. s. t̄ ibi Rich. nr arti. ii. q. j. p̄ma caſuit ob sui maiore humilationē ſcđa ob alior̄ iſtructōz: tertia ob bonor̄ exer- citatiōez. Quātū ad p̄mā ſciēdum est q̄ ſi- cut p̄mu documētu qđ infudit nobis prima mater Cua fuit ſupbia: qua voluit ſe deo eq̄ re: ita p̄ma marie ſt̄us (vt inq̄t Amb.) ē hu- militas: quā ipa m̄ n̄a ſp̄ualis in oīb̄ edo- cuit. vñ ſicut legalia obſeruauit iſtituta p̄ p̄ctōr̄: t̄q̄ p̄ctō ſubdita forer: q̄ t̄ omni carebat p̄ctō: vt patet in ſacrificio purificati- onis t̄ filiū redēptiōe. ita etiā ſacra q̄ ſunt me dicine p̄ncipaliſ p̄ctō ſoluit ex humilitate ſuſcipe. Un̄ Bern. in quodā ſermōe inq̄t il- li. V̄ere maria nō indiges purificatiōe: ſed nec fili⁹ tuus circūcifōne. eſto ergo t̄ tu ſicut vna ex mulieribz: ſic ille eſt vñ ex illis. ſ. pec- catoribz ſm appentia. Scđo ſacra ſuſcepit brā vgo p̄p̄ iſtructōz alior̄: vt p̄fector̄ do- ceret ſui exēplo ſuare leges ſuploz: etiā ſi nō tenerent moze impator̄ in. l. digna vor. C. de legi. r. in. g. fi. iſti. de inoffi. testa. vbi d̄. li- cet ſolutiſim⁹ legibz: t̄ ſm leges viuerevolu- mus: t̄ iſtud eſt p̄fecti⁹: q̄ ea in b̄nificijs n̄is ſunt gratiſiora: q̄ cū liceret nō impēdere: di- lectiois t̄m cā impēdim⁹ c. iam nūc. xxvij. q. j. t̄p glo. in. c. j. in. fi. de ſum. tri. t̄ fi. ca. Pro- mulgatū aut̄ fuerat edictū p̄ apl̄os ex prece- pto xp̄i p̄cipiētis **M**ath. vii. Lutes doce- te oēs gentes baptizācēs eos in noīc partis

t̄ filiū t̄ ſp̄uſſeti: vocētes eos ſuare q̄cūq̄ mā- daui vob̄. de penitentia: eucharistia t̄ alijs hm̄oi. Voluit ḡ beata vgo hec obſeruare vt iūtaret nos ſuo exemplō ad p̄niam. peccato- res etiā iſtruit vt nō erubescat assumere re- media humilia iſtituta ad delēdū peccata. Erubescut em̄ quidā p̄ctā ſua cōfiteri: cōtra quos Bern. in quodā ſimone exclamat di. O nimia iſania hoīm pudet ablui t̄ nō pu- det inq̄nari: pudet ſordes abſtergere t̄n pu- det cōtrahere. Br̄illima aut̄ vgo cū eſſet ſine p̄ctō ſacra in remediu p̄tra p̄ctā iſtituta ſu- ſcepit ac ſi eēt peccarit. Tertio hoc fecit p̄p̄ bonor̄ exercitatiōz: vt ſuare illō **I**poc. vi. Qui iūt̄ eſt iūtificeſ adhuc. volēs em̄ quo- tide merita cumularē: ſacra deuota ſumebat ut magi ū merito t̄ dei grā q̄tidie crescer̄ per effectū eorū.

Pars ſecūda hui⁹ ſimoniſ q̄re ſacra ſcri- ptura nō ſacit mentionē de ſacramētis a bea- ta v̄gine ſuceptis.

Alber⁹ vbi. ſ. c. clxxij. ponit q̄nq̄s **B**iter aliaſ ratioes quare de ſac̄to ſuceptiōe a beata v̄gine nihil ſic exp̄ſum in diuiſ ſc̄ptur̄. Prima eſt vt p̄ h̄ deuotio fideliūz exciteſ: iuxta illud Eccl. xxiiij. Qui edūt me adhuc eſuriet. et. j. Qui elucidat me vitā eternā habebit. facie ad hoc illud quod ſolebat dicere Barc. ſ. q̄ Linus ei⁹ magi ſecit illū magiſtri. q̄ ſemp̄ relinquebat eū dubitanē. t̄ p̄ hoc magis ex- ercitabat poſtead inquirendā v̄ritatē. Se- cunda ratio fuit vt n̄ra vana gl̄atio reph̄maſ: n̄ra bona opa p̄ magnō cōputādo. Vanitas em̄ humana cupit alijs innotescere ex vanā gl̄ia quicqđ boni p̄gegerit. quod phibet d̄ns **M**ath. vi. di. Nū facis elemolynā noli tu- ba canere an te. Brā aut̄ vgo cū eēt excellētis ſimi meriti: t̄ opa excellētissima plurima fece- rit: vt ipa ſacramēta ſuſcipiēdo: t̄ multa alia noluit tamē illa exp̄mēre vel narrari facere: vt d̄ſcam⁹ occultare bona opa n̄ra q̄n nō eſt necessariū. ſicut t̄ fili⁹ ei⁹ ea q̄ egit v̄q̄ ad tri- gesimū vite ſue annū: q̄ v̄tiḡ ſruola nō fue- runt: ſed oīa magnifica t̄ excellētissima. nec ipa narrauit nec ab euāgelistiſ exp̄mi voluit: p̄ hoc ſignificās nos nō debere v̄tutes n̄ras p̄ palare. Vera em̄ eſt ſuia **G**reg. in moralibz dicētis. Studiū celeſt̄ desiderij a malignis ſpiritiſ custodire nō ſufficit: q̄ h̄ ab huānis laudibz nō abſcōdit. vñ dep̄dar̄ desiderat q̄ theſaūz publice in via porcat. d̄ns ḡ noſter t̄ d̄na ſuas excellētias t̄ opatiōes admirabi- les ſibi notas noluerūt maniſtare: iuxta il-

Pars.III.

Iud. prouer. xvij. Laudet te alius et non os
tuum: aliena labia et non lingua tua. viii Bern.
inqt. Incepit Christi nativitas se laudare: et
se ostendere cupientes. nam de nocte voluit Christus
nasci. ubi sunt quod tam ipudenter gesti sunt ostendere
semel posse? Denique facit Christus et nunciat angelus:
laudat multitudo celestis exercitum. sileat gos tuum: laudet te alienum. Hec ille. Tertia causa
esse potest quod dominus quodam voluit nobis esse dubia in
via: etiam circa diuinias scripturas: ut metes no/
Aliq stras alliciat ad scripturam perfectam cognitio
deo fusa/ in patria. viii sup illud Iro. xij. Non remane
bit ex eo quicquam usque mane: quod autem residuum
fuerit igni comburatur: inquit Gregorius. Quod ex
agno remanet comburi mandat: ut quod est mysterio
scarnatoris eius penetrare et intelligere non
possimus: prius scriptori huius reseruemus. ut
non super nos audeat vel stemmata vel tenegare
quod non intelligit sed igni tradat. i. scriptori reli
quat: donec omnia in futuro quilibet cognoscatur
necum interim nostra devotione sine exercitatione
torpescat: sum illud quod procedit ibidem. Caput cum
pedibus et intestinis vorabitur. Caput enim igni
vorare est divinitatem illius fidei preceps. pedes vor
are est vestigia humilitatis amando et imitan
do tenere. Vorare intestina est ratione scriptor
culca et mystica maledicta pergratere: quod voram cum
audierimus. In voratiois autem ratione pigris
et infra reprehendit: quod ratione eius atque mysteria nec
per nos possemus regimur: et dicta ab aliis iniuncta au
dimus. Non remanebit autem ex eo quicquam usque
mane. quia eius dicta magna sunt excutieada
solicitudine: ut atque veniat dies resurrectio
nis in nocte patitur vita maledicta eius intelligenda
penetremus. Hec ille. Quarta causa potest esse. quod
sicut bruis Augustini. natura et gratia una potest
regulare ratione scriptoris. ut vobis in quo
de ea nolit fieri questione. ita et per regulam et per pri
cipio per se noto de ipsa supponatur in bono quodcumque
boni aliquipura creatura fecerit vel recepit ut
eius fuisse expers nullatenus credat. cum (ut inquit
Damas) ha nulla illustrum superet. Quinta cau
sa est ut remoueat superfluitas a scriptura. sicut
enim nihil diminutum ita superfluitus in ipsa posi
tum est. quia (ut ait phus) quod vnum dicit quod
plura continet: plura dicit. Tertio dico et per con
stanti habitu ratione scriptoris maria fuit gratia plena: su
perfluitus fuit addere quod recipit gratias sacrales quae
aperte et alijs scriptis recepterunt. Frustra enim sit per placita
quod satis exprimitur et sit per pauciora. i. dominus testa
mento. ff. de 2di. idem. Ex quo igitur supponitur ratio
ne ratione scriptoris maria fuit expessio eorum quod tacere in
sunt nihil opus. l. iij. ff. de leg. i. et ratione scriptoris de

mostrare frustra adjicitur. l. i. ff. de 2o. ple. et quod
ratio clarissima non est opinio scripturam. l. continuo. s. cu
rta quod. ff. de ratione ob. Et ad roborandum predicta
adduci potest illud Bern. dicendum. Si enim
nec folium de arbores nec vnuus de passeribus cadit
super terram sine parte celesti. i. ei ordinatione
ergo de ore euangeliste superfluum defluere verbum
pertinet in sacra historia non puto. Dia quod per
scripta sunt superius mysteria ac celesti singula
dulcedine reducuntur. Si tamen diligenter ha
beat inspectionem eiusque nouit suggestum de ter
ra: oleumque de sarcophago durissimo. hec ille. Dicit autem
Albertus ubi. s. His gloriosis brillantissima ratione
humilitate susceptio scriptorum in se habet evoluta et
tacere: ut dum semper oibus humiliaretur: et ipsa
sua humilitate quodammodo in se erat modis oibus occultaretur.
sicut humilitate perfecta etiam tacendo tota
scriptura proclamarerit. Nos quod dicere possumus
et credere quod de sanctis suis doctoribus re
uelavit ad virginis gloriam illud quod ipsa ex humili
tate retinuit et occultauit. s. suscepit ecclasia
scripti sacri. et ad hoc adduci potest etiam thematis nostri
scripturam. Secundum revelationem nostrum factum est sacram
scripturam a ratione suscepimus. Unde de Alber. ubi. s.
Locutus est ipam omnium scriptorum gratias vel in seipsis
vel in eis polleti excellenter suscepisse.

Pars tertia. huius finis quod suscepit beatissima
ratione ex scriptis ecclasticis.

Beatissima ratione ecclastica suscep
tisse scripta sacra sunt ex superioribus patuit
et potest etiam ultra predicta scripta suscep
tisse. Nam sacram id est quod scriptum signum:
ut de Augustino. in x. de ciui. dei. c. v. transumptive
in. c. sacrificiis. de 2o. dist. ii. Uel de sacramento. i.
sacre rei signum: quod id est. Et hanc ethymologiam
ponit magister in. iiiij. di. i. ubi etiam ait quod sa
cramentum est inuisibilis gratie visibilis forma
bonum aut est argumentum ab ethymologia vo
cabuli quoniam non repugnat eius definitioni. l. iij. s.
appellata. ubi Bartolomeus. ff. si. cer. pe. z. l. i. ubi mo
derni post Bartolomeum. ff. de accep. pol. et in phe
nomeno fortiori. et insti. de testa. i. pn. ubi angelus arietinus.
Que autem dicit ethymologia ponit glo
bo. Allegat Aristoteles. i. i. iugurth. ff. de ratione. s.
Sed in ratione scriptoris fuerunt oportet bona excellentes
me. g. et c. Itē ut inquit Richartus. in. iiiij. di. i. ar
t. q. iiiij. Sacramenta sunt quedam predictio
seu fidei confessio facta. Sed hec super oportet fuisse
in ipsa ratione: quod habuit et suscepit scripta. Itē
ipsa ratione legalia suauit sicut purificatio. et
g. et euangelica. Itē dominus dixit Iohannes ut habeat
Mat. iiiij. Sic docet nos adimplere oportet iusti
tia. glo. i. perfectum humilitatem. eloquens de su

Argum
tuz ab
ethymolo
gia

Berilo.XI. De sacramētis que recepit

Sceptiōe sacri baptismi. q̄ pp̄c ēdē cām debuit
it beata virgo baptizari et alia recipere sacra
De baptismo aut in particulari arguit Alber.
Susce-
pit bap-
tismū vbi. s. c. lxxij. dī. Quicq̄d h̄z oēm grāz habz
oē p̄feres gram. l̄z b̄tissima v̄go habuit oēm
gram. ḡ habuit oē p̄feres gram. ḡ habuit ba
ptismū q̄ p̄fer̄ gra. Itē p̄ceptū de baptismo
p̄ p̄mulgatiōz obligat oēs ad suscep̄tiōz sui
ḡ t̄ beatā v̄ginc. Itē dīs baptizat̄ fuit q̄zis
vō indigeret. ḡ t̄ beatā v̄go debuit baptizari.
Itē Joh. iij. ait saluator. Amē dico vobis ni
si q̄s renat̄ fuerit et aqua t̄ sp̄usco nō itra
bit regnū dei. l̄z brā v̄go regnū dei itrauit: ḡ
baptizata fuit. Item si nō baptizata fuisset:
ignaros sue sc̄ificatiōis sc̄andalizasset. sed ne
minē sc̄andalizauit: ḡ baptismū recepit. Item
de aplis supponit̄ q̄ fuerint baptizati p̄ illud
Joh. xij. Qui lor̄ est nō s̄diget nisi v̄t pedes
lauer. Et̄ tenet Aug. iuc. qn. de sc̄. dī. iij
l̄z nō habeat exp̄sse in euāgeliō. ḡ m̄ltō fortis
d̄z illud supponit̄ de brā v̄ginc. q̄ fuit p̄fectissi
ma obseruatrix cōfiliōz t̄ p̄ceptōz dei. Itē si
nō eet baptizata nō h̄iet caraterē p̄ quē di
stinguereſ a ḡtēlib⁹ t̄ iudeis. Dic̄ ḡ Alber.
vbi. s. c. lxxij. q̄ brā v̄go suscep̄t p̄ baptismū
carateris imp̄ssione. v̄tūtū exercitationē. et
meritōz augmētatiōz. Q̄d, autē sac̄m p̄fir
matiōis recepit pb̄ari p̄t̄ sic. Nā inq̄t Raba
nus quē refert Alber. vbi. s. c. lxxij. Confir
matio est sac̄m maiori reuerētia dignū. ḡ si
beata v̄go recepit baptismū. m̄ltomagis cō
firmationē. Itē v̄go b̄ndicta fuit plene xp̄ia
na. sed h̄ sit p̄ sac̄m p̄firmatiōis. vñ dic̄ Ra
ban⁹ quē refert Alber. ibidē. Om̄es fideles
p̄ manū ep̄oz impositiōz post baptismū de
bent accipe sp̄mis̄m v̄r pleni iuueniāt xp̄ia
ni. ḡ t̄ ip̄a recepit p̄firmatiōis sac̄m. Dic̄ au
tem Alber. vbi. s. c. lxxij. q̄ p̄ illud recepit al
terī carateris imp̄ssione ampliore: meritorū
augmētatiōz p̄fectorē t̄ v̄tūtū exercitationē
t̄ declarationē. Licet aut̄ ibi nō fuerit v̄ntio
sensibilis: nō defuit tñ v̄ntio inuisibilis. cū
beatus Tho. dicat in. iij. q̄ apli fuerūt con
firmari in die p̄thecostes missio ī eis sp̄usco
ad robur. vbi locovnctiōis visibilis fuit ignis
in forma liguar̄ p̄ quādā correspōdētia. nā
oleū est fomentū ignis: t̄ lingua bona corre
spondet balsami odori. Brā aut̄ maria fuit
in receptione illa sp̄uscti cū aplis recipiens
sp̄us paclty v̄ntionem: ḡ t̄ crisma recepit.

Susce-
pit sac̄m vñ dic̄s. Cōfessio fuit in lege noua t̄ ve
teri p̄cepta generali osbz. ḡ brā v̄go p̄siteba
Itē sup̄ illud Matth. iij. P̄niam agite. ait

glo. P̄niam est p̄ma ſtus. l̄z br̄tissima v̄go ha
buit oēm ſtutēḡ t̄ pniam. Nō obstat q̄ nō
habuit p̄ctm. q̄ dicit Greg. in. c. ad eius. v.
dī. Bonaz mētū ē ibi culpā agnoscere vbi
culpa nō eft. Recognoscet̄ ḡ ſuiffle debi
tricē peccati originalē cōtrahēdi: t̄ a filio ſuo
redemptā. cui p̄ctō fuifſer obnoxia nif̄ dīm
na gratia p̄ueniē ſuiffle p̄ſeruata. Dic̄ aut̄
Alber. vbi. s. c. lxxij. cū ſe. q̄ a sacramēto pe
nitētie recepit in excellēti ecpollētia. nā p̄ cō
tritionē habuit innocētie ūlationē. p̄ cōfes
ſiōe gratiāz actionē. p̄ ſatisfactiōe ſo ſuper
gationē. Itē ibidē dī q̄ cū ſit triplex p̄fessio
l̄z accusatiō peccatōz: recognitiō incongrui
tatis vel magnitudinis b̄nficiōz: t̄ cōfessio
de infiſiōe meritōz. hec fuit p̄prie br̄tē v̄rgi
nis p̄fessio. Nō ſiteba ſauit q̄ tantā grām rece
pit quā nunq̄d eōdigno meruit: nec ois cre
atura mereri potuit: l̄z ip̄a de cōgruo merue
rit. hec t̄ ſilia p̄fessa fuit br̄tō Johāni euange
ſuo p̄prio cōfessori. Hec Alberius vbi. s.

Susce-
pit Eu
chariſtā

Susce-
pit extre
mam vñ
cōtionem

Pars.III.

scipere debuit: maxime quia pusillos scandalizasset si non suscepisset ecclie sacramenta. **Dicit ergo Albertus** vbi. s. c. lxxiiij. q. brā vgo in extremaunctione recepit cōplete victorie ppterite et plene glie futurē significatiōē: et loco remissionis venialū totū doloris mortis remissionē: p. infirmitatē alienatiōē totū corporis glificatiōē. **Aicē em h̄ sacrm̄ potuerit** b̄llissima vgo nō recipere: tancq̄ excepta p. p̄uilegiū: qd̄ cōfert dñs his quos sine infirmitate et mortis dolore dignat euocare. q. (vt videt) nō tenet ad vunctionē extremā cū oleo ad infirmos p. infirmitatib⁹ istitutā: vt h̄ Jac. v. **Vñ illi dīci poterat illud Hester.** xv. Nō pte sed p. oībus hec lex cōstituta est. Tolumit tamē ipa vgo huic p̄ulegio p. se introducto p. p̄f humilitatē abrenūciare: sicut et alia p̄ulegia sua dū viueret occultauit. **Et iō sacrm̄** istud p. p̄corib⁹ istitutū humilit̄ suscepit: vt humilitatē quā p. totā vitā tenuerat egressuā p̄sumaret. **Et dū in extremovite articulo** ad p̄formitatem p̄corōz descederet dño exaltatē choros oēs trālcederet angeloz. **hec Albertus** Qui etiā vbi. s. addit q. i. sacro m̄rimoniū cuī sic triplex bonū: omē isto repit in cōingio marie. vñ Aug. xxvij. q. q. c. omē. inqt. **Ome** nuptiaz bonū ipletū est in parētib⁹ xpi. s. fides: ples et sacrm̄. plē cognoscim⁹ ipm dñm filiū viginis. fidē: qz adulteriū nullū itercesit. sacrm̄: qz nullū dñmortiū interuenit. **Habuit** autē br̄llissima vgo istā grām excellentius qz m̄r fuit rante prolis et vgo. **Ite** p. p̄f suā et cōiugis p̄tinētiā dñō p̄missam. **Cōiugia em̄** sunt sanctiora pari voto p̄tinētiū. vñ Aug. inqt. **Tanto sancti cōiuges manebat** qnto sanctiora p̄cordis deo placita seruabant. **De** hoc autē sacro hic p̄rāleo: qz in sequentiā monē clari⁹ de eo tracabat. **Solū autē sacrm̄ ordi**nis br̄llissima vgo nō recepit: vt inqt Albertus vbi. s. **Hoc em̄ fm̄ exteriorē hoīem quandā** representat dignitatē. interi⁹ autē fm̄ veritatē p̄tinet ad humilē seruitutē. vñ statui beatissime viginis oponebat que interi⁹ summā habuit corā deo dignitatē. exteri⁹ vno summā habuit corā hoīo hūilitatē. et ita hoc sacrm̄ nō recepit trib⁹ de causis. **Primo** ppter sui stat⁹ cōtrarietatē: vt dictū ē. **Secundo** ppter huīlē alia⁹ muliez conformitate. q. ab h̄ sacro excludunt ppter tria. s. ppter sexus indignitatē: et maiorē peccadi fragilitatē: et ppter ea que ex his sequit regiminis incōgruitatem. **Tertio** nō recepit hoc sacramentū ad tēgnandū status sui elevationē. **Omnes em̄ di**gnitates ecclie sunt introduce in seruitum

Ordines
n̄ recipit

vñ **Matth. x. inqt dñs.** Reges gentiū dominant̄ eaz tc. vos autē nō sic: s̄z q. maior est vestrū fiet sicut vester seruus. vbi inqt **Ber.** Nō est quod sibi blandiaſ celstudo: vbi sollicitudo maior. vñ etiā pastores nominātur plati. quib⁹ dīc **Niere.** i. Constitui te sup gentes et regna: vt euellas et destrinas et edifices et plātes. vbi dīc **Bern.** Disce exēplo ppheticō p̄fidere nō tam ad imperadū qz ad fatigādū disce sarculo tibi opus esse nō lceptrovit op̄ facias pphete. ille em̄ nō regnatur ascendit sed extirpatur. **Hec Bern.** Quia igit̄ officium ordinū pncipaliter datū fuit vicario xpi et alijs ministris ecclie. Beata autē virgo nō fuit assumpta a dño in misteriū s̄z i salutis auxiliū et regni cōsortiū et in coadiutoriū iuxta illud **Gen. iij.** Faciam⁹ ei adiutoriū sumile sibi. iō ipa nō debuit suscipe ordinē que nō fuit vicaria s̄z socia et particeps in regno nā fuit etiā p̄ticeps passiōis p. genere humano qn̄ oībus mīstris et discipulis fugientibus sola sub cruce p̄sticit: et vulnera q̄ fili⁹ corporis et ipa corde suscepit. vñ et tūc gladi⁹ ip̄i⁹ animā viginis p̄rāsiuit. **Licet autē sacramen**tū pdictū nō recepit: tñ quicqd dignitatē vel gratie in ipsis ordinib⁹ confertur in ipa excellētissime fuit. In ordinib⁹ em̄ confertur septiformis gratia spūssacti. hec autē oīarie gratia plena fuit. **Ite** cū tria sint in sacramento ordis. s. dignitas ministerialis: potestas spiritualis: et administratio executiōis. hec oīa beatissima vgo equipollēter et excellēter in se habuit. **Ministri em̄ ecclie** habet dignitatē bñficialē p. characterē excellētie. beatissima autē virgo habet coronā regni ecclie militantis et triumphatis. vñ et summ⁹ ministroz pa-pa dicis seru⁹ fūoz dei. hec autē appellat regina et dñia ageloz et impatrii totū mūdi. **Ite** in ministris ecclie est p̄tās spūalis vel tēporalis delegata a dño: vñ subdelegata et viceraria: in ipa autē est plenitudo p̄tās celest̄ perpetua ex auctoritate ordinata. **Ite** in mīstris est executio ligādi et soluēdi p. vslum clauium in ipa autē est dominādi legitima p̄tās ad ligādū et soluēdū p. impiū. et sic q̄cqd est dignitatis et grē in ordinib⁹ in genere cōstat beatissime viginis mīme defuisse. **Hec Albertus** vbi supra. Qui etiā in. c. sequentiā inqt. **Et ne vi** deat virtutes sive dignitates generales habuisse et spūalib⁹ caruisse: dicim⁹ ipam singulorū ordinū dignitates et grās p. eqpollētiā et cū excellētia possedisse. **Habuit** namq̄ cūz exorcist⁹ demonū expulsionē nā de illa pdictū fuerat **Gen. iij.** Ipa p̄teret caput tuū. **Sign**

Habuit
grās oīz
ordinū

Sermon.XII. De despōsatōe Marie

rata qz fuit p Hester q vicit Amā: et per Iudith q Holoferne iterfecit. Judith. xij. Cū ostiarijs habuit introductiōz mūdorū et imūdorū exclusionē. vñd Ezech. xluij. dī. Porta hec clausa erit et nō aperte. Iz dñs ingredie p ea. q. d. porta hec pñcipē et imitatores suos introducit: et indignis clausa erit. Habet etiā cū acolitis illuminatiōez. vñ Numeri. xxiij. dī. Nrief stella ex Jacob. Habet cū lectoribus oīm pphetiaz expositiōz ad litterā in se ipa. de qua scriptū est Isa. vij. Ecce ḥgo concipiet rc. Habet cū subdiaconis doctrīe apostolice ostēlōnē. vñ signat p archā in q erat deuteronomi⁹ et māna et diuinā sapientia. ideo de ipa dici pōt illud Sap. vij. Doctrīx ē em̄ discipline dei. Habet cū diaconiōb̄ ſobi dñi cōſeruationē et alijs ad scribēdū narratiōz et cōſiliōrū dñi pfecta implētionē. vñ Lu. ij. dici tur. Maria autē cōfubabat oia ſha hec rc. Habet cū sacerdotib̄ dñici corporis p ſeipam formatiōz: tractatiōz et cōicatiōz. hoc ē q corpus dñicū mediate ei⁹ ſobo et ſensu de carni bus et ſanguib⁹ ipi⁹ formarū fuit: et ipz familiariſſime et diuitiſſime tractauit: et in cibū et potū nobis cōcauit. et p hō nos oēs ad iugū ſiū ſuaue et on⁹ ſuecharitat̄. l. ligauit: et ab oib⁹ culpis et penis absoluit: et vitā nob̄ eterna ſtulit: iux illd saluatoris Joh. vi. Qui māducat me et ipē viuet pphē me. Habet qz cū epis clericoz ordinatiōz: pbedaz collatiōnē: tēploz ſecratiōz: ac ſacraz ſygīnū velatiōnē. Ordinat em̄ epis sacerdotes p ſacri collationē. br̄iſſima autē ḥgo p ſtūtē obligatiōnē: iuxta illnd Isa. iij. Nū dāmī q fert; vala dñi. Lōfert etiā epis plēendas instituendo br̄iſſima autē ḥgo pbedas facēdo. Lōfērat qz epis tēpla corporalia dedicādo: br̄iſſima autē ḥgo tēpla ſpūalia caſtimoniā inspirādo et ſibi illa ſpecialiſ vēdīcādo. Lōfērat etiā epis ſygīnes exteri⁹ bñdicēdo: br̄iſſima autē ḥgo ſecrat ſygīnes iterius ſtūtib⁹ adornādo: et eas filio ſuo despōſando. et nō tm̄ opprobrī ſterilitatis eis auferēdo: Iz eas ſibi ſpālī ſiſilias adoptādo: et ad diuinū cultū dedicādo: et ad ſtatū digniſſimū eraltādo. iuxta illd. c. ix. Incorruptio facit eē p̄ximū deo. Iz etiā cū papa br̄iſſima ḥgo oīm eccliaz ſollicitudi niē: qz papa eſt p̄ patrū: ipa ſo eſt mater oīz xpianoz: imo oīm bonoz: iux illd Sap. vij. Qm̄ oīm bonoz mī ē. Iz etiā excellēt⁹ papa p̄tā ſplēnitudinē: papa em̄ ſolū h̄z ea in vita iſta Iz nō in celo nec in purgatorio nec in inferno: ſic br̄a ḥgo. Quāuis aut ipa mī dei bñdicta ſacra p pctōrīb⁹ iſtituta hūlit ſuſce-

perit: nō tm̄ ppctō peccatricē ſe mētiē ſope ſal ſum dixit. Iz vltra debitū in bonis ſe pctōrībus pformās: ac ſe ſehumile ēē ſope denunciās: p oia vez dixit. Sicqz p̄t qz qz dī gnitaris v̄l gr̄ ſacris ecclie. h̄ totū ḥgo bene dicta habuit plenarie. cui ſit ſempīna gl̄ia p oia ſecula ſecloz. Amen.

De bñdicte ſygīnis marie deſponsatiōe
Sermo. xij.

Quām eſſet de sponsata mī ielu marie Ioseph: iuēta eſt in vtero h̄ns de ſpūlctō. Matth. i. In deſpoſatiōe br̄iſſime ſygīnis marie ſpleta e pphetia Isa. lxij. dī. H̄andebit ſponsus ſuplōnſam. Magna etem et idicibilis fuit ioseph ſolario qn ſibi diuino nutu et volūtate tā pſtātissima atqz dīgniſſima ḥgo fuit cōiungio copulata. Iz cī ma gnā excellētiā et ſanguinis generoſitātē rece pſiſſet a parētib⁹: maiore ſi nobilitatē et p̄cio ſiſus dñi ſecepit a deo ſibi talē v̄porē tribuēte. iux illd puer. xix. Dom⁹ et diuitie danſa parētib⁹: a dñ oūt v̄cor prudēs. In eo etiā verificatū fuit illud puer. xvij. Qui iuēnit mulierē bonā iuēnit bonū et hauriet iocūdūtātē a dñ. et illd Eeci. xxv. Stūsvir q habētāt cū mliere ſenſata. et ſe. c. Mulierē bone btūs vir. ps cī bona mliere bona. z. xxvi. eius dēli. dī. ſra ſup gr̄am mliere ſcrā et pudora ta. et p̄t ſtelligi de mliere hac digniſſima quā ſortit⁹ eſt ioseph in ſuo ſacratissimo cōnubio. De quo tria mysteria cōcēplabimur.

Prīmū dīcēt veritatis.

Scđm tēporalitatis.

Tertiū ſo causalitatis.

¶ Pars p̄ma que dīcēt veritatis.

Deo expeditō e h̄m⁹ p̄tis q̄ri: vtrū p̄tā ſygīo potuerit deſpoſari? Et p̄mo videſ q̄ n̄. Ipa eī fecerat votū ſtūtē. vñ Aug. i li. de ſctā ſygīta te inq̄t. Annūciāti angelo maria r̄ndit: quō fieri illd qm̄ viꝫ nō cognosco: qd pfecto nō di ceret niſi ſe ſygīne deo an vnuifſer. Et glo. ſup illd Lu. i. Qiz nō cognosco. ait. Ecce tāgit q̄ ipa vnuerat caſtitatē. Nā dīcūt qdā doc. cōcēplatiū q̄virgo benedicra legēs illd Isa. vij. Ecce virgo cocipiet et pariet ſiliū: no exi ſtimans ſe eſſe illā: amore ipi⁹ ſygī ſe uouit ſygītātē ut poſſet illi⁹ effici ancilla et pediſſeq̄ putas eā nō reſeptūrā ancillas niſi ſygīnes. Au ergo dīcat Hiero. ſup p̄mā ep̄lam Pat̄li ad Thīm. c. v. Vouētib⁹ ſygīnare n̄ ſolū nūb̄ere ſed etiā velle dānabile eſt. transſum,

R Uz po tuerit ſe ſponsari

Pars.III.

ptue. xxvij. di. c. Vouētib⁹. Vide⁹ q̄ cū bona p̄scia post tale votū nō ponierit despōsari. p̄ tale etem votū erat obligata ad continēdū sp̄salia aut̄ obligat̄ ad m̄rimoniū: t̄ m̄rimo niū tpe debito ad soluedū debitū. q̄ si obliga uit se ad sp̄salia venit s̄ votū suū. Itē si sic obligata fuisset ad opposita. Itē aut̄ cōsen- sit i carnalē copulā aut̄ nō si sic: ḡ p̄mā fidē ir- ritā fecit. si nō p̄sensit i carnalē copulā ḡ nul- lum fuit m̄rimoniū. quia finis m̄rimoniū est ut soboles p̄creef. l. fi. C. de indi. vid. tol. t. c. om̄e. xxvij. q. ij. p̄ceatio aut̄ sic p̄ copulā. ces- sante ḡ fine t̄ his que sunt ad finē m̄rimoniū cessabit m̄rimoniū. q̄ si fini dat ee. l. ij. q. scie- dū. ff. ad exhibē. t̄ denoīatio fit a fine. l. stipu- latio. q. op̄. ff. de no. ope. nū. Itē p̄ditio adie- eta q̄ est cotra subam m̄rimoniū ipedit ne ma- trimoniū fiat. vbi gratia. cōtrahā tecū si p̄- cures mihi venena sterilitatis. p̄curatio em̄ sterilitatis est cotra subam m̄rimoniū. q̄ iteri- mit bonū plis. ergo impedit m̄rimoniū. c. fi. de cōd. ap. t. c. solet. t. c. aliquā. xxvij. q. ij. Si- cut ergo si dicere: cōtrahā tecū sub hac cōdi- tiōe: vt nunq̄ me cognoscas: nō vide⁹ ee ma- trimoniū. d. c. fi. ita nec erit m̄rimoniū cū cō- ditio cōtinētie est adiecta. q̄ vide⁹ q̄ nulla fu- īt desponsatio ex qua nullū videt potuisse se qui m̄rimoniū. Itē posito q̄ potuerit despō- sari nō tñ fuit s̄gruu. scriptū est em̄ Sap. i. Sp̄uſſanc⁹ discipline effugiet fictū. ergo i in ista ſūma ſp̄uſſanci opatiōe nulla debuit esse fictio. ḡ br̄iffima vgo p̄ nupta ſe gerere non debuit: q̄ vgo ſp̄ manere voluit. Itē m̄ri- moniū p̄mo institutū fuit in officiū cā plis: t̄ postea i remediu cā vitāde fornicatiōis: vt Br̄ apl's. i. ad Lhoz. vij. vbi ait. Unus q̄sq̄ ſuā vroē habeat pp̄e fornicatiōiꝝ vitandam s̄ pp̄e neutrā iſtaꝝ cāz s̄gruebat ee m̄rimo- niū in br̄a vgoine: ergo vide⁹ q̄ inutilis fuerit iſta despōſario. **S**ibi argumētis nō ob- ſtantib⁹ in h̄riū eſt veritas. **A**lbert⁹ ſup Missus eſt. c. xxviij. inq̄t. Dicim⁹ q̄ iſta de sp̄sario t̄ p̄ſſibilis fuit t̄ vtilis. p̄ſſibilis: quia l̄z beata vgo ſecifſet votū t̄ habuiss; fir- mū p̄poſitū cōtinētie: poterat tñ p̄ſentire in m̄rimonialē ſocietatē. facia tñ diuinit̄ inſpi- ratione vtriq̄ de altero. l. vgoini t̄ iſeph⁹ q̄ vel- let vgo manere. t̄ ſic p̄ſensit in ſocietatē ma- ritalē t̄ nō in copulā carnalē absolute. **A**ut̄ q̄ vide⁹ dicere Aug. q̄ p̄ſensit in copulā carna- lē. icelligēdū eſt nō absolute s̄ b̄ p̄ditōe. l. si de⁹ ſic vellet hec ille. In oī eīn actu ſp̄ ſb̄ntel- ligif̄ hec cōditio: rebus ſic ſtātib⁹. hoc eſt alio deo nō diſponēte: vt d̄ glo. in. l. qđ ſu⁹. ff. de

ſu⁹. ob cau. t̄ bon⁹ eſt ter. cū rethorica Bar. I. l. itē querit. q̄ iploto. ff. loca. **S**z p̄ maiori p̄dicoy declaratiōe eſt l̄cēdū ſm ſmiam Pe- tri lōbardi. l. iij. diſ. xxx. c. q. ij. t̄ Gr̄anij. c. b̄tā maria ale. q̄ ſz q̄rit. xxvij. q. ij. q̄ beatavirgo aīi despōſatiōz fecerat votū m̄tale caſtitatis t̄ p̄poſuerat ſe illō ſuare: ſz nō exp̄ſſerat ore. t̄ ſil⁹ vouerat iſeph⁹. nō absolute tñ voue- rant ſz ſb̄ p̄ditōe. l. n̄iſt deus alie veller: vt aie Aug. in li. de nuptijs. poſtea vgo ex diuina in- ſpiratiōe vterq̄ p̄ſensit ſponsalib⁹ t̄ m̄rimo- niū. Fuit em̄ iter eos vez m̄rimoniū: vt det **N**vez minat canoniste in. c. q̄dā. t. c. ex publico. de ſit matri puer. coi. **L**ridē d̄ermagister l. iij. di. xxix. moniuz. t. xxx. **D**ic declarat ſm Rich. l. iij. di. xxx. **M**arie ar. ij. q. ij. t̄ Tho. i. ij. pte ſum. q. xxix. ar. ij. di. q̄ m̄rimoniū d̄r eſſe v̄ez q̄n ſuā pfectiōe attigit. Duplex aut̄ eſt pfectio rei. p̄mā q̄dē pfectio i ſp̄a forma rei. p̄ſiſtit ex q̄ ſp̄em ſortiſ. ſc̄da aut̄ pfectio p̄ſiſtit in opatiōe rei: p̄ qua- res aliqualit ſuā fine attigit. Forma at m̄ri- moniū p̄ſiſtit i qdā ſdiuſibili ſiuctiōe aiorū p̄ qua vñ ſiungū ſidē alteri ſuare tenet. Fi- niſ aut̄ m̄rimoniū eſt ples generāda t̄ educāda. Quātū ḡ ad p̄mā pfectiōe oīno ſuit ve- rū m̄rimoniū iter vgoine t̄ iſeph⁹. q̄ cum nu- ptias nō cōcupit ſed conſenſius faciat. l. nu- ptias. ff. de re. ii. t. c. ex his omib⁹. xxvij. q. ij. vterq̄ p̄ſensit in copulā ſiungale: nō aut̄ i co- pulā carnalē: n̄iſi vt ſupra dicitū eſt ſub cōdi- tiōe ſi deo placeter. Nā ad p̄mā pfectiōem m̄rimoniū (vt inquit Rich. vbi ſ) non reqr̄is p̄ſensus ad copulā carnalē ſi iplicitē t̄ ſub p̄ditōe. l. ſi alter ſiunx eā exegerit: t̄ ſi de⁹ ſe- bitū reddēdi nō relaxanterit. t̄ b̄ mō br̄a vgo in copulā carnalē cōſensit. nec in hoc pericu- lo ſe expoſuit: nec ſuo voto in aliq̄ derogauit q̄ diuina inſpiratiōe certificata fuit q̄ iſeph⁹ nūq̄ ab ea exigeret carnalē copulā. t̄ ſi exige- ret deus eam a debito reddēdi absoluſeret: vt inq̄t Aug. vbi ſ. vbi etiā inq̄t: q̄ poſtq̄ bea- ta vgo genuit filiū ſil̄cū viro ſuo vgoinitatis votū labijs exp̄ſſit. vterq̄ i ſoginitate p̄mā ſit. Que vgo recitat inq̄t i. iij. di. xx. t̄ Gr̄a- cian⁹ in. c. i. q. cū iſit. xxvij. q. ij. Quātū vgo ad ſecondā pfectiōem matrimonij. l. de genera- da t̄ educāda ple: dicēdū q̄ quo ad p̄mū ſc̄z ad acru generatiū plis nō fuit hoc m̄rimo- niū p̄ſumatiū. vñ Amb. ſup Lu. inq̄t. Non te moueat q̄ ſcriptura maria ſiungē vocat: nō em̄ ſoginat̄ ſeceptio ſz ſciugij testificatio t̄ nuptiay celebratio declarat. t̄ Aug. in lib. de nup. que refert Gr̄acian⁹ i. c. iſtitutū. q. Itē aug. xxvij. q. ij. aut̄ de maria t̄ iſeph⁹. ſiunges

Marie
desponſa-
rio fuit
poffib⁹.

Sermo.xii. De despōsatōe Marie

fuerūt mēte: nō carne: sic et parētes. **E**x q̄dā
tur itēligi q̄ sicut ioseph pater dñi dicit̄ nō
effectu geniture s̄z officio et cura puidēdi: sic
et cōit̄ m̄ris ei⁹ appellat⁹ ē nō p̄iugij effectu
sed m̄istratiōe necariorū et indiuiduo men-
tis affectu. **H**ec ille. **A**t in hoc sensu etiā loq̄
tur Hieron. sup illud Matth. i. **G**enuit vi-
rū marie dīces. **L**um virū audieris suscipio
tibi nō subeat nuptiaz. s̄lūmataz p̄ concu-
bitū: s̄z recordare p̄suētūdīs sc̄pturaz q̄ sp̄o
si viri et spouse vocent vxores. hec ille. trāslū
priue in. c. genuit. xvij. q. q. **A**ug. q̄z vbi. s.
ait. **L**oniūx vocat ex p̄ma responsatiōis fide
quā cōcubitu nec cognouerat nec cognitur⁹
erat. **Q**uātū dō ad p̄fectionē educande plis
fuit verū matrimoniu⁹: vt dicit Aug. vbi su-
pra. et in. c. institutū. q. iuxta hāc. xxvij. q. q.
et m̄grin. iij. di. xxx. vbi etiā inq̄t. **P**erfectū
matrimoniu⁹ fuit nō in significatiōe: qz ma-
trimoniū cōsummatū p̄fectius vnionē xp̄i et ec-
clesie significat. sed ex hīs que comitan⁹ ziu-
giū. s. ex fide; ple et sacramēto. que tria inter
xp̄i parētes fuisse asserit Aug. in li. de nup. et
in. c. om̄e. xxvij. q. q. et. d. c. institutū. **M**agr̄
aut̄ Petrus lombard⁹ i. iij. sen. di. xxix. dic̄
demrimoniō beatę p̄ginis. **C**ato sanc⁹ et p̄-
fectius fuit quātō a carnali pollutiōe immu-
nis fuit. **N**ō obstat modo dīctū Hieron. su-
pra allegatū de cōtrahēte m̄rimoniū. oost vo-
tu cōtinētie: qui peccat. qz responderet Rich. et
Tho. in. iij. di. xxx. q̄ illud itēligit de silo q̄
absolute voul̄ seruare castitatē. quod mater
dei nō fecit ante q̄z Joseph desponsaret: vt su-
pra declaratū est. nec etiā fecisse p̄sumit: qz q̄
fecerit votū istud est facti. facta aut̄ nō prelu-
munt nisi pbens. l. i bello. q. facie. ff. de capri.
et postli. re. **N**ō obstat etiā qd̄ dīctuz est de
cōditio⁹ adiecta cōtra substātiā m̄rimoni⁹
que impedit matrimoniu⁹. quia itēligit qn̄
posita fuit absolute: nō aut̄ qn̄ posita est sub
conditione: sicut in casu nostro. **N**am virgo
maria cōtrahēs cū Joseph intēdebat tacite
hanc cōditionē. s. de nō copulādo carnaliter
nisi aliter deus disposeret. **V**el dicendū sm̄
Albertū vbi supra: q̄ illud dicit̄ iura de con-
ditione adiecta matrimonio intelligit de cō-
ditione inhonestā. c. fi. de cōdi. appo. **C**ōdition
aut̄ licita et honesta nō ipedit matrimoniu⁹.
Unde nō est simile de voto cōtinētie et de p̄-
curatiōe sterilitatis et similibz. cum etiā p̄iug-
es post carnalem copulā possint votū con-
tinētie emittere: et si emiserint tenēt obser-
uare: vt habetur extra de conuer. coni. c. ad
apostolica. **E**cclari⁹ r̄ndendo dico q̄ si quis

post votū simplex cōtinētie matrimoniu⁹ con-
trahat lic̄z peccet tamē tenet matrimoniu⁹. c.
meminim⁹. et. c. consuluit. et. c. rursus. extra q̄
cle. vel vo. et. xvij. di. c. si vir. et. xxvij. q. q. c.
ndo nouim⁹. et. c. p̄orrectū de regu. **B**eatā au-
tem v̄go nō peccauit. qz hoc ex diuinā p̄missi-
one et inspiratiōe fecit. **F**acit ad hoc. l. gracc⁹
C. ad. l. iul. de adult. vbi habet q̄ illud quod
fit lege p̄mittēre penā n̄ meref. et. l. iuste possi-
det. ff. de acq̄. pol. vbi dicit̄. **J**uste possidet q̄
autore pretoris possidet. beatā em̄ v̄go que
dei volūtate impellēte nup̄sit. etiā eius insti-
gatiōe prius votū p̄ginitatis fecit. vñ Ber.
sup Dissus est. omel. q. inq̄t. **D**eus dedit
virgini partū qui ei iam an̄ et p̄ginitatis in-
spirauerat votū: et humilitatis progauerat
meritū. **O**mel. iij. iterū dicit alloquēs ip-
sam b̄ndictā p̄ginē. **S**ermo dei viuus et es-
ficar an̄ tibi fac̄t̄ est m̄gr̄ qz fili⁹. tuam prius
instruit mente qz indueret carnē. xpo ergo
te deuoues exhibere virginē. et nescis q̄ ipi te
exhiberi oporteat etiā matrē. **H**ec ille. **E**x q̄b
us oibz pr̄z q̄ ista despōlatō fuit possibilis
fuit etiā v̄tilis ad multa: vt ait Alber. ibidē
Primo vt matrimoniu⁹ bonum ostendatur
Scđo vt dñia oīm bonoz nullo bono p̄uet.
Tertio vt host̄ fallat. Quarto vt testi casti-
tas h̄cat. Quinto vt origo dñep p̄iugē suam
describat. qz nō p̄sueuit sc̄ptura feias genea-
logizare. sexto vt ab ifamia fuet. septimo vt
pena caueat. octauo vt a xpo p̄secutio tollat
nono vt fili⁹ dei cōprobet. l. ex testimonio io-
sc̄ph: cui dixit agel⁹ Matth. i. **N**oli timere
accipe mariā p̄iugē tuā. qd̄ em̄ in ea natū est
de sp̄ūlēo est. decio vt dñio fuiat. vndecio vt
sp̄uale m̄rimoniuz signifiet. duodecimo vt
parētes sp̄uale oīdāt. tredecio vt hūilitas
p̄ginitati p̄iugaf. decimoq̄to vt occasio icu-
rie de fama v̄gibz tollat. decimoq̄nto vt hūili-
tas et charitas fili⁹ dei oīdāt: q̄ poti⁹ voluit
fili⁹ fabri reputari qz matrē infamari. decio
sextō vt m̄ris dignitas humilitati societ. vt
qzto maior sit hūiliet se i oibz: vt sit m̄r̄ dei et
vxor fabri. hec Albe. **G**z de his v̄tilitatibz h̄
brei⁹ p̄rāleo: qz de ipis rāqz de causis despō-
satōis btē v̄gis in. iij. p̄te h̄m̄ ser. clari⁹ dice-
mus. **A**d aliud aut̄ qd̄ supra obiectū est de
simulatiōe ibidē r̄ndet Albert⁹ sic. **D**icimus
q̄ est simulatiō deceptiōis: vt in hypocritis
et est simulatiō humiliatiōis qua quis non
vult magn⁹ vel humiliis predicari sed v̄lis
reputari. **P**rimā silatōez effugit sp̄ūscūs et
h̄nte aut̄ sc̄dam ihabitat: vt h̄z Ia. lxij. vbi
ait dñs. **S**up quē req̄escet sp̄us me⁹ n̄si sup

R
Despon-
satio ma-
rie fuit
v̄tilis

Pars.III.

humile et quod vero obijicit quod in matrimonio dicitur
e proles; vel in vita fornicatiois: respodet
id est Albertus sic. Dicimus quod intelligendum est de mar-
rimonio per copulam carnalem consumando. isti autem
matrimonii cause fuerint quod sunt. Dicimus
tamen; et sic non obstat aliquis in spiritu adducta.

Pars secunda huius sermonis que dicitur
temporalitatis.

Lui et
tis fuit
maria

Queritur per expeditiōē huius p̄t in qua
eratē brā vgo erat quoniam Christus cum Ioseph
et quoniamcepit dominum. Extrinsecus
quidam docet. in quo est brā Augustinus in libro de mirabilibus
scripturis: et Fran. de Mayo. sup. Missus est: sequens Au-
gustinū quod videlicet fuisse duodecim annorum. et
hec opinio p̄t sic probari. Omnia facta sunt ri-
te circa hoc sc̄m matrimonium a spūlō ordina-
tū. quod etas legitima est fuita: et in ea factū fuit.
Etas autem legitima ad contrahēdū matrimo-
niū est duodecim annorum in puella. l. qua etia
re. ff. de testa. et insti. de nupti. in p̄n. ubi glo.
et l. minorē. ff. de ritu nupti. et c. p̄tinebat. et c.
attestatiōes. extra de tempore. impudicitate. tē cū mi-
rabilia sunt quod deo imediate opante fiunt. quanto
aliqd est mirabiliter tāto laudabilis est alijs
parib. sed vite pfectio et virtutū cōsumma-
tio est nobilior in iuvene quam in senectute. argu. in. s.
optimū. et ibi glo. in aux. de mona. col. l. et quoniam
laudabilior tāto mirabilior. ergo ubi erit
laudabilissima erit mirabilissima. sed perfe-
ctio est mirabilior in iuvene quanto persona emi-
nor. ergo beatissima vgo in infima etate que
huius genitio capax fuit deū in se suscepit: et inter
in eadē etate desponsata fuit. nam sponsa erat
quoniam dei filia. cepit. Tē quanto aliqd cito dat
tanto plus dat. s. plus autem. insti. de act. vñ
dici solet quod cito dat bis dat: ut notat glo-
sa in. s. itē si ille. insti. de fidei. sed beatissi-
me virginis tantū dedit deo per incarnationē filij
sui quantū pure creature dare potuit. quanto
cito dedit quanto illa capax fuit. Nescit enim
tarda molitia spūscti grā: ut ait brā Am-
brosius sup. Lu. ergo ex parte dāris nulla fuit
mora dandi: immo vide affectasse dationem.
Vñ et de filio dei dicitur psalmus. xviii. Multa uite
gigas ad currēdā viam. s. celeriter. ergo statim
dedit quoniam susceptiuū capax fuit. Preterea quoniam
aliqd est dubium reducere ad intellectū iuris.
ut ait glo. in. l. sed nisi. ff. de iure do. et in. l. cu-
rat. ff. de admi. tuto. ergo hec despōsatio in du-
bio p̄sumenda est fuisse facta in predicta etate
duodecim annorum: que a iure dicitur etas ad con-
trahēdū matrimonium legitimū. Albertus
autem sup. Missus est. c. xxxix. dicit quod cū sup.

ponatur in beatissima virginie fuit omnis con-
gruētia tā ex pte nature quam ex pte grē. ad hoc
ut mater dei fieret credendū est quod in tali etate
deū p̄cepit qua pfecta fuit in statu corporis
et quantitate. et circa eandē etatē desponsata
fuit tantū ante quātū sponsalia solent prece-
dere matrimonium: videlicet circa duos menses
Ad illud autem quod supra dicitur quod mirabili-
or et laudabilior est in iuventute ista pfectio rite
det Albertus ibidē dices. Dicimus quod cum nihil
sit laudabile nisi aliquo modo dep̄cedat ab ar-
bitrii libertate: et ab habitu frutis: non statim
illud fieri debuit cū beata vgo libero arbitrio
vtrū potuit. sed iteruenire debuit tamen protra-
ctio in quod fieret et merito et accumulatio: et pu-
rificationi quā accepereat maior in utero suo
cederet depuratio et virtutū exercitatio. ut omnium
virtutū apice sublimata: de arguo suo singu-
lari merito mūdo subueniret p̄dito saluatorem
rem gignēdo. Et sicut patet quod non statim deus
hoc donū dedit: cū eius beatissima virgo cas-
pat fuit: sed quoniam non tam dedit sed arguentissimo
modo tūc deū statim dedit quādō susceptiuū
coarguentissimo modo capax fuit: ut non esset
tam dātuū optimū: sed donū pfectum et pfectissi-
mo modo dāta. Nec illa velocitas donum
duplicat quod temporis cogruitatē anticipat: et
a dato modū dandi deformat: et a recipiente
gl̄iam vnuuit: et dignitatē recipiēdi ab ipso
excludit. Decimū. Que confirmari possunt per
argumentū quod idē doctor facit ibidē dices.
Contra grauitatē morū et honestatē est acce-
leratio matrimoniorū: immo in oī re celeritas ni-
mia non laudat. l. i. C. de excu. rei in. Nam ni-
mia celeritas dicitur p̄uigna iuris: argu. in. c.
penderet. l. dis. 2. s. sed aliud. v. q. v. In isto
autem matrimonio sc̄lissimo nihil incongruum fuit
vel in honestū. quanto expectatiū fuit tamen oportet
nisi et honestissimum. Tē a corpore brā virginis
debebat formari corpus xp̄i pfectissimum
in naturā. cū quanto ex talis et ex magis tali magis
tale fiat: debuit eius corpus esse pfectissimum
in naturā ad generatiōē. quod nemo p̄t aliqd
ad aliū trāsferre nisi eo modo quo ipse illud habet.
c. nemo p̄t. de reg. iii. li. vij. et l. nemo. ff. eo. ti.
et c. nup. de dona. iter vi. et vii. et c. diabertū. et
q. vij. et c. quod. de p̄se. vi. iiiij. Ex quo vides quod
brā vgo debuit accipere filium dei in ea etate quod p̄-
fectior est ad contrahēdū matrimonium et generandū
pfectissimum filium. Dicū at p̄hi. i. li. de aīalib⁹ quod
mulier i. xvij. anno est magis idonea ad p̄sum-
mandū matrimonium generandū filios perfe-
ctissimo modo. ergo tē. Ad hanc questiōnem
volens respondere dico quod de tempore

Respon-
sio ad quod
stionem.

Berino.xii. De despōsatiōe Marie

hui⁹ despōsatiōis ⁊ pceptōis xp̄i nihil decim⁹
natū i sacra scriptura rep̄it. vñ ⁊ difficile ēscire.
et iō sup illō puer. penul. Tria sunt mihi
difficilia ad cognoscēdū: ⁊ qrtū penit⁹ igno-
ro. exponit Nico. de ly. f3 vna trāslationē. i.
viā xp̄i in viginis vtero i sua sc̄arnatōe. Di-
citur tñ in legēda bētē vgo q̄ cū ipa bñdicra
vgo ēct. xiiij. annoz summ⁹ pōtifer pceptū
fecit: vt oēs vginis i tēplo educate q̄ ad etatē
q̄t̄uordēci annoz puenerāt ad domū paren-
tū suorū reueterent vt legitimo m̄rimoniō
traderent. **A**ū aut̄ oēs alie vginis huic pce-
pto obedissent: sola bētē vgo in tēplo remālit
dīcēs q̄ nō poterat tenere viā carnalis m̄ri-
monij. quia a parentibus suis fuerat ppteruis
dei fuitq̄ dedicata: ⁊ etiā ipa ppterua deo vgi-
nitatē ex voto m̄etalī p̄miserat. **H**ecel aut̄
deo dīcatū nō est amplius ad hūanos vslus
trāsserēdū. s. sel. de reg. iu. li. vj. ⁊ c. mācipia-
de rez p. ⁊ c. ligna. de p̄sec. di. i. ⁊ c. q̄ sel. xix.
q. iij. **Q**ue audīes sumus pōtifer ex vna pte
timebat offendere deū: si eā ad frāgēndū vo-
tū castitatis cōpulissēt: cū pphera dñs di-
cat. **V**ouete ⁊ reddite. p̄s. lv. ⁊ ic̄z. Redde
altissimo vota tua: p̄s. xlīx. **A**lia vdo ex parte
metuebat inducere nouā v̄suerudinc̄ i pplo
dei deservāda vginitate ⁊ pceptū p̄mis parē-
tibus datū de m̄tiplicāda ple. **S**en. i. **Q**ua
ex re habito v̄silio cū sapientib⁹ ⁊ antiqui-
bus pp̄li oēs r̄nderūt in tā diffīcili ⁊ isolata
read oraculū diuinū ec̄ recurrēdū. q̄ q̄buscū
q̄zreb⁹ etiā desp̄at̄ modū ⁊ ordīnē ponere p̄t
l. j. h. j. C. de ve. iu. enu. cui⁹ volūtātē sp̄ debē-
mus inq̄rere ⁊ v̄siderare: vt ei bñplaciti esse
videamur: vt i aue. de triē. ⁊ semis. in p̄n. **A**ū
igit̄ oēs in orō de teuote p̄sisterēt rogates deū
vt q̄d i hacā faciēdū ēct: illis reuelaret. statī
cunctis audiētib⁹ in loco p̄cipiatorij facia est
vor dīcēs: q̄ oēs q̄ erāt de domo ⁊ familia da-
uid abiles ad cōtrahēdū m̄rimoniū ad tem-
plū ante altare puenirēt singuli vgo in ma-
nu ferētes. ⁊ cui⁹ vgo fronduisset ⁊ floruisse
⁊ sup sumitatem ei⁹ sp̄üssance? in columbe spe-
cie vescēdissēt (fm. Iaievaticinū. j. c. vbi di-
cit). **E**gregiet vgo a te radice iesse: filios deradi-
ce ei⁹ ascendet: ⁊ req̄escet sup eū sp̄us dñi) hil-
le ea despōsare et rāq̄ sibi a dño deputata. **A**ū
vgo virgā suā portātes ordinato tpe ad tē
plū conuenissent ⁊ corā altari se p̄sentassent:
sola virga ioseph inter om̄s alios de domo
David statim frōduuit ⁊ flores emisi: ac sp̄i-
rituſanc⁹ i ei⁹ cacumie in specie columbe desce-
dit. Quapropt̄ acclamatib⁹ cūctis ad tam
grādem miraculū: sacram̄issimā vginē ipsi **Jo-**

seph tāq̄ digno tā egredia p̄nge i sponsam
dederūt. **P**osito ḡ q̄ vt in dicta legēda d̄: et
a multis tenet beata vgo cū esset etaris a noz
q̄t̄uordēci despōsata fuit. **R**ūderi posset
ad dictū ph̄i de idoneitate pfecte generādi
filios a femia i. xvij. a noz: q̄ loquit̄ de cōi cur
su nature: nō aut̄ vbi est pfectio nature ⁊ grē
q̄ pfectit naturā: vt h̄i in. i. sen. di. xxvij. ⁊ per
Alex. de ales in. iij. pte sum. in trac. de gra. sic
fuit in brā vginē. vñ dici p̄t q̄ ipsa fuit felici
diplomatevla. vt in sili dīc glo. isti. de nup.
in p̄n. ⁊ allegat. l. xiiij. h. cū ita. ff. de v. ob.
Ante etatē em cōem ad cōpiedū rep̄iuntur
alique m̄l'ieres pceptōi apte. c. puberes de te-
spon. impu. ⁊ c. pposuisti. de pba. **S**i ḡ hoc
h̄it aliq̄ ex bonitate naturalis cōplexioz: vt
etiā an duodecimū annū cōipe possint: mul-
tomagis br̄illima vgo h̄is pfectioz nature
⁊ grē potuit ec̄ pfecte idonea pceptōi pfectis
sime filij dei in anō. xiiij. maior est em virtus
gratiae q̄z nature: vt pbat br̄us Amb. in li. de
sacra. trāsumptiue in. c. reuera. de p̄se. di. ij.
videt ḡ cōior opinio q̄ gliosa vgo compleue-
rat anō. xiiij. ⁊ itrauerat. xv. q̄n cōcepit salua-
torē m̄udi. **N**āl z an illā etatē. l. in. xij. anno
potuissz generare sicut ⁊ alie zml'to mēl⁹: tñ
videt dīcedū q̄ de voluerit hāc despōsatiōz
fieri nō ita accelerate rōne maior⁹ honestat⁹
⁊ gratitiat⁹ morū: vt. s. dīcu⁹ est. **E**t p̄t
hāc cām vginēs educate in tēplo nō tradeba-
tur nuptiū in. xij. a noz: lic̄z tuc eēnt nubiles:
sz in. xiiij. **Q**uā etatē nō trāsibāt p̄p̄ piculū
iux illud. j. ad Ahoz. vij. **D**rop̄ fornicatiōz
vitādā habeat vnaq̄z m̄l'ier vñz suū ⁊ c. **I**n
hac ḡ etate voluit xpus matrē suā despōsari
nō rōne alicui⁹ piculi: sz q̄z tuc erat pfectissi-
me apta sue pceptōi: q̄ in despōsata vginē fi-
eri debebat: vt ilseq̄ti p̄te hui⁹ ser. ondet. **N**o
luit aut̄ hāc suā sc̄arnatōe vñteri⁹ progari
ratioib⁹ pallegatis. **S**i aut̄ q̄raſ cui⁹ etatē
erat ioseph q̄n beatissimā virginē despōsa-
uit: dico q̄ circa hoc est dupl̄ opinio. **Q**ui-
dā em dīcūt q̄ erat senex: sicut leḡl in lib. de
infantia salvatorz. vñ etiam d̄: q̄n iuit ad
teplū cū alijs de familia dauid porabat vir-
ga suā absconditā timēs forte terideri ab alijs
q̄ cū ēct vetul⁹ veller nubere: p̄exit tñ ad te-
plū ne faceret hāc mādratū sumi sacerdotis ex
pte dei factū. i q̄ oēs q̄ erāt nubiles de pgenie
dauidica tenebant cū vgo p̄dicta ad ipm tē-
plū pfectisci. **O**n vñ sua vgo floruit ipse **Jo-**
seph cognoscēs p̄ hoc miraculū: maxime per
reuelationē sp̄üssanci qui in columbe specie
super ipm virgā suā apparuerat q̄ hec de-

Pars.III.

licata puella sibi debebat in sponsam. et quod hec erat diuina voluntas ut ea deponset: licet cum rubore ipsam virginem sic floridam in publicum videtur ab oibz prouulit: atque p[ro]tinus b[ea]titudinem virginem deponset. Ad argumentum autem quod fit in hac opinione. scilicet quod non videtur iuuenies fuisse virginem. puella sic delicata nuptui tradere sponsu antiquo: r[es]pondet tenet[ur] h[ab]et opinionem quod h[ab]et fuisse inconveniens si hoc mirum omnium factum esset eam per creandem plis: vel propter vitadum fornicationem sed propter nullam harum causarum contractum fuit: sed sanctissima voluntate diuina ita pactum est multis de causis. quas licet nostra fragilitas intelligere ad plenum non potest: quod vera est sententia Pauli ad Romanos. xiiij. dicens. Quod altitudo diuinitatis sapientie et scientie dei quod incomprehensibilia sunt iudicia eius et inuestigabiles vie eius. c. si ex bono. de peccato. iiiij. tunc cum beato Augustino dicere debemus. Si vero facti profunditate iudicij dei penetramus possumus: manifeste tunc scimus verum esse et bonum omne quod facit. Quoniam autem dicit propheta psalmus. xxv. Iudicia dei abyssus multa. tamen predicti doctores huius deponsationis assignant duas causas. scilicet quod volunt matrem suam desponsari seni ut apparet h[ab]et h[ab]et deponsationes non libidinis causa: sed solu[m] ex obedientia sui beneplaciti et recepti. Item propter situatio[n]es hereticorum quod sciebat debere opinari et predicare quod ioseph habuit filios carnales ex beatam maria: et cum ea stetit matrimonialis saltus post purificationem filii dei. Quoz iniq[ue] et pueris opinio potuisse colorari ex ioseph iuuenire. Alius est opinio quod Joseph est iuuenis pulcher et decorus. et iter alios docti. h[ab]et opinionem tenet[ur] est magister Johannes gerson cancellarius parisiensis in sermone de nativitate beatae virginis marie: consideratio eius. iiiij. ubi ait. Non oportet credere ipsum Joseph iustum virum marie senio fractum: debilitatum aut frigidum fuisse dum nupsit marie adolescentule: ad saluandum castissimum atque pudicissimum cum ea coniunctum. Potuit namque plus opari spissatus in conservando castitatem ipsius ioseph per representationem vel extincionem somnis originalis in ipso quod senectus vel senium operatur. Item quod nesciat quod dama senes suptuagenarios aut octogenarios spurcissimos et fedissimos libidinibus exarsisse euntes post desideria sua et in aduentis suis turpissimos: quales erant v. I cogitare vero. dicere pudor est fetore copulantes: Senit autem virginitas gratia quod dicitur: scio quod continet esse non possum nisi dederit deus. Nec ille. Hac vero solum posuit Salomon Sapientia. viij. Ibidem etiam probat predictus doctor Joseph non fuisse senecus iuuenis: et dicit. Nec virget in op-

Le*ge* hu*is* de*spos*ationis

Opini*o* ger*sonis*

positum libellus de infantia salvatoris: quod irreducatur est. Monet autem ad hoc pie credendum multipler ratio. Primo propter mysterium propheticum quo dicitur in Isa. l. xij. c. Verabis sponsus super sponsam: et habitabit iuuenis cum virginem. ubi gloriter linearis et ordinaria dicitur. Joseph cum maria. Monet etiam ad h[ab]et finis et ratione de sposatione marie cum ioseph. Quero duplex principaliter assignatur. Una propter mysterium et obsequium per statum ipsi marie et pueri iesu cuiuslibet in egyptum illucque manentibus et inde remeantibus et sequentes usque ad perfectam erat. Constat autem quod ad talia non fuisse idoneus homo senio et fratre et impotens quod eger amplius ut ei miseretur quod miseretur: quod onerosior marie quam obsequenter extitisset. Altera ratione fuit ad secundum marie famam apud profundos iudeos: et ad incarnationis mysterium celandus demonibus quod ratione cessasset prouersus si ioseph senex frigidus et maleficius palam apparueret. talis enim quod pacto credi potuisse alicuius per infans. Queret igit[ur] aliquis cur senex depingitur. Qui rideo quod depingitur alicubi senex propter metus maturitatis et castitatis virtutem. sic dicit Sapientia. q[ua]ntitas senectus vita immaculata. scilicet Sapientia. viij. c. Quod dicit prophetus primo quod maledictus per centum annos. scilicet Isa. lxv. Ut ideo pingebat senex ab initio nascit[ur] ecclie dum dicitur. Marie perpetua virginitas nondum (ut modo) radices fixerat in cordibus fideliis: ne suspicaretur carnale aliquod de ioseph et maria. Et h[ab]et fortassis omissa est solemnizatio de tam venerando leto quod iungitur. Depictum tamen iuuenium ioseph in etate iuuenile. Ut dicit illud Propheta in poesia. pictoribus atque poetis. Quodlibet auctor dicit quod fuit equa pars. Ide quod doctor in sua iosephina metrica inquit. Ergo ioseph reputasse senem fecerunt seniles. In severtutes: vel neu carnaliter. Suspicio de te quod carnale maria. Donec virginitas tua fixa fidelibus est. Lordibus: ide minor est mentio de ioseph acta. Non sibi tota se monstrat gratia mundo. Nunc secundum etiam decet dum toto credit orbe. Sopula virginica vobis sine labore fuisse. Nuda: decens: cauta: celesti pars et honesta. hec ille. Non aut principaliter quod ecclesia sic fecerunt senes matutinum et graduum fuit ad amouendam predicationem hereticorum opere. vide g[ener]aliter non inconveniens te nec d[icitur] quod ioseph erat iuuenis pulcherrimus et formosissimus ut etiam sive sponsus pulcherrime et formosissime. et quod sic excepto ipso nullus vir aut milier vniq[ue] fuit pulchrior beatam virginem: immo nec tante formositas: ita excepto ipso domino iesu et matre eius nullus vir aut milier fuit vniq[ue] formosior secundum Josephum: immo nec tante formositas. Et similis est dictum de nobilitate sapientia;

Quod **Jos**
eph fuit
iuuenis.

Quod **Jos**
eph se
nix depi
gitur.

Sermo.XII. De desponsatiōe Marie

Proba- puritate; honestatib⁹ et grati⁹ grati⁹ datis
t⁹ grati⁹ faciētib⁹. **E**t pōt̄ hec opinio sic p̄ba-
ri. Nā credēdū est q̄ oia q̄ cōdecētia sunt ad
honestū et cōsulatoriū m̄rimoniū de⁹ voluerit
esse in m̄rimonio ac desponsatiōe matris sue
būdīcte. **S**ed vt d̄r in cronica de nūgīs phi-
losophoz. Aleob⁹ vñ⁹ ex septē sapientib⁹ dī-
xit vxorē eē ducendā ex parib⁹ et cōtra vñd
Duid. in ep̄lis inq̄t. Si qua voles apte nu-
bere nube pari. Ulera est em illa eiusdē poe-
te sūnia vbi lūp. Quā male iequales veniūt
ad aratra iuuēci. **T**am premit magno cōiu-
genupta minor. ḡ videt q̄ i hōc sacratissimo
matrimonio diuina inspiratiōe facta fuerit
om̄is silirudo passibilis in desponsam et spon-
sum suū sibi ab eterno deputatū et p̄paratum
Et ad h̄ applicari posset illud qđ inq̄t glo. i
c. quāto. de diuor. s. q̄ matrimonii nō debet
claudicare: quis ad aliud p̄positum dixerit
Item illđ quod dicūt iuriste q̄ matrimonii
debet p̄trahi cū eq̄li. l. creditor. g. j. ff. māda.
Et hanc rōnē approbās m̄gr Jōhes gerson
vbi. s. ait. Sicut decuit maria ut sūma pu-
ritate niteret: sic decuit ut haberet suo modo
sponsum purissimū: qui cū p̄petua virgine
virgo prius ac posteri⁹ p̄maneret. vterq; re-
gali p̄genie renitēs et illustris: vterq; sancti-
ficationē in utero recipiēs. het ille. Qui etiā
in eiusdē f̄monis cōsideratōe secūda inquit
Maria de qua nat⁹ est ielus sicut fuit in utero
scificata pr̄us q̄ nasceret: ita de ioseph vir-
ginali viro suo pia credulitate credi p̄t q̄uis
nō oīno silt. Pōt forsan hec dissilitudo no-
tari in h̄ q̄ Joseph p̄ originale cōtractū san-
ctificat⁹ est in utero baptismo flaminis. sicut
Johānes baptista et aliorū plurimi. **S**ic em̄
in officio hiersolymitano de ioseph cōposi-
to cōtinet. **M**ariā vero ita preuenit grā san-
ctificans ut q̄uis lege cōmuni teneret obno-
xia originali iuxta causas vniuersales gene-
ratiois ab Adam traducte. nō sic aut fili⁹ ei⁹
Jesus: quia nō ex virili cōcubitu genit⁹ est.
nihilomin⁹ ipa h̄go maria lege p̄uata ac pri-
uilegiata sic preueta est ut nequaq; illđ p̄tm̄
originale p̄traheret: qm̄ hoc et potuit et decu-
it fieri. ut pfectissim⁹ saluator fili⁹ eius perfe-
ctissim⁹ in sua matre modū saluatiōis impē-
deret: taliter eam sanctificando a peccato ut
in illud in qđ aliquā casura erat ipso sanctifi-
cātē et gratiā infundēre nō caderet. et ita cōte-
ret caput serpentis antiquū nūq; ab ei⁹ pede cō-
trita. hec ille ad Iram. Qui etiā in seq̄nti cōsi-
deratiōe inq̄t. **M**aria sic habuit rep̄ssione
fomitis originalis ne in viciōsam exardesceret.

ret h̄cupiscentiā: sc̄ de Joseph v̄giali sposo
suo itelligi pie pōt: p̄lertum dū m̄rimonialē
eidē cōiunct⁹ est. vñ sicut maria potuit ex sen-
tentia dicere illud **H**are vxoris **T**hobie iu-
moris filie **R**aguelis. Tu sc̄s dñe qr nunq̄
h̄cupiui vīz: et mūdā seruauī anima meā ab
omi h̄cupiscentiā: virū aut cū timore tuo non
cū libidine mea cōsensi suscipe. **T**hobie. iij.
Sic ipe ioseph potuit apud dēu gliari di-
cens. Tu sc̄s dñe qr nunq̄ h̄cupiui feminā
et mūdā seruauī aīam meā ab om̄i cōcupis-
centiā: vxorē autē cū timore tuo non cū libidine
mea cōsensi suscipe. **T**estis et assertor huius
sniē nobis est **H**iero. in libello de p̄petua vir-
ginitate marie cōtra **H**eluidiū. **S**imiliter
Hugo de sc̄tō victore in tractatu de cōiugio
bē marie: et alij sc̄tī q̄plūmi. Joseph igī pri-
us q̄iungere cū virgine maria corrūpt⁹ v̄l
vxorat⁹ nō fuerat. **E**t hoc maxime concludi-
mus ex eo qr si m̄ri sue dñs iā p̄uecre neminē
dare custodē voluit nisi p̄gine. **J**ohannem
euāgelistā: Job. xix. q̄to magis existimādū
est q̄ hoc fieri voluit i adolescenti erate: hec
ille. **E**t hec ratō fuit Nicolai dely. sup **N**at
theū. Dicit ei in cōi. puerbio. Nō dare el bo-
no bōchono in mano del gioto. **E**t iō tā puls-
hra puella n̄ debuit dari custodiēda nisi p̄i
dicissimo p̄gini. Hanc q̄z sn̄iam ponit pdi-
ctus Jōhes gerson in sua iosephina di. **A**or-
upto nūqd fuerat sociāda puella. Que gra-
dena fuit soli cōmissa iohāni: q̄si dicat non.
Qsequit̄ aut̄ idē doctor in pdictō sermone
et cōsideratiōe dices. **S**ili fili⁹ ielus sicut nō
voluit nasci: ita nec nutritri nisi i puritate vir-
ginali. Porro ioseph si ab uxore post imedia-
tū tps nuptiarū cōtinuit semetipm sicut enā-
geliste testimoniu habet q̄ non cognoscebat
ea donec pepit filiū suū p̄mogenitu. **N**at. i
Eth p̄p̄ reuerētiā tāti sacramēti tātiq; my-
sterij h̄aptissime dāt itelligi q̄ nec post p̄tu⁹
coquuit ea: qm̄ v̄gētior erat ro tūc q̄z p̄us ut
ab ei⁹ cognitiōe abstineret. **E**t h̄ nob̄ non vt
dubū sed vt certa fide tenendū inūgitur q̄
maria post partū inuolata pm̄asit. **A**ddam-
us q̄ ioseph cū eēt vir iust⁹: **M**atth. i. cū
p̄terea fomite originalis p̄cti v̄l rep̄ssum v̄l ex-
tinctū h̄et. ita em̄ decebat fieri marie specio-
sitas v̄l familiaritas sibi cederet in scandalū
vel ruinā. ipe ex cōiunctu et cohabitatiōe fami-
liari marie nō mouebat ad libidinem sed ad
castitatiē tam ex rep̄ssione h̄mōi fomitis in se-
ipso: q̄ ex **M**arie v̄tute et merito q̄ ex disci-
plinato p̄uersatiōis modo. **D**icfiguraliter
potest intelligi de sunamite que erat puella

Pars.III.

pulchra nimis et dormiebat cum David. quoniam non cognovit eam: nec in eius cupiscetiam quodlibet exarbitur. **Re. i.** **Hic** enim certissimum est de maria virginis sua quod ex concubitu seu associatōe viri nulla causa carnis concubatio: nullus pruritus: nulla illecebra pueris rōnē vobis obediens sibi verabat eam. alioquin peccasset saltē venialis quod Aug. negat: negant et doctores. quod gratiae plenitudine habuit ad vincendum ex omni parte pectus plus quam ad ea ex originali iusticia.

Tradit dominus bona. hoc se habuisse a iudeo oriū fidelis narratio quod nullus ex aspectu gloriose virginis quis esset pulchra nimis vrebatur aut inflamabat ad fedem carnis concupiscetiam sed eam potius extinguebat ille diuinus aspectus quasi frigidus quidam ex oculis ros virginis spiraret vel efflueret a mente sua castissima. **A**tu maria igit̄ gratia plena somite reprimēte mansit Josephus repletus gratia pectus saltē mortale quālibet supante. **N**ouit maria mysterium incarnationis a seculis absconditum angelo nūciantem: nouit et Josephus admonitus in somnis ab angelo: ut existimato pie edocet familiariiter a maria. **S**icut beatā cecilia legimus valeriano sponso suo dixisse. **E**st mihi mysterium quod tibi revelē amantissime iuuenis: si tota illud fide custodias et ceterum. **Q**uid ni fuerit audiētor diuinus fidens auxilio: maria erga sponsum suum Josephus pudicissimum cum esset iustus quam cecilia erga valerianum quod virginem siper nuptias: **T**urbata est maria in angelica salutatio: sed non turbata vobis credula. **T**urbatus est ipse Josephus ad stupendū rāte nouitatis miraculū: ita ut nollet mariam traducere: non tamen turbatus vel culpabiliter credulus. sed stupor quidam apprehenderat eum. sic de petro legimus.

Au. v. dum ait ad Iesum. **E**xtra me domine quod pectora sum. Josephus enim sicut puerus et virgo tam excellētissime virginis dignus se iudicabat. **P**ropea non ex credulitate suspiciose sed expfundissima humilitate videt maria traduceretur noluisse: sed quod dixisse. **A**ri a me domina quod pectora sum. **D**inc angelus ad eum **N**at. i. Josephus filius dauid noli timere accipe maria coīngē tuā. non dixit. noli incredulus esse. **V**isitauit maria Zacharia et elizabeth. **N**ō dubium quin de licentia a sensu viri sui Josephus iam de sacro iacanario instructus visitauit et Josephus vel illocutus: vel in solēnitate pascali que prima erat et ad quam ire iubebat lex in hierusalem. **D**ecantauit canticum maria: cecinit et ipse Zacharias. **N**ō dubium quoniam particeps et conscius canticoz istorum Josephus extiterit. **C**ongratulata est maria cum ceteris parentibus et cognatis ipsi Eliza,

Maria nemo co cupisce bat

Josephus
pulsatio
cum Ma/
ria

beth puerpera dum Iohannes enixa est: a qua pgratulatio Josephus alterum non fuisse putadus est. **M**aria filium suum primogenitum mox ut natus est adorauit cum gaudio et exultatione: Josephus ab hunc adoratiois gaudio et exultatione nequequam alienum fuisse crededus est. **M**aria puerabat omnia quod dicebant de puerō Iesu per pastores: per tres magos: per Simeonem: per Annam: et per ceteros confitentes in corde suo et admiratas non ex ignorantia sed ex insolita mysterij reverentia: et Josephus silenter. **N**on scriptum est. **A**u. q. quod erat prius Iesu et maria admirantes super his quod dicebant de puerō. **O**bediuit Josephus angelo iubeti in somnis ut accipiet matrem cum puerō et fugeret in egyptum. **N**at. i. obediebat et maria noua illa puerpera et delicata inuenientia nocte consurgens. In quod peregrinatio laboriosissima dicere poterat utrumque ad dominum cum p̄s. **C**antabiles mihi erat iustificatiōes tue in loco peregrinatioes mee. **Q**uis aut sufficiet existimare possit egredium: progressum et ingressum peregrinatiois illius septenātus: quanto fuerit labor dolor et timor: et quanto inde diuinorum sapor et dulcor et mutua collatio et allocutio Josephus cum maria: et ambo cum puerō Iesu: ex recognitōe tandem diuinī consilii super redēptōe generis humani. **Q**uis det interfuisse collocutoib⁹ hominib⁹. **Q**uis peregrinatib⁹ his concesserit astitisse. **Q**uis iconomiā illā honesta paupertate gravissimā viri et uxoris cum filiorib⁹ per famulo dabant asini considerare poterit. **S**i vero illa mēlizabeth exclamauit prophyce advnicā marie salutarij. **S**i exultauit pre gaudio Iohannes in utero suo: quod ex continuā cohabitatio et allocutio cum maria et puerō Iesu iustus Josephus accepit diuinis p̄solatiōis et illuminatiōis dicioneq. **Q**uis det hymnum de canticis syon ex maria suauiter audisse in terra aliena: quod det eam bauulatē in vlnis speciosum formam per filium hominem: quod blandiebat arridēti: quod adolebat vagienti: quod frequenter tibi viro suo Josephus bauuladū: souendū: osculadū: quod tradebat viduisse. **D**e Iohannes gerson ubi. s. **Q**ui etiā in quod sit consideratio eiusdem monachus sic dicit. **Q**uod corpus marie fuit ipsius Josephus iure matrimoniali: quo sit mutua translatio corporis viri ad mulierē et contra partem. **I**n pīd Josephus dicitur est prius Iesu Christus natus a iudeis hunc putabat: sed ab ipsa etiā virginem maria. dum filio ait **A**u. i. **E**go et pater tuus dolentes querebam te. Fuit itaque Josephus pater Iesu reputatio: fuit pater curato: et nutritius: fuit tertio pater generatio: non quod est sua sed marie uxoris sue: cooperante spiritu sancto: et quādammodo vices Josephus gerente non virili se

Josephus
fuit pa
ter Iesu

Sermo.XII. De despōsatiōe Marie

mine s̄z mystico sp̄ramine. Prop̄ ea p̄ qdē Joseph nō naturalis s̄z legalis pueri iesu dici pot. cui sp̄usctus suscitauit semē carnali valet. **N**at⁹ est igit⁹ iesus i terra seu fundo ipsi⁹ ioseph. De q̄ terra exclamat Isaías. xlvi. c. Rorate celi desup ⁊ nubes pluāt iustū: apia⁊ terra ⁊ germet salvatorē. **A**c Ps. ait. Veritas de terra orta est. hec ille. Qui⁹ argumentū corroborari p̄t p̄ ea q̄ hñt in. S. rex diuso. el. s̄ isti. de re. vi. vbi dī q̄ illud qd̄ semiat v̄l plātāt i fundo alicui⁹: statī vt fecit radices i ipa terra efficit ei⁹ cui⁹ ēfund⁹ siue ipa t̄ra. **D**e q̄ etiā h̄z in. l. si frumentū. S. penul. ff. de rei vēd ⁊ in. l. ij. C. eo. ti. z̄. l. q̄ domū. ff. ad. l. aq. z̄. tin. l. si p̄ario. ff. cōia p̄di. ⁊ i. l. qd̄ sit. ff. de viuris Sequit⁹ p̄dīc⁹ doctor ibidē. **L**ur igit⁹ nō cōpetat ipi⁹ ioseph ius aliqd̄ legale vlera ceteros hoies in bñdicta pueri iesu formatione. qm̄ nat⁹ esti ea ⁊ rex ea carne cui⁹ dñiū iure m̄ri moniali ⁊ e translatū erat in ipsum. hec ille. **M**ulier em̄ sui corp̄is p̄tēt nō h̄z: s̄z vir ⁊ c̄. j. ad. **A**hoz. viij. ⁊. xxvij. q. i. c. sunt q̄ dīcūt. ⁊ S. cū g. ⁊. xxx. q. i. c. nosce. ⁊ de. q̄. iiii. c. qdā ⁊ de. plan. ⁊ affi. c. nō d̄. **S**equit⁹ Jōhes ger son vbi. S. Un̄ nō ɔfundebat maria vocare ioseph dñm suū: quēadmodū ⁊ sara abrahā. **B**en. xvij. **N**a ⁊ pponit eū sibi dices filio. Pater tuus ⁊ ego. nec mirū: q̄r maior in maria q̄ in sara humilitas: ⁊ **J**oseph dignitas abrahē dignitatē supabat. Fuit aut̄ hec pro creatio pueri iesu i te maria p̄ sp̄mst̄m de cō sensu vero v̄l iterptatiuo viri tui ioseph. volebat em̄ q̄ fieret voluntas dñi p̄ oia cū cēt iustus. **L**ibet igit⁹ h̄ exclamatione. **O**m̄rāda prorsus ioseph sublimitas tua. **D**ignitas icōpabilis ut m̄ dei regina celi ⁊ dñia m̄udi appellare te dñm nō indignū putauerit. nescio laneqd̄ h̄ ampli⁹ habeat mirabilia v̄l humili tas in maria v̄l in ioseph sublimitas: q̄uis icōpabilis erupet vtrūq; puer iesus bñdict⁹ in sc̄la. de q̄ sc̄ptū ē q̄ erat subdit⁹ illis. **S**ubdit⁹ fabro is q̄ fabricauit aurorā ⁊ sole. **P**s. lxij. **S**ubdit⁹ feie textrine cui⁹ flectit oē genū celestū terrestriū ⁊ infernoz: ad. **Phil.** ij. **L**uxerē mihi ſ̄ba ſuppeterēt ad explicandū rā altū ⁊ abſcōditū a lecul' mysteriū: rā admi rāda venerādāq; trinitatē iesu ioseph ⁊ marie. **V**elle qdē mihi adiacet: s̄z posse nō inuenio: ac in ipso conatu deficio. vñ cū grā ſiliter ⁊ glā naturā n̄ tollat s̄z extollat ⁊ pficiat: cogitem⁹ p̄ia deuotioe q̄ si vinclo qdā naturāli obligatio p̄lurgit filij ad matrē ⁊ m̄ris ad ſponſū suū: ⁊ vtriusq;. l. filij ⁊ m̄ris ad fidei uissimū vigilātissimu ⁊ ſeculū custodē ⁊ nu-

tricū ioseph: q̄ fuī caput marie. **C**aput em̄ m̄lier̄ evir. j. **A**hoz. xj. c. z. c. duo pueri. de te ſpon. ipu. z. c. cu3 caput. xxij. q. v. hñs inde auicē aliquā i maria: ſic ⁊ maria ſuo mō i ſilū ſuū iefum iure naturalē m̄nitā. **Q**uāt⁹ **J**oseph extimād⁹ est iust⁹ ipē ioseph tūc i glā ⁊ in cel magnus q̄ tal⁹ ⁊ tāt⁹ inuenēt: eft h̄ i misia ⁊ i terr̄: **P**rofecto ſi nō metiebač iefus q̄ Joh. xij. ait. **E**bi ſum ego illic ⁊ miſter me⁹ erit. **I**ste p̄ximior ſibi videt ſollocač i celis q̄ i miſterio fuī vi cīnior obſequētior atq; ſicelior poſt mariq; i uent⁹ i terris. hec ille. **E**t q̄bꝫ p̄t⁹ q̄ null⁹ ſattetus i celo ē maior ſc̄to ioseph poſt v̄gīne bñdictā. nechuit obſtat dictū ſaluator̄. **M**at̄ thei. xj. dicēn. **I**n̄ natos mulier̄ nō ſurrexit maior Jōhe bap. q̄r ſindet̄ q̄n̄ dīcīt: nō ſurrexit eqlis. **N**ō minorēgit glāam h̄z lance⁹ ioseph iohē bap. q̄ ſalte eft ei eqlis. **G**iāt tenere velim⁹ q̄ ipē ioseph ſit maior i glā ce leſti iohāne baptista: put̄ inuenere apte. videt̄ p̄dīc⁹ doctor Jōhes gerson in v̄bis pallegatis ⁊ etiā in allegādis iñfer⁹. poſſum⁹ ſindet̄ re ad obiectioz q̄ fieri poſſe te p̄dīcta ſuī ſaluatoris. **I**n̄ natos mu. ⁊ c̄. dicēdo q̄ ibi ſaluator nō dīcīt nō ſurrexit maior in regno celorū ſz ſolū n̄ ſurrexit maior. ſ. in h̄ mō q̄ ad hoim̄ veneratōz. nā ab oibꝫ credebat ſc̄tū. **E**t poſto q̄ ſaluator dīxifet̄ nō ſurrexit maior in regno celorū. dicere poſſum⁹ pregnū celoz nō intelligit de celesti p̄ia. **N**a q̄n̄ predīcta ſ̄ba dīxie dñs iefus adhuc nō erat mor tuus iohē bap. ⁊ p̄nter non erat brūs in regno celorū: nec ſecut⁹ ſuerat eternā felicitatē: que p̄ regnū celorū p̄p̄e ſumptū intelligit ſz p̄ regno celorū h̄ intellexit eccliam militante: q̄ ſex ſacro euāgelio appellač regnū celorū. **U**n̄ in omel. de v̄gibꝫ ſup illa ſ̄ba ſaluator̄. **M**at. xv. **S**ile ē regnū celorū decc̄ v̄gi nibo ⁊ c̄. **G**reg. **D**ix⁹ q̄rēdū nob̄ ſt̄ qd̄ ſit celoz regnū: aut cur decc̄ ſogimibꝫ cōpet: q̄ erit̄ prudētes ⁊ fatue dīcāt. dū em̄ regnū celorū p̄ſter q̄r reproboz null⁹ igredit̄. etiam ſatnis ſogibꝫ cur ſilē cē phibet̄. **S**z ſciēdū vobis eft q̄ ſep̄ i ſacro eloq̄o regnū celorū p̄ntis ſēp̄ ſecclia dī. de q̄ ⁊ i alio loco dñs dī. **M**ittere fi lius hoies angelos ſuos ⁊ colligēt de regno ei⁹ oia ſcandalā. **N**e q̄ em̄ i illo regno bītitudis in q̄ pax ſumā ē inueniri poterū ſcandalā q̄ colligant̄. **E**t inde rursum dī. **Q**ui ergo ſoluerit vñū de mādaris iſtie māmis ⁊ docuerit ſic hoies: mām⁹ vocabit̄ i regno celorū. **M**ādarū q̄p̄e ſoluit ⁊ docet qñ h̄ q̄ſcq; p̄dīcat qd̄ viuēdo nō implet̄: ſed ad regnū eterne beati tūdinis venire nō valet q̄ nō vulto ge imple

Regnū celoz dī

Part. III.

req̄d vocet. Quō ḡm̄ eo m̄m̄ vocat̄ quia ad
 hoc nullo modo intrare p̄mittit. Quid itaq̄
Dicit̄ in regno p̄hanc s̄niam n̄lī p̄sens eccl̄ia regnū celoru-
 m̄ dicit̄: in qua docto: q̄ mādatū soluerit mini-
 celorum. mus vacab̄t: q̄r cuius vita despicīt restat ve-
 eī q̄z pdicatio cōtēnat. hec ille. In illis iḡt̄
 verbis saluatoris intelligit̄ q̄ null̄ inter na-
 tos mulierū surrexerat v̄lq̄ tūc maior in re-
 gno celorum. id est in eccl̄ia militante iohā-
 ne baptista. quia (vt ibidē dicit̄) fuit nō solū
 p̄pheta sed plus q̄z p̄pheta. et rāte erat repu-
 tatiōis ut reputaret̄ M̄ssyias. sicut p̄t̄ Jo-
 hannis. i. Si aut̄ dicam̄ q̄ saluator loq̄ba-
 tur nō solū p̄ p̄nt̄ ip̄e sed etiā p̄ futuro: etiā
 eius sentētia est vera. nam v̄lq̄ ad hodiernū
 diem null̄ sanct̄ est in maior̄ veneratiōe et
 gl̄ia apud eccl̄iam militante Johāne bap-
 tista post beatā v̄gine. Et q̄ saluator solū lo-
 quereſ de maioritate in hoc mūndo pat̄: nam
 post illa verba Inter natos muliez non sur-
 rexerit maior Johāne baptista: immediate sub-
 didit. Qui aut̄ minor est in regno celoz̄ ma-
 ior est illo. Sed posito q̄ expresse dixisset sal-
 uator. Inter natos muliez null̄ surrexit v̄l-
 surget maior in gl̄ia paradisi Johāne bap-
 tista. adhuc posset teneri q̄ sanct̄ Joseph sit
 maior in gl̄ia ipso Johāne baptista. Si te-
 nere vellem̄ opinionē vnī deuoti ip̄ī sancti
 Joseph qui opinat̄ est q̄ sicut dē voluit pre-
 seruare beatam v̄gine a peccato originali ut
 esset eī digna mater: ita etiā voluit preseruare
 sanctū ioseph ut esset matris sue dign̄ spon-
 sus et eius idonē pater nutricī: et minister
 purissim̄. et quātū possibile esset p̄formaret̄
 in puritate ip̄ī innocētissime virginī. et hanc
 sua opinione cōfirmat dicto predici magrī
 Johānis gerson in exordio f̄monis de nati-
 vitate beate v̄ginis: vbi ait. Sicut decuit ve-
 maria tanta puritate niteret (sicut d̄ Ansel-
 mus) qua sub deo maior nequit intelligi: ita
 decuit vt Joseph tanta p̄rogatiua polleret q̄
 similitudine et p̄uenietia exp̄meret talis sponsi
 ad calē sponsā de q̄ nat̄ est iesus q̄ vocat̄ ip̄s.
 vñ sic laus marie ē laus xpi filij sui: ita laus
 Joseph in p̄comū reducat virtusq; ielu. s. et
 marie. Et sic ex adūlo d̄ sapiens Ecc. iij. q̄
 dedec̄ filij est p̄ sine honore. siliter dedecus
 sponse esset sponsus sine honore derelict̄. hec
 Gerson. Dic̄ aut̄ pdic̄ deuot̄ q̄ p̄ hanc
 p̄suatiōe nō sequit̄ q̄ btus ioseph sit equal-
 b̄tē v̄gini p̄ oīa: s̄z solū p̄formis. nā excellen-
 tia: fuit p̄seruatio ip̄ī m̄ris dei q̄z sponsi sui.
 Ipa em̄ purissima v̄go rāliter fuit p̄seruata:
 q̄ nullā penit̄ infectionē sensit in aīa: sed nec

etiā i corpe. Joseph v̄o habuit corp̄ infectū Differē-
 sicut aliq. sed atq̄ in eo ifundereſ aīa purga-
 tū fuit sc̄ilpūs sanctificatiōe: et tūc creata et
 infusa est anima et ab originali p̄co p̄seruata:
 ea. eo mō q̄ credidit mgr̄ Paul̄ de venetijs
 p̄seruata fuisse gl̄iosam v̄gine. Que tamen
 credit̄ ab alijs fuisse excellētī p̄seruata. Si
 aut̄ hec opinio esset vera: nō leq̄ret ex verbis
 xp̄i pdic̄tis q̄ Johāne baptista esset maior
 Joseph: qr̄ loquit̄ de his qui ceciderūt i p̄co
 originali et surrexerūt ab eo: in q̄b̄ nō cōp̄re
 henderet̄ ip̄e Joseph. Ut̄ aut̄ Joseph
 ab originali macula p̄seruat̄ fuerit ip̄e dē
 nouit qui talē sibi in patrē putatiū et gubernatō
 ē humānitatis sue et dilectissime spon-
 se ac matris sue purissime p̄iungē sup̄ omnes
 mūdi hoīes elegit. De quo loquens Johāne
 gerson vbi. s. ait. Soluit ex his questio-
 cur de marie et cur de ioseph preconijs digni-
 tatijs et excellentijs: p̄tutib⁹ opibus et gestis
 ampliora nō tradit̄ scriptura. Neq̄ tm̄ mū-
 dus ip̄e cape posset q̄ sup̄ his scribēdi cēnt̄ li-
 bros. s̄z ex his q̄ dixim̄ h̄z deuote cōcēplātis
 anim⁹ vñ faciliter assurgat ad laudes quan-
 taslibet marie et Joseph. Quō sic recte ascri-
 bat eis per sufficiētia aut̄ virtuale cōtinētia
 laudes quas in alijs creaturis etiā angelicis
 cōsiderat. Nā habet hoc hierarchijs ordo f̄z
 Diony. vt inferiorū virtutes sint in superiori-
 bus p̄fectiori mō reposite. quēadmodū sapientia
 p̄fectior est in seraphin q̄z in cherubin.
 Est aut̄ maria sup̄ choros angeloz̄ p̄ gratiā
 et gl̄iam sublimata. qd̄ de ipso Joseph nega-
 renō audeo: sed nec affirmare plūmo. Erūt
 igit̄ in ambob̄ p̄fectiōes ceteraz̄ creaturaz̄
 irrationabiliū et rationabiliū etiā angelicaz̄
 eminēti quodā mō reparabiles et attribuibili-
 les. et hoc q̄ late pateat ad cōmēdatiōz̄ v̄tri-
 us q̄z p̄spicuū est solerter intuēti: et p̄ confide-
 rationē trātā Campos amplissimos omnū
 virtutū donorū beatitudinū: fructuūz spūs
 et similiū. Hec ille. De ip̄o aut̄ sanctissimo
 Joseph p̄pherauit David p̄s. xx. dicens deo
 Preuenisti eū in benedictiōib⁹ dulcedinis:
 posuisti in capite eius coronā de lapide p̄cio-
 so. In quib⁹ verbis tria cāgit. Primo p̄pa-
 rationē virtuale. ibi. p̄uenisti. Secōdō colola-
 tionē diuinale. ibi. in benedictiōib⁹ dulcedi-
 nis. Tertio sublimationē triumphale. ibi. po-
 suisti tc̄. Circa p̄mū est sc̄iedum q̄ diuina
 sapientia que ab eterno om̄ia vidit: hunc san-
 ctissimū virū nō solū p̄legit ex om̄ib⁹ sed etiā
 sup̄ om̄es p̄parauit et dilposuit ad tam alta
 mysteria cognoscenda et p̄tractāda taliter q̄

De etiā
 p̄suauit
 Joseph
 ab origi-
 nali

Quare
 sc̄ptura
 taceret
 de
 ioseph

Specia-
 lis f̄mo
 d ioseph

Berilo. XII. De despōsatiōe Marie

Nihil ei defuit. **U**nū qdā deuot⁹ pdicator dicebat pplo de ioseph a deo electo. **S**apientia et lo et cauo de cima. **E**t de h̄ dubitare esset quā si sacrilegiū. **A**rimē em̄ ē sacrilegiū dubitare auis dign⁹ sit quē p̄nceps ad aliqd officium elegerit. l.ij. C. de crimi. sa. **E**t 2firman⁹ pdicatora p̄ illō qdā inq̄t b̄tus Tho. i.ij. p̄ celum. q̄ xvij. ar. iij. di. **Q**uos de⁹ ad aliqd eligit ita pparat et disponit ut ad illō ad qdā eligūtur inuenian⁹ idonei. vñ dicit apl's. ij. **C**hoz. iij. Idoneos nos fecit m̄stros noui testamenti. **A**ū ḡ teberet ioseph ee custos br̄issime virgini⁹ et pueri iesu: et eoz socius et gubernator: et h̄c reginā celi in coniugē: et esse marit⁹ illi⁹ q̄ esset sponsa dei: credis ne q̄ errauerit de⁹ in electōe ipi⁹: aut q̄ aliqd ei deesse pmiserit: qn eū pfectissimū fecerit: pfecto h̄ esset valde eroneū et stultissimū opinari. Deus em̄ (vt. s. dixim⁹) cū aliquē ad aliquid opus peragen dum assūmit dat ei omne sufficiētia ad perficiendū. vt etiā inquit Petr⁹ Joh. in. iij. di. iiij. **A**t facit ad pdicta. l. quidaz cōsulebat. ff. de reiudi. **E**nī de isto sancrissimo viro super familiā dei cōstituto dici potest illō. **L**u. xij. et **M**ath. xiiij. Quisputas est fidelis fñus et prudēt̄ quē p̄stituet dñs sup familiā suā? Ego iḡt̄ teneo q̄ in toto mundo nunc fuit vir ita sufficiētia ad tam dignū opus sicut beatus Joseph. vñ de ipo dicebat qdā deuotus pdicator pplo. **E**t eo direchel liera vna testa salda. ita q̄ fuisse sufficiētia ad regimē totius mūdi. **N**am q̄ erat sufficiētia ad maius: multo maḡ est credēdus fuisse sufficiens ad min⁹. **E**t pbari p̄thec sententia p. l. nō debet et. l. de reg. ii. et. c. cui licet. eo. ti. li. vj. et. l. iuris gētiū. h. adeo. ff. de pac. et. l. legati. et. l. ad rē mobilē ff. de p̄cura. et. p ea q̄ no. in. l. cū pacto. ff. de ser. ex. et. in. c. j. de tor. et. i. c. ex. pre. de deci. Qui ergo fuit a deo elect⁹ idone⁹ ad regimē filij sui: q̄ in infinitū est excellentior et maior mūdo: et ad gubernationē sponse diuine: q̄ ē dignior vniūlo orbe. multo magis credēdus est fuisse sufficiētia ad regendū totū mundū. **E**t iō qdā pdicator dicebat. Male faciunt q̄ depingūt eū decrepitū melacolicūq; ac vile cū fiaschetō ad cingulū hoiem tam prudētē atq; sapientia repletū. **A**ū em̄ br̄issima ygo fuit ritate pfectiois: nō dubiu est q̄ etiā eius cōiunctū fuit pfectiois replet⁹: vt eēt ei⁹ coniugio idone⁹. **A**it em̄ Amb. q̄ cōnubiu dñi q̄ si duo boues s̄būgo vt cōueniat i trahēdo. qd̄ si alter facies o m̄ q̄ vis nubere. **G**e hauerai de la salza: te la mangiarai. Fuit etiā br̄issimus ioseph sup oēs boies puros sūlis ygini gl̄io/

se i nobilitate. q̄ iter oēs q̄ sunt egressi de stirpe **A**dā nō est egressus vir dignior ac nobilior illo. qd̄ p̄z **Mat.** s. i genealogia ei⁹. **N**ā ois pfectio et nobilitas generis huani: et maxime stirpis indeoꝝ rā nobilis est collata in eo. vt dicebat qdā deuot⁹ pdicator remanēte sece in sacco. **H**ic ḡ būndicta ygo fuit de stirpe regali: ita et b̄tus ioseph: cui de iure debebatur regnū. sic **Mat.** s. i. patere p̄t. **F**uit etiā in eo alia nobilitas dignior: de q̄ loquēs magis **J**ohes gerson i pallegato fñmōe. cōsideratōe s. ait. **N**ō faciūt nobilē antiquate diuitie: vt videt Arist. describere. neq; dñatio sup ceteros aut aliqd h̄mōi tpale dat nobilitatē: sed seruitus dei. cui fuit regnare ē: cui⁹ agi frenis summa libertas ē. vñ agatha theologizās gl̄ia bat inf opprobria dicens. **S**uma i genuitas ista ē in q̄ xpi fuit cōprobat. **E**t q̄bō elicitur mariā et ioseph summa nobilitate pditos fuisse. q̄ supma i dei obseq̄o etiā corporali exhibuit fuitutē. **N**obiliores iḡt̄ q̄ nobilissimus regū dauid sic eo sanctiores et timoratores i dei fuerūt fuitio. hec ille. **S**ed h̄orū dubitatio: cū maria et ioseph fuerint de stirpe regia p̄geniti: q̄ pacto voluit de⁹ q̄ ipē ioseph nutritius ei⁹ fūiliby opib⁹ int̄cederet. **F**uit cī faber lignari⁹. et silt̄ dī **H**iero. maria operi textri ne operā dedit. **R**ūder magis **J**ohes gerson vbi. s. di. **M**iradū nō est si paupertas honeste pdicator et amatoz iesu voluit i honesta paupertate nasci: et laboriosissim⁹ cū laboratis bus educari. dās in hoc exēplū oīb⁹ etiā nobilis nevacēt inertī ocio: qd̄ ē formis fons et origo oīm vicioz. qm̄ multā maliciā docuit ociositas. **E**ccl. xxij. et ociositas ac voluptas sunt arma diaboli. c. nisi cū pdē. h. verū. de renū. et i desideriū ē oīs ociosus. c. nūq̄. de cōse. di. v. **D**e ipo iḡt̄ scō ioseph verificatū est illō p̄s. cxvij. **A**labores manū tuar̄ q̄ mā ducabis: beatus es et bene tibi erit. **D**ic etiā ibidē magis **J**ohes gerson vbi. s. Illud qd̄ de fortis muliere pdicat sapiēs **P**rouer. vi. marie cōuenit: que panē ociosa nō comedit: sed quesuit lanā et linum et opata est p̄ filio manū suar̄. **I**deo rice subinserit mystice de **J**oseph viro suo. **N**obilis in portis vir ei⁹. **E**t hec dī nobilitate ioseph et marie cōta sufficiat. **H**ec ille. **N**oli iḡt̄ mirari q̄ Joseph fuerit faber. debuit em̄ sic esse vt eēt cōformis deo: q̄ est oīm fabricator. **I**tē q̄ nullū exercitū ita cōueniebat xpi nutritio: maxime quia nat⁹ est in dūlorio: in q̄ p̄ q̄ draginta dies fūm̄ aliq̄s stererūt: et ipē Joseph (vt credit⁹) forte aliq̄a cūnā et aliquale reductū ibi fecit de asse

Nobili
tas Jo
seph

Quare
de⁹ p̄mis
sit Ma
ria et Jo
seph la
borare

Joseph
apte fūre
faber

Sūma
tori et in
minorū

Joseph
pfectio
repletus

Pars.III.

tib⁹ aut vīmīb⁹ p defensōe pueri ⁊ matr⁹ ei⁹ frigore. Nec cū cēnt i egypto nullū aliud poterat q̄ si h̄z exercitū apt⁹ ad acquirēdū vīcū q̄tidianū. Prēterea qz ex ligno natu⁹ rāhūana est pdita: ideo zuenebat vt faber lignari⁹ dicere pater recuperator⁹ ⁊ restauratoris. Aut̄ aut̄ figurat⁹ in ioseph filio iacob quē Pharaon rex egypti fecit principē super vniuersam terrā egypti: dices ei vi habetur Sc̄n. xl. Ad tui oīis imperiū cunct⁹ pp̄plus obediet. Tūlīqz anulū de manu sua ⁊ dedit eū in manu ei⁹: vestītūqz eū stola byssina: et collo torquē aurea circū posuit fecitqz eū aſcēdere sup currū suū scdm: clamante pcone vt oēs cora eo genuſlecteret ⁊ ppositum eēſcīret vniuersale terre egypti. Dixitqz ei rex. Absqz tuo impio nō mouebit q̄l q̄ manū aut pedē i om̄i terra egypti: ⁊ vocauit salvatōrē mundi hec ibi. Anul⁹ at quē rex etern⁹ dedit ioseph est teata ḥgo quā dedit ei ſponsam. Ipa enīz ḥgo bñdicta eſt ille anul⁹: quē q̄ portauerit i dígito ſuo p deuotioz poterit itare ad celeſteſ nuptias Induit q̄z cū dñs veste alba: qz ei⁹ ḥginitas ⁊ puritas p hāc d̄spōlatioz fuit magis dealbara. Torques aut̄ aurea eſt chaſritas ligās cor ei⁹ cū corde ḥgis. Int̄ maria cū ioseph fuit amor idicibilis ⁊ lāncrissim⁹ na post xp̄m ſiliū ſuū nullū hoīem v̄l creaturā alia ita amauit ḥgo p̄iſſima ſicut ioseph: ⁊ ſilr ioseph b̄tissimā ḥgine ſup om̄es puras creatures dilexit. Non ē aut̄ mir si xp̄s voluit q̄ oēs creature obediret ioseph: cū ⁊ ipſe illi obediēs extiterit ⁊ ſbiect⁹: vt h̄z Luce. q. De q̄ inqt̄ Jōhes gerson i ſideratiōe. in p̄dicti ſer. Legim⁹ puez ielum dū. xij. annoz fact⁹ eſſer ſubditū ſuiffe ioseph ⁊ marie: q̄ ſbiectio ſicut ſertimabile notat h̄ilitatē ſielsu: ita dignitatē incōpabilē ſignat in ioseph ⁊ maria. hec ille. Quo ad ſcd̄z qd̄ tetigit p̄ in ſebis p̄pōlitis. l. de ſolatōe diuinali ipius ioseph: qz i ſupiorib⁹ aliq̄ dicta ſunt ideo breui⁹ hic me expediā. Dico at q̄ nūqz fuit aut erit aliq̄ mulier ita cōſolata de ſuo ſponſo ſic beata ḥgo de ioseph: nec aliq̄ marit⁹ ita cōſolat⁹ de ſua cōiuge ſicut ſcr̄us ioseph de virginē bñdicta. H̄z hic orit dubiu⁹ q̄re ioseph voluit dimittere ea: vt h̄z Mat. j. Et inde tur q̄ h̄z nō ſec ex ſuſpitione: qz ḥgo adeo honesta erat q̄ de ea nullā penit⁹ ſuſpitione h̄z porat. vñ Abryb. ſup Mat. inqt̄. Inextimabil⁹ ḥz marie: pl⁹ credebat ioseph ſcītati marie qz ei⁹ vtero. Rationē aut̄ q̄re ea voles bat dimittere ſupra tetigim⁹: de qua etiā inqt̄ glo. ſup Mat. q̄ ex facie ḥginiſ egredie-

Joseph
om̄ia obe
diebant

Joseph
voluit di
mittere
maria

bat quidā ſplēdor tāqz ſi ſol fuiffz in laterna crystalli. Et ideo vidēs ioseph tantā maiesta tem: ex humilitate volebat lepari ab ea repu tans ſe indignissimū conuersari cū ipa. H̄d ab angelo fuit cōſortat⁹: Matth. j. ⁊ cōlēq̄ ter valde cōſolar⁹ cognōicens q̄ deus fecerat eū dignū habitare ⁊ conuersari cū ſponsa diuina ⁊ cū filio ei⁹ benedicto. in qua conuersati one ſolatōes ſertimabiles habuit. Spon ſa em̄ debet cōmūicare bona ſua ſuo ſponſo: ⁊ vxor ſuo marito. de quo p. Lynū in. l. vbi ad huic. C. de iure ro. ⁊ faciūt etiā notata i. l. ſi cīt̄ doṭē. S. ſinuātē. ff. ſolu. ma. H̄nt em̄ duo ī carne vna vir ⁊ vxor: Sc̄n. q. ⁊ ob hanc cau ſamv⁹ alteri debet ſubuenire: vt dī in. c. j. de p̄iu. lepro. Prēterea ſicut femine gaudēt pri uilegijs vtoroz ⁊ chorū ſcar radijs eoz. l. femi ne. ff. de ſena. ⁊ ſ. ſin aut̄. in aut̄. de colu. coll. iiij. ⁊ l. mulieres. C. de digni. li. xiij. Ita etiā equū eſt viros chorū ſcar ſic illustrari radijs vtoroz ⁊ p̄cipare de ſolatōib⁹ eaz. Erido nō eſt dubitadū q̄ beata virgo cōmūicauit ſuas ſolatōes cū dilectissimo ſponſo ſuo ioseph: p̄ticipē ſecit eū ſuaz diuina ſpūalū. H̄u etiā q̄libet ſilius debet cōicare cū p̄ſ ſuo de ſuis diuithjs: ūquissimū em̄ eēt patrē ege re cui⁹ ſilius ſit in facultatib⁹. l. ſi q̄s. ſ. ſi im pubes. ff. de libe. agno. Un̄ dicit in. l. parētū. C. de alen. lib. ac parē. Parentū necessitatib⁹ liberos ſuccurrere iuſtū eſt. Ideo credēdū ē q̄ dñs ielus abūdātissime ſubuenirerit patrē ſuo putatino ⁊ nutritiō. Ioseph de ſuis bo nis ⁊ opib⁹ celeſtib⁹ ⁊ cōſolatōib⁹ diuinis ipz repleuerit. Un̄ cū xp̄s h̄z clauē padifi: ⁊ vna ſederit mīſue dedit ⁊ vna ſuo p̄i. Ioseph: vt dicebat qdā deuotus p̄dicatoz. Qui aut̄ habet clauē habet etiā ea q̄ cōtinenſ ſb claui. H̄igit consolatissime ioseph quāta erat dulcedo tua quā ex ſocietate filij dei ⁊ matr⁹ ei⁹ p̄cipiebas: nonne vniuīqz eoz dicebas. In odore vnguētoz tuorū currim⁹: Lai. j. Quāto em̄ ſocietas ē ſanctior tāto eſt iocundioz conuersatio. ⁊ qui cū bono conuersat bon⁹ efficiet: p̄s. xvij. ⁊ mīto mag⁹ brūs ioseph conuersando cū ſcīſſoroz dei filio ⁊ matre ei⁹ q̄t̄ die i ſcītate crescebat: ⁊ p̄ficiet de bono in meli⁹: itūeſ ſeſta ⁊ modos ſcītate ſcītate vtrī uſqz. null⁹ aut̄ vñqz fuit q̄ tāta p̄tē habuerit de dulci ielu ⁊ bñdicta mīſe eius ſicut ioseph q̄ (vt credit) p. xxx. annos cū eis ſuſlat⁹ ē in h̄ mūdo. nā paſ an baptiſmū xp̄i mortu⁹ eſt: vt cōſit tenet. Si igīt brūs iohes euāgelista ſcītormīcī ſi ſinu ielu tāta ſolatōez recepit ⁊ fluēta euāgelij de ei⁹ ſacri pectoris fonte po Joseph
moſitur.

Bermon.XII. De despōsatiōe Marie

Lōsola,
nōcē Jo
seph

tuit. et si frāt ruffin⁹ soci⁹ bti Frā. semel vi-
dēs glōsam ḡginē sibi appente cū filio i bra-
chijs tātā recepit suauitatem q̄ q̄si ei⁹ aīma de-
corpe exiuit. qđ ip̄e agere debebat ex cōtinua
eoꝝ visione ⁊ p̄filiatiōe cū illis: ⁊ suauissima
piugatiōe p̄ tot̄ aīnos ad vñā mēlā: Dic mi-
hi o denora aīa qle gaudiū credis h̄et in no-
cte nativitatis dñi: R̄atabat āgeli: ⁊ ip̄e Ioseph
et dulcedine flebat sollicit⁹ facere ignē
ad calefaciēdū dulcē iſum ⁊ matrē ei⁹. Quā-
ta erat teneritudo ip̄i⁹ Ioseph qn̄ audiebat
benignū dei filiū eū appellare patrē: ⁊ sibi in
mēla fuit evolētē: Ovtinā ego v̄l vñū de fra-
gmētis illi⁹ p̄uiū h̄re possem. Quātū p̄ter,
ea gandebat qn̄ videbat dulcissimū dñm ie-
sus i labore ⁊ artificio suo eū adiuuārē: et sibi
mirifica illi⁹ art̄ carpētarie ondēcem. Quo
dulcedine replebat qn̄ ip̄z p̄uulū iſulū tene-
bat in brachjs ⁊ dulcī osculabat: ⁊ stringe-
bat suauis: nō semel tm̄ sicut simeon senex s̄z
q̄tidie: ⁊ adiuuabat piugē sua ḡginē benedi-
ctā ad faciēdū infantulū q̄terissimū ⁊ q̄tiosissi-
mū ⁊ līntheamīa lauāda. O bñdīce ioseph
quō poteras sufferre tantā suauitatē quam
dulcedo padisi dei filius iſulū brachjs am-
plexabat ⁊ dulcī osculabat: pfecto credo q̄
⁊ tu illi⁹ dulcī decantabas. Iesu sole serenior
z̄c. vide in officio noīs iesu. Si sanct⁹ Fran-
cis⁹ loquēs de deo cū sc̄rā Alara rapt⁹ est i ex-
casim cū ip̄a: ⁊ ita igne sp̄usci inflāmat⁹ vt
videref cīcūstātib⁹ totū mōasteriū i q̄ erat
arderet. qđ agere tu debebas qn̄ cū sc̄tissima
p̄sorte tua ḡgie de celestib⁹ loqbar⁹ ⁊ cū ip̄o
deo: pfecto stupēbas audiēs mirabilia q̄ nō
licet hoī loq̄. H̄oz. xij. Que cōsolatio tua
erat qn̄ audiebas dñm iſum cuꝝ matrē sua
colloq̄ntē: pfecto tu illi⁹ dicere poteras cū p̄s
Consolatiōes tue letificauerūt aīam meam.
Quid agebas o bone ioseph qndo videbas
Iponsā tuā de nocte surgētē ad orōez ⁊ i orōe
a terra eleuārā: ⁊ innūera angeloz mīlititudi-
ne circūdatā ⁊ magno splēdoore renitentē ac
sepe p̄cōrōz p̄uersiōe cū lachrymis deū depā-
rē. Iredo ⁊ tu exurgebas ⁊ cum orāte ora-
bas ⁊ cū lachrymate lachrymabar⁹: ⁊ tot⁹ de-
uotioне replebar⁹ meritis ei⁹ dilectissimespō-
se tue. Si em̄ sc̄rā cecilia suo sponso feroci ⁊
ideuoto tot celestes p̄solatiōes ip̄etravit: qđ
credēdū est tibi charissimo ac sc̄tissimo spon-
so suo ip̄etrasse sponsa tuā pietate repletissi-
mā: q̄ etiā p̄ iūmīc̄ suis ip̄etrat gr̄as: O sc̄tis-
sime ioseph si petr⁹ sel̄ tm̄ vidēs gl̄iam ⁊ pul-
critudinē iſulū trāfigurati dirit v̄th̄ Mat-
thei. xvij. Dñe bonū est nos h̄cē ⁊ c̄. qđ tu di-

cere debetas cui nō solū sel̄ s̄z sep̄ (vt p̄ie cre-
dit) se bñdīct⁹ iſhs trāfiguratū i corpe glōsō
on̄dit: Si mīlier emorrōissa tāgēs timbriaz
vestimēti ihu ab iſcurabili iſirmitate curata
ē: Nat. ix. ⁊ Au. viij. Et si oēs q̄ tāgebāt v̄l
timbriā vestimēti ei⁹ iſlui fiebat a q̄uīq̄ teri
nebanī iſirmitate: Nat. xiiij. ⁊ Nar. vij.
⁊ si cec⁹ nat⁹ tact⁹ dīgito ſaluator̄ cū luto ex
ſaliua oīis ei⁹ factō illūiat⁹ est: Joh. ix. ⁊ si ip̄
ſe bñdīct⁹ iſhs tangēs cecoz oculos illūabat
eos: Nat. ix. ⁊ tāgēs manū puelle mortue
reliſcitauit eā: vt i eodē. c. h̄z. ⁊ si tāgēs fere-
trū in q̄ iūmentis mortu⁹ ferebat ad ſepultu-
rā reliſcitauit ip̄m: vt h̄z Au. viij. Quā ſtu-
tē ⁊ fortitudinē i bñ agedō: ⁊ ſeruorē i dīuio
amore i tua anīa ⁊ corpe i p̄imere debebat oſcu-
la ⁊ tāplex⁹ bñdīct⁹ ſaluator̄: O felix ioseph
qn̄ brā ḡgo plorās q̄rebat filiū ſuū credo q̄
⁊ tu cū ea lachrymabar⁹ ⁊ dicebas illō Tho-
bie. x. cū ip̄a p̄yssima ḡgine. Heu me ſili mi-
lumē oclōz nroz ⁊ ſolatiū vite nre oīa bona
ſil in te vno h̄ntes nō debūim⁹ te dimittere
a nob. Q̄r̄ ſo illi⁹ ſunt ſoc̄i p̄ſionū debēt
erīa ec̄ ſoc̄i p̄ſolationū. c. i. de ſepl. ⁊ iij. Lor.
i. ſo ip̄a btissima ſponsa tua voluit ip̄ q̄ m̄
p̄cipares de ſuis p̄ſolationib⁹ ſic p̄cipasti
ip̄ de ei⁹ trābulatōib⁹. vñ cū dīcēti ad ei⁹ reue-
rētā v̄l vñū Ave maria ſerat ip̄a benigna
ḡgo remuneratōz magnā. pfecto tibi tanto
tpeſuītē illi⁹ ſuo filio obtinuit idicibilē pre-
miatiōz ⁊ glīaz. Quā tertio tāgit p̄s. i ḡb̄is
p̄allegrat̄ dū dī deo de te. Posuisti in capite
ei⁹ z̄c. Qualē aut̄ ſblimatiōez hēas in celeſti
glīa declarat̄ Joh. gerlon in p̄dicto ſer. p̄ſide-
ratōe. iij. di. Felic̄ illa dies toto celeberrima
mūdo Sacra doceſ ſeta: q̄ ſcadit ad ethera
ḡgo Pater: ⁊ tāgelicos ciues ſupenuolat oēs
Huc tibi ḡgo ioseph iſhs ⁊ tua ſponsa pp̄in
quū ſrederefas ſtatuit ſoliū: tales ob ho-
nores Lōcīnīm⁹: facite nob̄ hec glīa det. Pro
noticia aut̄ maiori trāſit⁹ b. ioseph ⁊ glīſica-
tiōis ei⁹ ēſciēdū q̄ inq̄ p̄dict⁹ doctoz vbi ſup̄
Legim⁹ i trāſitu marie ip̄m iſhm astitisse. H
em̄ Hiero. argumētaſ. ſz ⁊ in obitu felici io-
ſeph recte credēdū ē maria ſponsam ⁊ filiū
iſulū corporalē affuiffe. An̄ ei xpi paſſiōz defun-
ctus est. alioq̄ em̄ custodia mīris alteri com-
missa nō fuissz. hecille. Die igūſ credo q̄ dul-
cis iſhs ⁊ p̄yssima ḡgo iſirmito ioseph ſollicit
te fuiebat: ⁊ ei ſercula pp̄inabat: atq̄z pp̄ijs
manib⁹ qn̄ op̄erat eu portabat: ⁊ circa lectū
ſtātes ip̄z ſorabat. Dicbatq̄ ioseph dño
iesu. nūc let⁹ moriar ſperās q̄ citovenies libe-
rate nos. In trāſitu ac ei⁹ dīxit ei ſesus. Va

Premia
to iosep.

Pars.III.

Nota de de dilecte mi alacris ab hac miseriariū valle.
transitu **Joseph** **t** porta h̄ nomē bonū nouū sc̄tis p̄ib⁹ q̄ ifra
 paruu tps veniā ad vos: t ad celestia regna
 p̄ducā. Precepit aut angelis ip̄e dñs dicēs.
Subuicite sc̄tū dei: occurrите āgeli dñi suscipi
 entes aīaz ei⁹. Ad ip̄m xpo ioseph te hac vita
 migratē ait. Chor⁹ āgeloz te suscipiat: et cū
 lazaro qndā paupe eternā h̄cas requie. **Nia**
 igit ip̄i⁹ cū maḡ honore i ſinu abrahē ab age
 lis delata ē. In resurrectiōe at xp̄i i q̄ ml̄ti re
 surrexit ex sc̄tis p̄ib⁹: vt h̄z Mat. xvii. Pie
 credit q̄ ec̄ sc̄tū ioseph gl̄iosus r̄ſurrexit r̄ ſil̄
 cū xpo vifitauit b̄ndicta v̄ginē ſponsa ſuā: t
 h̄ sc̄tū Bernardin⁹ p̄dicas padue affirmas
 clamabat. In aīa t corpe ē ſc̄tū ioseph in cel
 gl̄iosus: t vila ē crux q̄ aurea ſup caput ei⁹: t
 ſic ego credo q̄ ſit i vita etna i aīa t corpe cū
 maria t indicibili gl̄ia: h̄n̄ clarissimā aureo
 lā v̄gitat⁹ t doctrine: qr̄ pdicauit paſtorib⁹ et
 mag⁹. Itē puto q̄ ſit apud pedes bt̄fimēz
 gis: honorat⁹ ab āgel⁹ t ſc̄tis oib⁹: t h̄n̄ ma
 gnā iurisdictiōz apd dñm ielum t ſpōla ſuā
 ad impetrādā gram ſuis deuotis. **Et** iō o de
 uori xp̄iani habete hūc ſcm̄ in deuotōe: qr̄ ei
 multu ſum⁹ oē ſoligati. Qui igit vult ali
 qd a deo obtinere accipiat beatū ioseph p̄ ad
 uocato ſuo an v̄ginē b̄ndicta ſpōla ſi⁹: t bea
 tissimā v̄ginē apd filiū ſuū: t dñm ielum an
 p̄em celeſte: t oia ip̄etrabit. **Procluſione**
 aut hui⁹ ptis dico q̄ ſupdicta de gl̄ia t ſubli
 matōe ioseph cōfirmat Joh. gerlon vbi ſup
 di. Legim⁹ xpo resurgēte multa corpora ſc̄tōz
 ſurrexisse t ſtroiffe i sanctā ciuitatē h̄ierlm̄ et
 apparuiſſe mult⁹. **Hic** forte dt aplis. Acce
 perūt mlieres de reſurreciōe mortuos ſuos.
Recogitetur oro pi⁹ anim⁹ ſi iust⁹ ioseph vn⁹
 ex ill⁹ putad⁹ fuſſe q̄ marie appuerit chariffi
 me ſponsa ſue t ea ſolat⁹ ſit. Qui tandem xpo
 i celu ascēdēte ſil⁹ t ascēderit gl̄ificat⁹: t collo
 cat⁹ ē a dextr⁹ ip̄i⁹ ielum: h̄ ē in poſtiorib⁹ bonis
 ſuis. **E** q̄b⁹ p̄cludit q̄recte t q̄glioſe faciūt
 t fecerit q̄ celebritatē de v̄ginali ſingio marie t
 ioseph pagere ſenſerit t a ſib⁹ q̄ ſc̄ptis ſuis
 hec ille. Qui etiā in ſeqn̄i ſideratōe pdicti
 fer. alloqns ſynodū ſc̄tū romane ecclie tūc cō
 gregatū ait. **D**e celebriitate v̄ginali ſingio iο
 ſeph cū maria: v̄l de ip̄i⁹ felici trāſtu fieri ſo
 lēnitatē exoptam⁹: q̄ten⁹ marie merit⁹ t in
 ceſſiōe ſati ſaq̄ potētis t ip̄ioli p̄oni apud
 ſponsa ſuā reddaſ ecclia vñico v̄ro ſo t cer
 to ſumō p̄tifici ſpōlo ſuo vice xp̄i: noſq̄ ſin
 guli deo renascamur felici natūritate h̄ p̄ gra
 tiā i futuro p̄ gl̄iam q̄ ē natale ſc̄tōz. in ſcedē
 ſete: t ſi ſas ē dicere qdā iuremo iubete gl̄i

ofissime ioseph vir marie. de q̄ nat⁹ eſt ih̄s q̄
 vocat xps. hec ille. Qui eē ibidē alloqns v̄gi
 nē b̄ndictā merce inqt. Alma redēptoris m̄r
 cui legē ſupna Uir iust⁹ v̄goqz ioseph cū vir
 gie nupſit. Da celeb̄ digniōz tuo p̄ ſoluere
 cultū. Lōiugio. fac nos purgat⁹ ſordib⁹ oēs
Poſſe deo iugi: fidei q̄ fidere puras Hespō,
 ſans aīas diuio germie cōplet. Portio naſe
 p̄ſtātior eē maria. Credit: hec cel: hec m̄do di
 gnior ip̄o. Ura nā ſupat naturā grā q̄ ſe. Di
 uidit ireliqz: iſta fontalif iplet. Une clauſit
 gremio: quē tor⁹ nō capit orb. Olim nā celi
 gabriel festiu⁹ ab arce. Preter adiās alacer to
 tus iocudi⁹ ipaz Nazareth vrbē galilee mit
 tit. Illic deſponsata viro dauidis de ſtirpe io
 ſeph. Qui dicit⁹ erat: clauſo repit v̄go maria
 Ostiolo: cui dixit aue: cui grā plēa: Cui tecū
 dñs gabriel. q̄ ſoba ſalutis. Virgo ſilēs cogi
 tataio turbata q̄usqz Nūci⁹ archanū diuio
 ſimōe reterxit. Noctuā ſtupet ſtupet h̄qz io
 ſeph reputaſ ſe. Mysterijs tānis idignūvo
 ce modeſta. Clamat. id vñ mihi: q̄ ſu: te de
 pcor a me. **D**ox exi dñia: nec ei mihi nubere
 tecū. **I**as video. dū mltā ioseph trepid⁹ cogi
 taret. Soluit i ſomnū: cui iuſſio celica dixit.
 Audi clare ioseph v̄kri trade v̄iz te. **O** ni
 miū dilecte deo: cui ſpōlo freqn̄t. Blāda ihm̄
 gremino poſuit. fident adim⁹. Dū thronū: re
 ſidervbi grā ſalūſificans nos. Mira ioseph
 iuſti ſt⁹: laus mira. maria. **L**ui de v̄ro ſo
 ciat mirare ſacratiū. **F**ecūdū plis cū ſegitatis
 honore. Lōiugiu⁹. faber o mir⁹: cui ſubdit v̄l
 tro. Aurora t ſolē q̄ ſabricat. h̄cqz benigno
 Noiāt ore patrē: itali q̄ ū gaudeſt alūno. Re
 gia ſtirps t ſacra. **I**oseph te reddit ab ortu.
 Clar⁹ ſiſignē titul⁹: te leta decēt. Paupiēs ma
 nūqz labor nutriuit. obide. **S**treñ⁹ t liber a
 psalmo teste brūs. **H**ic v̄xor tua tecū ſic v̄t̄
 abūdās. **T**e dñm ſpōluqz vocat. nos redde
 btōs. hec ille. **F**ā. at de may. ſup missus eſt
 air t h̄ nomē ioseph fz. **H**ier. fz q̄druplicē ſi
 terptatioz hūic mysterio ſueniēt. Quaz p̄
 ma ē q̄ ioseph fz dñi iuſtus. qr̄ ex abūdātia
 ſue iuſticie ira ſuit dño approbat⁹: vt p̄i ei⁹
 diceret. ſic eū apellatē mre. **L**u. q̄. **S**cd a in
 terptatio eſt q̄ interptat dño iuſtificat⁹. q̄ ſic
 ip̄a v̄go ſuit iuſtificata vt dñm peret: ita ip̄e
 ſuit iuſtificat⁹ vt dño alimēta nutritōis p̄cū
 rarer taq̄ p̄. t iō fz. **L**u. iij. q̄ ip̄e dñs puta
 baſili⁹ ioseph. qr̄ ſ. ſedulitatē paſnā illi ex
 hibebat. **N**os v̄o poſſum⁹ affigre aliaz cām
 hui⁹ ſeptatiōis: quā ponit Joh. gerlon in
 ſua iosephina ſ. qr̄ dño nro erat ſilis ioseph
 ſacie t̄ ceter⁹ diſpoliōib⁹ corporis. qd̄ de eē

Joseph
 q̄druplicē
 ſeptatiō.

Berrio.XII. De despōsatōe Matie

Joseph
filius xp̄o

Volut̄. q̄r n̄isi iter statuā t̄ effigiē xp̄i t̄ Jo-
seph fuisset similitudo: nō eēt reputat̄ a iudeis
eius fili⁹: t̄ cōsequēter reputassent beatā vḡi-
nen adulterā. Ex quib⁹ cōcludit̄ q̄ si ioseph
fuit s̄ilis xp̄o: pulcherrim⁹ extitit. Dic̄ igit̄
Joh. gerson vbi. s. Personas inter s̄iles est
nexus amor⁹. De Joseph ast rō suader q̄ fa-
cialis forma ieu formē s̄ilis reputāda fuiss-
et. Si nō: q̄ pacto p̄ ei⁹ credit⁹ esset. Qua-
liter ita factate miris saluasset honore. Dispari-
tas vultus plis cui⁹ p̄e putato. H̄ra nature
fieri vult cōsona sepe. Nōne minor iacob⁹ fra-
ter dñi phib⁹ Valdesibi s̄ilis: qđ grā nō ca-
ro fecit r̄c. Seq̄l Fr̄a. de may. vbi. s. Ter-
tia iterptatio est q̄ ioseph iterptat̄ augmētū
qrlz i ceter⁹ dispositorybo vḡinū de cōi lege si-
ar diminutio itegritat̄ i p̄posito dū sponsa-
dat assensum in copula carnale: in ista m̄ de-
spōsatōe fuit appositiū augmētū. qrlz i ceter⁹
q̄lz i ceter⁹ responsatiōib⁹ coit aut̄ a sposo itegri-
tatis p̄positū: isti m̄ sposo ex talis sacramen-
tali copula nō fuit ablatus s̄i nouit appositiū:
cū aspect⁹ purissime vḡis oēs ad castitatis ve-
stigium inclinaret. At multo mag⁹ ei⁹ floridū
plorū fm̄ b̄m Piero. iux illō sapientis. Lū-
pp̄e est imitati illā. Joseph ḡ q̄ ateq̄ accipit i
sponsā beatā vḡinē p̄posuerat suare vḡita-
tē p̄petuā: vt inquit Aug⁹. in li. de sc̄tā vḡitate.
qd̄ fm̄ euēdē Aug⁹. factū fuit de nutu vt ipse
ioseph ess̄ dign⁹ sponsus br̄e vḡis. p̄p̄fūta
despoliationē mutauit p̄positū i⁹ firmauit.
vn̄ dī Nat. j. q̄ cū eēt iustus nolebat eā tra-
ducere. i. f̄z Aug. carnalis coḡl cere. hec Fr̄a.
vbi. s.

De mor-
te ioseph

M̄grāt ioh. gerson i sua iosephina
loquēs de obitu t̄ gl̄ia ip̄ius ioseph sic canit.
Venerat illa dies q̄ vitā morte paret per-
petuā: tibi iuste ioseph̄ dāuid inclita proles
Xps adest cū m̄re pia: q̄b⁹ officiose. Germie-
ras. vultu placido solant̄ euntē. Q̄a licet la-
chrymis oppleuerit int̄ abortis Naturalis
amor etei lat credere fas est. Q̄s patrē ieuſus t̄
sponsū fleuit moriēte Virgo benigna suū. fi-
di custodis amaro. Procūbit lecto: cōplexās
mēbra: pudic̄. Oscula dat labijs: mi vir cō-
clamat abis te. Deser̄s: t̄ viduā passiū dira-
telinq̄s. Celle tamē dñi fiat. dilecte valeto.
Nil cias: dñs placida te sedē locabit. Pro-
tin⁹ ip̄e ioseph̄ p̄ciosa morte quieuit. Lugu-
bres recipit uestes viduata maria. Ereq̄as
reddūt deuotas nazareth yrbe. Tota virum
flet plebs q̄ vixerat absq̄ q̄rela. Q̄ib⁹ in cōe-

don⁹ sc̄tissim⁹ heros. Certa dāuid reḡ t̄ p̄e-
clarissima ples. Lasta velut turtur si cōpare-
sit viduata. Sola volat repetēs arētes arbo-
re ramos. Pro cātu relonat plāctu gemebū
da pudico. Sic dolet abrupto vite iocialis
amore. Virgo gemē testēs q̄ virum plāgore
modesta. At s̄ib⁹ vt sensit s̄ib⁹ istē fili⁹ eius:
solās alloq̄s: secretaz̄ pl̄ma pādit. Arq̄ fu-
turoz serē brūando recēz̄. Ara m̄hi i pm̄is
m̄ nolito dolor⁹. Accumulare tibi cās: s̄i respi-
ce mēt̄. Intiore ocl̄o fidei cū luie: q̄les. Colle-
gio patr̄ bñ q̄ vixerē p̄oz. Applausus iubi-
losq̄ dedit custodis amici. Decedēs aia dū lē-
bū igressa. pp̄iquā. Sic etei nouit denūciae
eē salutē. Na saluator adest ego sum saluāto
certa. Porro te solā m̄ custode caretē. Ne
reputes s̄ib⁹ curā iā discipulor̄. Pl̄im⁹ alsta-
bit nūer⁹ m̄hi: iā m̄lieres. Sc̄tē gaudebūt
sele p̄bemistras. Audis vt affinis n̄ p̄ iste
iohes. Hacten⁹ hec testa colēs mō fluiē cepit
Jordāis baptisma nouū: baptismate. Ab
luat: vt sic aq̄s recreādis spiritib⁹ vis. Ne
ppl̄o onder: digito mōstrabit: zagn⁹. Inq̄et
ecce dei m̄di q̄ crīmia tollit. Nāq̄ colubia spē
supastitit alm⁹. Spūs: t̄ mālit i eo dū tiḡis
vndis. Vidi eq̄dē t̄ noui: celi testantur apti
Uox ego clamari in defto: pet ois. Diriget t̄
calles dño ppl̄us veniēti. Quēq̄ sui pīgeat
sceler̄: q̄ priat ecce Regnū celoz̄: trūco ē af-
fixa securi. Deniq̄ m̄lta m̄hi ḡes associabīt
vltro. Lōspicies ocul̄ tādē me sc̄adere celos.
Sc̄adere t̄ ip̄e ioseph̄ vt meū regnet i euū.
Regnab paris fuerit dū vita pacta. Nomē
laus t̄ honor dabit p̄ sclanob. Procūbit m̄
genub⁹ q̄ affusa repēdit. S̄rates t̄ ip̄erit. fiat
tua nate volūtas. Deteo solari rursus visura
ioseph̄ te. Et nos xp̄icole talem veneremur-
amē. Fūdam⁹ q̄ p̄ces tibi supplice carmine
t̄les. Illustr⁹ p̄iarcha ioseph̄ dō altappago
Justicie dītor: clars̄ nūerāde pphis. Virgīeo
splēdore micas: custosq̄ marie. Test̄ nutri-
tor t̄ xp̄i fide mīsteriū qđ nesci-
uere p̄ora. H̄cla. tu s̄bū vite qđ erat caro fa-
ciū. Festasti māibo: etiā tibi s̄bdit̄ vltro. Di-
gnat̄ fieri nutu q̄ tēpat orē. Tu vir tu dñs
m̄ris dñi dñoz. Magne pegrie dudū terr̄
mō regnas. Felix in celi p̄nia lecur⁹: t̄ ois. Ex
pers terror̄: labor: arīetas p̄cul absūt. Que-
sum⁹ intēde nob̄. miserosq̄ benign⁹. Inspice
nos oculis q̄s tāta picula iurbāt. Esto pegri-
nis fautor: dñr: auriliator. Defessos refoue-
rot sc̄adala tolle viaz. Dirige eccos: erigela-
plos: optia def̄. H̄ra: dñr: bacul⁹ q̄s sp̄i firmis-
sim⁹ adslit. Pax i credēdo cordis meditatio-

Pars.III.

suanis. Testamenta sahali: mudi: carnis superem? Le duce p cumulo meritorum et laude tuorum. Certum quod magno es venerari dignus honorum in terra: in celo tenuerat quam gloria celis. Est etenim Christus tecum tuus iste master. Est et cù spolia ipsius charissimum alma Virgineos ne tuos sedes locat eque pentes: Sic tamen hac in re simplex meditationis nostra: Scris salutis honoris nullam fatigat. Magne Joseph magno velut ipso patrone dum desiderio petimus te operemur misere. Lelita suscipiat nos tandem propria tecum. Necille.

Pars tertia huius monitis quod de causalitate eius. I. quoniam est et quia ex causa brata ergo fuit sponsata.

Apus debuit nasci de virginie despota scata. **D**ept colligi ex magno sen. i. iiiij. di. xx. circa si. et ab eo Amb. et Rich. ibidem ar. ij. q. ij. in natioc scd larg. et ab eo Amb. in. ij. parte summe. q. xix. ar. ij. et Rabano et Petrus iohannis super Joh. valde fuit conueniens cognitum et ratio ab initio christi nasci de virginie despota. primo ratioe sui. secundo racioe matris sue. tertio ratione nostri. Primo hoc fuit conueniens propter christum quod duplicitate ratione. Primo quidem ut mysterium incarnationis sue diabolo celaretur: ut dicit in. c. inuenta xvij. q. ij. Unus et ait bratus Ignacius: sicut refert Hieron. super Mat. hac de causa virginem fuisse sponsata. Factum est autem hoc ad tutelam pueri: ne diabolus contra eum vehementer nocimenta procuraret. Sciebat enim ipse diabolus dei filium debere incarnari per redemptio humani generis: sed tempore ignorabat. Unus caute obfuscat ad sciendum quoniam mudum intraret: ut redemptionem nostram impeditret. Nec autem sponsatio virginitatem marie parietis ipsi diabolo occulauit: ut ait Origenes super Mat. di. Quae fuit causa ut esset sponsata maria ioseph nisi quatenus hoc sacram diabolo celaretur: et ille malignus fraudis cometa aduersus sponsatam nullam penitentiam inueniret. Necille. De hoc etiam Amb. super Lu. ait. Non mediocris quod causa est ut virginitas marie falleret principem mudum: qui cum despota cerneretur viro: partum non potuit habere nisi percuti. fallendi enim modi principis fuisse filium ipsius domini proba declarat cum apostoli iubent tacere de Christo. Nec Amb. Et hoc prout Mat. xvij. Ita sanati iubent tacere de remedio: ut prout de leproso Mat. viij. et de cecis Mat. ix. et de pulchia resuscitata Mat. v. Predictis autem non obstat si dicatur quod non latet diabolus ea que sunt in corpe: quis latet ea quod sunt in corde. quia ait Aug. in. ij. de trini. Multa que cogisceret diabolus potuisse sue nature prohibet co-

gnoscere a divina potestate. Ita dicunt doctores quod etiam latet diabolus ea quod sunt in corpore quoniam appropter non potest. Diabolus autem non poterat appropter virginem propter virtutem scripturarum ipsius: et etiam quod impediens a deo et ab angelis eam custodiens: sicut Fran. de may. vbi. s. video scire non potuit virgo ergo acceptisset sine viro cum eam maritum habere videret. **S**ed hoc fuit conueniens propter christum: ne ab infidelibus taliter illegitime natum abieret. vni Amb. sup Lu. ait. Quid indevis: quod herodius posset ascribi si natum ex adulterio viderentur propter quod si dicat nihil. Ergo fuit conueniens ut ei non despotesaretur: quod alii oculi arbitrii edidit christum ex stupro fuisse generatum: et sic eum tanquam illegitime natum desperarent. Nam in illa tales detestantur: et prius successione paterna. aut ex complexu. C. de incest. nup. et auf. licet. C. de natu. li. Solent enim ut plimur eis imitatores pacini sceleris. c. si quis cum militibus. vi. q. j. et c. si ges. lvij. di. Et sicut canones sunt irregulares. lxvij. di. et postea. Nec sine dispensatione dominus ad sacros ordines promoueri. c. precipimus. xxvij. di. **S**ic ergo futurum est sicut sacerdos et rex regum: debuit tali suspectioe carere: ne inde dignarentur eum habere regem et sacerdotem: quia filius ex adulterio geniti ab omniatio sunt deo. c. dicat. xxxij. q. iiiij. Unus et sicut leges non promovent ad dignitates nisi in defectu legitimum. l. generaliter. S. spurious. cum glo. ff. de de cū. Et hanc ratione tangens Amb. sup Lu. ait. Num partus innupte lege damnatur: cognitum fuit ut virgo despotesaretur: ne videret Christus a legi iniuria cepisse. **T**ertio fuit hoc conueniens propter christum ut a Joseph nutritur. vnde et pater eius dicitur est quasi nutritus. Ut enim habet Lu. ij. existens beatissima virgo cum Joseph: et inueniens puerum Iesum in seculo: dixit ei. Ego et pater tuus dolentes querebam te. Non negauit autem Christus Joseph esse patrem suum sed tradidit. Quid est quod me querebas? Et in hoc verificatum est illud Scripturam. Est pater hic cura: pater est alius genitura. **P**er enim sepe quis appellatur ratio curatoris et gubernatoris: ut et auctor de armis. S. hoc autem obseruare. et i. l. ij. C. de debito. ciui. libro. xij. et no. C. et emen. insti. co. in pnci. Supradicta autem ratione tangit Amb. sup Lu. c. dices. Desponsata est ut in fantis cura gereretur ipse Joseph: siue in egyptum iens: siue inde tenuo rediit. Quarto fuit conueniens hec despousatio ut consuetudo modo scripturarum genealogia Christi per virum describeretur. vni Amb. sup Lu. ait. Qui in sanctum venit scilicet debuit more describi. Viri autem persona quoniamque in senatus et reliquo curiis cuiusdam generis assentit dignus

Berimo.XII. De despōsatiōe Matie

etate. Sosuetudo etiā nos instruit scripturay: q̄ sp̄yini originē q̄rit. hec ille. Mulier em̄ ef ficiēt de familia viri. l. fī. s. idē recripsērūt. ff. ad munīc. r. l. q̄cūq; C. de remili. lib. xij. Qz aut̄ brā vgo sm̄ legē despōsari nō poterat ni si viro q̄ eet de tribu iuda t̄ familiā dauid ex genealogia sponsi. i. ioseph: dēphēdit genealogia marie t̄ xp̄i filii ei⁹. Sc̄do p̄ncipaliter dico q̄ fuit quenies ipm̄ nasci de vgo t̄ espōsata pp̄ ipam̄ vginē: t̄ b̄ q̄druplici rōe. Pri mo nea iudeis occideret taḡ adultera: vt ait Hieron. Nā sm̄ leges vgo adultera de stirpe sacerdotali cōburebat. Aeni. xxj. Ipa ac vgo descederat n̄ solū de tribu iuda s̄ etiā de tribu leui. s. de stirpe aarō: vt patuit. s. i. q̄. p̄e hui⁹ op̄is: ser. i. p. ii. Lapidabat q̄z nō soluz illa q̄ iā erat despōsata s̄ etiā illa q̄ i tomo patris custodiebat vt vgo q̄nq; nuptura cuius cūq; alteri⁹ tribi esset. vn̄ d̄z. Deut. xij. Si nō esti puella iuēta vgoitas lapidib⁹ obruēt eā viri ciuitat̄ r̄c. Irē de iure ciuili antiqua capite puniebat tā adultera q̄ adulter. l. quis C. ad. l. iul. re adul. hodie vgo adultera retrudis in monasteria ad agenda pniam: vt i aur. ibi posita. Sc̄do fuit cōuenies eā despōsatism̄ Niero. t̄ Origenēv̄t ei a ioseph mīsterrū exhiberet t̄ b̄uiret. vn̄ Abyf. sup. Mat. inq̄t illud q̄d habet i. c. inuēta. xvij. q. ii. dīces. Sicut em̄ illā postea cōmēdauit xps di scipulo: sic etiā nūc angel⁹ copular sponsōn̄ in fed⁹ solēne p̄iugij s̄ i. plorūt cōis habitali. hec ille. Irē hoc̄ gruū fuit vt ipse ioseph p̄curaret necessaria ipsi vginī t̄ filio ei⁹ de artesua. erat aut̄ carpētarī: vt ait Abyf. t̄ vt eā associaret. sicut t̄ fecit cū s̄l̄ in bethleē prexit: vbi filiū suū pepit: t̄ ad tēplū in purifica tiōe ei⁹: t̄ cū i. egyp̄tū iuit t̄ redijt. vn̄ Ber. in quodā ser. inq̄t. Qz ista delicate puella sola erat. iō fideli socio i digebat a q̄ t̄ an p̄tū t̄ in p̄tū t̄ post p̄tū associaret: t̄ labōrib⁹ reletuaret. Tertio fuit quenies vt p̄ b̄ vgo ab infamia liberaret. Un̄ Amb. sup. Au. ait. Despōsata ē ne temerate vginitatis adurere ifa mia. cui⁹ grauis alii⁹ corruptele videreſt insigne p̄ferre. Maluit aut̄ dñs alijs de suo or tu q̄z de mīris pudore dubitare. Sc̄iebat em̄ tenerā esse vginis secundia t̄ lubrica famā pudor⁹. nec putauit ort⁹ sui fidē mīris iurijs astruendā. Seruat itaq; s. marie sic podo re integra: ita iuiolabili opinōe vgoitas. Hec ille. Et Ber. sup missus ē inq̄t. Quis em̄ cā video nō despōsata t̄ tñ ḡuidā: nō poti⁹ dice ret meretrice q̄z vginē? Nō at decebat b̄ dici de mīre dei. tolerabil⁹ ḡ t̄ honesti⁹ fuit puta,

ri ih̄m ad tps de cōiungio natū fuisse q̄z de fornicatiōe. hec ille. At i b̄ appuit charitas t̄ benignitas dñi nři ielu xp̄i: q̄ potius voluit dimini de honore suo q̄z de honore matr̄ sue.

Quarto fuit cōuenies: sicut d̄ Alber. sup missus ē: vt patuit. s. ad b̄ vt dignitas mīris hūilitati sociaret: sic q̄ eet s̄l̄ mīre dei t̄ vxor fabri. s. ioseph. Unde i vilipesidez xp̄i dicebāt pharisei: vt h̄i Mat. xij. t̄ Mar. vi. Nō nich̄ est fabri fili⁹. Vgoituū ḡ fuit vt dei genitrix fuaret illd̄ Eccl. iij. Quarto maior es rāto maḡ t̄ hūilita i oib⁹: t̄ corā deo iuēies gratiā. Quarto ei q̄s maior ē rāto maḡ hūilitas p̄mēdati eo. vn̄ Hiero. in qdā ep̄la ait. Ni hilē q̄d hoib⁹ nos ita ḡtos ac deo faciat q̄z s̄l̄ vīte merito magni humilitate sim⁹ infimi.

Tertio p̄ncipaliter fuit quenies b. vginē de spōsari pp̄ nos. t̄ b̄ q̄druplici rōe. Prio vt xps nat⁹ de vginē cert⁹ credereſt testimoniō ioseph q̄ mīre ei⁹ vginē despōsauerat: t̄ a tpe de spōsatois diligenti eā cura custodierat. Nā spōsā a tpe despōsatois erat s̄b custodia spōsī vt ait Hugo cardinal sup. Mat. i. t̄ Au. i. c. t̄ Ber. sup. Missus est: di. Nos erat iudeoz vt a die despōsatois usq; ad tps nuptiarū sponsi sponsas i custodia reciperet vt eaz p̄z dicicīa curiosi⁹ fūaret: t̄ ipi eis fideliores existeret. hec ille. Irē erat in eoz p̄tate q̄ ad obsequia t̄ s̄lia. c. multe. xxij. q. v. t̄ debebat defendi a vir⁹ suis i his q̄ sibi occurrisserent. isti. de inu. s. t̄ autē. Et hāc rōeſtagē Amb. sup. Au. ait. Locupletior test̄ pudor⁹ marit⁹ adhiles: q̄ possit telere iuria t̄ vindicare op̄ probriū si nō agnosceret factū. Greg. q̄z in omel. sup. Mat. inq̄t. Sicut discipul⁹ dūbitas t̄ palpās factus est test̄ verē resurrectiōis: sic sponsus fuit custos t̄ testis integerime viginitatis. crāflumpriue in c. sic q̄ppe xvij. q. q. Et quo maḡ ſfirmamur in fide p̄ceptiōis xp̄i de spūſero ex vgo. Secundo fuit vgoitū vt vginib⁹ cā vitāde infamia dareſt: t̄ cā male excusatōis tollereſt. vn̄ Amb. vbi. s. ait. Non decuit vginib⁹ ſinistra opinione viuētib⁹ velamen excusatōis relinqui: q̄ infamata q̄z mater dñi videret. Tertio fuit cōuenies vt vniuersa ecclia designet: q̄ cū sit vgo despōsata tamē effyn i viro. id est xpo: iuxta illd̄ apli. ij. Abo. xj. Despōdi vos vni viro viginē castā exhibere xpo. At hanc rōem tagit Aug. i. li. de ſctā vgoitatem. Abyf. q̄z sup. Matth. inq̄t. Quia futurū erat vt oes ſcti de ecclia vginē naſcerent xpo despōsata. xps de despōsata natus est neidign⁹ naſceret domin⁹ q̄z ſerui. Quarto fuit con-

3

Propter nos fuit quenies.

3

3

Pars.III.

Henies: ut inquit Hugo cardinalis sup Mat. i
 qm̄ dñi eccl̄ despōlata et vgo: ut i psona ipi⁹
 et vgitas et m̄rimoniū habere et honorare hereticos alteri eoz detrahentes Idcirco exultent vgies et viugate imitantes gl̄iosā vginē
 maria despōlata ioseph ut ipam p vginatē
 et castitatē viugale imitando i pnti sclo: ea qz
 seqn̄ p vblimē gl̄iam i futuro. **N**os at ad-
 dere possum⁹ alias qnḡrōes. **D**ria ut fide-
 les credētes ea despōlata et cū viuge habitatē
 sine viro vcepisse mag⁹ mereret: et idenori ac
 obstiari mūdani i sua p̄tinacia sic eoz exigē-
 tib⁹ demerit⁹ mag⁹ idurarent. **E**t hāc rōem
 rāgit Amb. sup Lu. di. q̄ q̄ scl̄arib⁹ vanitati
 bus occupat scire diuia nō pnt necmerent.
Hecda rō ē illa quā ponit Hugo car. sup
 Lu. i. c. s. vt b. vgis marie vobis maior fides
 h̄et rois mētēdi suspicio tolleret. Ut ei ait
 Amb. sup Lu. videret mētiri inupta pgnas
 et culpā velle obvibrare mēdacio. neq; em cre-
 deret ei si diceret se vginē. et ideo dicit Ambro.
 vbi. s. Fides marie vobis asserit: et mendacij
 cā inmouet. cām ei mētēdi despōlata nō h̄uit:
 cū viugij pmiū et grā nuptiaz part⁹ sit semi-
 naz. hec ille. trāssuptine in. c. pudor. xxxij. q
 ij. et sumpta ē hec lñia originalis ex. l. qrit. q. si
 mulier. ff. de edil. edic. **T**ertia rō ē illa quā
 ponit idē Hugo car. vbi. s. di. De feta vgi-
 ne despōlata nasci voluit: ut ab oī gradu mu-
 lieris opprobriū tolleret. s. a viugat⁹: a vidu-
 is et a vginib⁹. hec ille. Predictaz aut rōm
 p̄e ponit Bern. sup Missus est: di. Necā
 rō igit vgo maria despōlat. q̄ p hoc et a cani-
 bus lctm abscondit: et a sposo vgitas copro-
 bat: et vginis tā v̄cudie q̄ fame p̄uidet: et a
 secretis celestib⁹ hosti⁹ excludit. **Q**uartā rō
 ē p̄t illa quā ponit Chrys. sup Mat. Q
 em ut dicit Mat. xij. erat ioseph faber ligna-
 riū. Ideo ip̄e Chrys. inquit. Fabro lignario
 maria despōlanda erat qn̄ xps ecclie spos-
 sus oēm salutē hoīm opatur⁹ erat p lignum
 crucis. hec ille. **Q**uita rō est ut ondere etiā
 post v̄sensum i m̄rimoniū p vba de pnti lice-
 re ab oī viugib⁹ v̄l alteri eoz etiā alio si uito
 an tñ carnale copulā transire ad vota melio-
 ra: v̄pote p votū castitatis et igeria fligiois
 mori mūdo. ex te dñi. xii. c. ii. et ibi late p doc.
 z. l. de nobis. C. de episc. et cle. **V**tilissima igit
 vgo et lctus ioseph fil⁹ despōlati et m̄rimoniū
 copulati et in vgitate p̄uerates dedēt exēm-
 plū alijs viugat⁹ sil⁹ faciēdi et caste viuendi.
 qd̄ exēplū imitat⁹ ē scūs Elzari⁹ terci⁹ ordi-
 nis bti Franci⁹. q̄ cum bta Delphina uxore
 sua quā i inuētute uxorem inuēcula accepat:

p̄uerat in vginitate usq; ad mortē. **E**t **S**
 hec qd̄ de sposo br̄issime vgis terreno dñi
 sufficiat. **H**abuit nāq; aliū sponsum digni-
 orē. s. celi terreq; opificē dñi. de q̄ dici p̄ illō
 Joh. iij. Qui h̄z spons⁹ a sponsus est. **D**e⁹ cī
 cū bta vginie spuale m̄rimoniū p̄xit. qd̄ qd̄
 m̄rimoniū habuit triplicē gradū ac triplicē
 v̄sensum: et triplicē bonū ac triplicē copulā si-
 ue cōiunctione. **P**rimo habuit triplicē gra-
 dum: quia fuit initiatū: ratificatū et cōlum-
 matū. **I**niciatū quidē fuit per verba de futurō
 a p̄pheta q̄ dixit Isa. vij. Ecce vgo conci-
 piet et pariet filium tc. **E**t ab angelo qui ait
 Lu. i. Ecce cōcipes in vtero et paries filium
 tc. **D**einde fuit ratificatum per vba de pnti
 quādo ipa cōsensit et dixit. Ecce ancilla dñi:
 fiat mihi fm vba tuū. Ultimo fuit cōsuma-
 tū quādo filius dei in thalamo vteri vginis
 naturā nostrā sibi eternaliter copulanit.
 Unde clamat ecclia in officio diuino. Ecce
 completa sunt oīa tc. **S**ecundo in illo ma-
 trimonio fuit triplicē v̄sensum. s. animi: vbi et
 signi. Et istū triplicē cōsensum ipa postmo-
 dū in cantico suo expressit Luce. i. Nam cō
 sensum animi exp̄lit cū dixit. **M**agnificat
 aia mea dñm. s. sponsum meū celeste. **C**ōsen-
 sum aut signi expressit cum dixit. Exultauit
 sp̄us meus in deo salutari meo. Exultauit. i.
 extra saltauit. Tantū em gaudiū habuit in
 animo et etiā manifestabasi exteriori signo
 cōsensum v̄o verbi exp̄ssit cū subdidit. **O**r
 resperit humilitatē ancille sine et hoc fuit q̄n
 ipa dixit. Ecce ancilla dñi tc. **T**ertio i isto
 matrimonio fuit triplicē bonū. s. fidei: plis et
 sacramēti. Fidei quedē: q̄ vginitatis votū
 deo factū semp illibatū custodiuit. Fuit etiā
 ibi bonū plis: q̄r dei filiū de suis castis v̄lces
 rib⁹ generauit. Bonū q̄z sacri: q̄r nunq; a fi-
 liō suo diuisa v̄l sepatā fuit. Quarto in hoc
 m̄rimoniū fuit triplicē copula. nā in m̄rimo-
 nio carnali triplicē viuctio iuenerit. vna causa-
 tur ex v̄sensu aiōz. scđa ex p̄mūxio corporū
 tertia ex indiuisibili habitacione amboī. et
 eodē modo iter xpm et beatā virginē fuit cō-
 viuctio aiōz p mutuā charitatē: iurta illud
 Lan. vi. Ego dilecto meo et dilect⁹ me⁹ mis-
 hi. Fuit etiā ibi viuctio corporis p natevni-
 tē: q̄r vna caro xpi ē tñris. vñ de b̄ p̄ exponit
 illō Gen. iij. Erūt duo s. carne vna. **T**ā ad
 formādū corp⁹ xpi fuerūt duo. s. sp̄uſictūs q̄
 corp⁹ ipm formauit: et beatā vgo q̄ materialia
 misstrauit. Fuit etiā indiuisibilis h̄itatio amboī:
 q̄r si cī vita sua dilexerūt se: ita et in morte nō
 sunt separati. vñ Joh. xix. d; **G**rabat iuxta crū

Berimo. I. De annūciatiōe Marie

cē iesu mī ei⁹. **A**ū q̄ t̄ nos hic st̄em⁹ p̄ amore
t̄ deuotōz: vt post hac vīta habitare valeam⁹
cū ipo in celesti palacio t̄ ab illo recipe merea
mūr eternā felicitatē. Amē.

In noīe dñi nři iesu xp̄i incipit q̄nta ps
hui⁹ denoti opis qđ mari ale appellaſt: in qua
tracat de annūciatiōe br̄issime v̄giniſ: et de
scarnatiōe filij dei in ea. **H**ec aut̄ ps p̄prio ac
pticulari noīe gaudiū mūdi nūcupat.

Sermo p̄mus.

Dñe timeas ma
ria iuenisti grām apd̄ deū: Lu
ce. i. **H**ui⁹ diei celest̄imā festi
nitatē lūmis dēem⁹ studijs ve
nerari. **D**e cēm est respectu p̄ncipiū maior lo
lēnitas toti⁹ anni. **D**oc nāqz festū p̄ncipiū ē
t̄ fundamētu oīm aliaz festiuitatū. **A**ū ḡ dī
cat q̄ cuiusqz rei potērissima ps est p̄ncipiū. l
i. ff. de ori. ii. t̄ no. i. c. p̄ncipat⁹. i. q. j. t̄ p gl.
i. c. j. de t̄ cel. vñ Arel. ait. j. eth. c. iii. t̄ v. po
li. c. j. q̄ p̄ncipiū ē dimidiū toti⁹. **G**z in alijs
fest̄ ab hac p̄ncipiū h̄ntib⁹ t̄ ab ea cāt̄ ḡnula
lamur. m̄l tomag⁹ dēem⁹ in ista solēnitatē in
bilare t̄ iocūdari. q̄ nūl̄ h̄ redēptōis nostre
p̄ncipiū fūl̄z: ip̄i⁹ finis nō ēt̄ lubeſet⁹. re
mot⁹ em̄ p̄ncipijs remouet⁹ pfectio t̄ eē ab oī
bus posteriorib⁹: vt ait p̄metator Auerrois
sup. x. **M**eth. **M**erito igit̄ hec celest̄imā
dies est ab oīb⁹ festiūis gaudijs recolēda in
q̄ gaudiū fuit toti⁹ mūdi. t̄ iō de ipa **D**avid
dec̄atabat ps. cxiij. di. **H**ec ē dies quā fecit
dñs: exultem⁹ t̄ letemur i ea. **I**sta c̄t̄ ē dies
sacratiſſima in q̄ v̄go. ex oīb⁹ p̄lecta magni
reg⁹ assueri ē coiugio copulata. **A**ū em̄ vt h̄z
Hester. ii. pdict⁹ rex assuer⁹ dediſs⁹ sup filios
isrl̄ capitalē s̄niam t̄ s̄b pena mori⁹ mādasſet
ne i⁹ p̄spectu ei⁹ alijs accederet nō vocat⁹: per
suala **H**ester a mardocheo p̄pinq suo: assū
ptisqz duab⁹ puell̄ ad obsequiū suu. q̄z vna
ei⁹ fimbrias vestimēti portabat: alfa v̄o bra
chijz suis eā sustentabat: accessit ad eū. **Q**ue
cū regis magnificētiā t̄ ornat⁹ ei⁹ pulchritu
dine aspiceret cecidit i brachijz vni⁹ ex puell̄
suis. **J**pe v̄o rex descēdēs de solio suo virgam
quā manu tenet̄ deposituit i signū clemētie:
t̄ manib⁹ p̄prijs ſbleauauit hester: t̄ ad ei⁹ pe
titōz ad illi⁹ domū accessit: atqz p̄pl̄m iudai
cū a morte libatū exaltrauit. t̄ iterfecto ei⁹ ini
mico aman: oēs illi⁹ p̄fessiones donauit he
ster: atqz eā i regno suo ſfirmata v̄xē ſuam
sup oēs amauit. **P**er affiuer⁹ nāqz q̄ ierptaf
b̄titudo: intelligit dē: in cui⁹ cognitōe plūſit̄

b̄titudo. **Q**ui erat irat⁹ hūano generi ppter
p̄tm̄ p̄moꝝ parētu q̄ diaboli ſuggestiōi con
ſenſerat. t̄ iō ſtatuerat oēm hoīem mori debe
re: vt d̄ Deb. ix. t̄ ad iſeros teſcēdere: iux il
lud ps. lxxviiij. **Q**uis ēhō q̄vinet t̄ nō vide
bit mortē eruet aīam ſuā de manu iſeri: **N**ō
erat āt̄ alijs q̄ ad deū accedere auderet p̄ gra
i petrāda: iux illi⁹ Diere. vii. **I**n nōl̄ orare p̄
pplo isto: q̄z non exaudīa te. **E**rat ḡ furor dei
terribil̄ h̄ oēs ita vt ad māſuetudinē ſti nō
poſſet. vñ Isa. xx. d̄. **A**rdēs furor ei⁹ t̄ gra
uia ad portadū. **V**erūm̄ **H**ester q̄ ierptaf
abſcondita. i. v̄go maria q̄ abſcondita t̄ occul
ta erat mūdo ſed multū cognita deo. ſuala a
mardocheo p̄pinq ſuo. t̄ a ſuo ſanctissimo p
poſito: vñ ab angelo ſibi pticulariſ ad cuſto
diā depurato: vñ a gabriele archāgelo q̄ ei p
p̄pinq̄ iō d̄: q̄z (vt ait Piero. ad eustochiu)
Sp̄agel est cogta v̄gītas. itrauit ad regē oī
potēte deū ſociata duab⁹ ancillis. i. hūilitate
t̄ puritate ſuue v̄gīrate. **H**ic ut rinoceron
ad aspectū alici⁹ ſcēt̄ v̄gīs oēm deponit feri
tate: t̄ māſuer⁹ ad gremiū ipi⁹ v̄gīs accedit.
ſic de⁹ vidēs hāc ſcēt̄iſ ſygnē amore illius
tact⁹ oī dimiſſa ſidignatiōe t̄ aspitate deſcen
dit i v̄terē ei⁹: atqz v̄gā furor ſuī deponēs: eā
ſibi p̄petuā ſiugē ſregni ſuī ſortem deputa
uit. **I**pa v̄o magnitudinē mysterij icarnati
onis ei⁹ audiēs: t̄ tantū ſe magnificari co
gnoscēs obſtupuit: turbata eſt turbatōe ad
miratōis. t̄ ſic attorita t̄ territa cecidit i bra
chijz hūilitati. q̄pp̄ illi⁹ dixit angel⁹ gabriel
v̄bappoſita. ſ. ne timeas marea: iuenisti gra
tiā apd̄ deū. ſ. p̄ quā hūanū gen⁹ ab eſna dā
natiōe libasti. t̄ p̄uſſo ac deſtructo amā. i. di
abolo illi⁹ poſſeſſiōes acq̄uifit. ſ. p̄tōz anias
per tuū filiū ad p̄niā ſūtēdas: atqz altissi
mi dei v̄nigenitū de ſpūſtō ſōcipe meruisti.
De q̄ mysterio tres p̄ſideratiōes faciem⁹

Prima diceſt̄ pſſibilitatis.

Scđa necessitat̄is.

Tertia v̄o appellaſt̄ cauſalitatis.

Pars p̄ma hui⁹ p̄mois q̄ d̄: pſſibilitatis

Deo expeditōe hui⁹ p̄t̄ ſuſutatōe
p̄hereticoz duas q̄oēs exāmīabim⁹
P̄ria v̄t̄ pſſibile ſuerit diuinā
naturā cū hūana vñiri vñitate ſuppoſiti. t̄
ſic deū fieri hoiez. ſcđa v̄t̄ pſſibile ſuerit q̄
ex v̄gīe ſcipet̄ t̄ naſceret̄. **P**rimā q̄oē exāmī
nat Alex. de ales. i. iij. prelum. in tract. de cō
ueniētia icarnatōis: q. j. t̄ **S**co. i. iij. dist. ſ.
t̄ **P**etri⁹ de aq̄la ei⁹ diſcipul⁹ ibidē. q. j. ſ.
Bo. i. eadē di. t̄ **R**ic. n̄ ſibidē ar. j. q. ſ. t̄ ſan
ctus Thomas in. iij. parte ſum. q. j. ar. j. ſ.